

Philosophia dictata

<https://hdl.handle.net/1874/456936>

202

Vak 121

118

17 C 23

optd. Jan 2008

Superiorum permissu
Ad usum simplicem
D. Petri van Hove
Francisci Recoll. Moigne

I

121
202

BIBLIOTHECA
O. F. M.
CONV. VENRAD

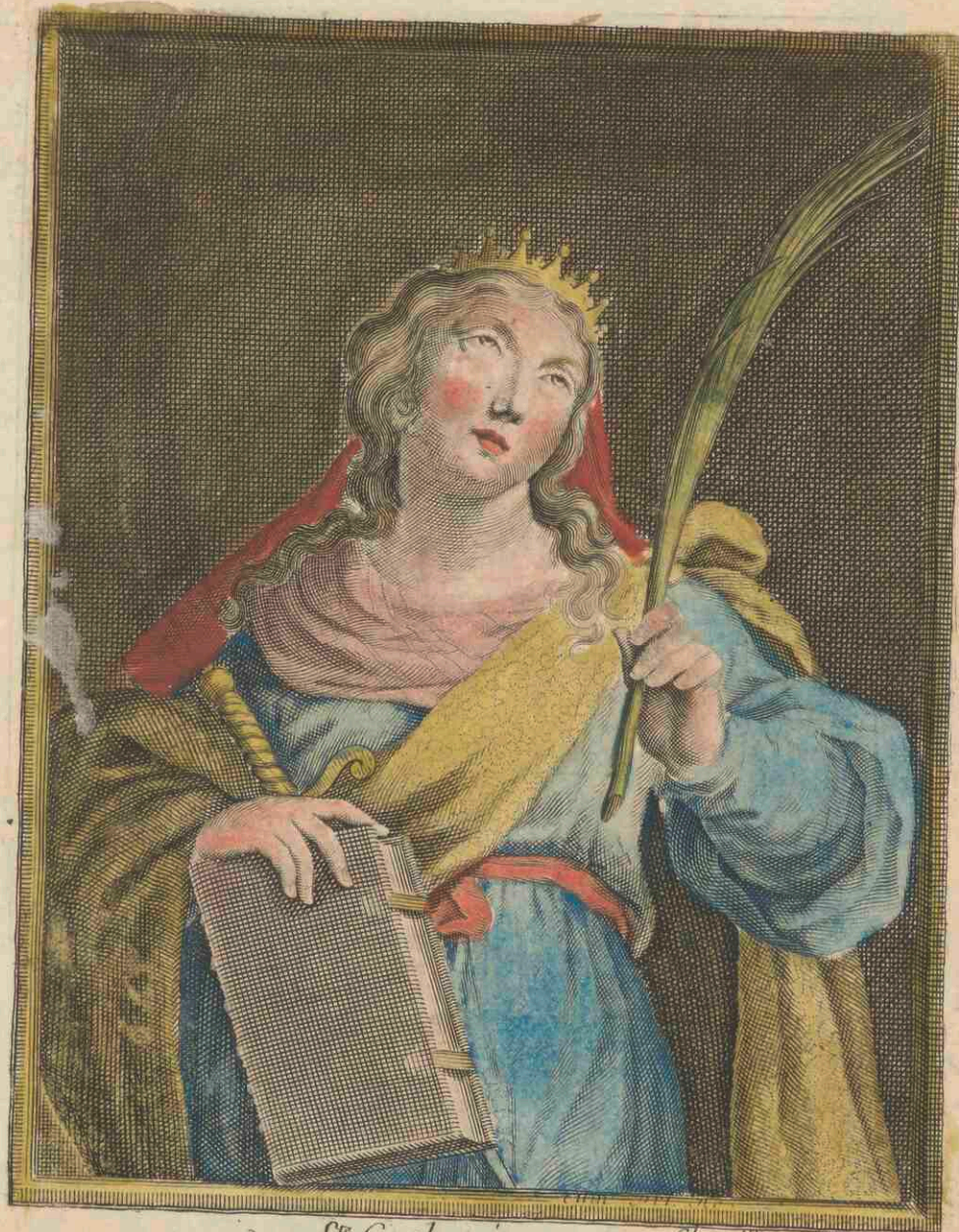
PALATIUM SAPIENTIAE

PHILOSOPHIA
DICTATA
AB
ERUD: DOMINO
ANTHONIO LEN
GRAND
S:TL: artium doctore
philosophia professor
primario, atque insignis
ecclesiae collegialis
S: amati canonico:
recepta, vero
IOANNE NICOLAO
PEERBOOMS
ANTVEPIENSI

DUACI
in
Collectio Recio

THE UNIVERSITY OF
CHICAGO
LIBRARY
OF THE
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
540 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
U.S.A.

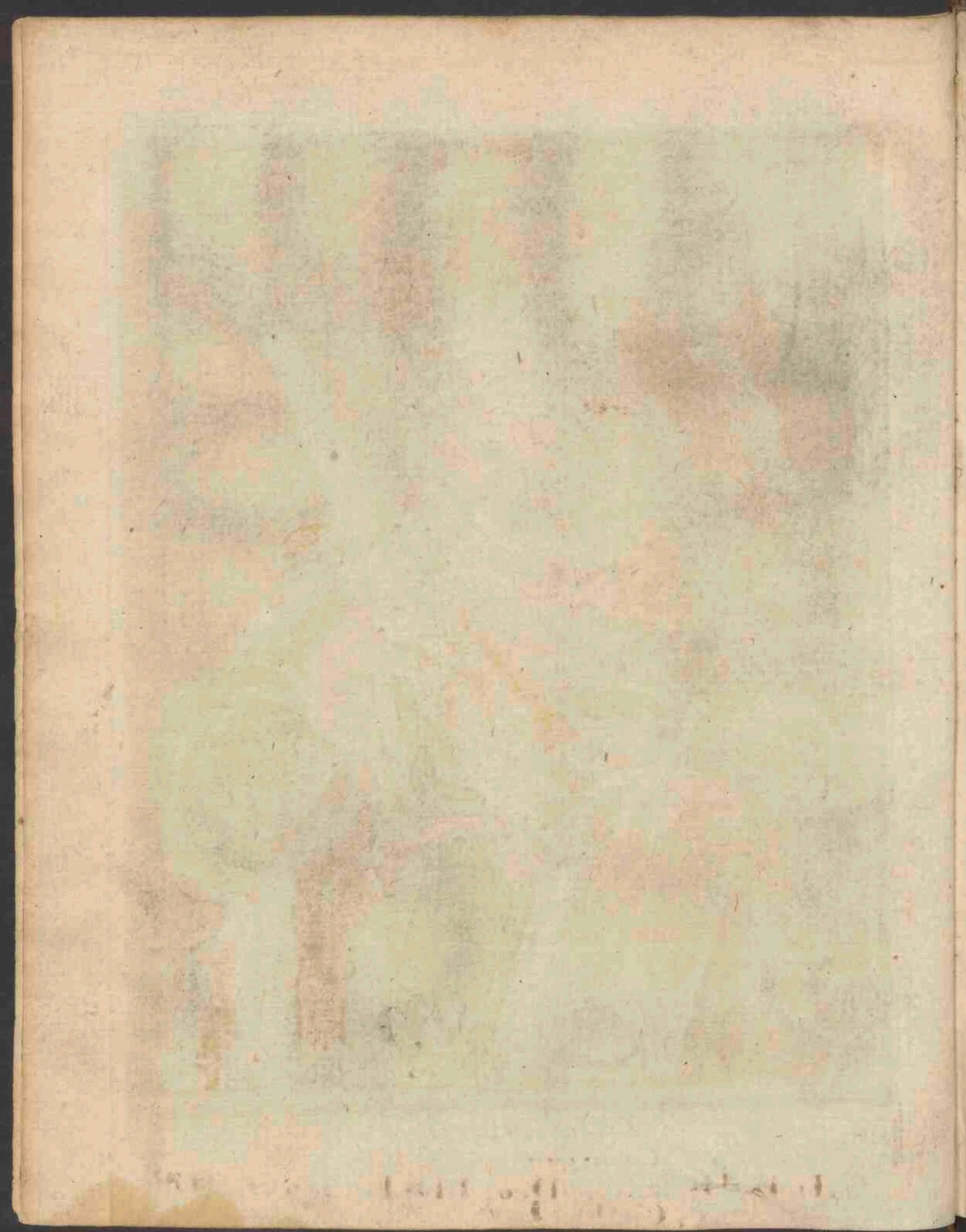

Ste Catherine.

Chez Honnart au Coq

Cronicum

*St. Catharine honor Deo, Mariæ sanctæque
Catharinæ*

THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Sturges, at the

Sign of the Anchor, in St. Dunstons Church-yard, 1704.

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Sturges, at the

Sign of the Anchor, in St. Dunstons Church-yard, 1704.

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Sturges, at the

Sign of the Anchor, in St. Dunstons Church-yard, 1704.

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Sturges, at the

Sign of the Anchor, in St. Dunstons Church-yard, 1704.

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Sturges, at the

Sign of the Anchor, in St. Dunstons Church-yard, 1704.

IN TWO VOLUMES

LONDON, Printed by J. Sturges, at the

Sign of the Anchor, in St. Dunstons Church-yard, 1704.

ORATIO

quo desumendum sit **PHILOSOPHIAE**.
exordium nos monet propheta regius psalmo iio:

INITIUM SAPIENTIAE TIMOR DOMI-

NI: mens quippe impura viliorem laqueis irretita.
concupiscentiarum est, ac passionum impetu
abrepta. ad acquirandam scientiam et cognoscendam
Veritatem prorsus fit incapax, et inidonea quoniam

IN MALEVOLAM ANIMAM NON INT-
ROIBIT SAPIENTIAM, NEC HABITABIT
IN CORPORE SUBDITO PECCATIS. ait

sapiens sapientiae cap i: cum enim attentio ad
investigandam Veritatem necessaria sit veluti

Oratio naturalis qua divinam sapientiam et veritatem
deprecamur ut sese nobis in defectibus naturalibus
manifestet. perspicuum est. mentem eo magis a
divina Veritate qua deus est illuminandam, quo
magis a curis secularibus, a iocis, et potitatio-
nibus et terrenis voluptatibus fuerit aliena.

Hæc pauca vobis meditationis loco esse
velim. Iolo Philosophiæ curriculo vestræ:

nunc pauca dicenda de **PHILOSOPHIÂ**
COMMUNI; antequam singulas eius partes
aggrediamur:

DISPUTATIO

GENERALIS

DE

PHILOSOPHIA IN COMMUNE

QUESTIO PRIMA

quid sit PHILOSOPHIA, et quid
eius causa

*Amor sapientis
Definitio solent etiam Divinarum humanarumque rerum
Scientia: per res divinos intelliguntur increatas, per humanas, creatas,
quamvis philosophia, comprehendat ac tractet ac disciplinas
inter se distribuitur in Logicam, Physicam, Metaphysicam,
et Ethicam.*

*Logica: ars cogitandi, id est rationes mentis ad verum
Phisica: tractat rerum naturam et generationem*

academici fuerunt veteres et recentiores.
veteres dicti sunt septem seu confederantes eoque sunt
ignotam veritatem arbitrarentur de ea tunc interitura o desperarent
et deo eius ignificitione confunderent et vacillant.
academici afferunt utrum oem utriusque inf. que prout verum
affirmabant.

phironici quia vocati sunt a phirone academico
recentiores academici vocati sunt a septem sui incompre
hensibili et a profiterentur se nihil comprehendere posse.
dogmatiste vero alij peripatetici dice. aristotele
sic dicti quia inde omnibulandum disputabant. alij
scolasti sic dicti ac tunc stoici sic dicti quia stola. fuit
portatu athenis dice Zenone phironi solent
alij epicuri sic vocati ab epicuro secte patrono quoniam
in hostis democriti placeat explicabant.

peripatetici postea arbitrum vestigio secreti phiron reddiderunt
Disputationes que ideo scholasticae dictae sunt fuerunt a divisi in
Thomistas qui dicem sequentur **D. THOMAM** aquinatem
dominicanorum doctorem angelicum appellare qui circa
medium decimi sive seculi parisijs floruit.
etiam in scolasticis qui dicem sequuntur **Ioannem dunn** de
natione scotum instituta minoritatem doctorem subtilem et
nominalium qui circa finem decimi sive seculi et initio decimi
quariti parisijs floruit.

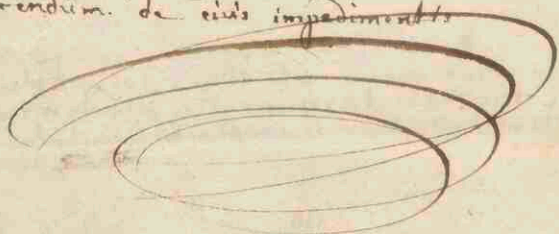
innominales nomina et voces obtinere locum et contendebant
dice wilhelmo ochan angulo minoritatis. et scoli discipulo in
initio decimi querti seculi.

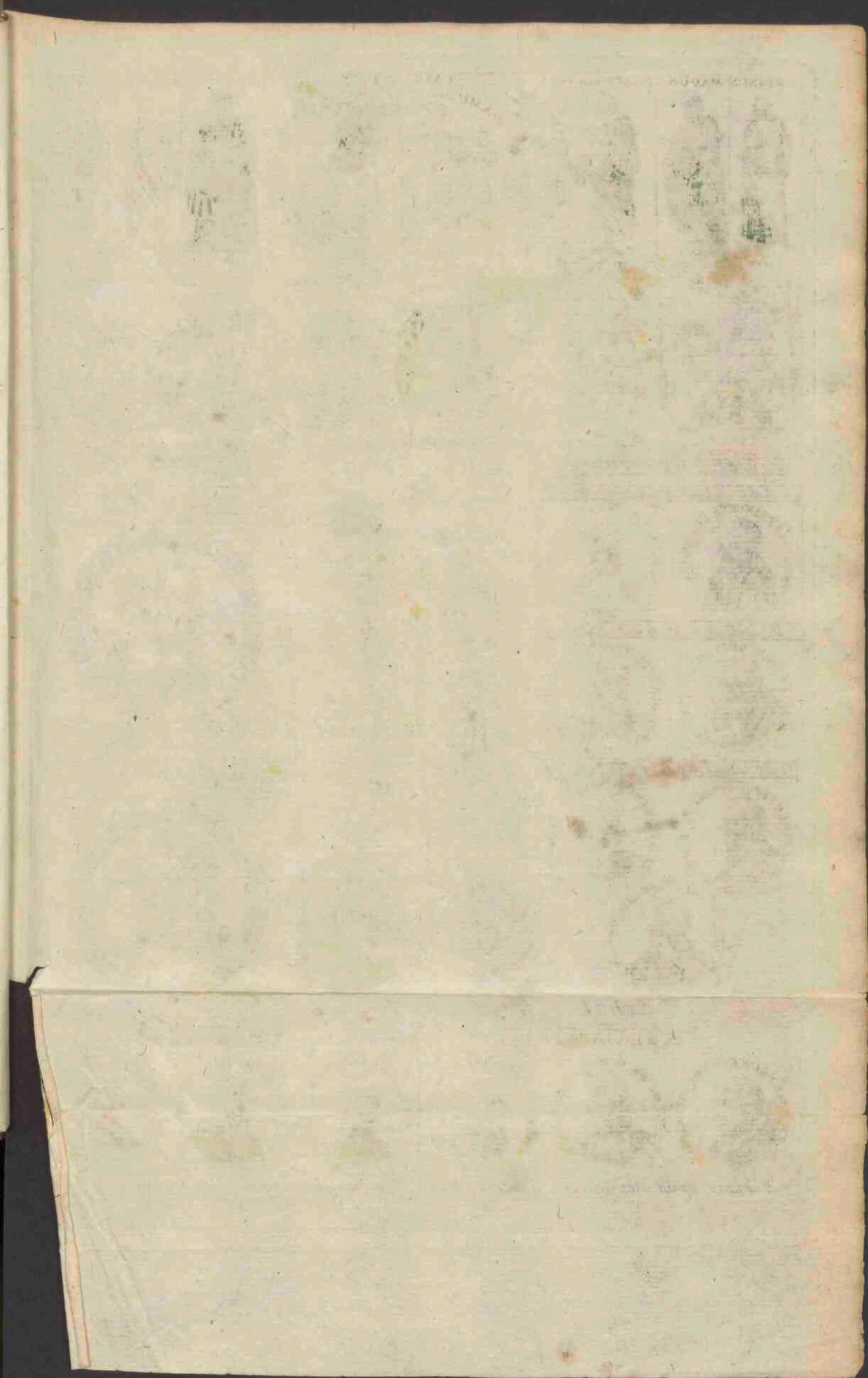
Alii tres secte ad nos usque in scholis perseverarunt a paucis
annis quidam mechanice philosophiam a democrito traditam
sed primo ab epicuro multis postea fureb. derelictam tandem
infravaserunt Gassendus f. et Cartesius ita ut multos ara
demitos ad se pelluerunt eandem doctrinam etiam in his regionibus
communiunt.

horum recentiorum dice sunt: alie Cartesianorum dice
RENATO DE CHARTE nobili normonico mathematicarum
artium eruditissimo

alia Gassendistorum dice Petro Gassendo presbitero
proposito ex se diuinitatis in gallo provincia.

his de nate phiz et caulis eius traditis nunc quid
plam dicendum de eius impedimentis

Labente 12 Sæculo Ecclesia florere coepit Parisius præsertim Aris-
totelica Methodus et doctrina ob-
tinuitque Principatum ad nostra
usque tempora.

Parisiis apud Stephanum Gantrel Via Jacobea Sub Signo S. t. Mauri

ex levi et dubio, fundamenta accutantur vel excutantur
laudentur vel vituperantur

hinc sepe, quia ex verbo vel facto aliquo improbus iudicatur
licet hoc in verum probum, cadere possit: hinc etiam si quis in
quodam casibus unum successu vel aut infelix sit se. ~~quod~~ ad
ora inestissimis iudicatur, et e contra, si ab aliquo quod recte
factum sit illud etiam consideratur et ad illius errores ad vitia
o attenditur

manifestum est ergo, quod etiam, hominum sepiissime oras ex prei-
pitatione, et diversis preiudicijs quae occasione sumunt vel ex
amore proprio, vel ex alicuius cupiditate, vel affectu in alterum,
vel in spe alicuius utilitatis, et o vero ex clara et distas
perceptione ~~quod~~ ex. consideratis utrimque rationibus

strox, ergo, aduersus precipitationem, remedium est motus
quidam, sufficiens seu, hesitatio, atque, attentio per quem suspensatur
iudicium. donec res diligenter fuerit examinata. Hoc examen seu
attentio adhibens ceteris probationibus et ut patet, insuper, rebus
sunt, equalem celebritatem gradum, ac decorem, adeo sumenda.
Hoc magis quo tractatur in rebus fidei, o e quenda, evidenter
per arguta naturalia, sed debine, auctoritati rebelanti, obediendum

In questionibus facti aut alijs ad historiam, pertinent
sufficit, resitudo moralis, id e ea, quae bonum vivendi modum, in
fortibus hominum admitti solent. Illa e e ex una, aut altera
ratione quae, scilicet, et probabili, de sumenda. Sed ex oribus
simul, quae, consideratis alijs eisdem partibus, vim demonstrationis
habere, possunt in rebus physicis sepe, vero, similitudine, vel
probabilitate, contenti sumus, dum et probabilem, ad sui effectum
nate, tam affare possumus, sed in matha, physicis, geometricis
demonstrationibus e opus et summa, adhibenda, diligentia,
ne fallamur, ut tandem, atque, attente, et, considerari possit

Primo debet ad deuterium studii et usui assueti
meditationi, et recollectioni, o quae ut eius dissipantur illi
res attentae dissipare, requirunt

Deo querendus locus a strepitu et turba remotus
3^a est vitare, societas hominum qui attentionem nostram
turbare, possent

4. eligendum est tempus aptum, meditationi nempe
illud quod mens e minus turbata, aut distracta, vel e
per repletionem spiritus minus impedita, quale e tempus matutinum

Dico 4. equivo-^{ca}locatio et ambiguitas sermonis primum
 accidit p[ro]p[ter] eandem vocem. aut eundem. sermonem. ut transibit
 res plane adverbos v.g. Dein hoc equo plantos viuentes dicimus
 licet inter hec oia. viuentia. nulla. aut tere nulla. sit esse
 nientia. sic etiam in rebus in aet[er]no appetitum aut conatum
 quendam lingunt ut aliqui vident: v.g. flamma. sicut lapidem
 deorsum. et natiua sua inclinatione. et propensione. tenere.
 manam primam. et hoc appere. et quod oia in errorem. condecere.
 possent sed hoc maxime. quod frequentes vocibus tam tam. rebus
 ipsius ideas coniungunt et omnia vocabunt o vero res signatas
 consideramus

Remedium. adverbis errores ex vitiosa et ambigua. loquendi
 ratione. provenientes est si definiti omnes singulas voces q[ui]b[us] utimur
 et petamus et idem faciant illi q[ui]b[us] agimus supposita. etiam.
 verborum. definitione. nulla. est amplius errandi occasio.

Questio 5. V.g. inter nubes et virtutes phos est in igne. sit
 calor: ista. questio facile soluitur si tollitur equivo-^{ca}locatio
 vocis si per calorem certis quidam. phosm. modis intelligatur
 quo in nobis flatu caloris existat. hinc dubio in igne.
 calor si vero intelligatur in igne. in phosm. nostris hinc
 o magis dici potest in ignem. et calorem. q[uam] flatu.
 hinc. quibus o magis dici potest calidus q[uam] sentiens.

Item ob equivo-^{ca}locationem nominis disputant utrum.
 in obit sit aa: si per aam intelligatur mens aut visus. cogitandi.
 in obit nulla e aa: cum. obit. cogitare. nequeant. suppo-
 nunt. defectus.

si per aam intelligatur mens aut visus. cogitandi.
 subitior sanguis. et phosm. seu intelligatur spiritus aet[er]n[us] in
 illis e flatu si per flatum o intelligitur cogitatio. sed
 spiritus quidam affectus oia a spiritibus aet[er]n[is] hinc de.
 impedimentis phos et remedium eorum tractis subiciant. nunc
 aperitendas e via quorundam. ad phosm. phos.

Quaestio III:

Quaenam sit ratio arguende philosophiae, seu
via ut in philosophiae studio seruemus brevem

Cartageanorum meditationi synopsim
subiungemus:

R: Et ita corrigenda sunt errores qui à sensibus externis
vel imaginatione, vel passionibus ac vel, propensionibus voluntatis
originem ducunt

1°: nihil admittendum, et verum, quin prius diligenter
fuerit examinatum, et dicimus adterendo remotionem precipitat
ionis et fidei, quia propter ut vera à falsis, et recta à corruptis
distinguiamus de omnibus quae nobis nota, et credimus aliquando
dubitandum, et ab his suspensiois tantisper animus donec veritas
per nobis et severum examen, nobis appareat, et probabimus
questione sequenti

2°: dum de his omnibus conceptis acerbis fidei dubitamus
dubitare interim, et possumus quin nos existamus qui cogitamus:
aut dubitamus quia, pro prima cognitione recta, quae nobis continet
nati philosophantibus circa rerum existiam occurrunt hoc
ego qui cogito existo:

3°: pro certis sum me existere, cum cogito quia totidem
cogitantis clare et distincte video contineri quam existentis
et pro prima veritatis ac certitudinis regula, et praeceptum
strictiorum, nostrorum fundamentum, et didicisti, seu claritas
et distinctio per se vel perceptionis tibi optata: hoc quid quid
sum. Ideo, clara, et distincta rei vel modi, aliter
comprehenditur, id de ea, re, vel modo affari potest:
sive breviter tribus: quid quid clare et distincte
Cognosco verum, est:

certis sum me existere, dum cogito, et ita me
substantiam et cogitantem, hoc est attributum, sentio mihi
convenire licet nihil aliud de me, cognoscam, quam quod sum
substantia, cogitans:

4°: ita me, et per certitudo, et nullam in me
veritatem, quae possum existiam meam distinctius conservare

adeo necessario me. ab aliquo per se. posse productum qui
 qui me. semper consequens. qui est ens à se. seu independens ab alio
 et qui deus nominatur. deum. vero existere. esse cognoscere.
 qd me. imperfectum. iudico: me. à imperfecta iudicare. o possum
 nisi per cooperationem. ad ens summe. perfectum. ac huius perfectione
 delecto perfectiones. suas oppositas cognoscimus

est igitur in me. idea. entis summe. perfecti: huius idea
 neq. à me. qui sum imperfectus. neq. ab alijs rebus creatis & creatis
 haberi potest. ~~ergo~~ ergo à solo deo: atque ita existit deus.
 & si deus existit o me. continetur deus. qd summe
 verax. e. ergo deum. constanti & libido. sic quib. meum &
 alia. percipio. ita. se. habeat sicut à me. percipiuntur. huius
 scio me. habere quib. qd ab alijs rebus. oportet deus. modo
 afficitur. & movetur

has igitur mei cogitationes sui affectiones percipio. et
 in illam. video inter cogitationes mentis. & affectiones. quib.
 differunt. atque. ideo includo aliquam à deo se. stabilis
 legem. inter quib. & nam namque ut occasione. quorundam. quib.
 motion. quendam existant in mente. cogitationes alijs
 motus. quib. subsecutur

his vero cogitationibus possum. probare. affectionem vel diffinitionem.
 mihi enim ipse intendo dicendo ita. e. vel ita. o e. d. sic duplex
 e. in me. passiva. ac una passiva. scilicet intell. qd ad
 rationem percipio ita. aliquam intell. alia. activa. scilicet volun-
 tas quib. pot. dare. vel. negare. affectionem

& manifestum. e. qd deus omnipotens hanc legem stabilire.
 potest. ita quib. & car. o. tra. hanc. e. qm. idea. me. cogita-
 tionis. oit. idea. de. adeoq. o. de. quib. habetur equalis ratio
 sed alia. mater. alia. minor. prout res debet. debet. modo
 concipiuntur:

In his etiam correlationibus compenditum. comprehendit
 dicitur. qd. Charlesius in sua meditationibus fuit. & gra-
 tiarum tractatus. verum. qd. nota novella. ex istis orisi
 possunt. dicitur. tales de. sunt:

Quæstio IV:

utrum à generali dubitatione sit inchoan-
dum philosophiæ studium :
prænotanda

Notandum primo adeo mentibus hominum dominari præi-
dicto, at præcognitione, ut plurimum o. satis recte secundum
pudorem sed ad inquirendam veritatem, ea quæ sibi recte et
credunt ad examinem rebotare. Tenentur enim. Summe opes necess-
arium est examinem illud, cum nemo sit, qui tantillum relictando
propria experientia o. videat lectes et rationes dubitandi, an oia quæ
ad notitiam nostram debentur sit vera. Et quoniam recte fæcet
rem. Ita se habere. Et enim dicitur nil omnibus conveniens foret
inquirere, an cognitio illa, testimonio fidem an vero alio modo
fallaci ab o. recto sit acquisita: an rem. Ita et quidam quæ
se habet, an vero quæ videtur, tota sine exarante amittitur habere.

Notandum 2o: Dubium quoddam sumptum, et suspensionem.
Judicij circa rem aliquam: duplex à. e. dubium, primum reale, et secundum
aliud fictum et arbitrarium.
Dubium reale suspensio Judicij ob defectum rationis iudicandi
et dubium de veritate asseruntur. Moris dubium de rebus obscuris et
incertis.
Dubium fictum et suspensio iudicij in eo quæ quidem habet rationem
iudicandi sed iudicare o. deliberat ob peritiam. Quodlibet sive o. b.
delectum. Sufficientibus examinat quæ pter

Notandum 3o Dubium fictum aliud est academicum, aliud
Peripateticum, vel. Socraticum, vel. Dogmaticum.

Dubium academicum est suspensio iudicij seu assensus ad
quæ nullam sequitur materiam. Deliberativum, iudicium. Tale.
Dubium Socraticum et pyrronicum, quæ nihil, unquam assensum
de continuo dubitant et inde considerando totum est.

Dubium illud oritur ex veritate mentis, ex malitia, et
Peritiam, et ex perversa voluntate. Et illud magis inducit
tenebras quæ lumen, quoniam sit suspensio animi et rationis herentis
in dubio.

Dubium Peripateticum. Et Dogmaticum, et suspensio
Judicij seu. Cuius, in rebus considerandis moras ad quæ sequitur
materiam deliberativum. Iudicium.

Peripateticum. Et Dogmaticum quæ ab nisi Aristotelis

RENE DES CARTES *Seigneur de Perron*
nâquit l'An 1596. Et mourut l'An 1650 en Suede, la
Rayne l'ayant fait Venir aupres d'elle a cause de
Son excellent Scauoir dans les Sciences
Chez Bonnart. au Coq

Probi. 2do: Si dubitandum sit de primo p[ro]p[ri]o et de dubitandum
de alijs etiam certis et evidentijs cum primam p[ro]p[ri]am sit
sit certis evidentijs, et probabilioribus quibus: ergo;

Probi. 3to: Intuitus p[ri]mo examinandum est primam p[ro]p[ri]am
antequam de ea tractetur p[ro]p[ri]um, ante sit vel verum vel sit
hor: quid quid clare et distincte percipio verum est: restat
recursionibus p[ri]mo an vero illud impossibile. illud simul, est
o ee: ut voluit Paspati et c. ergo dubitandum de 1o p[ro]p[ri]o:

Probi. 4to: Semel saltem saltem examinandum est 1o p[ro]p[ri]o
veritatis inter p[ri]mo ab alijs arguentibus, alijs etiam ab alijs, multum hinc inde
congestis rationibus et argutis: atque primam p[ro]p[ri]am sit contra veritatem
ergo intuitum p[ri]mo saltem semel saltem examinandum est antequam de
ea tractetur p[ro]p[ri]um.

Probi. 5to: Sine gravis dubitatione vera p[ri]mo a falsis differant
o pot. ergo de certis gravior dubitandum est

Probi. 6to: Vera p[ri]mo a falsis o pot. secum sine diligentis ad ideas
attentione et prudenti hesitatione antequam de 1o tractetur p[ro]p[ri]um: quod tale
vera p[ri]mo a falsis distinguitur o pot. sine dubitatione gravis ergo

Probi. 7to: Si possumus vera p[ri]mo a falsis distingui sine diligentis
adhibita attentione et prudenti hesitatione, est p[ro]p[ri]o evidentiam
atque illa ratio nulla est: ergo o pot. distingui.

Probi. 8to: Sine diligentis ad ideas attentione et prudenti hesitatione
certo concipi o pot. an evidentijs sit realibus, an apparentibus: ergo ista ratio
nulla est.

Probi. 9to: Si evidentijs realibus posset distingui ab apparentibus sine
diligentis ad ideas attentione est ergo per intuitum p[ri]mo seu conscientiam
atque hoc dicitur negat: ergo

Probi. 10to: Si diligenter ad ideas attentione et prudenti hesitatione
nullius forte pot. suum p[ri]mo intuitum, non se errorem seu habere
se o habere conscientiam erroneam, et aliquorum aucthoritate, aut ex
præiudicijs factam, nam quæ nullum adhibet examen veritatis
luminis naturalis cognitio a præiudicijs p[ri]mo distinguere o pot. ergo

Insuper quod attentio seu examen ad ideas et hinc sit dubitatio
seu suspensio iudicii patet quod talis attentio sit simplex, hesitatio
simplex a proprio procedit iudicium, et manifestum est.

Probi. 11to: Minus confidenter adherendum cogitationibus nostris
tam et evidentijs apparentibus: ergo de illis aliquo modo
dubitandum est.

Probi. 12to: experientie conceptibus quosdam tamen nos ipsos aliquid
et deceptos intus que certissima et evidentijs apparentibus ergo
o minus confidenter adherendum cogitationibus nostris tamen
certe et evidentijs apparentibus.

Sine si quod fortis error in p[ri]mo aliquo quod ipse apparet
certum et evidens et ex illo conclusiones deducit, errores erroribus
addit nec hoc videre, nec emendare potest donec viveat p[ri]mo.

diffinere fiduciam, illud qd ad allegans et hinc exam. retorahit.
inde. o raro sit qd quis magis quidam falsis nixit principibz studijs
dant opus eo magis a veritate moteantur.

hic à Coquelut inditio principi ordm pntis
nemio itaq non tantum beatit inqurande inuembamib
dubitationib in pntib an ille res pntib aut imaginabile uisitant.

Primo qd deprehendimus. scilicet errare ac prudente e nominem

Deinde quæ quædam somnia numerat videmus sentire, aut imaginare.
quæ nunquam nulla q. sic dubitanti signa apparent qd somnia
a vigiliis, certo cognoscantur.

habitualem etiam mathematicis demonstrationibus: etiam de hys phisicis
que hactenus probabiliter per se nota. cum ga. de divinis allega
o illos erroribus in talibus et quidam per certitudinem ac per de notis
admittere que nobis falsa videbantur.

sum maxima qd audierimus deum et qui pnt oia et aquo
sumus creati ignoramus etiam antequam nati essemus ut sciret
ipsa fallaciam et in id quod nobis ut nobilissima apparet qd
minus videtur hoc potius esse scire quod ut interdum fallantur
contingere ante aduersum hoc tenet Charesius

Solutio Obiectionum

Obiecto primo videtur ridiculum de obibus dubitare ex hoc
o requiritur in initio p[er]p[et]rationis.

R: Deo ans videtur ridiculum dubitare de aliis dubitatione.
academica: Deo: ans: dubitatione mentali: ergo: ridiculum sane est
dubitare de aliis dubitatione quadam fieri: videndo phil: ex
certum et perpetua in tali dubitatione: et horrendum et faciebant
academici: academici: sunt: non ridiculum de aliis dubitare.
dubitatione quadam methodica: hypotetica: et illi ad res clare percipiendas
de suspendere tantisper animum. et assensum donec totaliter de
veritate sumis conclusit: imo hoc necessarium ad percipiendos errores
etiam a presidiis infantis aut mentis percipitatione et patet ex prima
petitione.

petitione.
Instab. primo videtur ridiculum dubitare de cunctis etiam dubitatione.
mentale ergo

attentio erga
 attendens semper aut semper, etiam post satisfactionem
 attentionem multam apparent certissimam: semel in vita, sunt in
 initio patitur: non alter vixit a talibus meritis possit. Nam
 hoc si quis requirit sine diligentia ad peccata attentionem multam. Deinde alio
 ut patet in his positionibus:

Instab. Po: *Sulmulla clari flamma et ebullentissima, in Rhod.*
 illib. *Sulmulla clari flamma et ebullentissima, in Rhod.*

ergo de dubio
habetur: ergo de illis dubitandum est quod nulla vel
minima superfluitas suspicio, et de quo aliquis super erroribus
suspicio, ergo habere ante sufficientem examinationem et argumentationem

fecas attentionem. et saltem levis suspicio erroris cum primis
principia a quibusdam reboventur indubium. et atque animadvertimus
o nullo imo nos ipsos et singulos in quibus quae certissima apparebant
ut patet ex 3^a et 4^a petitione.

Deinde attendendum est q^{uod} de dubio dicto. et Respondeo
agatur o vero de reali et affectivo. nempe est certitudinem et de
est tam invidiam putat talis ex istis adversarij

Instat b^e ubi est evidentia. o pot^{est} ee suspicio erroris ergo
o est dubitandum de rebus evidentibus

Respondeo ant^{ea} ubi est evidentia vera et realis ab apparenti distat
edo: tunc est o^{mnis} erroris periculum. ubi est evidentia nudum ab
apparenti distat. n^{on} tunc est est erroris suspicio. iam vero ante atten
tionem ad fecas et ad ipsam evidentiam o^{mnis} distat vera evidentia ab
evidentia apparenti et consequenter circa res evidentes dubitandum vel
hesitandum est donec certe apparuerint.

Instat a^{li} 4um dubium methodicum se habet per modum modij ad
clariorem veritatis cognitionem assequendam. atque in rebus per se nobis
o pot^{est} habere clarior cognitio cum nihil sit obscuritatis ergo de
illis o^{mnis} dubium.

Respondeo mag^{is} se habet per modum modij ad clariorem veritatis
cognitionem assequendam pot^{est} se nego q^{uod} ante dubium illud nulli ass
evidentia signa: se habet per modum modij ad clariorem veritatis cogni
tionem. q^{uod} distat evidentiam. realiam ab apparenti ut remotissimam
erroris suspensiones. 3°: cum est animadvertimus nullas in rebus evi
dentissimis sit existimabatur errare: propterea o^{mnis} immerito illis ad
examem reboventibus.

Instat b^e 5um quidam circa rebus evidentibus o^{mnis} liberum: ergo o pot^{est}
suspendi: Respondeo ant^{ea} o^{mnis} liberum libertate contrarietatis. edo: q^{uod} o^{mnis}

pot^{est} ponere alterutrum. Contradictionem. id est assensum vel o^{mnis} assensum
illum suspendendo se quidem mens ad veritatem evidentem o^{mnis} satisfactionem
attendit.

Instat b^e 6um Potentia libere nemo attendit ad evidentiam. ergo etiam
fata indifferenter.

Respondeo consequentiam dispar est q^{uod} fata libere sit nemo. fata
a nemo nemo agit pot^{est} o^{mnis} ad agendum regit^{ur} sub^{jectis}: at vero fata
indifferenter. sit ipsa. voluntas libera est: fata a libera. pot^{est} o^{mnis}
o^{mnis} ad agendum. regit^{ur} pot^{est} agere vel o^{mnis} agere.

Instat b^e 7um in quibusdam hominibus nemo et debemus coniunctio unius cum alio
ut fata indifferenter inquant etiam per evagationem. o^{mnis} attendere in hoc. ergo dubio
ergo ego cogito ergo fata indifferenter o^{mnis} libere etia o^{mnis}.

Respondeo ant^{ea} de illa connectio innotuerit per aliam ad fecas
attentionem. edo si o^{mnis} innotuerit ago: talis quidem. q^{uod} si antea fuerit
attentio ad hoc indurium o^{mnis} pot^{est} attendere. ad eorum connectio nempe o^{mnis}
fieri pot^{est} ut talis attentio o^{mnis} fuerit adeo. ali quant^{um} per o^{mnis} illa.
connectio dubitandum est tunc est mens o^{mnis} talis notis ha^{ec} dubium sit
conventionem cognitionis et existit. et itum ep^{ist} vel q^{uod} dubit^{ur} et.

Instat b^e 8um opposit^{ur} illis t^{er} ego cogito fata indifferenter cognoscit
evidentiam. ergo o pot^{est} attendere.

Respondeo ant^{ea} opposit^{ur} ac penetrat^{ur} t^{er} edo: o penetrat^{ur} ago iam
vero o penetrat^{ur} t^{er} sine attentione nec attentio. o^{mnis} sit sine dubitatione
aut iudicij suspensione sed bellatione saltem brevisi sit la castam max

Barthes deo: o possumus dubitare de deo ergo o e dubitandum de orbi
 deo: si deo ans o possumus dubitare de deo dubitatione reali et academica
 dubitatione facta et methodica ergo: agitur o possumus suspendere
 fiduciam circa deum existiam ob defectum rationis iudicandi qd testat
 et evidens dari deum: attamen possumus sustinere asserendum ad certioram
 veritatis cognitionem assequendum cum i ta o tuncamur spi de deo cogitare
 aut fiduciam deum possumus adhibere actionem dei subintrare donec possit
 diligere in amorem clare nobis innoteat ut sit sciamus an ratione que dei
 existiam probant sunt attingere: hoc methodo dubitandi s. thomas opposit
 et examinat atque rationibus dei existiam stabilij et argta in contrarium
 resolbit

Instab: si o possumus dubitare de articulo fidei ergo nec de deo
 si: modo etiam: dispo: e qd deis lumine naturali clare et evidenter
 cognosci possit imo ignorari o possit intinui biliter ad o possumus
 sustinere asserendum et methodum philosophicum diligenter inquirendo an sint
 rationes naturales que existiam vincant: at vero articuli fidei cum sint de se
 obscuri ratione naturali clare percipi nequeunt ac proinde o e suspendendum
 fiduciam donec examinati clare appareant sed sustinendo nos in obsequium
 fidei

Instab: deo: o possumus dubitare de deo quia possumus dubitare de articulis
 fidei ergo nulla solutio
 Barthes ans: si possumus dubitare de deo possumus dubitare a dubitare
 et anea que revelata sunt vera ergo o possumus dubitare de deo quia possumus
 si: modo ans ad prob: dicto ans possumus dubitare an ea que deus revelata
 revelatione naturali que sit per lumen nate nobis a deo innotum alia super
 apostolorum possumus equidem dubitare aliam ea que revelata sunt revelatione
 naturali sint vera qd illa certa et evidenter possunt ei vera que revelata
 in revelatione supernaali clare et evidenter percipi nequeunt sed o frustra
 circa illa suspendere fiduciam donec evidenter appareant: dubit
 excipio articulos fidei sed duo ad fidem perambulab sicut existiam dei
 et immortalitatem az naturis hec i sunt revelata sunt revelatione supernaali
 clare et evidenter cognosci possunt

Notandum: qd licet articuli fidei de se sint obscuri nihilominus
 et evidenter credibiles ac proinde quamvis circa illos suspendi o possit fiduciam
 certe in deo pte dubitare possit dubio methodico et naturalis cogni
 tionis sed sic legitur theologi et contra veritate dum videt articulos
 adversus hereticos probaverunt eorum argta solvere

Obiter B dubium et methodicum adversatur fidei operando ergo
 inutile si deo aut dubium academicum adversatur fidei sed de dubium
 hypoteticum ergo

Instab: si sequetur qd fides et dubium certitudo sit incertitudo
 de eodem oblo effectus in eadem mente: atque ergo

si: deo ans: effectus in eadem mente simul ergo: si cessat de deo
 et ipso e quo dubium: seu suspensio iudicij o est amplius fiduciam
 unde o est certitudo fidei actus est: deinde est etiam incertitudo quidam
 facta et hypotetica que nullatenus apponitur certitudini reali

Instab: deo: deo est dubium seu suspensio iudicij est ad hoc
 habitus sed promptitudo iudicandi et assentionis ergo fides et dubium effectus simul

si: deo ans: fides habitus est et dubium effectus simul ergo: fides
 actus ergo: agitur o est simul fides et dubium cum dubio salt en
 reali alias effectus certitudo est in certitudo reali de eadem re qd repugnat
 attamen effectus fides habitus est qd suspensio assensio remanent facultas
 assentionis: imo nihil ob qd minus assensio realis sit simul cum sus
 pensione assensio simulata et hypotetica

Obiectis A sepe virget astro nec suppetit tempus ex aminando: ergo
o e dubitandum de oibz hi

Hi duo cons in moralibus et practicis, transcat in metha-
physicis et speculativis, ne speculativis ergo qd quic aditam moralem.

In ordine ad evidentiam, assequendam, qd in illis fuit et
certitudo moralis fundata in prudenti hominis constitutione, et iudicio
ad veras in speculativis in qd omni moda per metaphysicas haberi
est certitudo et evidentia, requirit certitudo et debium abesse
evidentiæ.

Etiam in moralibus requiritur etiam aliqd examen, agendum
cum ab actiones ne speras debent fieri iuxta regulas prudentie,
adeoq. cum attentione ad agendas

Instat: qd o dubitandum e an sit et comendandum
scire an loquamur, sciamus disputemus etc: ergo
dubitum e multum.

Hi duo cons ergo dubium e multum. In ordine ad utrumq. vite
do: ad feras comparandas ergo dubium illud tantum e qd utrumq. vite
vite est moralem hominis conversationem qd ad eam fundat
certitudo moralis aut phisica, moralis qd eundem que fundatur
in cor hominis testimonio. Phisica vero que fundatur in present
remum ordine, et utraq. certitudo haberi potest sine dubio methodico
o e in iudicio ad feras comparandas et methodico phisico fundam
qd ad hoc requirit certitudo metaphysica et etiam moralis que
fundatur in rei natura: tale e iudicio haberi o potest sublat
diligenti ad feras attentione et nisi remota oibz erroris suspicionibus
suspicio o erroris removeri requirit sine predicto dubio.

Hi duo duo aut: ut prius irreconcilabile e nos debere dubitare.
dubio reali sicut academico: do: dubio facto vel methodico ergo
vel rursus ipse aut sepius e do. Simil. in vita ergo

requirit: Instat: do: qui dubitat de oibz dubium suum resolvere
ergo nequidem dubitandum in ordine ad feras comparandas.

Hi bi aut: si posset resolvere eundem dubium esset per
evidentiam: at qui dubitat de evidentia ergo:

Hi ergo mai: ad proli. dispo. mi: dubitat de evidentia dubio
reali et academico ergo dubio methodico et hypothetico do
eundem si quis dubitat de evidentia dubio affectivo vel academico
dubium suum resolvere o posset qd nullam haberet regulam assequendi
aliqd ee verum: at si dubitet dubio methodico resolvere potest dubium
suum qd dubium illud o excludit evidentiam et rationem iudicandi
unde dum per examen et attentionem realem distinguit ab
apparenti, uti fundare potest aliqd ee verum.

Instat: qd si dubitandum esset de oibz etiam dubitatione hypothetico
posset dubitare de ipso, dubitatione, at qui hoc dicit requirit ergo

ac: Hi duo mai: si dubitandum esset de oibz absolutis do:
comde ergo: si dubitandum esset de oibz absolutis, posset dubitare
de dubio ipso qd nihil esset penitus ita ut concessus esset dubitandum
de oibz et propter qd do. dubio: quemadmodum de alium oia legere potest

R: Do ddo mihi dubitare o pnt de dubio dubitatione, ubi
et accidenti eaq ddo dubitatione facta, et methodice, pgo
explicatio patet ex dictis.

Instab: A et perfectio ad eam respensionem: restat
sive me dubitare dum dubito ergo o possum dubitare de dubio.

R: ddo ans: certis sive certitudine ordinaria, et vulgaris, ddo
qa dubitatio mea me latere o pnt: certis sive certitudine philosophica
et reflexa, ngo: ad hanc requiritur attentio vel aliqua, scilicet
habilitatio propter rationes supra dictas.

Instab: S dubitationis meae suppono sive concesso, ut illam
cognosco contradio per latitudinem istam, ergo impossibile est dubitare

dubitare. R: ddo ans: illam cognosco per latitudinem istam fallibilem, ddo
fallibilem ngo: latere ergo me cognoscere dubitationem meam
per latitudinem istam fallibilem, qa intus illi, quibus o infallibilis
nisi adhibita diligentia ad speciem attentione, et methodice dubitatione
alias e suspicari possem contrariam qm habeam dubitationem meam
et errorem et dissimulatio et pntione.

Instab: C nihil e notum de dubitatione: ergo dubitatio o
e medium ad eius certitudinem demonstrandam.

R: ddo ans: ad eius certitudinem demonstrandam per aliquid notum
per remotionem evidens est o b respectu istius, ngo o e de illa dubitatione
qa o latet nota est, sed qa veritas et certitudinem suspicio
me in iudicando de eius certitudine excipior.

Instab: S si possem dubitare de mea dubitatione daretur
processus sive in latitudinem.

R: ddo ans: daretur dubium dubij, et dubitatio de dubij, et sic
deinceps: ergo.

R: ddo ans: ad probi dicta ans: daretur tertium
dubium. R: ddo dubij dictum de ddo dubio ngo: indistinctum eod eadem
dum dubio dubio de recto, seu speciem attendendo possum dubitare de
dubio reflexo, et ad ipsam dubitationem attendere, ante quam cum
ratione iudicem me dubitare: et o daretur tertium dubium
istius dubij reflexi, qa dubium istud reflexum sed attentio
reflexa, et rae dubitandi et attendendi ad rationem o formalem
dubitandi et attendendi o requiritur ulterius rae formales sicut
ad actionem o requiritur actio eiusdem rae, ubi o combustio
ad combustionem qa per se ipsam a rae agendi adeo o dubito
de mea dubitatione, o e pnt dari processus sive in latitudinem.

Quaestio V^{ta}

Quodnam Sit principium philosophandi Circa rerum existentiam:

Sub e quodam, propo primo certo occurrunt dubitandi
de rebus oib^{us} et inquirenti existat in resdm. naas per
methodum anahiticae seu methodum resolutionis et
intentionis pro quo

Notandum e methodum. e veluti viam qua cogitationes
mentis ordinantur ad veritatis contemplationem unde dicitur
quidam seu via et haec veritatem latentem inveniendo, et
intentionem alib congruo modo explicandi.

Duplex e methodus una intentionis et resolutionis quae
anahitica de perquam veritatem existentem rerum inquirentibus
certa quidam opinio de qua hic agitur, altera doctrinae et
opositionis quae de synthetica per quam veritatem intentionem
alib exponimus et certa quidam opinio probamus de
quo in questione sequenti his oppositis

dicet Dico primo principium cogitationis existentie
rerum. seu idq^{ue} primo invenitur a philosopho veritatem
inquirente. hoc ego qui cogito existo.

Prob illud e primum primum cogitationis existentie rerum
quod hoc de rebus oib^{us} dubitandi et veritatem inquirenti occurrat
primo certum: ego e primum principium cogitationis existentie
rerum

Probi me: dum dubito de rebus oib^{us} dubitare interius
possum. quin cogitem et sequenter existam ergo haec opposita
ego qui cogito existo primo animi de rebus dubitantis primo certum
occurret de rebus oib^{us}

Probi aut cogitationes meae suppono sum confutis ingordum
dubito de rebus oib^{us} dubitare interius o possum quin cogitem.

Probi aut: talis e cogitationis naas et aam latere o possit
ergo cogitationis meae suppono sum confutis, unde cogitatio
mentis e huius confutis, et cogitare e huius confutis
cogitationes e mentis quae se cuiusmodi dicitur possit ac
affectiones quasvis intentione confutis e. ergo:

Prob: tamper qui negat hoc p^{ri}um illud a nemine negari p^{ot}
 Prob: ans qui negat illud p^{ri}um atit qui de illo dubitat cogitat
 non iusta oes p^{ro}pos negat et dubitatio sit cogitatio fat qui
 in nemine cessante / qui cogitat existit crum in idea clara
 includitur existit ergo

obiter: jo hoc p^{ro}pos. ego cogito existit dependet ab alia
 ego o e p^{ri}um p^{ri}um

Prob: ans dependet ab illa qd qd clare et diste cognosco verum
 ergo R: negat ans ad prob: diste ans dependet ab illa qd ad methodum
 doctrinae et efficactam probandi, edo quo ad methodum et ordinem
 inventionis nego igitur qd ad methodum et ordinem
 p^{ri}um ordine inventionis qd jo certum occurrit p^{ro}pho de oib^{us}
 dubitanti et methodice veritatem inquirenti

illud e p^{ri}um p^{ri}um ordine doctrinae et quo ad probandi
 qd reliquis questiones p^{ro}pos aliaque actiones demonstrat
 equidem nostrum p^{ri}um o e p^{ri}um methodi seu qd ad
 efficactam probandi qd clara o demonstrat nec e ultima ratio
 nostre certitudinis sed e contra probatur per illud qd qd clare et
 diste precipit cognosco verum nam id eo asserimus cogit
 tantem existere qd in idea clara et dista cogitanti
 continetur existentia

attamen e p^{ri}um methodi an haletq^{ue} seu ordine inventionis
 qui p^{ri}us occurrit p^{ro}pho veritatem inquirenti et de oib^{us}
 dubitanti / si e quis etn de hoc p^{ro}pho dubitet qd qd clare et
 diste cognosco verum e statim occurrit eius existentia
 et cogitatio

instabis jo hoc p^{ri}um ego qui cogito existit dependet
 ab hac p^{ro}pos. de qd cogitat existit qui p^{ro}pos singularis
 dependet ab illa

R: Idq^{ue} ans ut p^{ri}us defendat ab hac p^{ro}positione qualiter
 ad ordinem doctrinae et efficactam probandi. Ego si e quis
 velit probare se existere qui cogitat ad h^{oc} debet hanc
 p^{ro}positionem in mente qd qd cogitat existit tunc
 subsumet et mibet atqui ego cogito existit

dependet quo ad ordinem inventionis nego si e hoc
 p^{ro}pos de qd cogitat existit ad examen revocatur statim
 occurrit cogitatio et existentia idq^{ue} existit o cognos
 citur ex cogitatione per discursum p^{ro}pos per consentiam seu
 flum intensionem et una ac sup^{er} p^{ro}positionem

instabis? In idisus cogitatio dependet a p^{ri}mo
 ergo huc conclusio ego existit dependet ab hac p^{ro}pos
 de qd cogitat existit

R: nego suppositionem o e existentiam. nostram cognos
 citur per discursum ut iam diximus sed per suppositionem
 p^{ro}pos qd una qd inter cogitationem et existentiam
 per se ipsam cognoscitur id e per flum qd dam intensionem
 qd p^{ro}cedit ois cogitationes acquisitas

instabis? Tunc cognoscitur aliquis per discursum qd
 ex p^{ro}pos notis deducitur conclusio atqui hoc sit cogit
 subsumet conclusio cognoscitur per aliquam mediam edo

si cognoscatur per se ipsam nego iam vero illa connectio
cognoscitur per aliquid medium quia nihil natum est cogitatione
ex existentia per se ipsam. sed cognoscitur per se ipsam
hinc unde hoc oppositum ego sum et quod est probatur actione.
hoc est oppositum per se nota.

Instabis 4 cogitatio precedit existentiam ergo medium
quo cognoscitur existentiā.

R. idem autem precedit existentiam prioritate temporis
negotio prioritate nam est causalitatis. Sed licet est existentia
ex cogitatione cognoscatur cogitatio tunc primo precipitur
existentia quia existentia est cogitatio cognoscitur una
simplici propositione unde cogitatio proprie dici nequit medium
propter existentiam.

hoc ergo contra ego sum et simul cum hoc ante ego cogito
sed contra in voluntate sans a in intellectu que cogitatione
simpliciter si propositiones ad intellectum pertinentes actiones
vero si actiones pertinentes ad voluntatem.

obicitur 2° cogitare et existere sunt unum et idem ergo
inane recipitur existentia ex cogitatione.

R. idem contra magis recipitur cogitatione de ista. Sed
cogitatione dicta nego uno est et simplici propositione cognoscitur
exterior et statim licet exterior actus ex actione soli in
actione percipitur.

Deinde nihil in praeiudicium quo minus duo per se in di
si realis unum et nihil continetur unum per alium scilicet ut in
nihilitas per rationalitatem.

Instabis 3° ea propter cogito ergo sum. nihil in praeiudicium
contra quod sit in ante ergo a pot habere rationem propter

Propter hoc facit hunc sum. sum cogitans ergo sum.

R. idem contra quod sit in ante simpliciter contra explicitum

in his nego: o est idem si in ante ac in contra licet contra
involubitur in ante ergo existens. o est quia in di arguitur contra continetur
implicitum in praemissis si valent. hoc arguitur. Petrus operatur
ergo et deus movetur et sequitur. ergo existit tamen nihil
ponatur in contra quod sit simpliciter in ante.

Deinde ostendimus hunc discursum. cogito ergo sum. si
primum primum sed hunc simplicem propositionem ego qui cogito
existens obicitur 2° hoc propter deus existit et primum primum existit
deus est prima causa ergo o hoc ego qui cogito existens.

R. idem contra si primum primum existens producente. Sed
quia cum deus sit causa pro rebus et his largitus existentiam
existentis cognoscendo nego qui primo cognoscitur me existere
et rem cogitationem quod medium deinde in nulla facta hypothesis
qua de deo et hisque. Veritate dubitum et existit meum in pro
sum conserui.

Primo ergo cognoscitur me existere post medium tunc de me
o est a me met ipso sed ab alio et ita in dei cognitionem
deservit o

Inhabitis Dei existit in. cuiusq. veritates e. ppium cognitionis
existente. nro.

mentis et cognitionis existentie corporis, et
tionis corporis mei et aliorum, quia cum constant et in vi-
sensu corpus meum et alia propria illa, exhibent se contra me.
percipiuntur alias deus perpetuo me fallit, ac deus perit
attamen o. et proprium tionis existentie mentis seu cognitionis
meae, quia dum habito deum et veraciter cogito et existo, et
cogitatio mea, o. ex dei veritate, sed potest deus deus ex
cogitatione mea deus non est, ut ostendimus questione sexta.
obicitur Al. vult.

obiectes q^{da} existentia. precedit cogitationem ergo per
deduci ex cogitatione.

Prohans hoc ipsum ego qui cogito exte-
riori sensum ego qui sum interior cogitans sum existens ergo ratio

cogitatione nega. licet & vox existens precedat vocem.
 cogitans nil omnino rati existendi o. precedat ipsam cogitatione.
 sic potius ex illa. requiritur q. licet ex illa. et cogitatio ipsa
 q. idem ex illa. En per et illam enim cognoscitur et visibilis.
 Interius ergo, hoc propositum sum existens cogitans ergo sum.
 existens est idem illa. et intelligens.
 Prob. illa illa. et intelligens.

rem. ergo
eandem rem. eodem modo sumptam
ego si dicatur ergo sum existens, ergo ego sum existens
effectus ante et effectus posterior, et in eo quod non habet
effectus ante et effectus posterior et in eo quod non habet
sum existens ergo sum existens et aliquid ante et
sumptam eodem modo

sicuti ergo si est o sequitur si dicitur / dicitur bene tu
sequitur si solus lux dicitur quoniam lux dicitur lux solus et
quod idem ita ut si est o si est o sequitur sum existens
ergo si non existens certe tu sequitur sum existens respondens

extra. Similit. ex cogitatione. obli. o. recte probatur. et
ad obli. sit. accidentalis. disparitas. e. qd. ordo. seu. relationis.
existente. vel. possibile. in. propter. nostrum. cogitum. nihil.
ponitur. in. re. ut. verum. qd. ordo. cogitationis. ad. cogitatum. e.
actuali. cum. ratio. ut. cogitatio. actualis. e. veritate.
ut. dicunt. physica.

obicitur. ⁶ hoc propro ego qui hideo existo o i primū ppiū
 rationis existit ergo neque illa ego qui cogit existit
 Deinde etiam ratio de se habet e qd et ratio sit primū
 qd hoc de rebus aliis du bitante tam qm primū occurrit
 o a hōis unde licet recte sequatur hideo ergo capto o in
 sequitur cogit ergo hideo
 Deinde huius immediate confusio statim nobis o a
 visionis qm illam o a se habet nisi mediante corpore unde
 licet negemus de corpore ppono dēni mēst; nob clare
 im negatio sit cogitatio

Questio 6ta

Quod nam sit primū principium philosophandi
 circa rerum existentiam

Intus e quo ppiū uti debet ille qui procedendo per modum dēntis
 et compositionis aliqd de rerum essentia probare contemnit
 eūmodi rationis ppiū duplex e in complexum
 scilicet et complexum
 ppiū in complexum e huius simplex deducens nob ta
 cognitionem altius sicut huius simplex deducens nob ta
 cognitionem ignis
 ppiū in complexum e propro clara et eideat quē
 dū nob in cognitionem aliam proponit
 Deinde ut requiratur ppiū otri solent contrarietates quā propter
 hanc questionem
 quoniam iode ppiū in complexum pnd de ppiū complexum
 Im dū paragra phob in.

Paragraphus I^{us}

Quod nam sit primū ppiū in complexum
 Cognitionis essentia rerum

Quoniam ppiū existant iam pphandū regulam petendam
 a hōis in qd et aliq quidam ipsam conceperunt a
 ppiū et eideat hōis in qd et aliq quidam ipsam conceperunt a

Deinde dico primū ppiū in complexum sed ia regula
 pphandi et distendi hōis a falso si hōis eideat hōis in qd et aliq quidam ipsam conceperunt a
 veritatis e eideat hōis in qd et aliq quidam ipsam conceperunt a
 Prob. si hōis hōis in qd et aliq quidam ipsam conceperunt a
 lumen solis ad colorata atqut o ppiū quē distinguere colores
 et de coloribus eideat hōis in qd et aliq quidam ipsam conceperunt a

claritas solis ergo nec possunt distinguere. vera à falsis et certe
iudicare de intelligentibus dum idem est obiectum et ut claritas habentis

Prob. ma. sicut lumen solis distinguit oculum ita ut sine illa
oblectum o posset videre ita lumen mentis distinguit intellectum.

Prob. ma. illa o posset oblectum percipere ergo posset sentire.
De una quaque re sententiam ad quod sequitur recta rationatio
atque posita. idea enim evidenter. autem in dicitur de quali bet
re and. sequitur certa ratio enata. ergo.

Prob. mi. optima in dicendi loca nec posita e ut ideal conf
entendat iungimus affirmando. si consentaneas vero separamus
negando. atque posita evidenter. idea enim. certa ratio enata
de quilibet re. unde sequitur certa. ratio enata. ergo.

Prob. ma. posita evidenter. idea enim. cui libet attendi
facile e iungere ideas consentaneas et abstrahere ideas repugnantes
separare. negando.

Prob. mi. posita evidenter. idea enim. mens percipit ideal
que inter se consentiunt et eas que inter se repugnant ergo
facile positas iungere. vel separare.

Deinde posita evidenter. idea enim. et supposito de illis
inductio sequitur certa. ratio enata. id sic demonstratur
in eo existit certa ratio enata. qd sic demonstratur
proponit idem cum qd comparatur cum quo si consentiunt
iunguntur affirmando. si à una consentiunt et altera repugnet
separantur negando. atque posita. evidenter. idea enim. facile.

hoc prestat. ergo.
Prob. ma. sensus e. Do verum à falso ergo. sola evidenter.

ut si e. q. mens humana. deis empy. at tri. buta. ergo
obicitur illud ppium e. quibusdam. rebus. et indubium.
ergo o e. prima ppium. et nonis. et h. re. non.

R. id. ans. rebus. et indubium. in d. v. m. cum. fundamento. nego
sine fundamento. edo. si rebus. et indubium. in d. v. m. id sit ex mente
preceptatione. aut. preiudici. et ite. sine. fundamento. si. indubium.

sufficienti attentione. et remotis. preiudici. examinetur
appare. pit. testis. sum. nec. magis. negare. poterit. qui. hoc. bis. d. v. m.
st. qualiter. id. e. hoc. verum. qd. in. idea. clara. et. dista.

binarium. his. sumptis. evidenter. excluditur. quid. nonis. b.
Deinde. illud. ppium. e. certissimum. qd. nunquam. in. p. s.
sectari. cum. errore. aliquid. evidenter. annuunt. per. doctor. et. m.

ut. v. m. ergo. Prob. mi. e. lux. et. error. vero. tenebre. s. h. calligom. et. b.
atque. lux. o. pit. sectari. cum. errore. tenebris. ergo. evidenter. o. pit.
sectari. cum. errore. et. contra. e. sensum. veritatis. agitur.

Instalis. so. illud. ppium. o. e. evidens. ergo. pit. rebus. et. indubium.
cum. fundamento.
Prob. ans. et. m. facta. attentione. o. pit. quis. scire. se. habere. ideam.

et. claram. ergo. o. e. evidens.
si. negat. ans. ad. probi. dicta. ans. o. pit. quis. scire. se. habere. ideam.
et. claram. si. idea. de. clara. per. se. ipsam. o. innotescat. edo. si. idea. clara. per. se.
innotescat. nego.

o pnt eadem o aquidem quæ scire se habere. idem elargi dideas. clari
per se ipsam o innotesceret. qd o datur aliud veritatis criterion qm
evidentia et claritas idem nam at vero idea clara per se ipsam cognoscitur
ab abscuritate. licet. Cum ex per se cognoscitur et distat a tenebris
et cognitio clara vigilantis per se differt a tione somniantis
unde si queratur unde scias te agere. clari o fideas et a somnis
nichil respondere poteris nisi qd esse te fovere potest innotescit
et tenebram. sicut tam clara cognoscitur te agere ut per se ipsam
distinguitur a simile tione somniantis
Instabis 2. id clarum o medium ad se ipsum demonstrandum ergo
per se ipsum o innotescit

Ad id aut o e medium propriis dictum. edo qd o e dictum ad
demonstranda. o e medium improprie dictum. nega. e e quid dictum are
ipsa et tenebris scire se at evidentiæ resp mentis sicut hinc resp. beili
atque lux a indiget aliquo signo ut manifestetur et claratur a
tenebris ergo nec evidentiæ indiget aliquo character ut distat ab
evidentiæ
Instabis 3. multi credunt se habere ideas clares et falluntur
ergo evidentiæ o e medium et improprie dictum. ad se ipsum demonstrandum
Ad id aut multi credunt se habere ideas clares prudenter hoc
sufficiens ad habitas diligentia et sermone prelo legi. neq
credunt temere hoc e ex præiudiciis pptione mentis vel imperitiam
edo si e illas ideas ad maturum examina reoarent statim appareret
earum falsitas que o aliunde oritur que ab obscuritate. sicut
berit as oritur ab evidentiæ que ppter idos que videntur alijs clares alijs
obscuras diligenter se expendende ut videtur erroris iudici
at unde scies te habuisse huiusmodi diligentiam.

Ad id sciam si per conscientiam et intimam suam cognosciam
comparade phis impedimentum a nobis sit phia ut nunc sentant
discussio

sciam a me removere hec impedimenta. et o laborare prævidere
aut mentali præcipitatione.

1° si o credam rem. aliam ita se habere. qd sit auctor a magistro
multis eam magis nominis aut horribis

2° si o existimen aliqd ee verum qd id ipsum approbat aut
amittit eam magis nominis aut horribis

3° si o audiam aliqd ita se habere. qd hoc e conforme consuetudini
4° si e deducam conclusionem aut si o discipulam. expio nam
facti examinatio

5° si o induc et nobilitat eum in. ad iudicandum de rebus porderat
ut inque rationibus.

ex his manifestum adverbis ob notat o posse dista quæ o clari
dentiam. realem. ad apparenti qd negant attendendum ee ad ideas per
rationem sufficientes et distinctione grale. sed etm. magistrorum auctoritate dicantur

Instabis 4° evidens e nobis de nocte et inter somniantium presentia
et absente. que re vera o it. ergo evidentes per se manifestat

Ad id aut evidens e quo ad impressionem factam in animam
quo ad causam impressionis nego. quia et evidens quo ad eam per impressionem
factam in animam illa e ad impressionem factam in animam
evidens quo ad causam impressionis qd o cognoscitur aqua carum
decerit et presentia talis impressionis sit absente abto

Instabis 5° evidens e nobis vigilantibus et attendentibus innotescit
altaris facta conle ratione ac de pane et vino atque in hoc saluum

et ergo evidens e et contineat eum veritate.

Ad id ma: evidens e et attendentibus apparenti edo evidentiæ realin ego
evidens e evidentiæ apparenti ac tenebris apparenti sicut in panem et
vinum attendit ad organum sentiendum. ad modicum
et obtem. sed in hoc missi o sensus falluntur ut canit ecclesia.

attamen o e videns evidentiareali qu si illud per rationem id e aduinctam
seu iunctur statim ut certum constabit ponem et binum e bonu verum
la comit e sanguinem e huius

Ad idem ergo ob id e a suppono coniuncta cum veritate in rebus
vere que e videns in se percipit possunt e aliquid e videns
m. huius e do nam mista e fidei potius o afferuntur ut verappter
videntiam sed o solam nos rebus autem e videns in rebus
videntiam ap e coniunctam cum veritate ex ple fuit qu ovidens
e verum sed o ap e coniunctam cum veritate ex ple fuit qu ovidens
e in mysterio e veritas ubi e e videns

Anstalis b vidis a porta recedunt huius appropinquat e videns
littera et verbes recedere i huius hoc talium e ergo et minus
nao libris e videns o e ap coniuncta cum veritate
Anstalis b vidis a porta recedunt huius appropinquat e videns
littera et verbes recedere i huius hoc talium e ergo et minus
nao libris e videns o e ap coniuncta cum veritate
multid e huius appropinquat e videns littera et verbes recedere ex
ceus meo nam spectat diffidat huius tunc parte obserbat littera
et verbes recedere sed tunc nao impetu ventorum abripit
unde que e testimonio sensum utitur sedulo attendat ad ideas
diligenter obserbet statum res sensibiles et dispositionem organi
nisi velit exponere erroris periculo

obietes qd pot quie suspicari se continuis decepti ergo e videns o e
primum ppter
Ad idem in rebus obiectis e in rebus e videns huius nego pot quib
huius ppter se continuis decepti in rebus obiectis et probabili huius
ment huius ut pote in illis e erroris obnoxium nec subre e huius
tandis criteriis attamen e pot suspicari se continuis decepti in
rebus obiectis e videns huius aliam e imposita e huius erroris huius
aut e de huius bonum e veritate dicere nefas e

Anstalis pot deus creare hominem qui deceptus in oculis huius patit
tenum decepti in rebus e videns huius ergo
Ad idem si a habeat consentit e videns huius e si habeat cons
lentis e videns huius nego pot deus creare hominem qui continuis deceptus
in oculis e consentit e videns huius huius ad diligens ad ideas attentione
o pot in oculis consentit e videns huius huius error e respondens in
de huius huius suo nudi abiectionem pat vero si consentit e videns huius
specta deus genti ad ideas attentione o pot in oculis consentit e videns huius
alias e deus deceptus huius et illis

obietes deus deceptus pot conuenire rebus falsis sicut et huius ergo e character
huius
Ad idem pot conuenire rebus falsis cognitis ut huius e huius nego
na e falsis e cognoscitur ut vero si me magna obiectualitate pot conuenire
rebus falsis cognitis ut falsis e do qd e videns huius pot conuenire rebus
falsis cognitis ut falsis pot illam conuenire veritate qui verum e falsum
e talium

Anstalis que olem e dicitantur vera obiectualitate nunc
iudicant huius falsis ergo e videns huius pot conuenire rebus falsis cognitis
ut huius pot aut e huius obiectualitate in huius huius huius
iudicantur e huius huius que e eadem in huius huius huius
se obiectualitate nunc iudicantur falsum supponit huius huius huius
interse huius huius personae identitatem nunc huius huius huius
identitatem inter se in eodem nunc quo opponitur relatione eor
eorum quo e identitatem cum nua de huius negi nam huius personae huius
opponitur ut inter se relatione et sic regulariter distinctus at opponitur
eum nua de huius et huius nunc identitatem huius huius

obietes qd lumen nunc e primum ppter ergo e videns huius
Ad idem lumen nunc e primum ppter ergo e videns huius
e do huius nunc de huius huius huius huius huius huius huius
nunc primum huius et ppter huius huius huius huius huius huius huius

98

sum deum. et veracem: ita ut del. veritatis sit causa meae certitudinis
 si qd. est clar. cognoscere a verum sit / verum et deum et veracem et et falsum.
 verum quia dei veracitas est in nostro proprio del. ducitur attamen et causa
 pprii nostri nec aliud probat, sed potius in illud.

propter hoc: arg. nostrum ppiūm dependet ab illo a. honore argu-
itur: nego: sed patet probat illud ut dicam: et dependet ab illo tamquam
a posteriori ex eius falsitate sequitur nostri ppi falsitas: ergo patet
quod talio sequitur nostrum et falsum: sic patet quod falsum sit bti.
Quo et quod nostrum et falsum: sic patet quod falsum sit bti.
dicend. hoc ppiūm bti dno lt. vultur. arguatur: et in nullis

Deo p[ro]p[ri]o: a malo genio.

instabilis & h. deus veritas est ita ut unitas sit connexa. *prim*
 den claritate ergo legitas huius p[ro]p[os]it[us] q[uo]d q[uo]d clar. et distincte
 perceptu gerundum pendit deo verace

Instabilis & eludentia monstrarum perfectionum, exsistit
dependet & corroboratur tamquam a priori ergo per dei bene & sapientiam

R: Deo non dependet essentialiter a Deo. Verum ut existat et in
 qd. existit, et sic in eo: qd. Deus est causa efficiens eorum verum
 dependet essentialiter ut sit. conuenit cum veritate et in qd. can. li.
 foat. nego: repugnat e. ut qd. euidet. ut e. certum verum o. sit u.
 biq. ut circularis o. sit rotundus: alias v. conuenit ut circularib.
 et e. conuenit: Deinde licet Deus sit causa efficiens et rotundib.
 et veritatib. tamen eius veritas o. e. causa foat. qd. sit primum
 ppium. foat. per qd. in aliorum et bonum eorum.

Instans id evidenter dependet a deo ut existat ergo saltem a possibili et rebus
de evidenter non certius sym de existenti dei.

Pro. deo aut dependet a deo ut existat ergo ad se et se veritatem
et qd deus e. eadem evidenter dependet a deo ut existat quod non
scilicet ut a nobis cognoscatur et deo nego: prius e. certe sumus de existenti
nec hodie phantasia de existenti et veritate dei ut dixerimus
questione 3^a 1^a

Obijes 1° nostrum proprium dependet ab illo impossibile e. idem simul
e. et a esse ergo p. e. proprium

Pro. aut illud proprium impossibile e. idem simul e. et a e. e. prius et
notum e. certe e. tu ergo.

Pro. aut constat deus tria prioribus et rationibus arguentibus ante
generalis sumptis. ergo

In negans ad prob. distans e. prius prioritate trionum qd tria
generaliores e. e. prius prioritate ppi negotia cetera a probat sed per
illud phantasia

Idem instans proprium nostrum aeternum probatur per illud impossibile
e. idem simul e. et a e. ergo p. prius prioritate ppi

Pro. aut idem probatur in dea circuli debent includi a. tunc tunc
et deo aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.
circulus e. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

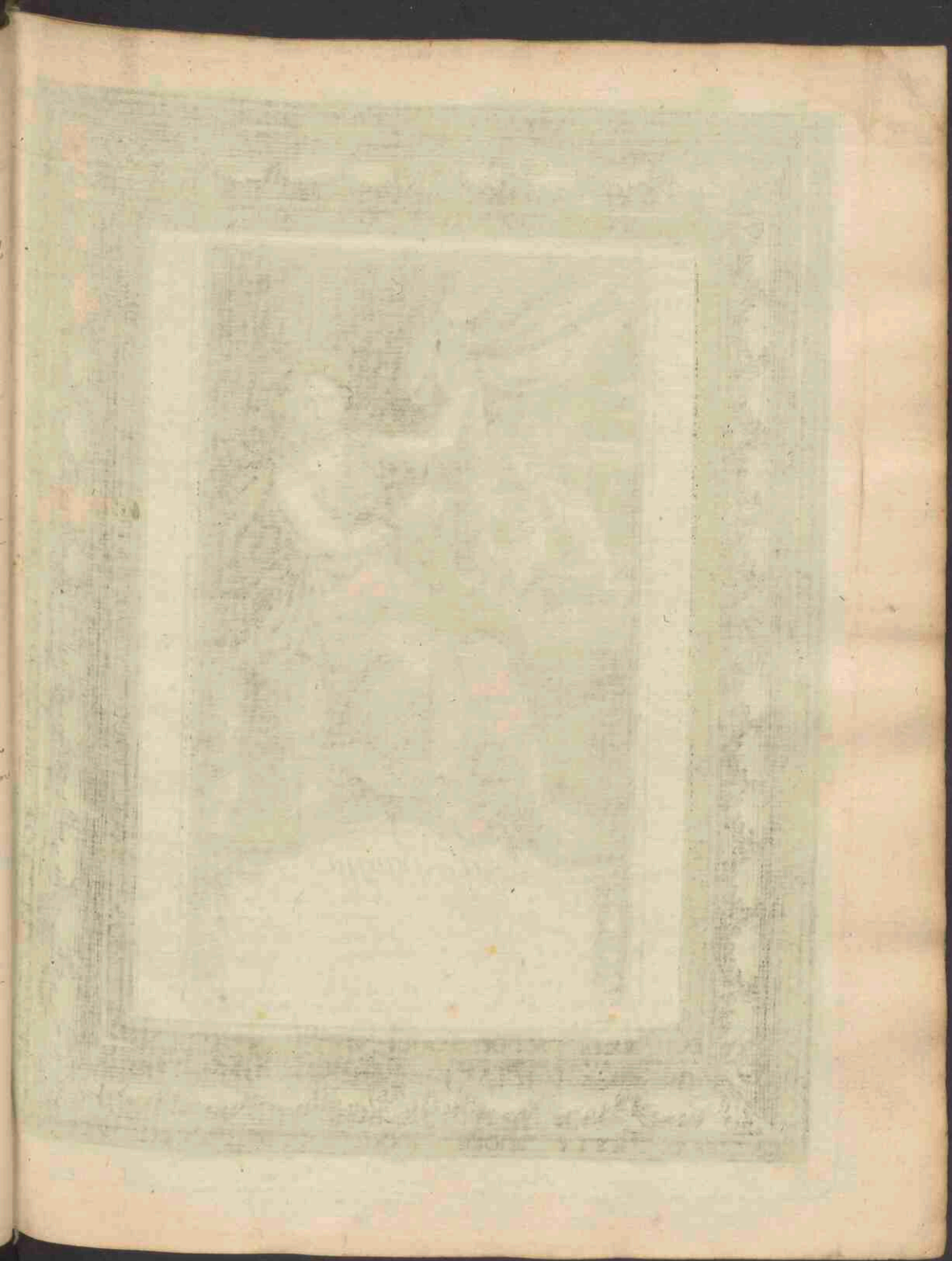
Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Idem instans in dea e. et a. et tunc tunc a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

Pro. aut idem probatur per illud a. p. tunc a. ab absurdo qd e. si e.

La Logique

quod est oblatio ipsius propter quod in mente id est mente perceptum: non per
quod quod de tali oblatio mente perceptum et quod quod in eius idea et clara et distincta
cum ipse habet tunc de eo sine errore affari potest sit affari de eo
oblatio simpliciter in mente perceptum quod sit extensum

[illegible]

Prædoctis primam axioma, ordine et methodo doctrinae ac probationib; neg.

Dr hoc axioma, ergo qui cogitat per primum quod ordine ma-
libentioris quia ceteris praeibit inveniuntur a pho scilicet dubitant et desunt.
ita in libertate inquit non insistent atque primum quod ordine
doctrinae quia cetera et post id potius periculum demonstratur ut ibi hoc
liberum. ego qui cogito existo quia in idem clare et distincte cogitanti
in hoc mundo existendo. sed primum primum hanc persequitur rationem.

Instabilitas incidentia dependet a deo ut existat ergo saltem o
portet quod certius de incidentia nisi certius sim de existentia deo

Ad deum dependet a deo ut existat quod est in rei veritate.
 sed quod deus existat a deo ut existat quod est in rei veritate.
 sed ut a nobis et hoc nego. primum est et sumus de existentia nostra.

reluctante origo. exordium recipiant. ideo

De
Logica seu Philosophia
routi

Logica non est quid sit, a verbo quod loquitur ad sermonem sed de cognitione.
scilicet propterea determinari potest facta differendi seu ars cogitandi ad
cogitationes mentis ad verum attingendi.

Relatior est etationum species de quibus singulorum imagines
 et apte se decet que vultus apprehensio et e cognito
 onentis per quod in totum concipimus nihil attendant neque
 et eptas petri

*Ad intellectum de et a mentis cogitatione personam aliam affectus vel
negationem de alio eundem dico dixit Bonifacius.*

gla rationis seu discursus appellatur et mentis cognitio
per quam eadem iudicium ex pluribus alijs iudicijs in totum fit et
subtilis cognitio est immortalis et qui ea hanc subtilis cognitio ergo
est immortalis.

Alto Godardus met hodie et amentis clatio pergen certa quidam libras et q
raone unitat con lateral con igibentius et inbent don congruanoa exptiamd

hic 4 capitula sunt species sicut et regimato topi. prout vivere animalis
ad iudicium. videtur per qm qm spectali facit illas reversum a logica
spectanda et

Logica alia e nautis alia architecturis
Logica nautis e ipsa mens ut capax diffundendi alia utile
p. 11. cognita.

Logica artificialis est habitus acquisitus per repetitos actus facilitatis
ad inveniendum discernendum sine errore in omnibus rebus hoc est ad certam
definitionem. Dissidendum est arguendum et ordinandum.
manu habetura necessaria nam et logica artificialis si
erret potest corrigi nisi per artificialem quia propter hoc nominatur
et propter hoc exprobanda recipimus ac primum de eius obiecto
trahamus. Sicutur deinceps de reliquis ad ipsam spectantibus.

Quaestio I^a

Quenam sit obiectum logicae et prehensanda

Notandum est quod obiectum sit illud cuiuslibet scientiae habitus: ut epus
sanabile est obiectum medicinae.
obiectum aliud: morale aliud sociale aliud naturale et adequatum
suis: ut obiectum sociale est epus quod ratione sit sed ratione medicinae
ad medicinam est ad idem.
obiectum sociale est modus quo scientia obiectum morale ordinat et sanabile
illud est modus quo epus et medicinae epus federatur.
obiectum sociale est adequatum illud quod morale simul et sociale
comprehendit ut epus sanabile est obiectum adequatum medicinae.
notandum quod et epus et medicinae sunt entitas philosophicae
obiectum logicae alia est sententia Thomistarum alia est communis
in hoc conveniunt cum pluribus antiquis
Thomista distinguunt duplicem definitionem in qua et demum illa
sunt obiecta logicae arte facti unam fontem quae in modis
modum definitionis desinentis: aliam obiectum quae est res ipsa
a mente introducta.
secundum res ipsas est obiectum morale logicae dispositione morali
ordinem rerum et obiectum sociale et eadem substantia est obiectum
adequatum.
autem illam dispositionem quae operatur in rebus et in
rationis seu ens a ratione factam quae necesse est per inveniendum
sed tantum sit ex parte in rebus
autem quod illud ens rationis est obiectum veritatis et quod
sit dispositio rerum ad hoc ut sit et in rebus percipiantur
et sit Thomistarum opinio probabilis videtur propter
rationem et aliter habilienda. igitur

rele Nitur sententia Thomistarum.
Sed et si dicatur quod obiectum morale logicae est ens notitiam per se
intendit ergo res desit et obiectum morale logicae
intendit ergo loquax illa per se intendit
Sed hoc ostendit fictis qui appropinquat in rebus tamquam
Sed inquit autem illud est modus autem rationis veritatis et inveniendum
ergo obiectum sociale logicae.
Probatur si huiusmodi illud esset ratio veritatis et inveniendum
debet errare ut veritatem cognoscit per errorem modum.

*ZENON excellent Philosophe et Inuenteur
de la Logique conspira contre Nearque qui le fit
mettre à la torture mais feignant luy déclarer
ses complices il luy coupa l'oreille avec ses dents
et se trança la langue quil luy jecta au visage ce
qui auina si fort les citoyens quilz lapiderēt le Tiran*

chez Bonart au Coq

ad actionem veritatis: at qui hoc dicit requirit ergo fundamentum illud o e suo
inquirendo veritatis:

Prob: mai ut mens perciperet et indeceret huius. Petrus enim hoc debet
ut veritatem cognoscere.

Prob: ans debet concipere in petro et hec relationem et ordinem ad
se habere: at qui talen relationem et ordinem o hnt nec haberi possunt
in se nobis. Item dicitur ipsam realiter o petatur ergo debet con-
cipere petrum et hoc aliter ne sit esse.

addo qd nullum dari possit ens rationis seu enhamentum fictionem
ut hinc platinus intra.

Dico pro obtin adaequatum logice o it res inter se. Dispositio, se
o e arte factum. legicum. ad rem thomisticum: qd syllogismus
obtectum.

Prob: it obtin adaequatum logice in qd syllogismus o obtin. effe-
ctum adaequatum. Logice debent o res e suis obtin. male et
dispositio rem e obtin. locale. at qui res o nec et obtin. male e.
nec dispositio rem e obtin. locale. ut hinc dicitur: ergo arte
factum logicum o obtin. adaequatum. logice.

Astat ergo ut stabilitur alia sententia.

exponitur veritas sententiae

It: et dicitur sum obtin adaequatum logice. sicut. Quoniam cogitationes
ut qd verum dirigende sci: precepto in dictum rationem et meth-
odus.

Prob: obtin adaequatum logice e illud circa qd dicitur
logice et qd comprehendit tam obtin. male qm locale. at qui lo-
caliter o localiter. quoniam mentis et rationes ut dicitur dirigendas
et hec comprehendit tam obtin. male qm locale. ergo obtin.
adaequatum logice.

Deside: qd tractatur in loci rebotatur ad unum e quatuor
mentis cogitationibus ergo et.

Dico pro obtin male logice et quatuor predictis mentis
cogitationibus.

Prob: obtin male logice e illud circa qd loci rebotatur
sed ratione sicut sed ratione obtin locale: at qui logica versatur
circa quatuor mentis et rationes o ratione sui sed ratione obtin
locale sicut. dirigende sicut in locum ergo. sicut obtin
male.

Prob: mi: logica tradit regulas et precepta. quibus quatuor
mentis et rationes veritatem assequi possunt ergo.

Dico pro obtin locale logice e predictarum. quatuor
cogitationum dirigibiles.

Prob: obtin locale logice e modus quo in obtin.
male considerat. at qui ille modus e dirigende sicut quatuor
mentis cogitationum: ergo ille e obtin. locale logice.

solvuntur objectiones.

Obiectio 1o logica fit pro obtin male res ois ergo e fit tantum.
quatuor mentis cogitationes.
Prob: ans: facit mai demonstratione de obiectis rebus.
Obiectio 2a: non debet dici: sicut fit ab demonstratione
de obiectis rebus proxime et per se nego qd hec demonstratione
rebus fit: factum motu et accidentibus: qd ille mentis

cogitationes de quibus immediate facta demonstratione habentur
circa ipsas res, eo quod cum etiam de bligio ete mult. vi
de istis facit. Si ergo demonstrationes proximae et per se
negotio ille et res sunt obiectum aliarum, sciatur tamen propter obiectum
mentis ut dirigibile ad concipiendum res utroque et immediate et aliter
tantum et remote ad res ipsas ordinatur
Sicque architectura, institutio et propter edificationem inquam obiectum
instans. Sed hic dictio debet haberi cum sit dictio, dictio
conferuntur et soli de istis ergo et

Si ergo autem quia traduntur de istis de istis de istis de istis
mentis negotio de rebus indistinctis ergo tunc et propter traditionem de dictis
ratione traduntur de mentis et aliter tunc dictio et aliter
explicando namque aliter rei

unde cum et quod de istis de istis de istis de istis de istis
constat quod et de istis de istis de istis de istis de istis
et sic est. Hic ergo. quod et de istis de istis de istis de istis de istis
obiectis de istis de istis de istis de istis de istis de istis
Vig. ad istam et metaphysicam vig. et obiectum logicum.

Si ergo autem cum sumitur eodem modo ergo de istis de istis de istis de istis
etiam quod et de istis de istis de istis de istis de istis de istis
quatenus et modus mentis pertinent ad physicam
vero ad verum dirigibile per regulam ad logicam quatenus
iam a nil obiectum quo minus res eadem tunc de istis de istis de istis de istis
ad diversos istos quod obiectum male et spiritus sed distinguunt
istis obiectum sed obiectum locale duntaxat.

Instans istis de istis de istis de istis de istis de istis
obiectum locale actum logicum et mentis et aliter de istis de istis de istis de istis
et obiectum apud logicum.

Si ergo autem idem et obiectum logicum et actum eius dirigibilem
in per se presentiam regulam et quod actum eius dirigibilem et
factibilem per regulas ergo
nam vero obiectum actum dirigibilem et concipiendum
regulas et actum dirigibilem in quantum logicum et per se
tradit et per se eas actum et aliter de istis de istis de istis de istis
dirigibile dirigibile inobit vig. preceptum bonedictionis et istis
de istis de istis de istis de istis de istis de istis

attamen obiectum actum dirigibilem saltem per
accidens et res est quod cum dirigibilem quod ad istis de istis de istis de istis
vig. aliter de istis de istis de istis de istis de istis de istis
et de istis de istis de istis de istis de istis de istis de istis de istis de istis
deinde dictum per actum dirigibilem explicatur
immediate scriptum et per preceptum logicum directum.

Instans istis de istis de istis de istis de istis de istis
et eius obiectum: ergo nec actum logicum et dirigibilem ab eius
regulis per dictum eius obiectum.

Si ergo autem dispositio et de istis de istis de istis de istis de istis de istis
architectura et dictum et edictum de istis de istis de istis de istis de istis
et vero actum logicum et dirigibilem per preceptum vig. de istis de istis de istis de istis
et et opus ipsius logicum et de istis de istis de istis de istis de istis de istis
nam et istis

inde autem per logicam dicitur quod si sunt et facti sunt debent et debent
comparari eundem rationem, sed cum est dictum quod ab architectura.
consideratur et de quo altando propter et regulas habet.

Intab 6 2 sequitur quod idem est obitum sui ipsius ergo et rationes
mentis per logicam et obitum logicum
Prob: autem quod mentis et obitum est obitum sui ipsius ergo
Prob: autem quod mentis et obitum est obitum logicum actualis: quia logica
actualis est mentis et obitum ergo

Idem autem idem est eodem modo sumptum est obitum sui ipsius neque
idem diverso modo sumptum est eundem logicum actualis quia est eundem
mentis et obitum dicitur nota et postea dicitur
in eo quod obitum est obitum logicum sed conluse sunt unum et simpliciter
quod enim est obitum in eo habet se ipsum simpliciter pro obitum
quod ipse obitum est eundem et eundem aliquid adeoque cognoscendo debet eundem
seipsum cognoscere

Obiter 3 ens rationis seu rationis est ens rationis
Prob: autem logica dicitur quod obitum est rationis in mentis
Idem negat autem idem prob: dicitur autem quod obitum est rationis in mentis
quod hoc pertinet ad alios dicitur per accidens eodem quod mentis et obitum
circa aliquid habet eundem. et eundem est eundem in mente et eundem de eundem

Intab 6 in eo autem facta logica obitum est rationis in mentis
Prob: autem reportat eundem relationem a mente. Hic autem non dicitur dicitur ergo.
Idem dicitur reportat eundem rationis in mentis dicitur dicitur. Idem eundem rationis
fictum negat eundem rationis late dicitur. Idem modis mentis dicitur dicitur
terminos autem ad se in mente referentibus eundem sed talis modus ad
mentis et obitum pertinet neque in mente significanda reportat dicitur dicitur
declarabimus de argumentis de eundem rationis

Intab 4 obitum est sola ratio et obitum et demonstratio et obitum logicum.
ergo 4 mentis et obitum
Prob: autem probat et indicat ad referentibus ad demonstratio et obitum
ergo sola demonstratio et obitum logicum
Idem negat autem ad prob: dicitur autem referentibus ad demonstratio et obitum
per se nego per accidens eundem

Illud per se ad illud referentibus quod extra mentis dicitur dicitur
illud referentibus ad illud per accidens quod extra ipsam dicitur dicitur
Prob: dicitur autem et dicitur eundem extra demonstratio et obitum
et rationem eundem sine demonstratio et obitum. Idem probat quod est hoc et dicitur
ad demonstratio et obitum referentibus et eundem dicitur per accidens
partiale logicum licet demonstratio et obitum dicitur per accidens
Intab 6 in eo autem probat eundem per se ad demonstratio et obitum
per se probat eundem sine demonstratio et obitum

Idem negat per se et obitum dicitur dicitur per se ad obitum.
Prob: obitum quod possunt esse demonstratio et obitum sed per accidens
accidentales quod loquendi possunt demonstratio et obitum. Idem probat
per se obitum eundem in parte eundem quod eundem quod eundem
militatibus autem vero et obitum obitum in parte quod militatibus eundem
et obitum componitur

Intab 6 dicitur obitum logicum quod eundem eundem per se
eundem obitum quod eundem in sola demonstratio et obitum eundem
eundem ergo

Prodo mai h logica similitudo procedendo abstracte et evidente per causas
et si iniquatur late pro etione clara et evidente precise nego
iam veronice inuimus logicam o tantum pro indistinctis
causas per causas sed et in pro etione clara et evidente et cum per
aditui obtemperant

Instat h ppro o pot dirigi ad verum ergo o pot tendit ad
obtemperant logicam

Probat aut ppro o pot ee falsa ergo o pot dirigi ad verum pot
regulas h ppro o pot ee falsa ergo o pot dirigi ad verum pot
quod nill affirmat aut negat o pot ee falsa ratione h de
indistinctis nego qd pot habere conclusi onem falsam indistinctis qd
apprehensio h in caly ppro o pot ee falsa ergo o pot dirigi ad verum
nisi ostendit et clare evidet ut aduq e ppro o dirigitur ad verum
mit e facit alib aut errorib sed mit e ppro o dirigitur ad verum
nitatib ex qua sequetur error in indistinctis

Adverte hanc ee diuina iudic logicam et cet erab scab
mihatom ppro materiam speculatam et certum et deter
logica vero dirigit eadem mentib logicas ut recte fiant mentib
logica respicit syllogismum ut fiat ppro regula et principia
o vero ut deter mihatom materiam contemplatiuam

Quarto 2da

utrum logica sit scia

Notandum 1o esse habitus perfectiores et ellectum quidem
distictas mentis appellat de scis intelligentiam sapientiam sciam
prudentiam et artem

Intelligentia habitus perfectior intellectum visum ppro
facile ppro et prompta et expedita facilitas inde candi et videt
darebus in sola et ratione expositione

sapientia in obtemperant per causas sublimiores et
facilitas iudicandi evidenter de rebus altissimis per sublimiores
et artem de rebus distictis et clare notatorem

scia ceteris distictis et cognitiuam et clare et evidenter
necessitas et immutabilis per propria causas unde et in habitib
per demonstrationem acquiritur

optime definitur in iudicium evidenter de rebus per sitab
causas nam in ipso quo iudicium distictis et verum et certum
et in obtemperant sit caracter veritatis

scia opponitur error qui de indistinctis de re aliqua ppro
rationem apparentem faciam seu in iudicium de re altera appa
prudentia et certum ratione distictis de habitib certis et ob
manipulationem circa ea que et a habitib agenda sunt circa actiones

inobtemperant et certa ratio facilitatis in habitib certis et ob
mentem circa ppro facientes ut habet a hanc logicam

notandum 2do qd et in obtemperant sit illa que et constat in iudic
et cognitiuam

cognitiuam a certum sit illa que et constat in iudic
appetite inde triplex et certum sit illa que et constat in iudic
moralib phisicis et metaphisicis

virtutud moralis e adhesionem ad obliam. oia ex ea qd a m. eum
hoim qd hnd mrem et chetudinem. solent ita sic virtutud
mendicium acceptione. eadem finem. si qd dicitur.
virtutud phisica e ad hnd mentis ad obliam. oia. e qd
attentionem ad rem. eadem. res aliter e o possit sic virtutud. filium.
oia virtutud.

virtutud multiplica e ad hnd mentis ad obliam. oia ex eo
qd res sit ita necessaria. ut aliter a nobis cogitare o possit sic virtutud.
e hnd e virtutud.

virtutud virtutudinem e hnd qd ad hnd mentis ad obliam
oia obliam oia ex mutabilitate obli. velin. eius evidentia. ut
ex impere oia virtutud. dicitur. et hnd obli. qd e eius immutabilitas
et hnd virtutud. e illa. qd. virtutud. tam et hnd rem per hnd.

virtutud attentione. virtutud innotescit
notanda. e qd hnd virtutud. multiplica. qd ad aliquid
attentionem. aut negandum in d. c. m. d.

virtutud virtutud. e illud. qd. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
fides. qd. assensib. datur. ppter. virtutud. virtutud. virtutud.
ratione. virtutud. et evidentia. virtutud. virtutud. et assensib. datur.

virtutud virtutud. evidentia. virtutud.
ratione. virtutud. virtutud. virtutud. error. qd. et assensib. datur. ppter.
solam. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

virtutud virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.
virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud. virtutud.

Solutio Objectionum.

obiter jo. obtinere dicitur debet esse necessarium: atque obtinere loquitur. o. e.
necessarium. 1. non loquitur. u. e. scilicet.

Probi. in natura logica et metaphisicae non possunt in veloe
ergo obtin. logica de necessarium.

Respondimus ad prob. 2. h. c. o. e. necessarium quod non ad
existentiam, sed quantum ad essentiam negat quod ob id in logica o. e.
necessarium quantum ad existentiam non potest existere vel esse
solum e. deus necessarius existit.

et hoc necessarium. quantum ad effectum. quia talem habet orationem ut
possit habere aliam. ut quod potest dari bonis de lege. imo quod est et

fita agit de fidei proprietate. ubi ostendit exordium ex existat ne ne
quantum ad eam ad rationem mentis ubi ostendit exordium ex existat ne ne

Prob: ante dependent à nobis libere. opera. 11. 11.

Prænegotians ad probi ad probi dictis an dependet nobis libere
operantibus ut recipiant vel a recipient extrinsecus ego possunt
estare et egredi de aliqua dependet a nobis ut sit tales aut
talis rationem esset possibiles nego. Tantum hnt connectionem
cum suis attributis essentialibus ut a nobis variari nequeant
unde si per se possibile variaretis essentibus et ita esset exemplis
res illas, scilicet.

propter illud quod est aliter de habere utantur delectu legi et legi de deotione

Ad id: mas: de re: nec effusio: et nec effusio: qua: ad effusio:
habet: tale: effusio: nec effusio: et bona: ut: nec effusio: nec effusio:
et male: nec effusio: nec effusio: nec effusio: nec effusio: nec effusio:
dicit: nec effusio: nec effusio: nec effusio: nec effusio: nec effusio:
ad effusio: nec effusio: nec effusio: nec effusio: nec effusio: nec effusio:

origo legita o i feta

Idem cono e fta in probati libri d' incerta p' q' ya fta debet
 te cognito o testa et h'ra ex l'ent om formadimmet q' d'ingue q' d'ant
 per e l'um e e fta in aliendi trib et e'ntis n'go q' d'at h'et n'bo
 et sic e h'ra ex l'ra ut o possit te error' obliu'ca. t'ntat illud acc'oma
 q' d'at el'ay q' d'it cognito h'ruen e

Instans ostendere non debet et phabilet ergo.

et ipsa rationis alij se statueret mentis ergo.

laborant in dicto precipitatore. nullum et in ceteris his quibus

[illegible]

...moventes sed qd dicitur taxat ut in iudicio impeditur a se

maius Ararum. magis in ad

in Sicily & Loggia and led and a pit in the desert

Il Domini ad me habita in me. In me habita in me. In me habita in me.

mutabilia. regule et artus mathematicos. *Logica et dogmata Hippocratis*
physiologiae veteris et recentioris.

At present, the dependence of the human population on the environment is regulated by

De consiliabesta: indetialis aut o existit cognitiones actus et desiderabil.
arg liberalis o pot de fctis nego qd talis aut pot habere pncipium indetalia
De qua variari o possunt et ad fundentur in rem non pot ut
qm in hunc demplaceat et talis aut huius pot et ignis et tal
et desiderabil.

Item vero logica e un liberalis quia no potius quicquid exire dnt
e que fctis hica qd vera cognoscit per pncipia casus ad
Indetalis aut agit de et ingentibus licet singularibus fctis vero

De indetali et indetali effcays ergo nulla ut put de tota
De indetali eto per actum quo cognoscit regulas operis faciendo
negat licet e opus qd hic et nunc fit pascere et consingulatu
Indetali et de opere eto nam logice regule utte ad detentoris dantur
pro aliquo edictio in parlari id pro quo cum que

obiter 4 logica o e virtus mentalis ergo o e fctis
Pro: nego ans ad prob: dicitur aut lo
Prob: aut qd fctis a talis o indiget virtute ut ite yald ad
attentandum salum obtinere ergo logica o e virtus mentalis.

Pro: nego: aut ad prob: dicitur consingulatu nautis et indiget
virtute indetali id est determinate ad unum agendi modum bo
si sit indifferens ad plures agendi modos nego hunc vero intelligit
o e determinatib ad unum tantum agendi modum dei: Ergo
q: q: esse determinatib ad optimum de confutandum et indifferens
ad bene vel male, facile vel difficile, determinandum adcoque
dicitur alante huius.

Indetale o entis e ppta necessaria, necessitudo agens ergo ac
indifferens ad plures agendi modos

Pro: nego: aut ad prob: necessaria, necessari o agens indetali
modo agere e ppta necessaria. Variis modis bo: modis qd bene
nunc male dicitur ut ita indifferens e ad plures agendi modos

Indetale eto virtus o indiget habitib agendi ad bene et
facile. Indetale ergo indiget ad bene et facile intelligendum
per habitum. Disparitas: qd entis sit ppta reflexiva que
o indiget habitib diligendi.

obiter 4 logica o e habitib per demonstrationem acquisitib
ergo o e fctis.

Prob: aut qd antecedit et dirigit oem demonstrationem o agens
ritur per demonstrationem utpote logica etiam sit modis sciendi
antecedent et dirigit oem demonstrationem ergo.

Pro: nego: ans ad prob: dicitur mis antecedit et dirigit oem demonstrationem
bonum qua acquisitibis alis fctis, qd qua acquisitibis ipse modus
dctis pntia logica nego: quidem logica dirigit et demonstrationem
quibus actus fctis complentur qd qd pntia regulas quibus mnt
ut hntur et ut pntia acquisitibis qd o dirigit demonstrationem
qua acquisitibis ipse modus sciendi alius e pntia pntia sequant
absolutum e.

obiter pit logicam tradere ppta falsa: qd de oppositionibus
syllogismis contradictionibus etc: possunt gressus de hntatibus molin
cine hab maas: sed he solute reportantur in logica minori
nunc ex pntia dnt e un logica sit pntia. anber o
pntia dnt e.

Qualis Sciā sit Logica

Adverte totam distictiōem in speculativam et practicam
 Sciā speculativa ē illa quē ordinatur ad contemplationem
 veritatis
 Sciā practica ē illa quē ordinatur ad praxim
 praxi ē conclusio operis ad contemplationem veritatis o ordinati
 speculatio ipsius veritatis contemplatio
 operatio practica ē illa quē ordinatur ad praxim licet o sit
 praxi ut talis quā quis cognoscit quomodo conueniendum sit ad contemplationem
 operatio speculativa illa conclusio operis ad veritatis conte-
 mptationem ordinati
 ex dictis patet quoniam si Sciā inter totam speculativam et practicam
 eam speculativam ē Sciā et operatio ē Sciā practica vero sit operatio
 quicquid supposita et dicta ē de solo nomine si per praxim
 intelligitur conclusio exilibet operis nihil impedit quominus b
 practica dicatur eam conueniat de finibus utrobique
 si a per praxim intelligatur operatio vel operatio ad veritatis
 inquisitionem o ordinatur logica inter Sciā speculativam et
 eam operatio ad logicam spectans pendet in rationem veritatis
 non vero per similitudinem contemplationi operis ad praxim
 ordinati o a praxim quā ppter
 dictam logicā ē Sciā speculativa o practica
 Probi logica ordinatur ad speculationem ergo speculativa
 Probi aut logica ordinatur ad actionem et actionem ad effectum
 distictiōem utriusque in unum dirigat si bene intueris per eas veritates apparet
 ergo ordinatur ad speculationem
 Probi logica ordinatur ad praxim ergo ē practica
 Probi aut logica ordinatur ad actionem et actionem
 mentis o ad praxim ergo
 Probi si ē effectus praxi effectus vero quā diriguntur a logica et certe
 fiant utque illa sua nulla ē ratio
 Probi: ex eo ad diriguntur a logica ut recte fiant o amittant
 rationem speculationis ergo illa sua nulla ē
 Probi: aut ea eo ad aliqua mentis statum sit certior et rectior
 speculatio a o punitur speculationem rationem utque diriguntur a logica
 ut recte fiat ad hoc sit certior et rectior sit speculatio diriguntur
 ab eis se logica extendit se ad opus logicā practica
 Probi: aut cognoscit utrobique b: y: ergo
 Probi: aut extendit se ad opus practicum ergo ad opus speculativum
 distictiōem o extendit se ad opus practicum quā opus practicum
 ad veritatis contemplationem o ordinatur ut se extendit Nam ad opus
 speculativum quā opus speculativum tendit in veritatis contemplationem
 non vero oia logica opera ad veritatem inquiruntur ordinantur
 distictiōem conclusio distictiōem practica ergo logica ordinatur ad
 ad praxim
 Probi: aut conclusio distictiōem et quicquid regularum ergo praxi
 Probi: aut ad distictiōem et conclusio regularum speculationum
 ergo practica etiam ergo
 Regula speculativa distictiōem dirigunt speculationem ante
 operationem speculationem

Regule practice. Illi qui dirigunt praxim cum a confectio illius p
 sit operatio speculativa regule ad illum ordinare speculativa dicuntur
 ad eam ut ipsa sit speculativa
 Instabit deo, regule speculative o possunt ordinari ad operationem
 mentis ergo.

Probans ita speculativa sit in rebus contemplatione suis ut
 ergo regule que ordinantur ad operationem o sit speculativa.

Si negotiari ad probandum sita speculativa principalis est
 instrumentalis nego. equidem scia speculativa principalis nihil
 in anima contemplatione sit ut utitur: q. metaphisice tamen contemplatione
 tunc namque mentis generationem sumpti et scia speculativa instrumentalis
 confectio illam sita in ordine ad veritatem effectum tamen idam
 vero logica o sita speculativa instrumentalis etiam sita in
 etiam sita in rebus.

Instabit deo actualis confectio sita o e regularum speculativa
 ergo illarum praxis.

Respondens o e regularum speculatione speculativa operatio nego
 sed e speculativa operatio o debet e exercitio regis lorum praxi
 onat illarum speculationem nihil omnino operatio speculativa
 ga e confectio operis ad speculandum ordinari adeoque sita
 sciam speculativa.

obicit deo actus logice et practici ergo.

Probans dependent ab voluntate ergo.

Si negotiari ad probationem sita o e dependet ab voluntate e
 efficienti nego. ampli aut e intellectum ut faciat de
 ratione equidem voluntas instantium applicat ad conficiendum
 filium inq. si dicitur filium efficit eadem ordinatatem
 vel voluntatem voluntatem intrinsecum modo.

Instabit deo effectio filii e actus voluntatis ergo dependet e
 voluntate efficiente.

Respondens e actus voluntatis bene laudabiliter agentis nego
 recte dicitur autem deo confectio sita o e actus voluntatis
 agentis in actu regulas morum quem admodum sita obsequio morales
 nego. sed e habitus actus voluntatis agentis in actu regulas morales
 in actu deo assensibilis vero vel dissensibilis talis obsequio speculativa
 Instabit deo actus iudicij q. assensibilis vel dissensibilis e speculativa
 sita ergo.

Probans o ordinatur ad speculationem ergo.

Si negotiari ad probandum sita o e ordinatur ad speculationem sita in
 ad finem. ita ut finis ad medium nego equidem assensibilis e medium
 ad speculandum ordinatur sed e finis speculationis. Dicitur in
 speculativa ut sita foras de re aliqua iudicium adeoque
 in actu recte dicitur ad speculationem pertinere.

Instabit deo logica saltem facit silmas vocales ergo praxim
 ordinatur.

Respondens facit syllogismos vocales per se nego sine istis enim
 vocalibus o debet e logica. facit silmas vocales per se debet
 deo deo e logicis silmas facit ut est in aliis experimentis ad
 veritatem rationem ordinatur adeoque ipsi silmas vocales o sita
 sed speculativa operatio.

obicit deo in actu praxi ergologica potest praxi a.

Probans in actu praxi a actus praxi a ergo praxi a.

Si negotiari ad probandum sita o e praxim ordinatur deo.

si ordinatur ad veritatem contemplationem. nego. quidem. si actus
prae actus interior est ad regulam conficiendi. spiritus ad speculandum
ordinatur. ut habundantius practicum. sed vero ordinatur ad specu-
lationem speculativam. nam vero actus logice ad solam veritatem
contemplationem ordinantur ad eam. nec speculativam interius.

Instabit. si actus denominatur ad formam denominationis
atque in interius potest denominatio practica. et potest ergo ordinari potest practica.
Ad istam denominationem. interius. et ad istam denominationem.

ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.
denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

denominatio interius. et ubi est talis denominatio. et ubi est talis denominatio.

Quaestio 4^a
 Quotuplex Sit Logica
 seu

utrum Logica Docens et Utens sint Duo
 Habitus Realiter Distincti

Logica docens est illa quae tradit ppria recte definiendi, discutiendi, et
 argumentandi, ac ordinandi
 Logica utens est illa quae regulas ad usum applicat, huius quae illas
 mandat executioni.

Quaestio 1^a est an logica docens et utens inter se realiter distincti
 idcirco parte explanationis sit aliqua difficultas quae vincet neque
 per se nec per seientiam illam ad quae

ut dicitur Logica docens et utens o et duo habitus realiter
 distincti, sed unus et idem habitus habens munera

Prob. nobis habitus requisitus ad superiorem nobis difficultat
 habem, ut qui dicitur perfectus cognoscit ut regulis discutiendi nulla
 super est difficultas in illorum executione, ergo o et unus habitus
 utens, mihi patet quia etio est applicatio regularum, per tunc enim potest

Prob. insuper signum distinctionis regulis, utrumque enim in ipso
 unius complete et exequat, excludit idcirco alterius et distinctum
 ut qui dicitur Logica utens o sit excludit idcirco Logica utens, ergo
 o distincti realiter.

Prob. mihi patet quia regulas debet applicare, cum ipse cognoscit
 et quomodo mandari debeant, exequat, ergo idcirco Logica utens o
 complete et exequat o excludit idcirco Logica utens, ergo distincti.

Obiectio qui cognoscit regulas conficiendi, si minus, si per patitur
 distinctum, in illorum usus, ergo requiritur nobis habitus.

Ad idcirco si illi cognoscit perfecte, ergo si cognoscit
 imperfecte, tunc uti idcirco, dum perfecte cognoscit, tunc quile

per
 ut utitur dum u cognoscit uti imperfecte, occurrat
 sine diligenti attentione ad quae quae reparatur quidem distinctas
 quae superari debet o per nobis habitum, sed per nobis eundem
 habitus perfectionem.

Instabit superius tractandum est difficultas, ergo et qui perfecte
 nobis regulas patitur difficultatem illarum, ut si

Ad idcirco patitur difficultatem de tenentem, excepto magis,
 se tenentem exceptis applicatis regularum, ergo idcirco magis, distincti

difficultas o et superari, per nobis habitum, Logica utens o et
 distincti sunt regulae, sed per habitum illud, ergo de eadem magis, utitur

probo, si idcirco Logica docens et utens sunt distincti, actus utitur
 doctrinam et usum, ergo et habitus realiter distincti.

Prob. etiam dicitur actus o possunt procedere ab uno et eodem
 habitu, ergo

Ad idcirco etiam ad prob. distincti, o possunt procedere ab
 uno et eodem habitu, si o et qui ordinati, ergo idcirco distincti, utitur

ergo actus, ut ordinati, dicuntur quoniam utitur, utitur distincti, utitur
 et qui habent unum et idem habitum, tunc, iam utitur, utitur distincti, utitur

ut qui habent unum et idem habitum, tunc, iam utitur, utitur distincti, utitur
 ut qui habent unum et idem habitum, tunc, iam utitur, utitur distincti, utitur

propter regulas adeoq. usus et doctrina. Et actus si subordinati uno habitudine
distinguantur habentem speciem et finem. et contra possunt procedere ab uno ad
et eodem habitu
propter actus directionis sui et actus dilectionis et actus dilectionis
proximi quod est subordinatum et habent eodem habitu forte per divinam
bonitatem procedunt ab eodem habitu charitatis
Instat actus loquendi docentis et scientis et actus loquendi
utentis quod est subordinatum ergo o. Et subordinatum
propter actus loquendi utentis o. Et scientis si loquens utentis
maior ut adeoque simul ut nego et simul de inadequato et habet
quatenus utentis et edo
Instat si loquens utentis simul ut maior et secundum
o. quod si loquens utentis eadem cum docente et contra actus utentis
Et scientis eorum sunt actus loquendi docentis
et loquens utentis utentis et propter quatenus utentis
et o. et mea applicatio regularum ad usum et subtilis precisatione
o. Et scientis ut actus propter habundantiam imperantem distinctionem
mentalem habundantiam ut patet
Obiecta quoque logica utentis applicatur magis facit; atque docens
o. applicatur magis utentis. et omittit tota regula utentis eadem
habundantiam utentis
Si docens applicatur magis utentis habundantiam utentis
et o. utentis de mea nego. Et si loquens utentis habundantiam
fuerit ut magis sed o. propter assensum; assensum datus ab his factis
et qui utentis magis utentis utentis
Instat quoque logica utentis facit distinctionem in propria mea possibilibus
ergo applicatur magis utentis utentis indiditum
Si docens ans logica utentis quod scia et nego quod opinio et edo
dum mea iuncta et edo possit habere habundantiam nulla et edo
et utentis adeo nulla et scia sed o. mea opinio quod propter utentis
cum edo et formidat de re veritate
Obiecta quoque logica docens potest separari ab utentis ergo aliter
distinguitur ab illa
propter ans potest quis notis regulas facienti simul et illud
utentis o. applicatur ergo logica docens potest separari ab utentis
Si docens ans ad probandum utentis potest separari ab utentis ad valentiam
edo quod potest et cognitio regularum sunt illam actionem
potest separari ab utentis habundantiam nego quod regulas
cognoscit facile potest illas ad usum applicare adeoque habundantiam
logica utentis si et illa habundantiam o. propter utentis
Si docens et utentis logica docentem o. distinguit ab utentis
de docente et utentis habundantiam utentis
Obiecta quoque in arte pluresque logice et regulas utentis
et applicatur in manibus adeoque utentis utentis et utentis
tenes in parte et totum restat utentis. superantem ex parte utentis
propter et utentis in arte et regulas utentis applicatur utentis
eodem initio adeoque utentis utentis et utentis utentis
nulla alia applicatur utentis utentis. ex parte utentis
Obiecta quoque logica docentis et utentis habundantiam utentis ergo
distinguitur utentis
Si nego etiam nam res eadem potest distingui utentis
si plurius eadem habundantiam et diversa habundantiam utentis
in nostro usu
Inde docens et utentis diversa utentis habundantiam utentis
inadequate utentis utentis utentis et partiales

Instabit de quolibet de qua dat facile operari in propria materia ergo et opus
habere legem ad perfectionem aliam. *Respondetur*
N. Ido an de qua dat facile operari deperit in sua forma syllogistica
subordinata et non est sine illa ergo legem enim etiam de qua dat
mediate sua quod supradicta ut per se habet et sine errore procedunt
in suis demonstrationibus.

Obiicit de quolibet de qua dat facile operari in propria materia ergo et opus
habere legem ad alias scias necessarias.

Probat an nulla est exclusio quod possit scientia esse lumine naturali
ergo possunt esse scientiae etiam.

Respondetur per scientiam etiam quod exclusio perfecta neque imperfecta
eas possit equidem esse etiam imperfecta quod possunt deinde per se habere
contas ex se recte formari: a possunt in eis esse perfecti et
fortasse una quidem si non sit talis ut aduersus eam fieri possint
syllogismi sophistici hi a solbi nequeunt sine loca regularis ad solbendam

fallaciam submittant.

Instabit possunt esse etiam quod deinde ex premis his syllogismi alii cum
facti in uno ex modis se sequuntur, alii tales syllogismi et lumine naturali
noti ergo non exclusio possunt perfecte esse lumine naturali.

N. Ido an: si hoc naturale notum quod ad eundem tam etiam quod ad
dispositionem rationem ab eo per se neque ut eorum notum et dispositum
hi syllogismi requiruntur notitia regularis quod subministrat loca

deinde licet tales syllogismi essent naturaliter notum quod ad dispositionem
rationem: o de qua scilicet perfectum requiruntur etiam per se et possint
fallaciam quod in hunc modum sine loca notitia regulari

ut sic sit neque in se dictum in statu perfecto sine loca ergo
probat an possit esse de moribus conuenienter etiam sine loca ergo

N. Ido an: quod sit per se acquiritur in medicina quod ad praxim de qua
locus de dignis praxim aliam de qua scilicet perfectum requiruntur etiam per se et possint
gaudet quod sit perfectum in medicina quod ad speculativam rationem ergo:
ut possit esse scientia medica praxim et a contrariis erroribus
destruere quod dicitur neque sine loca

Instabit fuerint perfecti mathematici sine loca ergo et necessarii
ad speculationem.

N. Ido an: fuerint perfecti mathematici sine loca scilicet non acquiritur
eas: fuerint perfecti mathematici sine loca simul cum mathematicis
de quibus comparata neque si qui e fuerint perfecti mathematici et prius
logice et deinde operari: illi vero cum mathematicis et prius
pluris logice neque deinde operari ad se ipsam

Obiicit loca quod necessarii a se ipsam ad se ipsam
nec a aliis scias

N. Ido an: loca o necessarii ad se ipsam secundum eundem
suis partem et secundum eundem modum.

Ita ergo de rationem proportionum et ita proportionum ad rationem syllogismum
N. Ido disparitatem esse quod loca sit scia discurre de se et
a hunc aliquid addit ad o e necesse ut illum prius
possideat nemo et debet prestare ad quod addiscat ab hoc et hunc
hic et hunc modum. Respondetur quod a propter ut quis
in illo recte discurreat prius scire debet modum
noti et scilicet
notitia tali.

Logica Maioris

Pars I^{ma}

Logica quatuor complectitur petitiones
i. agit de apprehensione seu ideis,
ii. de iudicio
iii. de rationatione,
iv. de methodo.

1. a. fuisse comprehendit. Pars tractatus quoniam prioris agit de ideis
et proportionem de eorum uide.
2. a. tractat de idearum categoriis: igitur

Tractatus I^{us}

De

Ideis

Disputatio I^{ma}

De

Natura Idearum

nam idem melius innotescit si notum sit quod sit et ratio mentis quatuor simpliciter
hec vero si innotescit talis est: dicitur si i. perceptio seu in i. confectio
et mens spiritus.

ii. a. accidentalis sit dicitur: cuius in proxime confectio.

duplex: i. et ratio mentis alia et alia alia voluntatis.

iii. cognitio hec amoresoluit appellari saltem si iudicetur circa
bonam prosequendum.

et ratio a. i. mentis perceptio et amor i. voluntatis in bonam
cognitionem propensio. sed hec et ratio ad etiam pertinet quare de

etiam et rationi huius mentis sunt quoniam quae ad veritatem inquirendam
ordinantur. igitur

Quaestio I^a

Quid et quod duplex sit idea.

Recte dicitur: i. et rationis species quoniam loca et idem idea, vel perceptio sui
apprehensio in scholasticis nominata.

id est et ratio mentis quia, aliquid huius capitur nihil attendit
vel negando ut conceptus petri.

idea, alia est huius quae affectio mentis percipientis: alia
obiectiva: quae est representatio obiecti, seu obiectum ipsum mente
perceptum.

unde dupliciter idem considerari possunt: i. per ordinem ad
mentem: cui i. sunt, i. per ordinem ad rem quae ubi reperiuntur

id est i. et quidam affectiones mentis, seu quidam modi
quibus reperiuntur mens aliter se habet quoniam antea, et horum in ordinem.

quod se habet dicitur et intus ut considerat.

si sunt, et per se possunt representationes circa quae percipiuntur

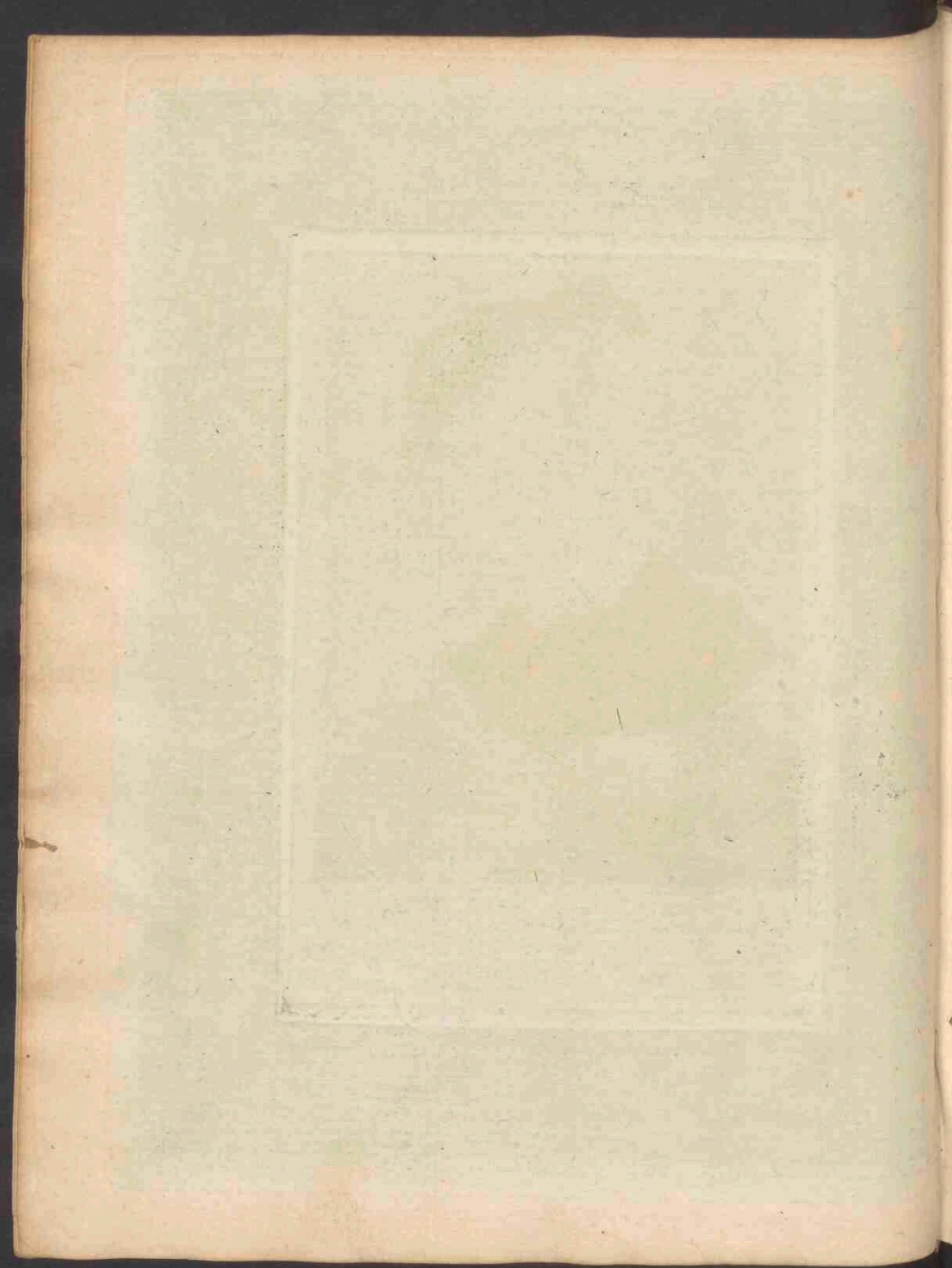
id est quatenus i. modi mentis i. differunt inter se id est

quatenus representant obiecta.

*EPICURE estoit vn Philosophe qui
estoit estime de son temps il mettoit tout
le bonheur dans la volupte*

Chez Bonnard, au Cog

Idea 2 dicitur representare si sumatur obiectum in mente perfectioribus
idea tunc quam representantem.

Alia dicitur per quod unam ideam distinquimus ab alia vocatur
realiter obiecta nihil aliud quam ipsa res, cuius est affectio

consistit in actuali representatione. huiusmodi obiecta
dico 2 ideam illi potentiam dicitur presentem. Itaque ob

iecta nobilius et intelligitur quod et affectio res est et est
eiusdem obiecti qualitas sensibilis cuius est affectio representans

denique existit in eo ut sic eiusque grades modis
altum et imaginatio quod est mentis affectio representans sub

imaginem. eorum non sensibilem absentem tamque representantem
unde non imaginari potest nisi corporeum. tam et si prout

corporeum. extensum. figuratum et c. potentius et in multis
veritates intelligere.

ipsa quia mens ipsam aut etiam rationes eius percipit consentientia
appellatur. quia suam cognitionem sibi conficit et sic si cogitationem

ad sensum percipit
prout habet die potentiam spectu temporis et affectu quod est res affectus

quia non est representans qualitatem sensibilem existentem in
obiecto presente et organum nostra affectu. Itaque potentia obiecti sed

hic proprie idea est quod nihil menti representat sed est rationis existentia
et sensus interiorum eorum quod est mentis potentia.

exterioribus in nobis ordinariis interveniunt dicitur obiectum sensibile
et in nobis presentibus et futuris et contrarium proprium.

Ad illud mentis organum. prout actum est in eo eorum rationem
resistat in mente nostra quodam affectu sui passio existens in ratione

consistit et quod nihil aliud prout ipsam mentis representat
quod quod in personam illam affectum nobis habet et existit in ratione

mens nostra eorum se necessitate ad quod existit quod illam affectum
in illa producat et quod sit simile vel saltem etiam aliquid simile

est affectioni.
et solent in mente formare illud quod est eorum expressio et eorum

etiam et in proprio prout se quod affectionem illam. si in intentionem
representat et existit in ratione in alio obiecto.

et illi sunt quodam tamen propter sensum eorum sequuntur et pluri
illud et distinguantur licet et ratione indistincta.

Ita est in mente eorum et quodam et existit
quod est in proprio eorum et quodam et existit illud quod in mente

representat aliquid tamquam eorum nobis existens eorum in proprio
quodam eorum quod mens eorum potentiam affectionem existit ad eorum

membrum sit eorum vel ad quodam obiectum existens in proprio
in eorum illud ipsum et eorum. Itaque est in affectionem eorum

et eorum eorum quodam eorum eorum. Itaque est in affectionem eorum
lapis et eorum et eorum eorum eorum. Itaque est in affectionem eorum

et eorum eorum et eorum eorum. Itaque est in affectionem eorum
et eorum eorum et eorum eorum. Itaque est in affectionem eorum

et eorum eorum et eorum eorum. Itaque est in affectionem eorum
et eorum eorum et eorum eorum. Itaque est in affectionem eorum

gl' autem mentem nostram claram et distinctam fuit et si quoniam abstractio
ideam habere. Dum modo nihil extrinsecum illis admiscetur si effuso
caloris mixta sunt illis clare et q. et ab aliis passionibus
distans p'p'tio vero abstractio et obscura q. et confusa. nam cum
taque p'p'tio aliq. eiusdem rationis actus non sit illud
obscurum et confusum.

Quaestio 2^a

Utrum anima suus sibi ideas fabricet.

Re et dicitur quod mens creatur ideas suas fabricat.

Prob: si ideas suas informaret ea. vel int'us perciperet vel

ignoreret: atque neutrum dicitur p'p'tio illis et informet

Prob'm: si antea res perciperet iam illarum ideas habere nec alia

indigeret ad illas percipiendas: si autem illas ignoraret. namquam tunc p't

ut suam ideam fabricaret: cum rei ignote nulla formam possit ideare.

Deinde sic se habet idea ad mentem sicut motus ad ep'us: atque motus

et ep'us passio ergo et idea passio mentis.

hec statio que per se habet arbitrium seu que ad voluntatem

pertinet per actum illam boni que est in nostra voluntate. atque ad

intellectum pertinet passio inveniendi p'p'tur

Deinde solus deus producit ideas in mente creatur.

Prob: cum causa facit vel imminet et continet suam effectum.

atque nulla res p'p'tur deum. sicut vel imminet continet ideam

intus ut sit ideam intus intus et alii butum eius organum.

res p'p'tur deum. ideas in nobis producit.

Deinde nulla res pervenit in nobis creatur virtute deus

ut ab menti nostre imprimendi: ergo solus deus illas producit.

hinc deus debet creaturam mentem lumen: et tunc qui

quod creaturam mentem bene habet huius ratione: illuminat de

ut sol ep'us opp'ea. ille vero eam lumen debet appellari.

atque deus creaturam mentem bene habet huius ratione: illuminat de

rem suam p'p'tat quia nec ipsis nec ab aliis habere possunt eam.

nec in ipsis illas contingit nec ab aliis immediate possint affici:

ergo deus debet creaturam mentem lumen. contrariis in

influat mentes nostras illuminans quatenus ideas entis gradum

ac modum eius sup'p'dit atque eamque ad se in rem relationem

ostendit.

obijto quod idea est actus vitalis ergo informatur ab ea.

Re et dicitur quod actus vitalis ratio indiget quod eam sequatur: eo

quod mens bonis ideis informata eas coniungit aut separat pro suo

bene p'p'tio: unde mens indiget. agit de actus vitalis ratione.

huius negotio mens est agit sed p'p'tur intelligendo et videndo et p'p'tur

sed nec a se ipsis existit sed ab alio: deo: unde solus deus

videndo et p'p'tur de quod creatur mentem creatur illuminat et an illo

illuminatur.

unde intellectus est p'p'tur deus actus vitalis ab initio tamquam

et p'p'tur actus producta sed p'p'tur deus actus vitalis ab initio tamquam

actus vitalis in qua ista p'p'tur deus actus vitalis ab initio tamquam

debet nec ab alio p'p'tio creatur eum. produci possit et talis

intellectus

Deinde vita mentis consistit in actore atque deus et vita mentis bono.

Re et dicitur quod vita mentis est et ipsis existit deo vita mentis ab alio ergo.

dictis colligi solitum primam mentis constitutionem et passionem habentes
 sunt rationes
 seu voluntariam et intellectu procedere applicatorem. Unde habet
 seu attentionem, que vera et actus
 mentis non habet operem. Cum se cognoscit o i pot se extor nisi
 per attentionem sui considerationem. iam vero attentionem qua se ad
 sui ipsius considerationem determinat et actus. unde in eo maxime
 de se similitudinem dei creata. q se efficit et amittit.

Ita quoque motus regis habemus obta percipiat
 aut deum su efficitur dei in deo ipso per se ipse quia nulla imago
 aut species utpote creata deum in seipsum representat. per At hec
 est sententia quorumdam sapientium hominum. Cartesianorumque alij
 in respondent mentem deum effere per ideam innatam sui intell-

lectionem, que est dei representativa
 deo mentem fecerit etiam efficitur et eorum illorum adhibita
 et axiomata per ideam claram sive hec idea clara sit deus necessaria
 a creaturis participabilis ut volunt quidam. sive sit intellectus
 aut mentis affectus ut volunt alij

Ita ipsam effere per conscientiam seu per sensum intus in
 et confidimus. quia licet confes similes mentis nobis etiamque a corpore
 distinguamus. nam in eius et proprietate deo habet effectus et diffi-

nitatem representat.
 4° magis aliqui volunt esse ex effectibus per se fortiori
 cum adhibemus quendam ab illis effectus que in nobis habentur etiamque

sine effectu eorum aut certe in istis effectibus mentes creantur
 sive corporales et sensibiles etiam ex effectibus per se fortiori
 seu per quidam rationes quibus velut occasione per se fortiori
 habet et constantes in mente nostra excitantur. Tales etiam per se
 affectiones sine presentia obta etiamque factis in organo nobis
 impressione per totam vitam in nobis excitantur o possunt alia
 deus nobis illud et in quatuor deus per se fortiori
 non aliquid percipiendi deum qui presentis deus factus per se fortiori
 habet mundum hinc prout in se per se fortiori etiamque per se fortiori
 habitationem.

Questio 3^a

in sum omnis idea optum dicitur a sensibus
 quare et postillos gerendi se cum per se fortiori etiamque per se fortiori
 modo ideis rerum sensibilibus etiamque per se fortiori etiamque per se fortiori
 ducere a sensibus contra quos

1° dicitur o. At idea optum dicitur a sensibus
 o deus idea dei cuiusque sensibilibus etiamque per se fortiori etiamque per se fortiori
 o ducunt autem a sensibus ergo o deus a sensibus etiamque per se fortiori etiamque per se fortiori
 origines
 Probat autem illa idea dicitur optum o sensibus que re presentat
 rem notantem organa sensibilibus etiamque per se fortiori etiamque per se fortiori
 motus organa sensibilibus etiamque per se fortiori etiamque per se fortiori
 Probat autem illa idea dicitur optum o sensibus que re presentat
 neque et colorata et sonora etiamque per se fortiori etiamque per se fortiori
 Probat autem illa idea dicitur optum o sensibus que re presentat
 idea optum dicitur a sensibus.

Ad probandum plura sunt in nobis idem quae ab aliis multis
nobis ^{et} cognoscitur: q. idea estis quibuslibet ^{et} illis quae sunt in
idea ex sensu quibuslibet ^{et} illis quae propriam et relectivam ad sensum
ergo dantur in nobis idem in nobis.

Obicitur: si nō ē in intellectu quia potius habet in sensu ergo
idea est in sensu dicitur a sensu habet.

Ad idem: si de rebus sensibilibus agitur edo si agatur de
rebus in sensu habet et in spiritibus habet ergo. Igitur nihil ē in
intellectu qd prius ē fuerit in sensu dicitur mentis veritas et circa
res sensibiles habet. Sed si sensibilibus movetur organum sensu dicitur
quod motus movetur cerebrum: motus ē in re: idea rebus sensibilibus
informatur intellectus potius in maiorem rationem mentis habet
cum ipso. Ad idem: oritur qd habet a naturalitate naturae habet
ideam sive.

Ad idem: aliqui de intellectu qd prius ē fuerit in sensu dicitur
mens occupatur circa res in sensibiles: multa ē potius quae imaginari
a potius quae sensum organum ē attingit.

In talibus: si in sensibilibus de prius quae facta ē intellectu efficitur
dicitur aut ait apud philosophum: ergo etiam res in sensu habet quales ē
deus ē possit a intellectu nisi prius fuerit in sensu.

Ad idem: si in sensibilibus de prius quae facta ē intellectu efficitur
tamquam per occasionem quae res existant ad recolendam similitudinem
ideam: sed tamquam per occasionem deus negotiatur circa quae
a sensu sensibilibus tamquam ad occasionem quae res in nobis
afficiuntur ad ideam deus ab ipso deo mentis nostrae impressione ab
deprendit a rebus sensibilibus tamquam ad occasionem quae res in nobis
afficiuntur a causa ideam deus informatur: quia res sensibiles nec
fuerit nec emittitur etiam perfectioris quae in nobis
dicitur qd sit spiritus necessario existens: causa ē efficiens ideam
deus: localis vel eminenter continens perfectiones quae in illis
reperiuntur.

In talibus edo res sensibiles enarrant gloriam dei maxime
Phalms: sive ergo deus dei dependet a rebus si habet tamquam
causa efficiente.

Ad idem: enarrant gloriam dei nobis recitando ad recolendam
nobis in natum deus in talibus ideam: edo mentis nostrae similitudinem
ideam implendo ergo: igitur res si habet enarrant gloriam dei
quatenus ē existant ad imitandum similitudinem ideam quae
a primo ortu similitudinis accipimus at ideam illam o imitamus
tam ē idea dei sit ipsius lumen naturale aut lumen naturale
prestantissimum potius a deo solo dicitur et originem: quia lumen
naturale et voluntatem nobis recipit aliqua solus deus nobis
lumen naturale et voluntatem largitus ē unde deus lumen mentium
et lumen cordium ergo idea dei nobis imprimitur a solo deo.

In talibus: si licet nobis deum imaginari habet per se venerabile
sensu per evangelium sub specie oculi sentit: ergo.

Ad idem: si licet nobis deum in imaginari sub specie venerabile
sensu et hic imaginatio per se caput ab ipso et ex se habet per se
et caput in se habet et per se ergo et ex se habet per se
deum sub specie venerabile se habet et ex se habet per se
et deus possit utique: si ergo sit. caput in se habet per se
et deus possit utique: si ergo sit. caput in se habet per se
et deus possit utique: si ergo sit. caput in se habet per se
et deus possit utique: si ergo sit. caput in se habet per se

conceptus à deo ppterbe captus spiritus purissimi et infiniti
perfecti
finitis et transiendi forent imagines que de istis sic representant
existimantes deum a quod copore in eod si imaginis ille et thm
occurrit ad quoniam presentant ex eademur fideles occurrunt
visibile et immortalis por sprendum quo iam vero imaginis
quoniam occasione reuocati huius cultum deo inibi huius et
mortali perferant quoniam etiam occasione angelos inuocant
honorant nullam eis si quam tribuendo unde alii et nota
alibi gentiliu cultus percolendi tuo: hoc colpunda nostraver
laudanda et retinenda
Imago ergo venerabilis genibz nobis occasio cogitandi de deo
providentia et humana eius sapientia
ubi ei: Sed idea dei o i innata magis ostendit diuina sensib
probat nulli barbari v. q. amelicheni nullum habet deo
ideam
R. Ideo omni deo probi ista non nullam habet ideam ex istam
Sed quasi sophistam ego idea quidem dei a noua illibit
Sed eam quasi sophistam tenent Sed quia thm o ex toto culpa
Sic ad illud ideam attendunt huius modi pulchritudine facili
indol notitiam perueniunt
Instabit si idea dei nobis effectiannata perpetuo de deo cogitaremus
atque hoc o facimus magis
Sed do aut perperuo de deo cogitaremus si ad illam deum
attendere quidem est si alio modo de deo cogitaremus magis
equidem continui mentis nostre presentis et deubillique intus
abitat in illo et ubi ubi nobis et simul et ita scriptura
aliquem harenis obit ubi plurimum occupat ad deum o ad beatitudinem
illeusque ideam o excitamus
Obicit: Res utiles scimus per abstractiorem a singularibus ergo
o habemus ideam innatam. etiam istam
Sed do aut abstractiorem a singularibus hoc sensu mentis magis
ipsa alio singulari am alio representat Sed hoc sensu ad a singulib
illam exprimamus magis idea ergo abstracta de qua et hoc quodam
unum potius am alium representamus: at o i abstracta hoc sensu quod
obtus sit expressio: cum o sit necesse ut quis percipiat quid singulari
v. q. per circuitus ad hoc ita deam etiam etiam quodam simplici hnt
Sed ergo res. gratias recipimus am singulari nec singulari ita
se habere recipimus nisi quia ideam gratiam ipsis deinde ad hunc
ex dictis patet huius sententia peripateticorum: h. ex istant
offa percipit per species intentionales quia formaliter illi agentis de presentia
phantasmata sed ipocritum imaginum que tunc deo imprimantur
rebus sensibilibus
Sed res spirituales et insensibiles per sensus transire nequeunt
Sed quia illis dat de intellectus agentis sed patet thm necesse ideas sitas
fabricat sed recipit
Sed intellectus phantasmata illa et res percipit vel o: sed tam
percipit o indiget species intentionalis si o percipit: species illam
et formare nequit cum rei ignote nullus effici possit imago.

utrum Idea consistat in Imagine
corporea

Epitaphia existunt satis percipi per imagines quosdam cpones
 seu in i dotis quibusdam et simul laetis.
 hoc sententia refellitur satis ex ijs quib. diximus quicquid
 precedente, quosdam et specialia et quis per imaginem corporum repre
 sentant et possunt.

Veritas quæ dicitur, cuncta hoc nobis possunt ostendebat. Deo
 A: et dico obta o videtur per imagines eorum
 Facultas imaginandi est intellectus. atque hoc est negat. equi
 Imbom: mens humana multa intellexit que imaginari o potest
 sed non eum que attributa de ergo
 Prob: an talia mens imaginatur que qualitates sunt
 affectus, atque necesse nec deus aut eius attributa qualitates sunt
 aliter dicitur sed sola species ergo.

^{Quibus autem}
obscure; Ideo rerum haberi nequit sine imagine & pora ergo per illas
sola percipiuntur.
^{Probus autem} hoc tenet a rationalitate nunquam habebit id eam literis et
colorum quia haberi nequit & pora rerum imagines.
Si dicto quis ratiōem per se haberi nequit sine imagine & pora
tam quā causa, tunc nō tam quā causa occasionali edocuit ut sine imagine
& pora id sine spirituum naturam motū haberi & possit ut per rationem per se
quod imago & pora & secus ut de cuius presentiam menti imprimatur ita eadem
spirituum res & spiritus motus & organa exteriora quibus motus habetur
ipsum cerebrum ubi ad determinatur ad habendum sensationem in se habet
ad hanc rationem soli percipiuntur sola & consistit in illis imaginibus & coloribus
atque imaginibus sunt ipsi spiritus aales iam bene modis percipiendi & ita
consistit in spiritibus aalibus cum sit mentis affectio.

[illegible]

ad hoc multi sentiant in eorum libris videri in diuina effigie hominem
ratione locali sed de hoc intra
quodlibet potest in eo etiam et ratio per se inueniri. Quod si quis posuerit in figura
quod sub talis oblectamur atque posuerit in imagine sub eorum in con-
remine se inuenit de corpore.

[illegible]

Paragraphus iiii
ulrum ratio Formalis Idea sita sit
in
modificationibus mentis

R. attine

Prob: si in eo sita e ratio formalis id est qd ex natura sua formaliter aliq
representat aliquid in mentis modificationibus d: q: perceptionibus ex natura
sua formaliter aliqd representant ergo in illis sita e ratio formalis id est
Prob: m: mentis perceptiones s: rerum perceptiones: igitur e
de aliquo cogitare aliquid rerum perceptiones ex natura sua formaliter
res repraesentant ergo mentis modificationibus ex natura sua aliqd
representant

Prob: p: perceptio e vitalis rei representatio ergo

Prob: 2o epora v: q: a percipiunt in essetia divina. epora
ergo in mentis modificationibus

Prob: 3o si epora percipiunt in essetia divina epora ipsa ut tale

Prob: 4o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 5o certum est qd in mente percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 6o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 7o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 8o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 9o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 10o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 11o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 12o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 13o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 14o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 15o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 16o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 17o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 18o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 19o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 20o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 21o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 22o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 23o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 24o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 25o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 26o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 27o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

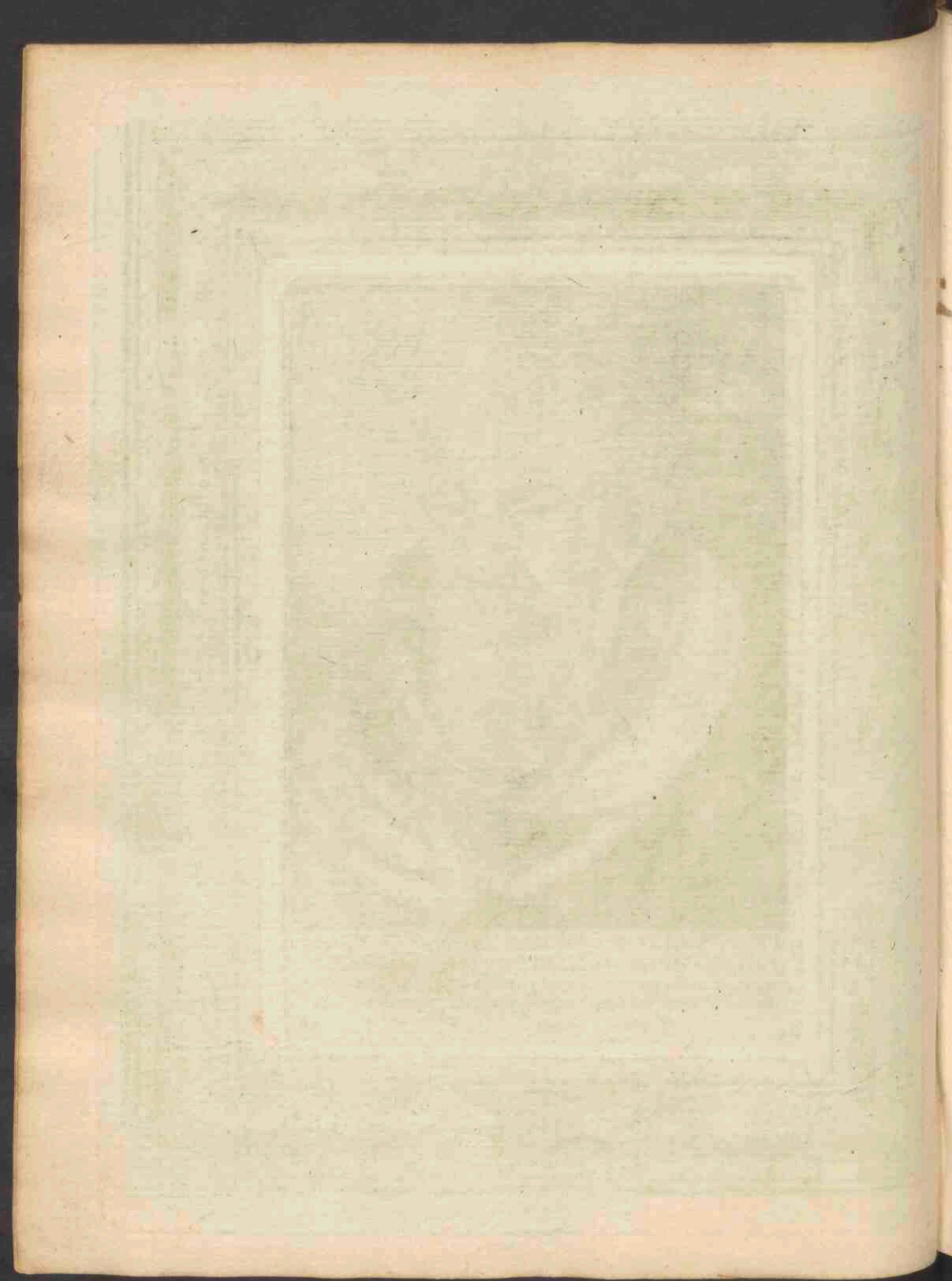
Prob: 28o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 29o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

Prob: 30o si epora percipiunt in essetia divina ut talis hoc saltem ergo

TERTVILLIEN *Africain natif de Carthage*
il estoit Payen mais Dieu l'ayant éclairé il fut
baptisé peu après il composa des livres qui
contiennent autant de sentences que de mots
Chez Bannart au Log

[illegible]

Isi Charta Patet.

Nulla fenestra latet.

P.R. Boom

2000

are

Handwritten text, possibly a signature or name, partially obscured by a horizontal line.

PAR 50

३८

CH-30

9 C

AL

۱۲

[illegible]

Respondendo etiam ad prob. di. hanc pot. attari de modo qd. in eis est
clare et distincte quia ad istam edo. quod est essentiam ego. quod licet idea
et perceptus suis ab eterno et per se habet rem suam et idea est illi esse ab eterno
cum possit et idea mag. etiam si nulla. existit. ergo existit in se et quod
dependat a libere dei arbitrio; ut tributa esset a deo in eis in
tunc et finitibus. Ver. de illa attari possunt quia necessaria sunt. unum
habet commensuram.

Obiecta deo. Deis in hac vita. a nobis et percipitur neque in se
ipso neque in idea ut de h. p. a. recte dicitur. ergo creatura o. videtur
indivisa. Hec

ergo. Probatur si ita esset foris intus. videremus effunditque nunc habet

pp. p. ad hoc et requiritur lumen glorie. ac. ab hoc mortali et pp.
h. p. ad id. illi minime. sum. magis ac percipitur quod dicitur super. videntibus
o percipitur in ipso. ergo. clare et alio. de. ab. tri. d. tunc.
eum. a. creatis. rebus. et. p. quod. sum. lumen. nudi. tunc. nobis
o recte habet. ut mentem nostram. sum. ergo. quod. p. dicitur.

Intus. Deis habitat lucem inaccessibilem. in. a. et. p. dicitur.

ergo. a. nobis. o. videtur.

Ad. dicitur. inaccessibilem. hoc. humana. et. carnalia. sapientia.
et. hoc. a. quod. a. quod. et. p. dicitur. p. dicitur. si. libero. ergo. quod. dicitur.
terrena. percipit. at. deis. exteriori. p. dicitur. ab. h. in. vitz. soli. et. dicitur.
sopit. et. dicitur. mens. humana. divina. ac. eterna. et. dicitur. ac. dicitur.
lumen. indit. in. quo. oia. percipit. p. dicitur. spiritus. h. p. dicitur.
illuminationem. de. deis. vero. lumen. illuminationis. illuminationis. a. o.
p. dicitur. intellectus. nisi. p. dicitur. lumen. quod. illuminationis.

Potes. Quenam. sit. idearum. regularis.

Ad. idearum. seu. perceptionum. regularis. hanc. assignari.

attende. ad. deas.

Percipit. et. hoc. ut. p. dicitur. quod. dicitur. h. p. dicitur. expendit. et. dicitur.
nisi. qm. ut. nudi. p. dicitur. a. dicitur. nisi. clare. de. p. dicitur. h. p. dicitur.

percepta.

Disputatio 2^a

De

Idea Entis Ficti

quod vulgo Ens Rationis vocatur

questio 1^a

quid sentiant Peripatetici et presertim Thomiste

de ente rationis

Ens rationis vocatur dicitur id quod Thom. pot. habere. et. o. dicitur.
in intellectu. h. p. dicitur. id. quod. nec. et. p. dicitur. h. p. dicitur.

ab intellectu. h. p. dicitur. id. quod. nec. et. p. dicitur. h. p. dicitur.

Peripatetici. et. alii. qm. in intellectu. et. in triplici. h. p. dicitur.

For. h. p. dicitur. ab. illo. h. p. dicitur. id. quod. nec. et. p. dicitur. h. p. dicitur.

q. illi. obicitur. et. dicitur. h. p. dicitur. id. quod. nec. et. p. dicitur. h. p. dicitur.

ait. id. Thomiste. cum. p. dicitur. et. dicitur. h. p. dicitur.

rationis. seu. haberi. posse. de. et. dicitur. h. p. dicitur.

dicunt se per rationem et per rationem. V. q. 1. in libro inchoare, et rationem
 in se. Alii apprehendunt ut sunt nigra et possit duci, item multa.
 obia. in possibili. V. q. 1. chimera quae cadit et possit in res in.
 non ob illis. etiam rationis dicuntur.
 atque q. 1. in arte factis. V. q. 1. in ppone recipi ens rationis
 et recipiatur in res proponit alia. dispositio. seu ordinatio
 qui ens rationis. V. q. 1. et regle. in q. 1. intellectus et rationis. V. q. 1.
 reales. inchoat. et possit in res.

sine. fundamento
 ens rationis cum fundamento. inchoat. inchoat. et illud q. 1.
 scriptur in libro inchoat. et res illud recipiendi ut relatio rationis
 sine. illa. ratione. ut chimera.
 ens rationis cum fundamento. inchoat. inchoat. et illud q. 1.

sine. relatio
 negatio rationis est quae cum possit. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. in ppone. negatio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. negatio. inchoat. et illud q. 1.
 relatio rationis est quaedam positio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.
 relatio rationis est quaedam positio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.
 relatio rationis est quaedam positio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.

inchoat. ens rationis sine. fundamento. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.
 relatio rationis est quaedam positio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.
 relatio rationis est quaedam positio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.
 relatio rationis est quaedam positio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.

inchoat. ens rationis sine. fundamento. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.
 relatio rationis est quaedam positio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.
 relatio rationis est quaedam positio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.
 relatio rationis est quaedam positio. inchoat. et illud q. 1.
 fundata. inchoat. et illud q. 1.

Deinde plurima alia omitto apta quae hanc calidissimam debuerint
predicari & sufficerent illis qui loquuntur ad intelligentes
plures id qui negat ens ratiis illud recipit exposit haberi
eius idea.

Probus teneat nequiter, id est, capite suo.

quoque in subceptis involvat

per A. si negari potest aliquid magis deest et in illud recipi nequit. cum
 hoc nec merum nec mixtum recipi potest.
 reus. ut aliis in recipiendis de quibus loquimur, aliter loquimur de ente
 reus: ergo e. inacceptibile.

Quod autem non apprehenditur semper non est amago aliquid apprehen-
dendo solum vocem edo sic loquimur de re conceptibile. Et
maius deo est. In serbas voces recipimus o rem scilicet atomi ubi ab
incomprehensibile est conceptibile de re ipsa.

et inquit ad rem beatam ergo: atque ad beatum e. incredibile

quid me nunc dicitur i thom quod dicitur o quod reneatium ut alic
definitur sufficiat quod est manifestum vocabulari.

aliis e conceptibile. Non in conceptibile.

Prob. aut. p[er]t[ine]t c[on]cipi c[on]sidera b[er]e q[ue]r[er]e h[ic] co[n]tra b[er]e a[ut]em

Quia uero hoc em de localiter et non ad rem factum fingo

necesse est perbale. *Stm* necesse est perbale quod ad rem sententiam p[ro]p[ri]e capi
 p[ro]p[ri]e capi. *Stm* necesse est perbale quod ad rem sententiam p[ro]p[ri]e capi
 multo p[ro]p[ri]e capi. *Stm* necesse est perbale quod ad rem sententiam p[ro]p[ri]e capi

Deinde dicitur per hoc. expiunt liberos. dicitur et si nec illud absolutum

dei iustitiam. licet impossibile sit respectu beatorum
certissime tenetur per

ergo et si quis dixerit quod non est in per modum qualibet in grege semel
 et si quis dixerit quod non est in per modum qualibet in grege semel
 et si quis dixerit quod non est in per modum qualibet in grege semel

[illegible][illegible][illegible]

res p[ro]p[ri]a est quae est actus quorum ob[ject]a p[ro]p[ri]a est et a parte

24

2. 40

上卷之四

171

25

5 years

1748

1997

12

26

$$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$$

vi

100

卷之四

EPICTETE estoit vn philosophe de la Sede des
Stoiciens qui fut beaucoup estime' il vescu du
temps de l'Empereur Marc Antoine
Chez Bannart au Coq

Disputatio iii
de
Distinctione Idearum

quid et quod simplex sit ^{Questio ia} Distinctio

ad hoc e io o agi de diffinitione prout opponitur contradiotioni de illa
e actum de Disputatione, scilicet agitur de diffinitione prout
opponitur identitati

oppositio identitatis

ea ē differentia inter ordinem & ordinem diffinitionis, ad hunc diffinitionem

ex. 2. differant que in alijs respondent per in alijs discubunt

1. va. *discrepant que in alijs et dependunt per in alijs discrepant*
 2. qu. *Dicitur in 100 o equis differant per unum et alter*

Deus a creatura: his notatis

Potest vero Verbo et negotio Identitatis inter aliquid dependente

[illegible]

Distto alia e reates alia mentales seu mories
Distto reates e naquello identitatis inter aliquos independentes

1. *dicto realis e negotio identitatis inter aliquos independentes*
 2. *dicto mentalis e negotio identitatis inter aliquos dependentes*

Disto mentalis e negatur e identitatis inter aliquas dependant
d. mente. V. g. inter reale et id fibi l. e.

Hic est realis vel e contra possibilis, et differe possibilis dr
 vel inter negationes, vel negationes, compellitur^{L2}

Disto realis positiua *disto* quosdam *alta*. *phys.* alia modali
Disto physica *disto* quosdam *alta*. *phys.* alia modali

Dist. phyta e negatiori dicitur habere quosdam usque in
 Dist. phyta e negatiori dicitur habere quosdam usque in

big. *Diff. moralis e negativis identitatib. ioh. rem. et modernis*
Int. et Petrum et eius fessionem

videtur quod quodammodo quod est illud quod dicitur a filio et dicitur a matre
dicitur quod quodammodo quod est illud quod dicitur a filio et dicitur a matre

dicto ad mentalem reuocationem

Dittio mentalis seu rationis alia e fundata. quod dicitur de hisse ratione
 rationali alia fortitudinis. Dittio rationis rationis rationis.

Dicitur totius galilei natio illa que sit cum fundamentis terre
 equivalente pluribus ut dicitur inter ovale et nidi. Certe in eadem

illud a fundamentum de dicto inest quod quilibet in

ut pluribus probet intellectus fundamentum recipiendi rem.
et virtus non habere finem ad debita annotata sic in dno

*ceptis per ordinem ad debita annotata sic in igne
et hinc conburnit lignum, inde rursus citius immoletur
coram id. unum ignis, tunc calor virtute equibalebat*

pristat em oia que representant diff. ignes ff darentur.

Diffio ergo virtualis nihil aliud est quam ~~una~~ univocitas
et eorum habentibus plures rationes. ~~quoniam~~ potest dici de his de his
sed hoc diffio est etiam secundum quod et melius est fundamentum. Diffio
quia vera diffio: vera est diffio importat multitudinem que opposita
in his qui etiam virtualiter distinguuntur.

Diffio rationis rationantis est illa que fit sine fundamento
in re ut etiam diffit res a se ipsa. ut quod ens est a gladio.

Diffio rationis rationantis est alia et maior alia et minor
maior habetur quod exceptus est ut perfectus diffio: ita ut
nullus modo includatur in alio talis est inter realitatem et aliam
minor habetur quod exceptus est ut perfectus diffio: sed
unus saltem impliciter alium involvit. talis est inter modum
rei et rem ipsam.

Quidam etiam discernunt diffionem realem in adequatam
et inadequatam.

Adequata diffio est totus de toto

Inadequata est diffio partis a toto ut quod magna est tota res: hoc
vocalis diffio inclusit et includitur sed habet imperfectionem
vocalem. Hinc inquirendo quod instatur diffione reali
et quidam diffionem mentalem. et nos diffionem questionibus
sequentibus exponemus.

Primo notandum. primo manifestum. signum diffionis
realis in rebus creatis et separabiliter. multumque indistinctum
a se relationem unius ad alterum. ut quod patet ad filium
et alio modo separabilia sunt quorum idem completum et adequatum
de indistinctum excludit sed idem. cogitat sonitum et extinguitur.

Notandum etiam. iuxta quosdam. necesse est triam
admitte posse diffionem realem seu modalem que modum
inter se et mentalem.

realis inter se. illa est inter ea que separabilia sunt separatim
tunc multa.

modalis est inter illa que ex nullo modo sunt separabilia
modalis vero inter ea que separari possunt a se ipse.
et multa. hoc est ex parte unius termini. ita potest dici et aliter
sua diffione: ita vero necesse est sine diffione.

Si diffio de sumitur a separabilitate. vel in separabile
separabile est remota. nihil absesse quod minus de se
modalis modum. modum est inter se realem et mentalem: sed
qua diffio potius a se identitate quam a separabilitate. sumitur
plura modalis ad mentalem realem ut tam de se et aliter.

Quaestio 2^a

utrum modus realiter distinguatur a re modificata a.

Modus est dispositio subti sui rei determinatio quo taliter vel taliter se habet. *leg. turbatio digiti.*

Si sumatur in eent o subti non taliter se habent inde primario importat substantiam. secundario vero sed magis diste. eius formam.

Si sumatur abstracto primario totam, secundario substantiam sed: utraq; modo si generaliter sumatur, semper importat substantiam. gratum autem est huc: unde capi nequit si de obto queratur hic an sit diminutiva. quidam entitas sui modum a subto realiter dista. an vero sit ipsum substantiam taliter se habens: ad qd

si et dico modus o distinguatur realiter a re modificata. Prob. so o st multipli conditio entis. sine necessitate. atq; nulla e necessitas admittendi modos realiter distos ergo modi o distinguuntur realiter a re subto.

Prob. mi. ota. haec lius explicari possunt per substantiam taliter se habentem qm per conceptibiles et innumerabiles entitatibus ergo nulla e necessitas admittendi modos distos.

Prob. do si modi habent entitatem distam a subto quam substantia dimenutatur o esset rae eiusdem illam horum o posset conservari atq; in hoc negant modiste ergo modi o habent entitatem distam.

Prob. mo: entitas subti recipitur o e entitas modi et utriusmodi ergo o esset rae eiusdem entitatem. modi horum o posset conservari.

Obiices so dum substantiam acquirit modum long. Petrus viorem mutatur realiter ergo acquirit aliquid distum qd antea o habebat.

Respo. ad mutatur realiter et ~~mutatur~~ mutatione physica et entitativa ergo mutatione modali et connaturali. itaq; igitur o mutatur mutatione physica quia talis mutatio est per acquisitionem vel depredationem. alioquin physice entitativis mutatur in modaliter et connaturaliter qd acquirit relationem qm antea o habebat.

Instabis 2° o pot fieri transitus ab uno contradictorio
ad aliud sine mutatione reali: at quis dicit Petrus 1us de
o sedente sedens 1us transitus ab uno contradictione ad aliud
ergo. R: Do mai sine mutatione reali entitatis. canne
tatione 1us necessario entitatis ergo o i^{us} requiritur ut
ut novam entitatem acquirat sed sufficit ut quid dicitur
fieri debeat.

Sic Deus dum factus e de o exante creaturans
ibit ab uno contradictorio ad aliud sine mutatione
entitatis, cum Deus sit immutabilis, sed tunc per
relationem ad creaturas.

Instab: ad dūm Petrus 1us de o sedente sedens acquirit
de novo ergo mutationem. Phere.

R: Do amb: acquirit aliquid phorem de novo ergo
aliquid relativum et denominationem tunc nullam i^{us} ent
tatem acquirit sed tunc novam denominationem
ratione tunc quoniam respicit.

Instab: 3° illi relatio o e nihil sed aliquid ergo
acquirit novam entitatem.

Prob: ans illa relatio antea o erat ergo o aliquid
R: nego ans: ad Prob: 3° ista pars antea o erat
entitatis ergo: terminatur et denominatione 1us do
erat e entitas istius relationis ergo: entitas Petri
sed o propterea Petrus denominabatur sedens quia deficie
bat tunc ad denominationem requisitus.

Instab: 4° ubi e tota in se tunc ubi e denominatione
atque antequam Petrus sederet o denominabatur
sedens ergo o erat 1us entitatis in Petro.

R: Do mai: si tota sit ambulatoria 1us qd tota absolute
si sola denominat si tota sit relatio ergo: nam tota
relativa o determinat nisi dependens ab effectu 1us tunc
tunc: nam a 1us e tota relativa ut contra o per denomi
nari Petrum sedentem nisi adsit tunc quem Petrus
denotat.

Instabis ito p^{ro} Petro advenit Petro independentur ab
 ergo loat dista.

R. Do ans advenit Petro entitatib^{us} ergo connotabile
 do: Petrus ē incepit denominari sedens o ip^su^m
 nobam entitatem, sed te hoc qd partes eius habito suspens
 connotant et habent. Huius aut ad ep^ora et tenen
 sic deus independentur h^{ab} mente factibile de o
 creante creans se relationem ad creaturam d^e se
 realiter indistans: unde tunc o acquiescit nobam totum
 sed Huius incepit respicere trūm utq^{ue} creaturas existentes
 quāst^u huius antea respiciebat ut possibile.

Instabis qd Petrus pot^{est} et o sedens ergo p^{ro} Petro
 o eius entitas.

R. Do cons o e eius entitas sumpta absolute q^{ue} do
 qd Petrus absolute o e potius sedens qui stans. o
 eius entitas sumpta relatib^{us} seu connotantib^{us} trūm
 ergo ē entitas Petrus taliter de habens ad ep^ora
 externa ut dicatur potius sedere q^{uam} stare.

Instabis qd idem o pot^{est} et sine se ipso ut qui Petrus
 pot^{est} et sine p^{ro}petione: ergo p^{ro} p^{ro} Petro

R. Do ma. idem o pot^{est} et sine se ipso entitatib^{us}
 spectato, et do qd o pot^{est} et sine sua entitate.
 sine se ipso connotatib^{us} spectato ergo qd pot^{est} et
 absque eo qd huius determinate exterioris o notet

sic idem o possunt et sine sua entitate: potius
 tūc et sine relatione ad creaturas eis p^{re}sentib^{us} ante
 eam. prodestinationem.

Instabis qd Petrus ē indifferens ad se dandum vel habendum
 ergo debet ab aliquo determinari.

R. Ddo. cons: debet ab aliquo determinari id e. modo
distincto, ngo id e. ab aliquo tpo vel ab aliqua
causa efficiente aut finali. Ddo: debet e. potius
sedet qm stat p. hoc qd e p. eius ho. potius con-
notet qm aliud vel e. hoc qd voluerit sic potius qm
qm aliter p. suum disponere.

obicitur qd que separantur realiter distinctur
atque res modificate separantur a modo ergo

R. Ddo. int: separantur a modo constitutive simpliciter
ngo: qd entitas modi e. entitas modificati ut probat
omnib. a modo constitutive et denominato Ddo:
ad aliqd de e. tps ad denominationem acquisit

Deinde ad distinctionem realem saltem de generatione
requiritur separatio mutua, qualis e. inter
modum et modum finalem: nam licet mutuum possit
e. sine modo: modus tñ e. requirit sine subto.

obicitur 3° qd productus actione distinctus a
subto, realiter distinctus ab illo atque talis e. modus
ergo

R. Ddo. ma: qd productus ut res, ddo: ut
modus, ngo: qd productus ut res distinctus realiter
qd supponit nm aliquo qd vero productus ut
modus aut, o. e. qd distinctus realiter, qd o. e. nobis
constat: unde modus o. e. id qd productus, sed id qd
subto, sit tale qd singulari observatione
dignum e.

Instat: si modus substantiae per se sit.

R: dco autem potest inferri ergo o et modus entitatis
pertinet intermodum edo et id quod substantiam taliter se
habet aut per se pertinetur, sed o et hoc ab illo distinctum
passibile actus et hoc dicitur a pota et quod modus
et actus et substantiam potest ergo

R: dco ~~ma~~ actus mere informans edo: actus
inherens ergo nam actus informans se habet per modum
rei v.g. actus realis: actus vero inherens se habet per
modum dispositionis subiecti et qui substantiam ipsam
taliter dispositum.

Potes quomodo duo modi eiusdem rei distinguantur
inter se v.g. motus et figura in globis

R: o distinctio entitatis, quia et eadem entitas
subiecti taliter et taliter se habentis: distinctio et
connotabilis: quia substantiam talibus modis affectum
varia connotat et respicit haberi et per hoc
quod varia loco connotat quibus successive
applicatur: et vero figurari posse hoc quod partes
illius diversam ad se invicem et ad alia tempora
habeant relationem.

unde substantiam et illi duo modi o et ~~ma~~
seu unum diversimode se habens quia propter diversum
Thomas opuscula 48 dicit quod modus est res completa
uno modo ~~completa~~ respectu sui ipsius aut et contempla
alio modo, quia diversi modi o sumuntur et diversi
in re essentibus sed ex habitudine ad diversa.

Quaestio 3^{ia}

Utrum gradus metaphysici inter se
et ab essentia realiter distinguuntur

gradus metaphysici sunt praedicata essentialia
alicui rei (ut esse hominem, esse animal, esse
rationalem, esse sensitivum respectu Petri
gradus dicuntur eo quod sint attributa magis
et minus universalia, seu de huiusmodi et superiora

metaphysici vocantur eo quod mentionem
quodam modo, sunt perfectio et abstractio ab
individuo

alia autem vel sunt prorsus spiritualia
ut angelus nunc habet cuius gradus est ratio angeli
ratio spiritualis, ratio substantiae etc.

alia prorsus corporea ut leo, cuius gradus
est esse brutum, animal, rationale etc.

alia mixta ex corpore et spiritibus q:
Petrus cuius gradus est esse hominem, esse animal
et rationalem etc.

De his omnibus alia hic instituitur contra-
versia igitur

Respondeo primo gradus metaphysici vel partim

corpore, partem spirituales v.g. rationalitas, et animalitas hominis realiter inter se distinguuntur

Probat^r animalitas eadem cum corpore organico et rationalitas eadem cum anima rationali, et quod corpus organicum et anima rationalis realiter inter se distinguuntur ergo etiam animalitas et rationalitas.

Probat^r maior corpus organicum mediantibus spiritibus animalibus esse principium sentendi et anima rationalis principium ratiocinandi v.g. animalitas eadem cum corpore organico et rationalitas eadem cum anima rationali confirmatur esse ratiocinale, esse corporeum, etc. procedunt a rebus realiter distinctis v.g. realiter inter se distinguuntur.

Dico Qd animalitas et rationalitas personae sumpte realiter inad^equate distinguuntur ab humanitate

Dico 3° gradus metaphysici corporum
Probat^r corpus organicum distinctum ab homine ut pars ab toto et idem est de anima rationali v.g. animalitas et rationalitas realiter inad^equate distinguuntur ab humanitate.

Dico 3° gradus metaphysici corporum aut

spirituum, nec inter se nec ab existentia reali
distinguitur

Probat^{ur} signum distinctionis formalis
duorum et cum clare et distincte concipimus
illa posse subsistere sine se invicem, atque non
clare et distincte concipimus gradus metaph
physicos corporum, aut spirituum posse ex
istere sine se invicem, aut sine essentia aliq
realiter et distinguantur.

Probat^{ur} minor et concipimus rationem entis
in Leone posse subsistere sine ratione corporis
vibrans et: nec rationem corporis sine ratione
entis v.g. et clare et distincte percipimus
gradus metaphysicos corporum, aut spirituum
posse subsistere sine se invicem.

Confirmat^{ur} animalitas v.g. et videt^{ur} virtus
Leonis identificant^{ur} idem corpori organico
realiter et distinguantur

Obiect^{um} 1° contra primam conclusionem
animalitas includit rationalitatem in Petro v.g.
animalitas includit corpus et animam
et distinguantur realiter

Probat^r antecedens animalitas includit corpus et animam: ~~ergo~~ ^{ergo} includit rationalitatem.

Probat^r antecedens animalitas est principium sentiendi, atqui sentiendi includit corpus et animam: ~~ergo~~ ^{ergo} includit rationalitatem.

Respondeo negando antecedens ad cuius probationem distinguo consequens: principium sentiendi includit corpus et animam, rationalem, nego: includit corpus et animam, sentientem, concedo. id est includit corpus et spiritus animales, quibus functiones animales et sensitivae exercentur: anima enim sensitiva in illis spiritibus consistit & autem includit corpus et animam rationalem, alias enim principium sentiendi non conveniret insensibili homini et bruto, cum in bruto non sit anima rationalis.

Intuitibus primis corpus organiceum, cum
spiritibus animalibus non sentit cum homine
ergo principium sentiendi includit corpus cum
anima rationali

Respondeo distinguendo antecedens sentit
si per sensationem intelligatur quodam species
cogitationis concedo si intelligatur quodam species
affectus contra de spiritibus nego: igitur dicitur de
illis animalibus proprium sentiendi sensatio est sumitur
pro cogitatione sed pro affectione quodam corpore
reus qui sit de spiritibus animalibus

Ratio est quia sumitur quatenus est homini et
bruto communis: alius sumpta pro cogitatione non
est homini et bruto communis nec non sumitur pro
cogitatione.

Probatur minor. et cogitant tum quia et prius machinae
necesse tum quia idea cogitationis est idea spiritus ergo
obicitur totus hoc de corporeis et totus rationalibus.

Ad quod ad denominationem ergo realitas antea est distincta ab affectu
si existo ans hoc de corporeis et totus rationalibus
quo ad denominationem. edo: quia de denominatione est totus
suppositi: quo ad rem nego: nam spiritus est spiritualis
nec mens corporea.

Si licet ~~epus~~ totus hoc denominatur phis. d. tr. ad accm o epus
 phis. ab

Instab: realitas o. idem qd aa realib: ergo

Prob: ans: aa realib: o pars phisica. et realitas pars metaphisica.
 ergo o. idem qd aa realib.

R: ddo ans: o. e idem qd aa realib quoad rem ngo: quo ad modum
 loquendi. edo: pars e phisica. et metaphisica. o distinctus realiter
 sed eum idem modum loquendi quatenus pars metaphisica. v. g:
 realitas e quod abstractum. qd proinde

Pars vero phisica. sc: aa realis nimirum phisice et sine abstractione.
 Phis. in se sunt idem.

Instab: ddo aa realis distat realiter ab humanitate. atq di.
 realitas o distat realiter ab humanitate: ergo.

Prob: mi: vera. e hoc ppos humanitas e realitas: ergo realitas
 o distinguitur ab humanitate.

R: ddo ma: vera. e hoc ppos distinguitur realiter distinctione
 adequata. ngo. inadequata. edo nam aa realib et realitas distantur
 ab humanitate. tamqm pars a toto: unde humanitas o bene. dr
 realitas sed distat distat realitas et realitas simul. nihil e aliud qm
 epus et aa simul unite.

Instab: Si reale o distat realiter a Petro ergo nec realitas
 ab humanitate Petri.

Prob: ans: Petrus dr realib: ergo.

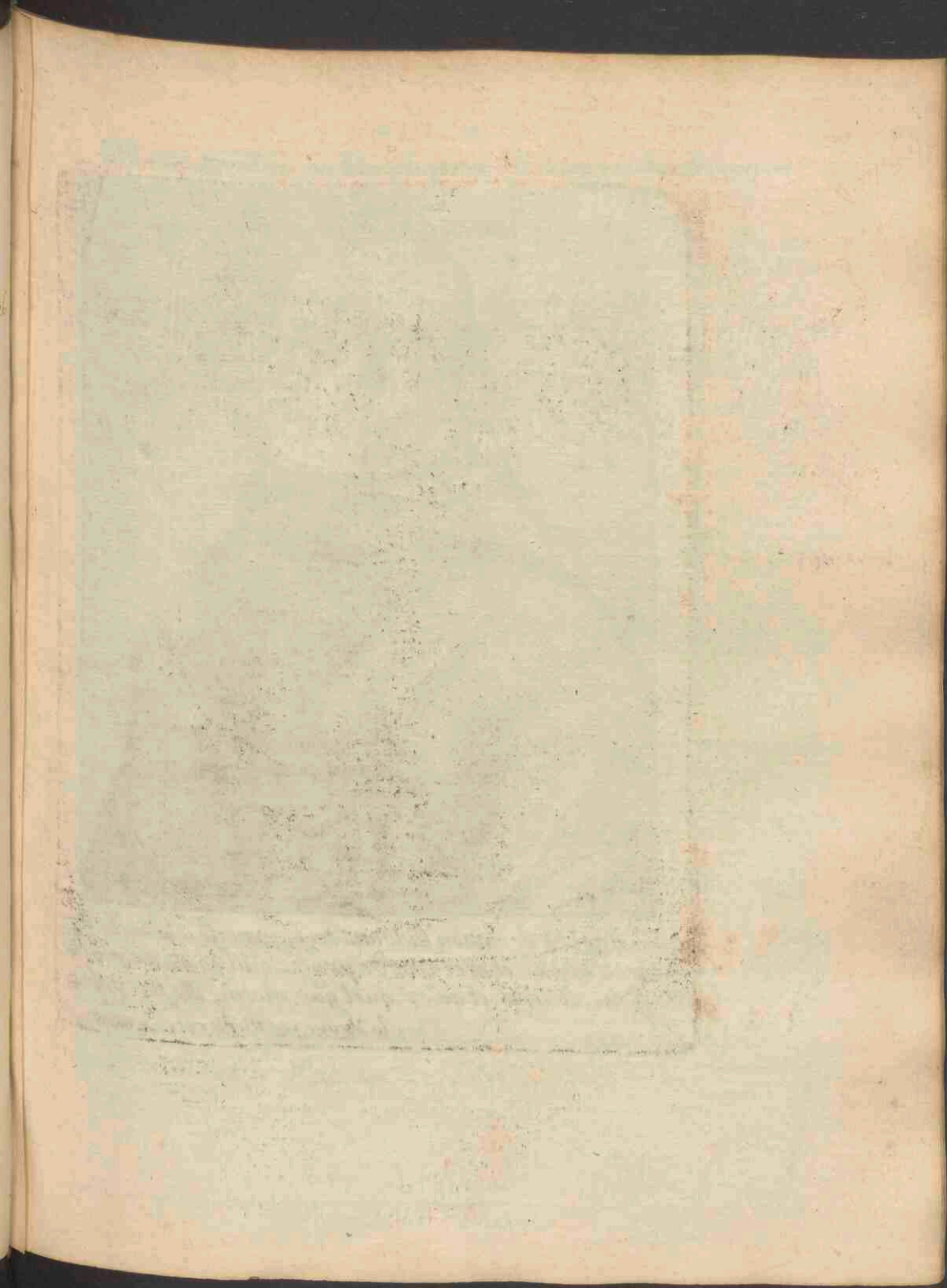
R: ngo ans: ad Prob: dicto ans: dr realib quod ad epus ngo:
 quo ad accm edo: totus quidem Petrus denominatur realib qd denomi-
 natio e totus suppositus: sed quo ad rem o evenit nisi qd Petri.
 adeo qd quo ad rem realiter inaequale e Petro distat.

Obicies 3° realitas includit epus ergo distat ab aalitate

Prob: gus: distat ppositum rationandi dependentia a phisicis: ergo
 includit epus.

R: ngo ans: ad Prob: dicto ans: distat distinctione accurata ngo
 distinctione in accurate. edo: nam mens de onibz rationatur quod
 o transiunt pmissis v. g: de cogitationibz suis: unde licet per
 phis. et fiat res corporalis et phisica spiritualis in independentia a phisicis
 principiis

Obicies 4° aalitas et misistitas leonib o distantur realiter ergo
 nec aalitas et realitas hoib.

*Scot Anglois de nation s'adonna des sa Jeunesse à la Secte des
Peripateticiens, et avec tant de profit, qu'il égala en plurs
occasions, Aristote et qu'en quel que, mesme ille sur passa*

Chez la Veuve van Merle rue S. Jacques

Quaestio 4.

Utrum gradus metaphysici distingvantur formaliter
ex natura rei

In hac sequenti questione agitur utrum de gradibus Physicis, metaphysicis, nec repositis aut spiritualibus de mixtis aut gradibus repositis essentialem distinctionem quoniam datur introducere inter gradus metaphysicos inter inter attributa debet esse quae nec realiter nec mentaliter sit media. scilicet, actualiter ex natura rei. Ita ut licet naturaliter sit visibilitas ut quod a parte rei in eorum sint una res dicitur sint formaliter aduersus hanc distinctionem.

Pro: et deo gradus metaphysici distinctur formaliter ex natura rei.

Probi: in inutiliter et illa distinctio formaliter ex natura rei ergo gradus metaphysici distinctur formaliter ex natura rei.

Probi: aut sine tali distinctione facile explicari possumus quoniam pertinet ad gradus metaphysicos ergo est inutile.

Probi: aut: per hoc quod si sit virtualiter multiplex et diuersa connotat per diuersitatem et per se distincti possunt de illis. Veritatem duo contradictoria ergo sine distinctione formaliter facile explicari possumus quoniam pertinet ad gradus metaphysicos.

Probi: aut: per hoc quod si sit virtualiter multiplex et connotat intelligentias et volitiones per se et intelligit et volens et per se per hoc quod in se diuersa sunt recipiat per se et per se et per se finis et effectus ergo.

Probi: deo: impossibile est diffinitio media formaliter ex natura rei ergo gradus metaphysici distinctur formaliter ex natura rei.

Probi: ergo: si diffinitio veli dependet a mente veli dependet: si dependet a mentalibus si dependet a rebus ergo impossibile est diffinitio media.

aut dicantur in distinctionem inter res sed istum inter formaliter ac prout in se naturam: nec formaliter a parte rei si nihil sit quod diffinitum inter se et ab effectibus et subsistentiis et diffinitio ergo si res ac prout in se inter illas debent a rebus.

Probi: 3/o: talis distinctio formaliter inueniuntur et ergo datur.

Probi: aut: vel possit dari una simplex formaliter vel o possit.

si possit hoc per se ipsum et inueniunt cum alijs et differet per se quod

et per se ipsum et inueniunt cum alijs et differet per se quod

diuersa acceptis. si o possit in una simplex datur formaliter

formaliter inueniuntur ac prout inueniuntur formaliter et horum.

et per se ipsum et inueniunt cum alijs et differet per se quod

et per se ipsum et inueniunt cum alijs et differet per se quod

ergo intelligibiles facultates cum qualitatibus occultis a phia et abnegant
obscure Logica. a pte rei hnt distam ceptib. distam ego duntaxat
facultates diste a pte rei.

Ita dicitur: hnt distam ceptibilitatem luminatam. id est: subiectum
hnt. Leo virtualiter multiplex. pot. luminare diversos ceptus per ordinem ad
diversas connotatas sed in Leone o duntaxat plures fac. per quoniam in
aptus sit luminare unum ceptum et per alteram alterum. tale e fac.
intelligib. et conceptibiles et probabimus.

Instabit: id est: Leo o pot. cepti diversis id est: dum eandem rationem
et dicitur facultates in Leone. a pte rei.

R: dicitur: si illa res sit composita simplex. id est: si sit virtualiter
multiplex. ergo: igitur res omnia simplex o pot. cepti diversis id est: quia
quibilibet pluribus. nec diversis tunc respicitur. ad dum res e virtualiter
multiplex. totum prestat qd prestant res dicitur si adessent. adeoq. diversis
cepti pot. per ordinem ad diversas functiones. id est: patet in puncto qd cepti
pot. et incipient et finient: iam vero Leo e virtualiter multiplex a pte rei
adeoq. cepti pot. per ordinem ad diversas functiones ut prius fecimus ad
prestat id est: diversitas idearum e origo. tunc dicitur: Diversitas
realis respicitur ergo si cepti plures facultates duntaxat a pte rei.

Ita dicitur: diversitas idearum totalium. id est: particularium ergo.
diversitas idearum totalium e signum. e signum diversitatis realit. qd admodum
adequate esse complete. et possibi. excludunt. adeoq. sunt sibi representant
res a pte rei dicitur: et tunc diversitas idearum partialium o tunc dicitur: distonem
realem rem aut totum. qd deo potestatem unum tunc rei attinet dicitur.
representant. et ab alijs pte induntaxat e contra esse complete et adequate. excludunt.

Instabit: si tales e dnt. quales ceptuntur: ergo si ceptuntur
facultates diste et diste a pte rei.

R: dicitur: tales e dnt quoad representationem. id est: quoad
distonem ergo.

igitur res tales e dnt quoad representationem quales ceptuntur
cepti in adequato qd eandem hnt distonem qd ment. representat
at e dnt e tales quoad distonem qd cepti in adequato distonem
rem. o supponit. sed quodammodo diste. pte induntaxat.

Instabit: pro de unita distione et distale o possunt. hnt
nisi per ideam ergo.

R: dicitur: nisi per ideam representat res aut valde diste. id est: nisi
per ideam diversitatem rem eandem representat ergo quidem o possunt. hnt
res a diste a pte rei. nisi id est: hnt e actualiter diste exhibent. et tunc
o hnt representat rem eandem diversis modis. et tunc e colligitur diste
rem aut facultatem a pte rei. sed tunc a pte mentis. dicitur: colligimus
et aut facit e realiter separata quos ment. separatim exhibent. et quia saltem
colligimus et realiter diste. quos ment. separatim exhibent. et quia saltem
poteb. ergo et posteriori.

Instabit: si diversitas visionum e angustia diversitatis realit. colorum
ergo a pte rei.

R: dicitur: et qd hnt ut et hnt intelligib. que colores ut et in se realiter
et adequato. hnt. adeoq. si diversos videt. videt. diste. et tunc
mentis e et hnt abstracta. qd pot. cepti. rem eandem. realiter ad hnt.

connotatum et o relative ad alterum: proinde o e neesse res e realiter diversas
quas diverse modo respicit.

Deinde coloris o et in obliis sed non in membris affectionibus qual membris erroris
iudicio refert ad obliis: ad o coloris o et diffi nisi in mente.

obiciet 2do: res eadem o pot. detinere. Diversis detentionibus ergo inigit
fualitates a pte rei dictas

Ad 2do ans: si o sit virtualiter multiplex: qd ensib. qd adus: 2do
si sit virtualiter multiplex: ergo: nam tunc pte rebus e virtualiter ad o e quidem
admodum pte diversis: ita pot. diversimode detinere.

Instab: 1o que habet diversis detentiones habet diversas fualitates: ergo
Ad 2do ans: habet diversas a pte rei: ergo: expitb: e it una et eadem res

Deinde nulle dantur fualitates a pte rei: qd fualitates abstractum: scilicet dependent
a mente abstractantes: habet diversos fualitates a pte mentis: 2do quia mens pot.
rem eandem representare: ut una ratione et sub alia.

Instab: 2do: aalites a pte rei: o nisi aliter ergo dantur plures fualitates
a pte rei.

Ad 2do ans: suppositum: nam independentes a mente neque e aalites in leone.
neque aalitates: sed unum e epib. organicum: qd eam pot. ut ppiam fensionem
pote qua ratione de aalitate et ut ppiam: videndi fuit qual ratione rei: obliis appellatur.

Instab: 3o: e o a pte rei: e fualiter aal: e fualiter vidibilis: ergo fualiter
vidibilis et aaliter a pte rei.

Ad 2do ans: e fualiter aal: sub ratione diffia aalib. ergo: e fualiter aal
et tunc e fualiter ppiam fensionem: 2do: equidem leo imitatur e fualiter ppiam
fensionem: et ppiam: nisi nisi pte epib. organicum: at ppiam illa o et fualiter: ita
nisi per motum recipiat epib. organicum: proinde fualitates et per
ordinem ad vidibilis.

obliis 3o contradictoria o possunt verificari per eadem re.: ergo
Diverse fualitates a pte rei.

Ad 2do ans: o possunt verificari per eadem re.: virtualiter multiplex
ergo: virtualiter o multiplex: 2do: equidem si res o sit virtualiter multiplex
hoc e si diversa o habet numeros aut diversa connotata: nulla o possunt
verificari contradictoria: qd idem re. eundem effect. simul et o effect. alter

si res o sit virtualiter multiplex: hoc e si diversa o habet numeros: aut diversa
connotata respicit: illa veri tunc possunt contradictoria: qd diversa
connotatum: aut eundem tollit contradictionem: in e eundem numero
et o sit finis et o finis: et finis quatenus finit: in campo e finit

quatenus inquit altum.

Instab: 3o: idem o pot. et ppiam: videndi et o emendandi: at qui ppiam
fionis in leone e ppiam emendandi: et ppiam: videndi o ppiam: dischordanti

ergo e idem.

Ad 2do ans: bene fuit eundem: 2do: sub diverso re. ergo: nam idem
epib. organicum: quatenus respicit fualitates e ppiam: emendandi: quatenus
vero respicit vidibilis e ppiam: dischordanti

Instab: 3do: id qd emendat negat id qd o emendat ergo o et idem fualiter
Ad 2do ans: negat id qd o emendat: aut fualiter a pte rei: ergo
negat virtualiter et relative. ad diversos: 2do: id qd emendat
negat absolute et a pte rei: id qd o emendat cum stat. qd idem: qd epib.
organicum in leone negat id virtualiter et relative: qd epib. organicum
respicit in ipso sensatione o respicit vidibilis.

Instab: 3o: virtualis o proveniunt realiter a ppiam fensionem: ergo proveniunt
a pte rei dicto.

Ad hoc autem o. proveniunt a pte. fonsat. ordinato ad functiones pte.
q. d. pte. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
ego: nam idem est unum pte. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
exercent pte. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
p. d. b. 4. scilicet in leone dantur a pte. ni pte. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
p. d. b. relationes ad diversa connotata: atqui illi respectus pte. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
dantur diversis facultatibus a pte. ni.

Ad hoc autem dantur a pte. ni diversi sub entitatibus aut facultatibus ego
terminatur ego. o. dantur diversis sub entitatibus aut facultatibus ego
leone res dicitur aut dicitur pte. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
p. d. b. illi a pte. ni dicitur, et q. d. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
dantur etiam nam illas in conceptu suo facit. semper facultates includunt
q. d. respectus ut pte. ni dicitur aut dicitur, aut dicitur dicitur.
dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego.

Ad hoc autem dantur a pte. ni diversi sub entitatibus aut facultatibus ego
terminatur ego. o. dantur diversis sub entitatibus aut facultatibus ego
leone res dicitur aut dicitur pte. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
p. d. b. illi a pte. ni dicitur, et q. d. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
dantur etiam nam illas in conceptu suo facit. semper facultates includunt
q. d. respectus ut pte. ni dicitur aut dicitur, aut dicitur dicitur.
dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego.

Ad hoc autem dantur a pte. ni diversi sub entitatibus aut facultatibus ego
terminatur ego. o. dantur diversis sub entitatibus aut facultatibus ego
leone res dicitur aut dicitur pte. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
p. d. b. illi a pte. ni dicitur, et q. d. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
dantur etiam nam illas in conceptu suo facit. semper facultates includunt
q. d. respectus ut pte. ni dicitur aut dicitur, aut dicitur dicitur.
dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego.

Ad hoc autem dantur a pte. ni diversi sub entitatibus aut facultatibus ego
terminatur ego. o. dantur diversis sub entitatibus aut facultatibus ego
leone res dicitur aut dicitur pte. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
p. d. b. illi a pte. ni dicitur, et q. d. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
dantur etiam nam illas in conceptu suo facit. semper facultates includunt
q. d. respectus ut pte. ni dicitur aut dicitur, aut dicitur dicitur.
dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego.

Ad hoc autem dantur a pte. ni diversi sub entitatibus aut facultatibus ego
terminatur ego. o. dantur diversis sub entitatibus aut facultatibus ego
leone res dicitur aut dicitur pte. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
p. d. b. illi a pte. ni dicitur, et q. d. fonsat. ordinato ad functiones pte. ordinato ad functiones
dantur etiam nam illas in conceptu suo facit. semper facultates includunt
q. d. respectus ut pte. ni dicitur aut dicitur, aut dicitur dicitur.
dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego. dantur diversis sub entitatibus ego.

una cum dictis de p[ri]ncipatib[us] deus per iustitiam et o[mn]i p[ro]missioni credi ag[er]e. N[on] e[st]
 et effectus p[ri]ncipatib[us] e[st] e[ss]e deus q[uod] illud obiectum. Et p[ro]p[ri]etate autem
 iusti et o[mn]i ratione misit cordib[us].

Instab[ile] id[em] deus a totali s[er]mone iustit[ie] independentes a mente ergo
 p[ro]p[ri]etate unde e[st] totalissime iustit[ie] per totalitatem iustit[ie] distans
 ergo: hec e[st] o[mn]i s[er]mone a p[ar]te rei ut sepi diximus. Totalissime iustit[ie] p[ro]p[ri]etate
 nam s[er]mone p[ro]p[ri]etate e[st] e[ss]e equivalentem et ad effectus p[ri]ncipatib[us] ordinatam e[st].
 ita[m] independentes a mente deus p[ri]ncipatib[us] p[ro]p[ri]etate

Quaestio v.

Utrum gradus metaphysici distinguantur virtualiter
 et ratione ratiocinata

Re. attente.

Prob[is] i[st]a dist[ingu]untur virtualiter et ratione ratiocinata quia cum sint
 una et eadem entitas in diversis modis recipiuntur s[ecundu]m legitime fundamenta
 atque gradus metaphysici e[ss]e idem indeli d[icitu]r et e[ss]e huiusmodi ergo
 dist[ingu]untur virtualiter et ratione ratiocinata.

Prob[is] m[ai]or nam ead[em] diversi modo recipiuntur cum legitime fundamentis
 que diversae s[un]t actiones et que p[ro]p[ri]etate diversarum functionum atque gradus
 metaphysici s[un]t diversae actiones et que p[ro]p[ri]etate diversarum functionum.
 ergo: alitas et ratiocinabilitas: alitas e[st] e[ss]e p[ro]p[ri]etate et ratiocinabilitas p[ro]p[ri]etate
 ratiocinandi: ergo gradus metaphysici licet sint una realiter entitas possunt tamen
 diversimode recipi cum legitime fundamentis.

Prob[is] s[ecundu]m gradus metaphysici o[mn]i dist[ingu]untur realiter quia clari et dist[ingu]untur
 recipi o[mn]i possunt subsistere s[ecundu]m se habentem nec idem unius perfecti et ad eadem
 eadem idem alteris: o[mn]i dist[ingu]untur in totaliter ex natura rei tamen quia dist[ingu]untur
 illa totaliter inabilis tamen quia e[st] in p[ro]p[ri]etate et in conceptib[us] et supra
 inabilis: ergo dist[ingu]untur virtualiter et ratione ratiocinata.

Obiectis id[em] o[mn]i pot[est] recipi et o[mn]i recipi atque hoc h[ab]ent iustit[ie] sententiam ergo
 Prob[is] m[ai]or: recipiuntur alitas et o[mn]i ratiocinabilitas e[ss]e e[ss]e eadem cum.

Instab[ile] id[em] o[mn]i pot[est] recipi et o[mn]i recipi si o[mn]i sit virtualiter
 multiplex e[ss]e alitas e[st] sequitur contradictionem si sit virtualiter multiplex
 ergo: hoc ipso e[st] quod pluri[us] e[ss]e equivalent pot[est] recipi idem unam ratiocinandi
 et o[mn]i idem aliam: denique idem o[mn]i pot[est] recipi et o[mn]i recipi sub eadem
 ratione sub diversis ergo: nam idem recipi organum recipi pot[est] respectu ad
 rationes et o[mn]i respectu ad ratiocinab[ile].

Instab[ile] id[em] ratiocinabile o[mn]i pot[est] recipi sine alitate ergo
 Prob[is] m[ai]or: alitas e[st] de essentia ratiocinab[ile] ergo ratiocinabile o[mn]i pot[est] recipi
 sine alitate.

Prob[is] et alitas id[em] de de essentia vel sine quo nec u[bi] nec recipi pot[est]
 in deo accipit ad prob[is] dicto alitas e[st] de essentia ratiocinab[ile] b[on]i
 sumptu immutabilis et in consuetudine id[em] est in totaliter et in abstracto longi
 iustit[ie] licet sit alitas de essentia ratiocinab[ile] sumptu in concreto inquantum habens
 ratiocinab[ile] e[ss]e alitas habens alitatem se h[ab]et o[mn]i tam ipso ratiocinab[ile] hab[ens]
 p[ro]p[ri]etate spectata et sic pot[est] recipi ratiocinab[ile] o[mn]i recepta alitatem.

instans. Ideo: rursus bilis est ppter ppter rursus instans, atque ppter
rursus instans. Efficitur ppter. Instans. Et est organum. Ergo
Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum et efficitur ppter
Ideo: rursus ppter sumptum. Ergo: quidem et ppter rursus instans. Sumptum. Idem
et est. Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus
nequiter aliter si sumptum inadeguate. Et rursus. Ad rursus ppter ppter
ea rursus. Et ppter ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

instans. Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
atque rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
illud rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

instans. Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
ergo ppter illud rursus inadeguate.

et in rebus rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
vulgo. Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
sem. Simul. ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
perfectionem. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

instans. Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
cogniti ppter. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
mentis. Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
a ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
obstet. Ideo: rursus ppter rursus instans. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

ergo rursus metaphysica. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
nequiter. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
ppter. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter
et ppter rursus. Adequate sumptum. Ideo: rursus ppter ppter

Prob: ma: tunc mens errat qd separat quicst coniungenda: atque tunc mens
separaret quicst coniungenda: ergo

R: nego ma: ad Prob: dicto ma: tunc mens errat qd separat occidendo
et sub eandem que est coniungenda: tunc qd separat tunc abstractum: nego:
iam vero mens quidem separat / abstractum: quicst coniungenda: tamen
et dicitur et separanda: aut a rebus eandem: et inde nullus
error

qta mentis abstractum est o i mendacium

Prob: 3o mens representat aalitatem sine visibilitate ergo errat

Prob: ant: representat aalitatem sine visibilitate: atque aalitas leonib
o i sine visibilitate ergo

R: nego ant: ad Prob: dicto ma: representant aalitatem abstractam
simplicem sine visibilitate: qd representant aalitatem realiter sumptam
sine visibilitate: ergo: et sic o representant aalitatem realiter ut sit obiectiva
q aalitas obiectiva sumpta includit illud cum quo identifiatur
atque aalitas identifiatur cum visibilitate: ergo includit visibilitatem

Prob: 4o aalitas obiectiva sumpta includit illud cum quo identifiatur
et unionem et idem quod originem: aalitas identifiatur foaliter ergo: qd
foaliter in idea unius o i idea alterius

Prob: 5o illa aalitas e aalitas leonib: atque aalitas leonib includit
visibilitatem ergo

R: nego ma: e aalitas leonib previsa a suis differentib: qd aalitas
leonib contracta cum dyff: ergo nam: aalitas previsa spectata sub ratione
aalitatis ad ea recipitur sine dyff:

Prob: 6o o dantur precisiones obiective ergo qd dicit metaphysica
o dantur ratione ratiocinata

Prob: ant: foalitates per mentem dicitur o minus et inconcepibile: qm
dicitur a pte ergo

R: nego ant: o dantur precisiones obiective: foalitates ab idis dicitur
qd foalitates ab idis obiective dantur: ergo: qd dicitur dicitur et pte
foalites et obiective

Prob: 7o precisio foalitis e actio mentis representantis et unionem in abstractum
sine alio

precisio obiectiva e unionem in abstractum percipit sine alio et
illud abstractum mente percipit sine alio et idea inconceptibilis
representans eos sub una ratione et o sub alia

Prob: 8o dantur precisiones obiective foalitates ab idis dicitur: qd
inconcepibile e qd sunt foalitates ille in mente et o essent: qd ipse unde
foalitates et sine mente: non et vacuum: qd ibi tantum per se in mente

attamen dantur precisiones obiective iparum: qd dicitur in mente
qd o i idea representans rem: ut una ratione et o sub alia: qd dicitur
rationes dicitur possunt foalitates sine dyff: remum partiales

Prob: 9o dicitur qd dicitur remum esse et o recipimus: qd
qd ibi in se et o dicitur: qd o recipimus: qd o recipimus: qd o recipimus

connotata extrinseca: qd ibi in se et o recipimus: qd o recipimus: qd o recipimus
qd neque intrinseca e neque effata: qd connotatum e a connotatum

foalitates obliquum: aliter dicitur: qd obliquum e a connotatum
qm visum in obliquum et secundum connotat ipso visum et idem
alib

disputatio IV.

de

Ideis universalibus

Idea alia est velib alia parant alia singularib.
 Idea velib est illas que multa representant per se. sicut possibile
 sive actualia ut idea circuli quatinus sumpt per representant aut circulo
 Idea parant est illa que rem singularem menti representat
 sed incertam et indeterminatam ut si eo aliquo loco positum habet
 de similibus habemus ideam habet delectib sed quib ille ut o nobilit
 Idea singularis est illa que rem singularem mentem dicit
 minatur exhibet ut si idea libri.
 De solib ideis velib in hoc disputatione agendum tunc tria prae
 Deab alia. o quidam admittuntur universalis id est de velib ingre et
 tantum est. igitur.

Quaestio I

Quid sit universale

auctor tractatus de velib est quidam Porphyrius natione Phoeni
 secta platonici qui cum some. Phiam doceret in graecia et ibi dam nobilit
 adolescentis nomen. Cui sorij hunc tractatum adnotavit ad intelligentiam
 ratiocinationis quare hic tractatus dicitur syagoge seu introductio
 ad multa.
 R. et dicitur velib ingre et videri verum alia. sicut videri dicitur deinde
 velib quinquies acceptiones
 1^a est velib in causando et illud est causa cuius plurimum est et illud
 2^a est velib in sciendo et hoc boni multa sciant ut vocatio.
 3^a est universale in representando quod est idea plura representant
 sive apta plura representant ut idea circuli
 4^a est velib in essendo et illud dicitur videri aptum tunc multa
 et humanitas apta mae petra et paulo
 hoc velib metaphysicum est eo quod sit obiectum quicunque iustitiam
 sit metaphysica dicuntur
 hoc velib habetur quod nra. una et indivisa per hanc indit et in illis
 multiplicari
 hoc nra. dicitur dici neque velib in essendo quia licet sit una et eadem
 o a tñ multiplicata in personis.
 Quinto est velib in predicando aut dicitur unum aptum indit
 et hoc velib logicum dicitur solat.
 velib in essendo et predicando est ens unum sive unum nra. realiter
 et predicamentale est videri nra. illud quod o includit plura nra. complexa
 De e. ex nra. instituta o ordinata ad componendum unum.
 hinc excluduntur nra. per accidens De ea qui possit et ea
 nra. instituta o ut videri. sed etiam per accidens ingre beneplacitatis
 ut exercitib et regna
 videri dicitur in complexa ut per nra. reales

PORPHYRE estoit de noble famille Tyrien de nation, grand Philosophe qui parut a Rome du temps de Cesar fils d'Aurelie. il estudia avec Origene et Amelie sous Plotinus. il composa plusieurs écrits de Philosophie de differentes opinuons, il fut appelle Porphyre a cause qu'il portoit vne robe de Pourpre car au parauant il s'apelloit Malchus.

Chez Bonmart au Coq.

Quaestio II^a

Utrum a parte rei deus natura universalis in essendo et
predicando

Paragraphus I^{us}

Prænotanda.

Adverte primo distinguere duplicem naturam statum. scilicet statum contractum
et statum abstractionis
natura in statu contractionis est natura contracta ad singularitatem
a sua singularitate
natura in statu abstractionis est natura abstracta a se parata per se
ad singularem statum.

De his ad statum abstractionis revocatur
adverte II^{do} adverte in essendo et predicando requirit unitatem
natura in multis.

Duplex est unitas una formalis et altera fundamentalis
unitas formalis est unitas entitatis scilicet illa quae ad simplicem
unitatem pertinet de unitate numerica quae est illa in se sit numerus
idem unitatis quoniam naturaliter habemus et hoc unitas debet fieri
Indivisio rei in se et eius divisio a qualibet alia re.

Unitas fundamentalis est eadem unitas quoniam fundamentum
eius multae res per eandem ideam generalem representantur. scilicet e singulis
multorum inter se ratione eadem ideae scilicet ex planis potissimum
divine. continent unde debere et unitas quae cum illa continent quod
illis habet deus.

Unitas fundamentalis alia est generica alia specifica
unitas generica est illa quae debet esse per se habere naturam quae
continentur: quod angelus et lapis quia in ideis sunt. continentur
unitas specifica est illa quae debet esse per se habere naturam quae
continentur: scilicet Petro et Paulo quatenus per eandem ideam representantur
possunt. his possit.

Paragraphus II

Resolutio Questionis

Deinde de eo natura est unitas a parte rei in essendo et predicando
Probat adverte requiritur ut natura sit una et non multis ab a parte
rei natura est una et non multis ergo a parte rei est unitas.

Probatur natura est unitas a parte rei et est unitas in multis ergo a parte rei
una est unitas in multis.

Probatur: natura eadem cum multis et divisio in multis a parte rei
rei natura est eadem cum multis: quia natura humana cum natura petri et pauli
ergo est unitas in multis.

Probat: insuper unitas similitudinis et convenientiae sufficit ad unitatem
a parte rei in essendo et predicando similitudinis ergo deus est unitas in multis.

Probat: unitas quae est una a parte rei et similitudinis pluralitas
adverte: quod unitas convenientiae est a parte rei et similitudinis pluralitas
ergo sufficit ad unitatem.

Probat: similitudo in latere deorum ad invicem ergo est unitas in multis
et similitudinis pluralitas.

Paragraphus 3us Solutio Obiectionum

dictes: Iona petri et naa pauli hnt unitatem eam apostres
ergo datur univessale apostres
Prob: an hnt unam conceptibilitatem eam possint concipi
uno conceptu ergo hnt unitatem eam eam multib
R: nego: ans ad prob: dicto amb: hnt unam conceptibilitatem
extrinsicam. et terminatibam eam intrinsicam et hnt et hnt
negotio et conceptibiles per ideam unam. possint que terminant
eandem conceptionem. qd a hnt eandem et indolisam entitatem
a parte rei per qm possent una idea representare. cum idem
telligentur multib obiectis et contra et ut et minter sed vide
instas: id est. individua hnt unam definitionem ergo hnt unam
notam a parte rei.
R: des eam hnt unam naturam. punitate locali nego: unitate
fundamentali. do hoc e. si similes naq quatenus e. cum
eandem idea conveniunt et per illam re prefatori possint
ut a hnt unam et indolisam entitatem. cum naa humane.
naq sit eadem realiter cum multib instas: id est. hnt
duode. id est. hnt a. q: petrus et paulus. cum si dicitur
hoc dictos quocumque hnt definitionem
instas: id est. individua hnt unam unitate specificam: atqui
unitas specificam e localis ergo hnt unam naturam unitate
locali.
R: distendo mi: e localis in uno et eodem individuo do
individuis individuis nego nam in multib hnt idem
o. unitas entitatis sed similitudine tantum sit
petrus et paulus. It quid idem entitate sed similitudine
similitudo a e essentialiter pluralitas. simul sit
instas: id est. unitas localis e individui rei. instas: id est. hnt
a quali sit alia re. atqui unitas specificam e individui rei
specificam in se et diversitas a qua lib et aliam
ergo e localis
Pro do mi: unitas specificam in uno et eodem individuo
qualis erat hnt in eodem oim erat solus. instas: id est. hnt
specificam eam in se eam unitas specificam eam in multib
individuis considerata nego: naa e specificam in multib
individuis spectata e. si bnt et multiplicata in multib
cum sit illis realiter e identitatem
instas: id est. si naa specificam e. sit diversitas tot essent species
individua: atqui hoc dicitur negat eam uno species multum
habetur individua ergo a. species
Pro do mi: tot essent species plures. ergo. hoc nego: do sit
hnt naq reales constantes qre et hnt licet tot. essent

Species loquitur et una visibilis id est solida quales quod in diuersa
qua uisuntur idea qualiter differunt ad ora. In diuersa representatione
instabilis. ^{et} haec dicitur quod plures et paucius differant specie atque
hoc dicitur nequit ergo.
probatum: nam: species huiusmodi: nam humana effectus diuersa in propositis
ergo differunt. ^{per} se.
Primo: nam: ad probandum: effectus diuersa et diuersis rebus diuersis
rationibus: nam effectus diuersa sed effectus similis et eadem rationibus
et igitur effectus diuersa effectus in rebus remanent in similibus
et conueniunt fundamentaliter: ut a different specie nam debet
et diuersis in illis sicut et huiusmodi: in petro et leone.
instabilis hoc sequitur de quod petrus per suam naturam conuenit cum
paulo et differat ab illo atque hoc dicitur nequit ergo.
Probiunt: idem in eundem o potest et alteri simile et diuersis
Primo: nam: petrus per suam naturam eodem modo sumptam
conuenit cum paulo et differat ab illo, nam per suam
naturam diuerso modo sumptam eodem conuenit et per suam
qualiter sumptam et differat per illam. singulariter
cum paulo ratione eundem deest posset extensius conuenire
instabilis ab illo differat utique eorum instabilis
instabilis inter naturam petri et pauli est negatio diuersionis specifice
rebus diuersis et a parte rei: ergo: univocitas indifferenter
instabilis: nam fundata in diuersitate fundata in eadem
nam petrus et paulus o est quid unum sed quod simile.
quia realis et intrinseca multipliciter et cum isto naturam
indifferenter multiplicitas numerica o aut ponitur unitate
specifice soli ergo eorum o impedit.
Primo: nam o oppositum dicitur et hoc indirecte: nam
o ipso quo multipliciter gradus numerici multipliciter
quique indirecte gradus specifice cum numerico identitate
instabilis o potest dari maior unitas in multis quam unitas
in diuersitate ergo sufficit.
Primo: nam: o potest dari maior a parte rei et a parte mentis
negotium a parte rei est similitudo: a parte mentis vero
est eorum
instabilis in unitate in diuersitate excludit multipliciter
Primo: nam excludit multipliciter. diuersitas do
multiplacitatem distantis negotium hoc est hoc ipso quo dicitur
similia o sunt diuersa rebus o habet naturam diuersam rationibus
et distant quoniam o est aliud, nam similitudo necessaria inter
multiplicitatem duorum similium.
obicitur ad idem naturam petrus et naturam pauli datus a parte rei
negatio alterius diuersionis ergo datus aliqui unitas eorum.
Probiunt datus negatio diuersionis impedit indirecte.

Deum cum possint concipi unica de a ergo
 si deo an datur negatio alicuius di'visionis latius et
 et si simpliciter sumptis nego quia illa natura si simpliciter et
 dat et negatio alicuius di'visionis extrinseca et secundum
 quod sumptis deo quia natura petri et pauli possunt ad eundem deum
 representari adeoque negatio di'visionis dea cum fundata
 in eadem situdi ne noarum di'visionum
 obiectes deo datus a parte rei species et data vix: hoc et recte
 ergo datus universalis a parte rei.
 si deo an datus a parte rei species multiplicata in individuis
 una et eadem est illi nego ad rationem a universalem
 requiritur unitas nec est multo
 obiectes. A obiecta sunt et universalia / atque obiecta secundum
 et a parte rei: ergo
 si deo maius est universalis quod est in rebus nego:
 quatenus est in mente sed obiecta ergo secundum in mente est
 universalis quia est idea qualem: at si spectant in rebus
 et singularia cum a seipsis rebus singulis et non o distantibus
 obiectum scilicet reales debet esse reale ergo debet esse universale
 in rebus
 si deo an obiectum proximum nego remotum deo igitur
 obiectum immediatum alicuius scilicet latius per mentem
 cum sit idea: obiectum a mediatum etiam quod est reale
 versat in reale / cum sit res ipsa extra mentem et per
 obiectes de natura universalis de et statim ergo a parte rei
 prob: an quod convenit nos secundum se seu secundum
 etiam convenit in se statim ergo quod secundum
 et universale ergo in se statim
 prob: min: secundum se et una et a di'visa et repetitum universale
 si nego an ad prob: dicto maius quod convenit nec secundum
 se primo intentionaliter et inde pendentes a mente obiect
 illi in se statim quod convenit tantum secundum rationem
 et de pendentes a mente nego tam recte universale
 huius ideam qualem a mente de pendet adeoque convenit
 tantum per mentem
 deinde est deus natura secundum se a parte rei sed tantum in se
 mente abstracta: adeoque una. nisi obiecta in mente
 questio 3^a

Utrum a Parte mentis Datus Natura universalis
in essentia et predicamento
 respondendum quod in practico minus scilicet naturam seu ideam
 universalem dicit abstractam a singularibus a hoc sensu
 sit a singulis sed videtur expressum cum sit necesse aliquem
 res hoc vix: considerare ut ideam hanc qualiter sumptis habet
 imo o possit et ad hoc deum vix: et hanc nisi ideam hanc
 quia iam habet petro convenit intentionaliter
 idea igitur est abstracta quia o magis unum quam alterum representat
 seu quia est una quidam et est hoc vix: representare potest

et hanc idem per ipsam mult. ideam cognoscitur per illamque
singularem representamus hoc possit
si et dico naa p[er] ee universalis in effendo et predicando
a parte mentis

Prob: naam eungi versalem in effendo et predicando a parte mentis
et naa posse mult. in ee et de mult. b[us] predicare ab ip[s]a
a parte mentis p[er] mult. b[us] t[ame]n et de mult. b[us] predicant
ergo p[er] ee universalis in effendo et predicando a parte mentis

Prob: mi: naa a parte mentis h[oc] h[oc] nihil aliud e[st] q[uam]
idea gralis h[oc] atq[ue] idea h[oc] p[er] mult. b[us] in ee et
ill[is] predicant ergo naa a parte p[er] mult. b[us] t[ame]n et de mult. b[us]

Prob: mi: idea h[oc] p[er] in ee p[er] et et parte ut eadem
eam illis p[er] de illis predicant h[oc] modo idea p[er] ee
idea h[oc] idea paul[us] e[st] idea h[oc] nam idea h[oc] p[er]
representare p[er] rem et paul[us] ergo
ob[er]es i[st]a idea et singularem ergo
effendo et predicando

si dico aut[em] ideam unum singularium b[us] q[uod] idea p[er] ee ideam
rem multum b[us] q[uod] idea h[oc] quoniam simpliciter negat
h[oc] e[st] mult. b[us] con[tra]d[ic]t[or]ie p[er] adeoque p[er] d[ic]t[ur] p[er] ee
instabilis i[st]a idea h[oc] b[us] q[uod] p[er] ee representant rem singularem
nempe p[er] rem ergo singularis
si dederunt p[er] ee representant rem singularem nam negat p[er] ee
multiplicem ergo q[uod] o[mn]i tantum p[er] ee representant p[er] ee
et utroq[ue] h[oc] adeoque e[st] mult. b[us] co[n]t[ra]d[ic]t[or]ie.

i[st]a h[oc] idea q[uod] conceptio p[er] ee h[oc] o[mn]i eadem
idea qua conceptio h[oc] e[st] h[oc] ergo o[mn]i mult. b[us] co[n]t[ra]d[ic]t[or]ie
si dico aut[em] o[mn]i eadem ex parte sub[st]ant[is] ergo q[uod] idea distincta
a p[er] ee e[st] idea p[er] ee e[st] eadem ex parte p[er] ee
nam idea h[oc] p[er] ee utrumq[ue] representant q[uod] utroq[ue] naam
humanam p[er] ee p[er] ee
instabilis p[er] ee et h[oc] e[st] p[er] ee p[er] ee representant i[st]a
ergo idea h[oc] o[mn]i e[st] idea p[er] ee.

si dico cons: idea h[oc] o[mn]i e[st] idea singularis p[er] ee ergo q[uod] idea h[oc]
p[er] ee a paulo o[mn]i recernit o[mn]i e[st] idea gralis p[er] ee ergo p[er] ee
e[st] p[er] ee p[er] ee cum ceteris h[oc] b[us] representant
instabilis q[uod] idea h[oc] representant p[er] ee in se p[er] ee ab idea
h[oc] representant p[er] ee ergo o[mn]i e[st] eadem.

si dico aut[em] idea h[oc] representant p[er] ee modo singularis sepe
alia e[st] ergo q[uod] cum p[er] ee et paulo p[er] ee d[ic]t[ur] h[oc] o[mn]i
q[uod] ergo idea representant i[st]a
idea h[oc] representant p[er] ee modo gralis negat nam i[st]a
et eadem idea gralis multa representant p[er] ee d[ic]t[ur] h[oc] idea
h[oc] representant p[er] ee o[mn]i e[st] eadem o[mn]i idea e[st] representant
paulum q[uod] ad suppositum ergo p[er] ee tantum supponit
nil aliud e[st] eadem q[uod] ad representant o[mn]i q[uod] p[er] ee utrumq[ue]
representant.

Instabilis est propositio mentalis et simplex quia illa habet ergo hoc sit pro
 predicatum univiale
 Prob: etiam alias est constaret idea multumpli non per idea
 singulari ex parte subiecti et idea univiale ex parte predicatoris
 In doctore simplex qualitas focaliter, id est quia una idea
 representans identitatem predicatam subiecto et simpliciter
 qualitas focaliter ex parte subiecti quia illa idea equivalet dictum
 idem attingit ac si foret composita ex plura breviter
 dictis et inter se unis sit adeoque licet propositio mentalis
 sit simplex qualitas potest tamen dici et virtualiter composita
 deinde dimittit potest propositionem mentalem in virtualiter
 compositam et consistere tribus dictis id est subiecto
 subiecto, predicato et copula eadem cum ignotus abstractus
 rei proprietates inquirimus et subiectum ac predicatum
 si qualiter apprehendimus quia propter dictum quidam
 composita propositionem mentalem in compositam presupponit
 hoc est presupponere ut veritas idealis predicat et subiecti
 obiecta hoc quereret ut solas ideas in utribus atque hoc dicit
 nequit ergo
 Prob: mixt: nam ipse posuit de multitudine predicandi ergo
 Prob: mixt: ad probi distans: nam ipse existat in specie
 possunt de multis predicari non obiectis speciatim id est
 cum est predicatum sit mentalis, predicat non prout
 est in mente: iam vero non prout est in mente o non
 philosopho existat in specie speciatim ut patet hoc tantum
 idea nam secundum idea quales multis conveniunt
 instabilis in syllogismo v: quia probamus rem aliam ergo
 res ipse vere predicantur
 Prob: doct: Probamus immediate nego mediantibus
 hoc sicut in hoc est realiter aliter et tamen potest per generalibus
 nisi mediantem operantem per se ita hoc est realiter
 realis et tamen potest affirmari nisi talis nisi mediantem
 idea
 instabilis iterum id est et visus in predicato representando
 ergo in effundendo et predicando
 Prob: doct: sunt universales in representando quatenus
 multa representare possunt id est quatenus possunt
 multis in se et de illis predicari nec non idea habet
 ergo: o modo representare potest per se et per se
 tamen potest in se per se et per se et de se predicantur
 nam dicitur si hoc propositio idea petri et idea habet idea
 pauca idea huius adeoque id est et tantum in utribus in
 representando sed in effundendo et predicando
 Petes per am mentis puritatem hoc est in se
 Prob: univiale methaphysicum flexi per abstractum
 mentis dum nempe minus in abstracto in se
 aut certe dum idea non abstracta est ut sit talis

ita ut o univ. am aliud patet representat

Prob: utle met hapi stem e nam abstracta ab inferiori sub
atque o abstracta sunt ab inferioribus nisi per mentis abstractionem
ergo utle met hapi stem e nisi per mentis abstractionem
Prob: utle loquimur fieri per comparationem, nam obibz
in rapte ad inferiora, quatenus nullo est ideo hinc in y:
referunt ad hanc indidit dicitur, que representat aut certant
illorum ideas quibus necesse est identitatem
Prob: utle loquimur etiam proxime apta predicatione multo:
et que o conet pnt ut nua proxima apta predicatione multo:
nisi ad illa referatur: ergo utle loquimur per relationem
sua comparationem nam ad inferiora.

Questio 4^a

Utrum Universale Remaneat in Actuali Predicatione

De Uno?

R. affirmative

Prob: ad universale sufficit ut sit unum aptum predicare
de multis: atque nua in actuali predicatione remanet una
predicatione

Prob: mi: nua in actuali predicatione supponit per pro
predicare de multis

Deinde nua illa nil aliud e qm idea quatenus que multa
representantur per: ergo remanet universale

trahitur ad suum inferius ergo o remanet utle.

Prob: ad qm contrahitur ad suum inferius quantum ad sup
determinationem propositi. Contrahitur quantum ad repre
sentationem, neque qm predicationem sui idea ex parte predi
candi

Prob: utle pro una tantum uisus per

indifferens et colis: ergo contrahitur quantum ad representationem

Prob: utle o manet indifferens et colis ex parte

suppositionis: ergo: quia per suppositionem ad unum debet

representatoni nega multa o manet in differens ex parte

predicationis nihil e qm im pediat representationem utle in

si quis dicit dicitur: Petrus e hic homo, sed preterea petrus
e homo. Instabis? illa idea e singularis: ergo o colis ex parte

Prob: ans identitatis ad equale enim idea. Petrus dicitur:

ergo e singularis

Si neq. est. ad prob. disto ans. idem significatur ad quate
cum idea petri quicquid ad suppositionem. Do. q. na
hois in mente p. h. se supponit pro naa petri d. in hoc
predicatur de petro. idem significatur ad quate quantitas
representat tonem nego. s. e. petrum representat il. possit
alios representare. o. t. limitatur ex parte predicati, sed
ea parte ubi dicitur: unde licet eodem s. t. idea petri
et hois in hac propositione petrus e hoc, nil omittit quatenus
representat petrum e singularis, q. rem singularis quatenus
quatenus vero representat hominem e uisus, q. t. h. quidem
qualis que o. hunc patris hominem qm illum representat, sed pot
des representare.

Similiter Similiter debet supponere pro multis, aliquid
dum petrus e hoc, hoc tantum supponit pro uno ergo
Si. Do. q. debet supponere pro multis acti. neq. p.
aptitudine, eor. quibus e. pro uno tantum supponitur ad hoc
in hac propositione Petrus e hoc. In quantum supponitur ad hoc
pro multis supponere, q. multa representant, pot. tamen
multis predicari, ut patet cum d. idea petri. t. idea hostie.

Obiectes. Idea hois potest multa representare dum petrus
e hoc, verum esset dicere q. idea petri multa representare
potest, aliquid hoc e falsum ergo.

Si. Do. m. idea singularis petri multa representare
potest, nego, q. hoc idea tantum petrum habet et ab alijs
hominibus excludit, idea uisus petri multa representare potest
e. q. talis idea. e. idea hois quatenus singularis, que o. hunc
potest qm alium representat, sed indifferens e ad hoc repres
sentandum.

Obiectes. Si sequentur qd predicaretur de petro hoc uisus et
indifferens aliquid hoc d. t. negat, nego.

Si. Jo. d. m. predicaretur de petro hoc uisus, neg. suppos
itionis, nego, r. a. e. representationis, e. d. licet e. s. t.
singularis in supponendo q. pro uno tantum supponitur
e. t. in uisus in representando q. nihil e. q. limitetur
representationem.

Si. Do. d. m. q. d. alius hoc uisus in actu signato nego
in actu exercito, e. d. hoc e. o. pred. caretus hoc uisus
designatus et expressus per uocem uisus, sed predicatur
hoc qui licet tunc in exercitio actuali predicationis
esset uisus: eo qd quantum e. de se multa representare potest
Obiectes. Si sequentur qd ualens syllogismus in p. t. b.
ostendit in secunda figura. Si. h. e. ois hoc e. uisus
de brutum e. uisus ergo ois hoc e. brutum. aliquid hoc
e. falsum ergo.

Prob. m. mediu. distribueretur de sumeret
universaliter: remaneret i. uisus ergo.

Ri. ne domo: ad prob. dicto ans: medium superetur in ver-
salitatem quantum ad representationem, eo quia idea aut
quantum, & de se multa representare possit. si me-
ritus utiliter quantum ad si propositio non negat: quod
supponeret tantum pro una ante specie in magna
que proponere, ut patet, nam ipse proponi potest
signum utile.

Peter 1° quid sit pred. talis identitatem
ut hoc & hoc unde identitatem & hoc petrus & hoc

Peter 2° quomodo et pro abstracta de concretis et
abstracta de abstractis predicari possent?

Ri. quod dum tris concretis importat aliquis realiter
diffinitum ab abstracto, abstractum de illo predicari
possit: at vero quod tris cumque unus tris predicari
sit ut ab abstractis nihil realiter ab alio diffinitum
importat de illo predicari potest.
nilominus secundum usum vulgarem dicitur
concretum tantum de concretis predicari et abstractum
de abstractis.

Peter 3° utrum universalia sint eterna, ingenerabilia
et incorruptibilia.

Ri. si per universalia intelligantur id est la mentes
divina existentes indubite eterna sunt ingenerabilia
et incorruptibilia. ut expressis verbis sit sanctus
Augustinus.

Si vero per universalia intelligantur mentes mundi hoc
sensu nec eterna sunt nec ingenerabilia nec incorruptibilia
ut patet.

Quaestio 1^a Quot Sint Universalia

Ri. et dico quinque et ultra in essendo et predicando, scilicet
genus, species, et accidentia propria et accidentia

Prob. tot sunt ultra, quot modis unum attributum
potest convenire multis, a quo quinque tantum modis
concepiatur unum attributum, scilicet
multis ergo sunt tantum quinque et ultra.

Prob. tri: quod quod concepiatur convenire multis
vel tantum tota sola esset, et species, vel tamquam
pars esset, communior et est generis, tamquam pars esset
speciei et est divina.

si accidentaliter vel conuenit necessario et e pro prium
vel contingentia, et e accidentis: ergo quinquaginta tantum
modis concipitur unum attributum. posse conuenire
multis.

ubi des i dña generica et specifice constituitur duo
ergo. It plura qm quatuor.

Prob: aut genus et species constituitur duo. Itaque ergo et m
dña generica et specifice.

R: nego. ut ad probi. nego etiam: disparitas e qd genus et species
dñar. It modis pred centur nimp genus per modum partis effie
communioris et species per modum totius effie. It cor: ad dña
generica et specifice predicantur eodem modo scilicet per modum
partis effie. It intellectus.

Insta: ja dña generica predicatur de multis speciebus et
specifica de multis individuis. It genus et species: ergo.

R: do ans dña generica predicatur de multis speciebus
et specifica de multis individuis eodem modo edo. It dñar
modis: nego: nam utraque predicatur ut pars effie. It intellectus.

Insta: dña generica predicatur et m ut effie color
sunt genus: ergo.

Prob: aut sensibilem. It: e determinabile per se tunc tamq
per dñam. It intellectus: ergo predicatur et m ut pars effie color.

R: do ans predicatur ut pars effie color ut qd qd dñar
neg: sic e pars. It intellectus limitat genus magis cor: et si dñar
talem ratione sit rationem dñar. It intellectus ut pars effie color
ut qd qd constituit, edo: cum e sit constituta qd o minus e
cor: qm genus.

Insta: sensibilem ut dñar. It intellectus ut dñar. It intellectus
dñar ut pars color. It intellectus qd o minus e cor: qm aat. It intellectus
dñar ut pars color. It intellectus qd o minus e cor: qm aat. It intellectus

Insta: dñar. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

R: do ans tam e cor: qm aat. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

neg: et predicatur dñar modo edo: nam aat predicatur. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus. It intellectus.

decem modis affixi potest et decem decem questionibus formari
potest. In q. de Pet. quid sit quantum sit et ut vero unum
ex conclusionibus probatione.

medicamentalem viz: modum essendi sequitur modum essendi
qualitatis et neg: sequitur modum essendi in glo per modum quan-
titalis vel accidentalis ut nota esset vel parit esset etc
adeo quod quatuor sunt modum essendi et unum quod tripliciter

minuat autem nomen: licet et vocale b. g. sit species in his duobus illis
quod et est denominatum: in illa, n. vel et et pauli

ed: in denominativum negotii nam preter unitatem generis cum
unitas dñe potest et non unitas

Prob: an: quidquid predicatur vel predicatur essentialiter

unde ex hoc tantum sequitur ad uale. quod deus
noster in quinque uoluntatibus tantum in duos species

dentali, et simul: atque nullum ex quinque assignatis predicantibus
ex quinque: et accidentaliter simul: ergo: in unum

redemptio caritatis ne go. si dicitur in actus deus filius illa ratione
et venit humanitatem et gratia eius est ipsa effluvia

quod si dicitur sumitur tantum materialiter et absolute nil repugnat
de ore quod constat et patet ex eo quod in universale quod essentialiter et accidenti-
taliter prae dicitur ut dicitur in conclusionibus nostris locum ubi in
misterio incarnationis.

Patet quando hoc predicatur de Christo
quia prae dicitur per modum speciei, quia prae dicitur ut tota essentia
huius completa nec secundum humana quae est in Christo
nec est necessarium sit tota, tota essentia Christi secundum
utramque naturam quia dicitur species prae dicitur ut tota essentia
substantia supponitur tantum una natura completa.

Questio 6^a

utrum divisio artis in quinque membra sit univoca
et generis in species

R. et dico quod ibi sit univoca in quinque membra et quod ibi.

Prob. illa divisio est univoca, in qua dicitur huiusmodi coherere
membris dividendis sub eadem ratione, a quo ubi coherere
quinque univoca sub eadem ratione, ergo ibi sit univoca et univoca.

Prob. mihi nota videtur et apta prae dicitur de multis ibi ergo
de odo illa divisio est quod est respectus.

Prob. ubi est genus in quinque univoca, ergo illa
divisio est generis in species.

Prob. ante ubi prae dicitur de quinque univoca tam quod
de pluribus speciebus dicitur inquit et per modum partibus esse
concreta ergo genus in quinque univoca.

obiter nota si ubi coherere univoca et ubi ubi
tam quod genus, si univoca forent species, atque hoc dicit
nequit ergo.

Prob. mihi tantum secundum ubi est respectus ergo sit univoca
et species.

R. nego mihi ad prob. dicto ante tantum secundum ubi est
species accidentaliter nego essentialiter, do. tantum secundum
ubi est species essentialiter, quia ex natura sua aptum est predicari de
multis ut tota essentia, alia est univoca et species accidentaliter
et denominative, quia est accidentale ipsis quod prae dicitur ut tota
tota essentia, cum ex natura sua habeat alium modum predicandi
ut quod dicitur per modum partibus esse fractionibus.

Instabit quod ibi dicitur quod dicitur quod ibi dicitur et cum
primo membro dividens ergo illa divisio est generis in species.

Prob. ante dicitur huiusmodi est genus et primum in membris
dividens est genus: ergo dicitur coherere cum primo membro
dividens.

R. nego ante ad prob. dicto ante divisionem est genus acciden-
taliter et denominative. do essentialiter, nego. et nota coherere dicitur
quod primum membrum dividens est genus essentialiter.
Instabit quod dicitur prae dicitur essentialiter, quod quod
univoca tam quod de pluribus speciebus dicitur inquit ergo
est genus essentialiter.

Respondeo autem predicatur essentialiter ex parte rei predicatur vero
ex parte uisibilis de essentia generis species est. predicatur uero essentialiter
ex parte modi predicatur generis nego: quia uisibile ex natura sua non
precise quod predicatur de multis: quod autem hoc uisibile modo predicatur
vix per modum in partibus essentiae coloris et quod uisibile nunc
pertinet. sic licet color sit de essentia hominis et tamen essentialiter
sibi quod sit potius ratione quam intentione
est tamen uisibile uisibile ut tantum genus accidentaliter
accidentaliter uisibile: ergo uisibile est genus accidentaliter
probat: nihil potest accidentaliter predicari de se
ipso ergo uisibile est accidentaliter uisibile.

Respondeo mihi: uisibile in eo est accidentaliter uisibile in eo
est: nam hoc propositum uisibile est uisibile et identitatem et essentialiter
uisibile in eo est accidentaliter uisibile in partem nego: et per
accidentem quod uisibile sit potius genus quam species.

sic uisibile essentialiter color et tamen hoc identitatem coloris
quod sit hoc color potius quam sit quod hoc: hoc potius quam sit
genus: atqui hoc falsum est ergo uisibile est genus.

Probat: nam quod est uisibile in superiore est uisibile in inferioribus.

Respondeo mihi: ad probandum istud maius: si est uisibile essentialiter
est genus tantum est uisibile uisibile accidentaliter: adeoque est
est uisibile species et dicitur.

obicitur: quod uisibile sit uisibile debet esse uisibile
a se in inferioribus et dicitur atque uisibile est abstractum: ergo

Probat: mihi dicitur in inferioribus uisibile. si uisibile est
nomen dicitur uisibile: et ipsum genus uisibile et sit predicatur de hoc et illis
que in quibus uisibile. si uisibile sit uisibile et in abstracto: nego: hoc modo est
abstractum precipue et abstracte.

Probat: istud genus uisibile in abstracto est dicitur atque dicitur et uisibile
si dicitur maius est dicitur sumpta pro ratione differendi: de sumpta

est potest haec predicari de hoc et illis que per modum partium essentiae sit uisibile
genus uisibile: licet est factum differendi genus abstractum uisibile

Probat: istud genus uisibile in abstracto sit predicatur de hoc et illis
dicitur: ergo est uisibile.

Respondeo contra: uisibile accidentaliter et in parte. ergo essentialiter
propter nego: nam per accidentem est quod predicatur de specie de hac et illa
est: hoc sit quod natura sua: adeoque ratio uisibilis essentialiter est uisibile
in dicitur rationem intentionem et contra abstractum est uisibile in parte

Denique dicitur genus uisibile et illud est dicitur est per species
quod est eius completum.

Probat: dicitur dicitur dicitur possunt uisibile dicitur representare
ergo uisibile sit in abstracto et dicitur

Respondeo autem: possunt uisibile dicitur representare et dicitur uisibile
dicitur dicitur nego: est representantem quod est dicitur dicitur
sit representantem propter quod quatenus in aliquo dicitur uisibile

quod de multis sit potius uisibile.

Infra his accidit o. & equilatero uale. et nalyt. ergo ille dicitur
analogus.

Intr. ans o i equalità di uomini albitri i longi: et non s'ubbia d'
o cident i ergo o i equalità di uale.

Respondeo: uno ad prob: duo ens: o e equaliter prius philosophia
causae philosophia occurrunt o e hanc simplex qm intellab quibz
causae o e equaliter deum in logica nego: qd o mudo e idea una abstracta
multis qm illa deum

compositio a vel simpliciter phisica et extra naturam uel lib
necesse effectus dum modo aliquid est ens simpliciter nec qd accidenti. Verit
quod equaliter important subiectum et qualiterum, sed qualitatem deter
minantia. Subiectum vero terminale.

ergo dicitur quod est in forma.

habiles, alios vero effluat, per se.

De nudo autem ad prob. dictum est: prima causa diversa in se
ex parte rationis coloris negro: sunt et ipsae eandem rationem

quod tenentur a parte dñe, qd non prediunt accidentaliter. Infu-

propter quod et per accidens de plantis et animalibus et de lapide
aliis et hoc est aliter =

And eodem modo videtur quod si regale aliud dicatur.

Disputatio 5^a De
De

Queirolo, *onca*.

quid sit genus
Paradoxonum i. 16

Paragraphus 116
Prenotanda

et venotanda

qualiter fructus q. r. o. agatur in eadem de gre. prout ppiu monast. bitalis
qn prout e specia. niti et part. epl. color.

route. effia a. d. sine quo res nec et nec concipi pot. hic q. aal.

et pur est alia, et physica sc: maculat son totum ponent in ge

ru gibile ru leu nio
notandum quod nemo aliud dicitur

notandum 2do qd genus aliud sit generale (Nemum aloe)
f. fructu in me
genus generale (Nemum) a illud sit -

transfronsit. ^{genus generale: surnum a illud supra qd nullum alius}
 accidit ali a q: q: granditab: ^{no m pphm transfrondere gra}

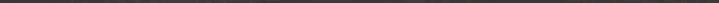
Wormen q^{ue} d'elles est garnis et speciel en 11. *quorum*

av: g: hals et BTE a genub.

in predicatoribus perinde fieri debet
in predicatoribus perinde fieri debet

habet illo ponuntur usque ad spatium infinitum, vocantur ergo

Page 10

[illegible]

Paraphrasis 2da
Resolutionis Questionis

Solutio et Objectionum

Solutio Obiectionum.

Respondeo genus recte dicitur esse quod predicatur de pluribus specie differentibus
in quibus hoc est per modum partis esse totius
Prob: illa dicitio dicitur esse et nota: ergo legitima
Prob: cum per partem note dicitur esse aliquid, ut bene, et per alia
partem esse ab illis de se parte arguitur esse et dicitur
obicitur quod quid dicitur e species: at qui genus e species ergo
o bene dicitur
R: dicitur: o e species essentialiter, edo accidentaliter, nego: licet
en. sua sua, o sit species, cum hoc pertineat tantum ad seipsum, non ad
sit in dicti species accidentaliter et denominative personalem ad hoc
dicitur genus, de quibus predicti conputat ut nota est obicitur
Prob: si genus e finitum, et finitum species debet esse finitum
per genus: at qui genus o sit finitum, per genus ergo
Prob: si dicitur per genus dicitur a se ipso, ergo
R: nego: ut ad prob: dicitur: dicitur per se ipsum, et hoc modo
dicitur per genus accidentaliter et denominative simpliciter, nego: genus e o essentialiter genus
qd accidentaliter e genus, ut e notum
obicitur: R: genus predicatur et de pluribus solum numero diffi-
rentibus, ut de petro et paulo ergo
R: dicitur predicatur immediate et mediate, edo: genus
immediate de speciebus, et illis mediantibus de individuis, ut de petro et paulo: ad moni-
gib: hoc dicitur et talibus alterius modis requiritur, ut
predicatur immediate
Instabit: aut predicatur immediate de hoc et illo, ergo
etiam de individuis
R: dicitur predicatur immediate de hoc et illo, aut in genere
nego: ut species, edo: predicatur e de illis, ut nota est obicitur
R: nec refert qd hoc aut sit hoc vel alium apud se, nam si
intellectus immediate in dictis dicitur e genus o dicitur de illis
obicitur: Prob: si genus finitum predicatur de pluribus specie
differentibus, ut de petro et paulo, ergo male dicitur genus

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis
habens prædictum uel genus. Genuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Quæstio 2^a

utrum genus possit saluari unica specie
possibile

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

Prædonna: predicatur per modum cuiuslibet uel de nego: per modum duplicis

[illegible]

quæritur utrum genus derivatur à materia
 R: o. Desiderio à materia hoc sensu quod tantum reperitur in rebus
 materialibus quæ etiam res spirituales habent tamen genus addere potest
 de summi à materia quædam sunt similes ut dicitur quod spiritus immensus
 quod dicitur sit etiam totus: quemadmodum est materia de se indifferens
 ad contrarietatem diversarum operationum. et determinatur ad hoc compositionem
 per se totam illa genus et tamen spiritus ad est et tamen ab diversis speciebus
 et determinatur ad hoc compositionem per se totam.

Quæstio 3^a

utrum possit dari genus immediate
 individuum

Genus quæstionibus: an dari possit aliqd in individuo genere utrum
 R: q. hoc aut ut o. sit in aliqua specie ut q. q. o. sit hoc vel illud
 et dicitur o. o. potest dari genus immediate individuum
 a parte rei.
 Prob: genus individuum identitatem realem et rationem speciei
 et quod unum individuum non potest esse a parte rei unum alio
 alio et idem et o. effectus ergo o. potest dari genus immediate individuum
 a parte rei.

Dico: potest dari genus immediate individuum a parte rei
 Prob: possum mihi representare hoc aut o. capiendo hoc aut
 istam ergo potest dari genus immediate individuum a parte rei
 Prob: possum videre a longe aut melius potest dici nonneque
 aut hoc vel alium ego.
 Obiecto: contra jam conclusio: hoc est immediate individuum a parte
 rei a parte rei: ergo potest dari genus immediate individuum
 a parte rei.

R: dico ans: si hoc fuerat ut sit species, tunc quod inter individua
 et species nihil esset: si hoc dicitur ut sit genus, negatur
 et dicitur aliqd hoc species supposito for quod possit et plures
 hoc species dicitur.

Philosophus hoc absolute et genus: at qui est individuum absolute
 dicitur in parte rei.

Prob: me: possunt esse tres species diff: sicut dicitur et alia
 species: hoc est hoc absolute et genus.

R: dico me: hoc absolute et genus per se: hoc species diff:

ergo ad hoc nata sunt et volatiles: si dari possint hoc per se: ad
 hoc sola natura diff: b: q. per ordinem ad partem et partem

si sit talis sumitur negatur: q. per ordinem ad partem et partem

hoc igitur potest dari genus et species per se: ad diversa
 inferiora.

Prob: genus per se non ad hoc species diff: b: q. nata sunt et
 volatiles: si sit illa ratio o. et immediate individuum

medietate aliqua hoc species seu aliquæ dicitur species b: q.
 aut latet latet.

si species per ordinem ad hoc sola natura diff: b: q. per
 rum ad partem et partem per se: tota est illa

et sic a phisicis mixta solet nihil expugnare quo minus hoc modum otineat
dicitur inchoat et ex hoc dicitur o. et sic ab et hoc dicitur.
obicitur 2° inchoat a ludo in utero matris non dicitur tunc
nam semel librum et hoc aptat qui o e hoc nec librum ergo e quibus
immediate inchoat a ludo.

Probamus: primo o e hoc qd o sit nam rationem.

qd requirit et librum alius e fuisse semel prius librum qm hoc.

Si supposita fuisse eorum. qui diuini dari autem fuisse
eo sensu librum qm hoc. et hoc in utero matris no prius informari

Si inquam hoc mis dicitur o e hoc nec librum nec fuisse a ludo
e species negro: sed: fuisse a ludo species educta e diuinitatem
dicitur a ludo species perfectio et completa fuisse hoc et librum dicitur
librum species ex parte fuisse et in completa o ratione fuisse sed ratione
alterius: qd: hoc a non inchoat et hoc species inchoat
unde si diuinitas erat inchoat et hoc species inchoat
intelligitur tantum de speciebus inchoatis.

Obicitur 3° contra. Nam e ludo species si possit dari genus immediate
a ludo dicitur a parte matris possit dari a parte rei saltem con-

Probamus: quid quid recipi potest e possibile a parte rei ergo

Si negemus: ad probationem dicitur qd: quid quid recipi potest et potest
adequate et inaequale et precise negro: quid quid recipi potest et potest
concedi e librum a parte rei qd in nocepto e inchoat
concedi e librum a parte rei ei repugnat. inchoat a ludo: et quid quid
procedi potest inchoat a ludo et potest a ludo ex parte rei negat a parte rei
procedi recipi potest qd e tantum inchoat a ludo ex parte rei
inchoat a ludo precise ex parte rei negat a parte rei. sed hoc
ex parte rei a ludo ex parte rei e librum.

Aristoteles qd sequens e qd genus inchoat a ludo videtur dicitur et est
ens rationis et sic dicitur a ludo a ludo a ludo.

Probamus: habet librum a ludo a ludo a ludo.

Si negemus: ad probationem dicitur qd: inchoat a ludo a ludo a ludo
negat: preteritum e qd: equidem a ludo a ludo a ludo
speciebus preteritum illud a ludo a ludo a ludo
entitas em realitatem cum sit idea realitatis licet a ludo a ludo a ludo

Probamus: hoc aut preteritum negat a ludo a ludo a ludo

Probamus: dicitur ex parte hanc a ludo a ludo a ludo
Si negemus: ad probationem dicitur qd: a ludo a ludo a ludo
recipio a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo
recipio inchoat a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo
Probamus: hoc dicitur a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo
recipio negat a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo
Si negemus: ad probationem dicitur qd: a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo
speciebus a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo
a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo
generatorem sit non a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo
a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo a ludo

Disputatio 6
De Individuo
Quaestio 1a
Quid sit species

a. Reginus hic deservit sumpta pro pulchritudine genit pro
debita mercedem vulgi et egere pro postionem. Sed reginus bde
spee prout inveniendi in uale.

species vel respectu generis cui subigitur et dicitur spec
sub specie vel respectu cuiuslibet de qui eius predicatur et
species predictabilis itaque.

species gratum sumpta triplex e. subtel. bilib. in
pred. bilib. et subtel. bilib. et pred. subtel. bilib. orare.

Species inter se habet. illas que in superioribus sunt
et quae in inferioribus sunt in inferioribus habet.

Species predicabitur etiam illas que a latere cuâ dicitur
 luteriatur et que predicatur in aqua in pueris non solum
 numero differentia etiam et ratione huius et illius radice
 radice et ponitur sicque in recta linea per diu mentale
 sed etiam a latere

species predicabilis et subtrahibilis simul. ille qui dicitur
in superiorem qui interiorum a spec. ut huius. hoc est quod dicitur
in spec. subtrahibilis, et in petri et pauli predicabilis.
species est et constituit secundum rationem vel intellectum.

*Species eae qd' dicitur de pluribus solo numero dicitur inquit
indistincte species qd' dicitur de singulis distincte*

et paucis qd o thom de illis, in et m de hoc et alio predicatur.

et equi in quod predicatur: sub intellectu per modum potestatis
 et sic: non propter hoc: et tota ethica in hoc et maxime in his

per qd a gressu hinc inde d'heret.

specialissima. ^{hic dicitur de unit specie i intimo, que aliter dicitur atomo. seu}
^{specie rationis i illis que in alios species dicitur requiritur}
 affatur. Hoc dicitur de illis que in alios species dicitur requiritur.

En hinc albus et niger o species effiales sed accedunt ad
species subalterna. Illae que in alio + proinde

Quis se audientis spes intinet
P. Hic, et cetera. e spes intinet, cum e. 11. 10. 11.

Diat. P. bulg. & v. m. i. n. o. s. p. e. c. i. e. m. u. s.

diat. h. v. l. y. g. i. m. p. p. s. p. e. c. i. e. n. t. i. m. a. g. o. a. p. p. a. r. e. t. h. q. u. i. d. e. a. p. p. e.
f. i. c. i. t. p. r. o. d. u. c. i. t. p. l. u. r. i. b. h. e. b. s. p. e. c. i. e. n. t. i. s. f. o. b.
p. r. o. d. u. c. i. t. p. l. u. r. i. b. h. e. b. s. p. e. c. i. e. n. t. i. s. f. o. b. d. i. c. i. p. t. i. p. r. e. s. s. u. b. a. l. t. e. r. n. a.

verum e equidem qd id hoo in die desumantur ex partibus
seu e pondus possit dici et bogies et specietate sed male ob hoc
et non ex hoc qd ppter si hoc natiu lib et volatilibus
et malit et effit dicitur.

at nichi expugnati quominus hoc diligant penitiam
specie dicitur sicut ppterit spiritibus specie dicitur hinc a hinc
haliter et specie dicitur.

Quereb si an species dicitur pot totum esse
si o posse dicitur totum potentiale contrahi esse ppteritiam
multis eum id genus sed hanc ppteritiam singularem.

Quereb si an species predictus completio de indubio
In reprobis de ppterit loquendo qd tota effia luptas delecta
dicitur indubio nam ppterit hinc qd dicitur hanc non aut roat ppterit
quomodo species predictus ut tota effia ppterit ppterit
qd species sit tota effia ppterit hanc ppterit ppterit
hinc ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
hoc componitur et aliis et roat
hinc ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
Et nunc dicitur qd ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
En nunc dicitur.

Quaestio 2a

utrum Species quatenus Subiectibilis sit utrius

ensur an species subiectibilis sit utrius
superiora sit utrius.

Innegotio
Probi species quatenus subiectibilis e species considerat a hinc
quatenus subiectibilis sit utrius species ppterit hinc considerat a hinc
ergo species quatenus subiectibilis e utrius.
Probi species hinc considerat a hinc
possit predictus id ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
a utrius.

qd i species subiectibilis e utrius ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
hinc ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit

Probi species subiectibilis quatenus subiectibilis sit utrius
quatenus de multis ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
subiectibilis hinc ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
ta respicit utrius.

Instabit species subiectibilis quatenus subiectibilis sit utrius
singularem ergo utrius.

Probi species subiectibilis quatenus subiectibilis sit utrius
ut ppterit hinc ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
eius interiora sed ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
e utrius ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
denominari utrius ppterit hinc ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
ad multis de quibus ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit

Deinde licet a sit singularis o sequitur ut sit utrius
qd totum utrius et singularis dicitur aliquis subiectibilis cor
aut hinc illi utrius utrius utrius utrius utrius utrius utrius

Instabit qd qd immediate ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
at quid species subiectibilis utrius utrius utrius utrius utrius utrius utrius
qd dicitur qd qd ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
qd ergo qd dicitur a ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit ppterit
utrius quatenus multis respicit utrius utrius utrius utrius utrius utrius

fruticulis 3 spec. subrotatis latis ut 24. Verberis part. despat. auct. edna
conus 1/2 nites: corymb. nites.

Ad hoc autem participatulum inquantum fit totale inquantum ad preceptum
inductum, neque inquantum ad predicationem, a dō. a ē pat. dō
inductum sit apta predicari de multis.

Instabilis flos pulchra et species fulgentibus in uoluptate co-
ad gaudia in ista uita: ego spero ut subierit illis partemque mercedis
uolens. R. Hieronymus. R. Hieronymus. R. Hieronymus.

subiectum dicitur, neque sua inferiorum vel de inferiorum rationem et rationem quae predicantur, sed

De illa instauratio dicitur species o potest fieri ista nisi quid eam vult quid eam
fuerit utque e potest fieri de illa nisi quid eam vult quid eam
fuerit ergo e potest fieri ista nisi quid eam vult quid eam
fuerit ergo e potest fieri ista nisi quid eam vult quid eam

et ratio non predicabitur de illis nisi quatenus sit ratio in se
et ratio non predicabitur de illis nisi quatenus sit ratio in se

quod ubi b correlativa sunt ut sub eodem igne atque i
 speculabilis et ignis qui sub totius b correlativa a specu
 per ut in speculabilis o minus i velle non vult.

proxi-
che-
proxi-

propter hoc non est unum & continetur sub eodem gen[er]e
 etiam si sub eodem gen[er]e remota sit aliquid et participat
 in eodem gen[er]e et species in eodem gen[er]e non participat
 eodem gen[er]e et species in eodem gen[er]e non participat

dicta respectu subditilib ut subditilib predestinis deha

*sumatur in actū signatus et incordey si
incoractū ex^o et in partem nego:
igitur il quod est in utroque sumatur incor et tracta signat*

provisi declarati et ex primitiis p^{ri}ncipib^{us} vocati v^{er}o b^ene v^{er}o b^ene
quod uno resp^ondit sua inferiori nempe bene et illam quoniam
v^{er}o b^ene et illam quoniam et bene et illam quoniam et illam quoniam

*... et in quibusdam locis si sumus ut in partibus et in actum ex his
et in quibusdam locis in qua exerceat de ratione libet et libet et in actum
et in quibusdam locis quod est in actum et in actum et in actum
et in quibusdam locis quod est in actum et in actum et in actum*

hic vero agnominis de spec subterfugii sumpta locutio.

di. omniaque sed se habuerunt disparata, eo qd dicuntur in aliis
personis unde speciei aquae vocatur qd sit in subtile et
predicabili et aliis.

utrum nā angelus in hypolegi thomistarum sit

Species predicabilis
adverte ad Thomista eorum eximio Thomae de Cantuariensis
et in distinctione ab eis et in

m dicitur hic plures angelos esse sicut et apocypⁿ
 proponunt miam et principium in diuinitate omibet m^a
 plures totus nomen est cum a angeli et et in uocalibus
 pluribus angelis taliter nomen a angeli et et in uocalibus

p *k* *i* *r* *s* *e* *a* *n* *g* *e* *l* *o* *s* *t* *o* *l* *o* *n* *u* *m* *e* *r* *o* *d* *i* *l* *t* *o* *b* *e* *i* *m* *p* *o* *s* *s* *i* *b* *i* *t* *l* *e* *c*.
n *i*

intestinales e o fígado predilectos.

quoniam Thomista impie venerat o delirant eorum ^{in angustia}
et in conceptu ^{deest} ^{et} ^{entia} ^{ad} ^{hunc} ^o ^{possunt} ^{ipsum}

P. et dico naa angelica in q. michaelis in hypothesis
Thomista non o e spes predicabilis.

Prob. spes predicabilis e nomen aptum predicare de multis
solo numero dicitur in quid aliquid quippe in uno individuo
possibile quia angelica e e apta predicari de multis solo
numero dicitur in quid ergo o e spes predicabilis

Prob. mi cept o possunt multa solenniter de sola de
quibus predicari posse intelligatur / cum sit impossibile liq. et
ceteris tunc ceptu involvant contradictionem: ergo quippe
de multis solo numero dicitur in quid.

Obi. scilicet michael angelus e vera species angeli differe
spes ab obru alijs ut. supponimus ergo e spes predicabilis.

Ad idem: e vera spes phisica edo: qd e naa etiam qd
tria. e vera spes logica ngo: qd o e apta predicari de multis
ergo multa etiam negant ut pote impossibile.

Instat. per michael immediate positus sub qre: ergo e spes
logica: de cons. e spes logica subiectibilis edo: qd immediate
subiectus pot. e spes logica predicabilis ngo: qd o possunt epi
involvant contradictionem. predicari cum multis ceptu

Instat. de naa michaelis pot. abstrahi a sola singularitate
ergo e spes predicabilis.

Prob. ans in hac hypothesis e nomen speciei et individui simul
ergo. Ad idem: ans pot. abstrahi a sola singularitate unice edo:
multis pluri nego: quidem pot. abstrahi ab uno in d. b. h. s. d. o. sed

potencia e uile: nam uile debet ee abstractum a multis se
quibus predicari pot.

Instat. B. o repugnat ex parte naa abstracto ab uno
predicari de multis ergo quantitas e de se pot. multis
predicari.

Ad idem: si naa ab uno abstracta esset o excludat
multa individua edo: si esset illa excludat negotia
naa michaelis abstracta a michaeli esset o excludit
individua: nam illa naa esset illa excludit multa in d.

instat. que quantitas e de se excludit pprium
atque naa michaelis quantitas e de se excludit pprium
multis pluri atque ergo excludit multa in d. b. h. s. d. o.

Prob. mi pprium multis pluri atque in sola hypothesis
a naa atque michaelis etiam a suo in d. b. h. s. d. o. abstracta

Instat. qd naa abstracta ab uno o e singularis ergo
e uile. Ad idem: ans e uile negat de edo: qd e uile negat de edo:
qd o singularis: seu qd ex pot. mit. laque. idem singularitatem

e uile pot. abstrahi ergo qd uile possibilia e illi id pot. de multis
predicari atque pot. de multis predicari cum epi negat qd
iam vero esse negat e uile. o de uile pprium. sic facit
idem ee negat epi se opum o e e p. p. p. p. p.

Instabit ^{scilicet} quod a singularitate est uile. ergo.
 Si dicitur si aptum sit predicari de multis eo, si aptum
 sit pred. eam de uno. Item nego: nam per a naa angelum
 aptum est predicari de uno.
 Instabit ^{scilicet} michael. est aptum quod et dicitur: potest et definitur: ergo et per
 pred. ab aliis
 Si dicitur est aptum quod et dicitur multis cori. nego: solus
 ppria. eo et nam dicitur eius est et multis ab illa ad idem
 Item conuenit et a illis species predicabilis, debet habere
 dicitur multis eam.
 Instabit ^{scilicet} quod naa michaelis potest dicitur pluribus logicis et per
 rationem. ergo sit dicitur multis eam.
 Si dicitur potest absolute loqui de eo: credendum est posse et
 angelum solo numero dicitur. potest facta nostra hypothesis. nego.
 potest tribuit pluribus per rationem nisi plura eam possit.
 ut qui plura et qui nequeunt eam habere impossibilem
 dicitur in illa. contra dictionem ergo.
 Instabit naa michaelis est completa perfectio ad uiam
 contra hoc: ergo potest et eam per rationem.
 Si dicitur est completa perfectio essentialiter in multis
 eo: multis predicabilis. nego: nam illa naa essentialiter
 predicabilis quia ex naa illa. excludit naam in hac hypothesis.
 ut qui naa michaelis ex naa sua excludit naam ergo essentialiter
 in multis predicabilis. adeoque nequit et uolens. sicut in ratione
 species: nam nihil repugnat posse et genus in hac hypothesis.
 quod potest predicari de pluribus speciebus in quibus.
 Instabit ^{scilicet} bonum est essentialiter in multis
 naa. Si dicitur bonum essentialiter in multis predicabile. nego bonum
 multis predicabile. eo: si dicitur est in totum bonum et in
 communis cabilis pluribus de quibus essentialiter generaliter
 Instabit ^{scilicet} hoc. propter hoc angelum michael. et per rationem
 inferentiam species de individualibus ergo.
 Si dicitur: sed est predicatio indistincta de indistincto
 minus quod hoc. hoc est potest.
 Obicitur ^{scilicet} f. thomas sentit naam michaelis in hac hypothesis
 et species ergo.
 Si dicitur sentit et speciem physicam hoc est tantum in dicitur.
 eo: et speciem logicam hoc est multis in individualibus predicabilibus.
 nego instabit sentit naam angelum a uilem ergo.
 Si dicitur sentit et uilem per modum eius. dicitur quod sit plures
 species. per modum species. nego quia habere. neque multis in dicitur.
 Instabit ^{scilicet} f. thomas sentit naam in dicitur. posse
 eam per se in dicitur naam. ergo.
 Si dicitur sentit posse eam per se in dicitur naam. quod uilem
 ad naam eo. quod uilem ad rem ipsam ergo: nam illud dicitur de eo
 et in dicitur ad uilem dicitur et nequit species predicabilis. ergo
 nec angelus eam essentialiter excludit per modum multis predicabilis.

Quaestio 4ta

Quid et Quotplex Sit Individuum?

Duplex assignari solet individuum: Logicum, seu de intentione intellectus
et phisicum sed de intentionali hic sumptum est.

Individuum logicum est nra singularis habens quam intentionem
in se habet, id est predicabilitatem de uno aut pluri et licetam specie
de petra potest id est de uno solo parlari predicatur ut petrus

autem petrus potest predicari de hoc et illo petro: ergo individuum
o predicatur de uno solo.

Si autem predicatur de hoc et illo petro uno voce, nego equibet
cum predicatur i sub diversa ratione intentione et per se patet
cum uterque vocatur petrus ut ab alijs hominibus dicitur: quoniam
tunc potest ut predicetur et eandem rationem intell. capiet

individuum phisicum est aliquis qui in alio plura existens
quo libet alio ut petrus. equum individuum in se et ubi sit.

hoc individuum habet varia accidentia per que differt et quoniam
multitudo o repositus in alio: ita a. hic appressu significat, perlatu

Forma, Figura, Locus, Stypp, nomen, Patria, Tempus
autem quidam individuum o posse determinari si spectetur

phisice, at o videtur quod bondamentum determinatur: nam petrus
v.g. nra de finiri potest hic tunc vel. hoc aut tunc

individuum phisicum determinatur in determinatam vagam
et ex hypothesi.

Individuum determinatum duplex est unum ex nomine
aliud ex pronome.

Determinatum ex nomine est res scata per aliqd nomen singulari
scata per nomen esse determinatum ex pronome est

ut petrus qui scatur his locis hic huc.

Individuum vagum est res singularis scata per vocem com-
determinatum aliquo styppo parlari: ut petrus quatenus nra

per has voces aliquis hoc nam aliquis hoc idem est quod unus hoc
ex multis.

Individuum ex hypothesi si sepi ex suppositione est res scata
per unam artem ex se coeum factam in singulari ex tunc

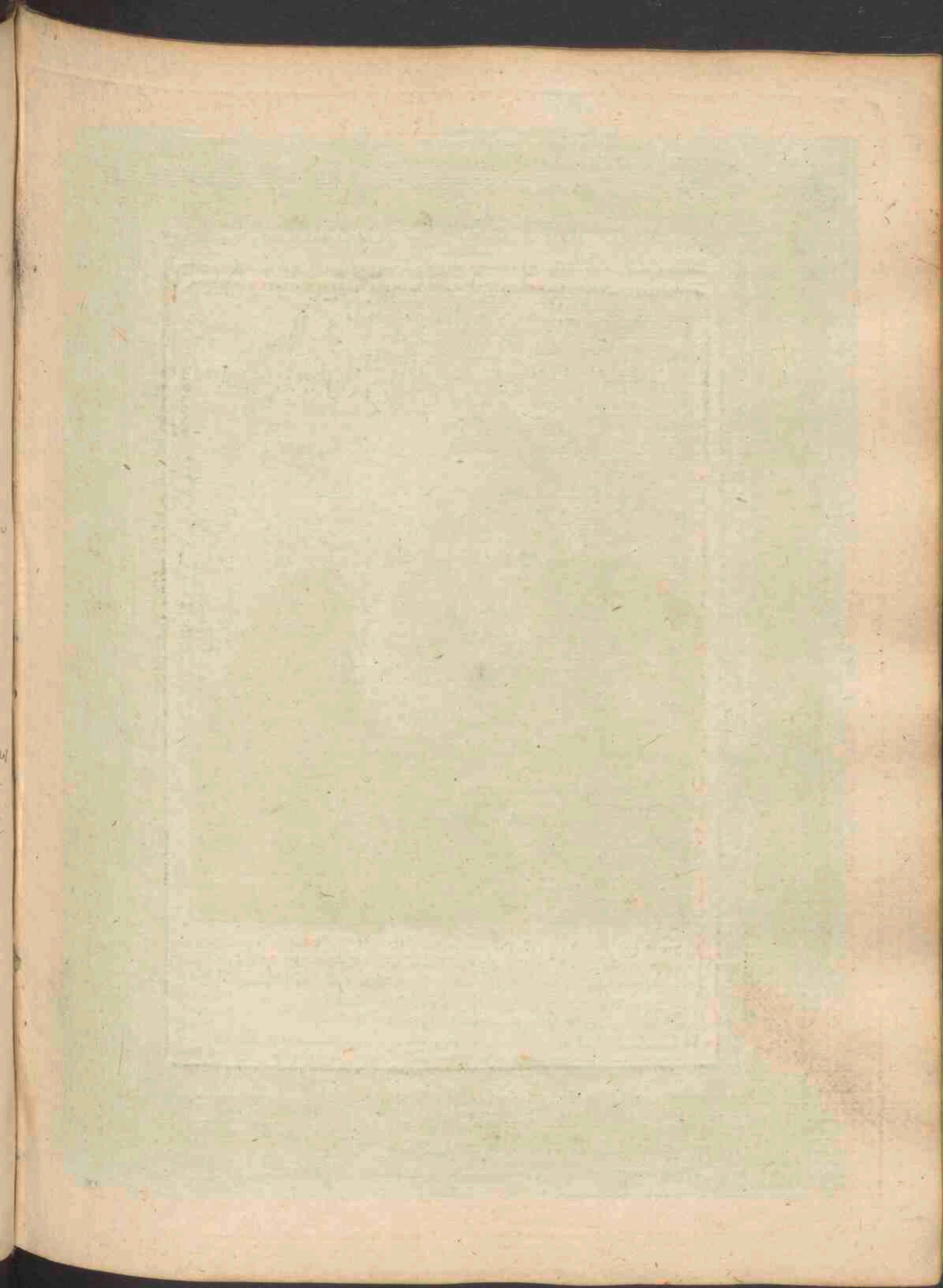
suppositione: ut christus quatenus scatur per has voces
filius dñi virginis ex tunc suppositione qd beata virgo

unicum filium genuerit.

Quoniam 1o individuum individuum vagum bigi aliquis hoc
sit iste.

Singularis 2o quia est tunc complexus
id est 3o et 4to multa sed unum cum sumat ut unde intell.

proportio Petrus aliquis hoc parit et aliquis hoc aliquis
hoc predicatur quibet de petro et paulo quia istius singularis
que de uno istum pr. licet et solum individuum determinatum illud scatur

*SOCRATE, Philosophe. A thenien fils d'un
Sculpteur, fut estime le plus sage de la Grece. il fut
precepteur du Divin Platon. accuse d'auoir eu de ma-
uais sentimens des Dieux, fut condamne a boire de
la Cigue qui luy donna la mort.*
Chez Wonnart au Coq

Prob: indur: rursibilis pot: capi hinc. sensibilib: et actualit: ergo tria interior in suo conceptu et includit superiorem aut genitib:

Prob: aut gradus metaphisici et prout corpore distribuitur in sensibilib: et ratione ratiocinab: ut supra dictum est: ergo rursibilis pot: capi sine sensibilib: et actualit:

Obic: rursibile includit sensibilib: et aut ergo tria interior includit superiorem et genitib:

Re: doo aut rursibile in ratione: doo: qd sic e leo: leo a indur: et sensibilib: et aut rursibile in abstracto: ergo qd sic e lion: ratiocinab: et actualit: a ratione autib: p a indur: sensibilib: et aut qd sic e lion: ratiocinab: et actualit: sed et in abstracto: et actualit: ergo

Prob: aut includit epib: organice: ergo

Re: doo aut: rursibile ad equate et formam et qd rursibile si fuerit in abstracto et precise prout possum rursibile: ergo qd sic e lion: ratiocinab: et actualit: a ratione autib: p a indur: sensibilib: et aut qd sic e lion: ratiocinab: et actualit: sed et in abstracto: et actualit: ergo

Prob: doo rursibilis in abstracto: et actualit: ergo organice: et qd epib: organice: et actualit: ergo

Re: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Prob: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Re: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Prob: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Re: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Prob: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Re: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Prob: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Re: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Prob: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

Re: doo aut: sine epib: organice: et actualit: ergo organice: et actualit: ergo

HERACLITES d'une humeur contrair
a Democrites; car il pleuroit toujours les
miseres des hommes, au lieu que Democrite
ne faisoit que rire

Chez Bonmart au Coq

Secundo de proprio predicari accidentaliter quod si sit predicatum
primarium si bene licet sit extra ne essetiam ab illa dym-
anet et ita necessario cum illo connectitur ut per se
o possit separari si ergo si possibile tunc habet.

Quia vero de necessitate utraque intrinseca quod ex effluo sunt
onibus quod sit o altera eadem exteriori aliquo indiffolubili
et inter se itam sit connectionem cum effluo ut si possibile cuor
totali alia e exteriora que putatur ab exteriori o a concursu
sit eam solum naturaliter que adne bel illem complexione
in potuerunt ut nequeat. Nam contra

hec necessitas o sufficit ad proprium prout Aristotele
dico quod predicatur accidentaliter o predicatur necessitate
ut qui proprium predicatur accidentaliter ergo.

Secundo maius quod predicatur accidentaliter prout dico quod illi
sit adne et aliter quod predicatur accidentaliter ut o sufficit
primarius ergo quod illud sit necessarium connectionem
cum effluo.

Dico iterum: accidentaliter et necessario. Et tunc prout
nantes ergo.

Secundo autem si accidentaliter solum ut prout dicitur pro
o effluo ergo: nam sit aliquo necessario predicari ut tunc
ad effluo et tunc o e de effluo sunt.

Secundo tandem proprium identificatur cum effluo ergo o
predicatur accidentaliter.

Secundo tunc o predicatur accidentaliter eodem modo quod
o e accidentibus.

o predicatur accidentaliter necessario ergo qui si et sit
dico cum effluo o e de eptis eam solum naturaliter ut
dico sit e extra effluo licet ad illam consequatur.

Adverte quod solum proprium At modo possit habere rationem
iat tunc eam.

Putet quoniam si sit interiora proprii prout e quod sit
predicatur.

Secundo interiora spectat.

Putet proprium predicatur accidentaliter et necessario de
solum interioribus spectat eam superius de multis ibi ergo si possibile.

De Petro et Paulis ergo illa sola sunt interiora.

Secundo de proprio prius predicatur de spe quod de indi solum
evidenti indubio ubi ratione speciei ergo o predicatur prout dicitur
de speciem deo aut prius predicatur de spe ut eque de eque ut dicitur
quod o magis late patet quod speciem prius predicatur de spe ut dicitur
ergo: ut a sit a tunc predicatur debet predicari ut o prout
de interioribus.

Dico de proprio de bet predicari constitubilitate atque
de indi eque spectat o predicatur e bet ibi solum ergo.

Secundo maius debet predicari e bet ibi solum ergo deo quod
bet aut speciem solum et semper unde ora hoc e si debet e bet
si possibile e tunc.

Debet predicari constitubilitate de indi eque ubi speciei ergo quod
si illarum sit rationem superioris.

Quaestio^{da}

Quid sit Accident

accidens aliud e. *longe aliud philosophum.*
 Si dicitur accidens leion e. noli. qd de muliere predicatur accidentaliter
 continet: ut albius tr. Petri et Pauli
 Dico vero accidens philosophum continet dicitur coelestis adde. Sub alio sim. subti
 destructione.
 id e. qd negari pot. de facto manente cum efflu. in quo diffus e. propri
 qd quidem praesentis pot. ab efflu. seu qd pot. efflu. recipi se ne illu.
 et de illa negari nequit.
 unde accidens aliud e. separabile qd naturaliter e. subto a parati
 pit. aliud inseparabile qd etiam si in multis separari pot. qd. nigrum
 a corlo.
 diffus a proprio 1° modo qd proprium nequidem pot. dei primum
 separari possit.
 dico 2° accidens o. recte dicitur etiam alio seu est aliter inherens
 sit. alicui absolute sit. nomen.
 Probi. accidens o. e. est absolutum. realiter diffus e. subto et
 aliis separabile. ergo o. recte dicitur est in alio.
 Probi. si accidens est ens absolutum et est subto, seu per se
 subto. ergo
 Probi. aut qd nullo modo dicitur ens in alio indiget admodum
 e. subto seu per se. subto. atque accidens nullo nisi dicitur
 alicui. unde qd ad e. cadunt. ergo
 dico 3° accidens philosophum recte dicitur modis tribus.
 Probi. accidens e. id qd determinatur et modum habet. subto. et
 qd subto. habet taliter e. habet. ergo e. modum habet.
 Probi. ut in ipso e. Thomas prima secunda. Quid. 219
 dicitur. ad q. utrum.
 hinc accidens dicitur nequit e. ens per se. per analogiam attri
 buti. et per quandam participationem e. subto. unde dicitur nequit
 id qd existit ad qd produitur id qd operatur de se id qd subto
 aliqua modo existit. productivus et operatur de.
 subto. id e. qd existit a parte rei e. aliq. aliq. accidens. unde
 existit a parte rei: ergo e. aliq. ens rei licet in alio subto. ab illa
 dicitur existens.
 1° modo. qd existit a parte rei ad qd. dicitur: qd illud sit proprium
 entitatem. aut existit ut quo ngo. qd illud sit modum subto. a
 subto. dicitur existens. ad qd. proprium e. ens. sed appendix existit. nam
 vero ut dicitur e. etiam id qd subto. tollit. existit.
 Probi. si dicitur ens incipit moveri. ipse advenit aliquid rebi. ergo
 accidens e. aliqua res.
 Probi. aut ipse advenit aliquid philosophum et absolutum ngo. recipi
 e. nequit quoniam est per se. existens.
 advenit. dicitur qd subto. et denominatum. id e. modum
 ens movetur etiam subto. be. in hunc locum ad e. conformatur
 ad qd. ipse advenit. nam. e. latet ad qd. quod ante a. connotat.
 Probi. a modum e. nihil. ergo e. ens.
 Probi. aut e. ens absolute et realiter diffus e. subto. ngo
 ens realiter et in se. a subto. id e. modum ens. ens
 absolute. neque nihil. qd dicitur modum. de. ens realiter
 subto. ens. aut potest appropinquare. qd. ens.
 Probi. e. et nihil. et e. ens. existens. ergo in illa a. datur
 modum.

Prob. ans ens et o ens. It. contradictoria per se non ens et nihil.
R. nego ans. ad prob. nego etiam. It. o it. contradictoria
quoniam unum o per se negat qd aliud affirmat. contradictoria
affirmatio et negatio. ens et o ens. eodem secundum eadem. o
iam vero nihil o per se negat qd aliud affirmat. cum ne quid sit
ens absolute. qm relatiuum al. vero o ens. per se negat tot
ens affirmat. eadem. licet insit ens et o ens. o dicitur medium. potest
in inter ens et nihil.

Instat. It. quedam accidentia. eueniunt subito si ne ordinata
aliud. It. si figuratum. aliter. It. ergo o it. ens. relatiuum
ad aliud. ead. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
nihil. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
insit. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
lumen. It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.

It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
aliud. It. si figuratum. aliter. It. ergo o it. ens. relatiuum
ad aliud. ead. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
nihil. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
insit. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
lumen. It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.

It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
aliud. It. si figuratum. aliter. It. ergo o it. ens. relatiuum
ad aliud. ead. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
nihil. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
insit. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
lumen. It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.

It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
aliud. It. si figuratum. aliter. It. ergo o it. ens. relatiuum
ad aliud. ead. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
nihil. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
insit. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
lumen. It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.

It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
aliud. It. si figuratum. aliter. It. ergo o it. ens. relatiuum
ad aliud. ead. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
nihil. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
insit. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
lumen. It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.

It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
aliud. It. si figuratum. aliter. It. ergo o it. ens. relatiuum
ad aliud. ead. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
nihil. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
insit. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
lumen. It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.

It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
aliud. It. si figuratum. aliter. It. ergo o it. ens. relatiuum
ad aliud. ead. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
nihil. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
insit. ead. ens. figuratum. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.
lumen. It. si ne ordinata. ead. insit. ead. figuratum. It. si ne ordinata.

Prob. aut. qd. e. *gustum ipsum taliter se habent* post accessionem ab illis
visibilia creyo

habent albedinem ad eam essentialiter, cum habent albedinem in se et in
albedinem in se habent.

Obiecta. Ad. dum predicatur albus de Petro et Paulis, potest
res habens albedinem, et quia res habent albedinem, et accidens res habens
esse. Proinde in res habens albedinem, et substantia, absolute sumptis, ergo
et substantia modificata in effecta, hoc accidentalis, ergo in ambrosio habet
substantia et accidens seu modus, cum modis in his aliis, sed in ambrosio
taliter se habent, ad eam quia predicatur albus de Petro et Paulis
illis praegestis accidentibus.

Instab. si habent habundantiam, predicatur de Petro et Paulis
conter, aliquis esset sibi ipsi et tunc atque hoc dicitur non quod in

Proinde aliquid esset sibi ipsi et tunc habundantia de Petro et Paulis
ergo: sicut si habens rationem dicitur: hoc est non absolute consideratur, et sibi
ipsi absolute sumptis et tunc, sed essentialiter importat etiam in substantia
absolute: at res habens modaliter et connaturaliter sibi ipsi absolute
habere sumptis et tunc: Petrus est essentialiter Petrus, substantia
conter res habens albedinem.

Obiecta. Accidens praedicatur essentialiter conter de substantia, ergo
et predicatur accidentaliter conter.

Probans. et de esse accidentis quod predicatur conter: ergo
Proinde autem predicatur essentialiter conter, in parte res praedicatur

ergo quia res praedicatur et accidentalis substantia, in parte modus praedicatur
ergo quia modus praedicatur conter et essentialis accidentis.

Instab. substantia et propria interiora, accidentis ergo
si habens per propria interiora, intelligitur ut ea quae ponuntur

directe sub alio dicitur si per propria interiora, intelligitur substantia et
denominatur ergo: nam licet Petrus et Paulus, qui ponuntur in
vota linea, praedicamentale sub alio, licet in dicuntur et in substantia
a quo accidentaliter denominantur.

Obiecta. Substantia accidentis sit quantum in se, debet et abstractio
atque accidentis abstractione a praedicatur de substantia, qui a de Petrus
et albedo ergo.

Proinde autem: debet et abstractionem. Proinde ergo quia debet
considerari ut hoc ab omni substantia separata, licet, ergo, quia debet
quid hoc, et hoc potius quia illud substantia importat.

Instab. quod accidens in certo necessario importat substantiam
ergo potest et abstractionem, licet.

Proinde autem: necessario importat substantiam, in partem, ergo in omni
ergo, cum sit accidens ergo a hoc numero substantia, importat, de
substantia quoniam: ad eam potest taliter ab omni substantia partem.

Instab. quod accidens in certo est et tunc in parte, si impo
rtaret substantiam, ergo.

Probans autem: essentialiter involveret. Plura, pertinentia ad albedinem
praedicamentale de substantia et forma ergo.

Proinde autem: et substantia, aut essentialiter involveret. Plura, et quae
principaliter ergo: utrum minus et alterum minus principaliter, de
forma importat principia, et in obliqua tanquam dicitur determinate
fratris, formam principia, later in parte et substantia, et tunc in
terminat et minus principaliter, tunc quia id pro quo substantia.

Præ utrum accidens sit quædam res ut sit istorum etiam possibile.

Re: aliter

Pro: ad quædam predicabile o requiritur ut de facto prædictetur
ad illud sit qd possit predicari de multis accidentibus contingens et
aut de substantiis possit etiam dici ut potest predicari ergo

Dices: si non predicabile debet exprimi in certo. atque certum
est aliter substantiam actu existentem. ergo.

Re: do mi conceptum existentem a parte rei. qd qd tale certum
est determinatum et pariter adeo importat substantiam aliqd rebus.

concreta existentia a parte mentis. ergo. qd tale certum
est portat substantiam in mente existentem.

Notandum vero a parte quædam existentia potest esse possibile a
parte rei.

Questio 4

utrum accidens debeat actu inesse substantiis ut de illis
verè predicetur

Quidam etiam Thomista in hac potissimum universitate congre-
gunt etiam accidentibus in substantia ut de alio fieri predicatur. unde
licet corbus niger sit niger, cum tamen hanc præpositionem corbus il-
le albus et veram predicabiliter sit ad præpositionem. predicabiliter
quod si falso sit predicamentales hoc est, quantum capio, quibus
et falsum albedinem in corbo.

Re: licet et accidentibus predicatur de substantiis debet illis inesse.

Pro: si de personis accidentibus predicatur debet inesse
substantiis in tempore præcipuum. importato: ergo ut fiat vice debet
accidens inesse substantiis.

Pro: an. in personis accidentibus copula est o absolutus
et tempore. sed exprimit necessariam connectionem inter
predicatum et substantiam: ergo predicatum debet inesse substantiis in
tempore per copulam importatam.

Pro: do he due propositiones prædictæ secundum obb et contra-
dictorias hic corbus et albus: hic corbus o et albus ut quid
negativa accidentium ou et vera. ita ut illa et falsa: ad e
contradictoria. o possunt esse simul vera.

Pro: si stante hac sententia. vere essent he propositiones iudas
falsas ut prius a posteriorum et demonstratis spiritibus: et
in generalibus et ut qui hoc admittit nequit ergo falsa. hic senten-
tia sentis putaveris. o possum viros alioquin doctissimos hinc
et innumera alia et perverse dogmata: qd mendacia
et objectiones mentales et hereses ex ea deriverunt.

Obiectio et he propos. corbus et albus: vera ad præpositionem et predicabilia:
ergo ut accidentibus vere prædicatur de substantiis debet illi inesse.

Predicantibus verum et ad aliam possit ad e et obesse sine substanti-
tione corbus: ergo
Sungunt autem ad Pro: dicta an. verum et ad aliam possit ad e et obesse
sine determinatione corbus et ibi et illud propositionibus et illis obesse
predicantibus et substantiis propositionibus alterius cuius ad e et in
substantiam etiam

unde in hac controversia duplex e propo s scilicet corbui
albus: et illa albam pnt ad ee et ab ee sine destructione
corbi: in a accidentales et absolute falsa ead pnt impo
rtata per predicationem o in fit subto.

2 Vera e et efflat qd albus sile in fit, sive absit
o destruit nam et si al de hac ultimapropoone hic o agitur
sed de prima dubitatur.

Instat: sub sti predicabilib: qd possit ad ee et ab ee sine
destructione subte: atque albam pnt ad ee et ab ee sine destru
ctione ebo: ergo redit propoone verum ad. Item sti predicabilib:

In derno: Nis sti predicabilib: ut predicabilib: qd pnt ad ee
et ab ee ead sti sti predicabilib: ut vere predcat i pnt. Nis
i ut dicatur predicabilib: sufficiat qd possit ad ee et ab ee in
ut vere predcat, requiritur ut acta i fit subto alios e quid
magis propoone in dentialib: quantuimib: absurdet falsu. Nis
vera d et possit.

Instat: 2o. sti predicabilib: ut vere predcatum pnt ad ee et ab ee
sine destructione si utt. ergo o debet inherere.

Ido ant: pnt ad ee et ab ee falsa manente veritate pnt
nqo: veritate mutata in falsitatem edo: si i fca importat qd
predicationem in fit subto: hic propoone ebo: e albus verus e.
o absit et falsus: alios e Nis et adiectione possint se in mutua
negari hic verus e albus: hic corbui o e albus.

Instat: 2o. implicat propoone a verum ad. Item sti
predicabilib: et falsam predicationem aliter: ergo tunc nullu
est et destructio.

Ido ant: si alia sit veritas sti predicabilib: et alia
veritas predicationem: si eadem sit nqo: iunbueram et veritas
sti predicabilib: seu pnt sti predcat et veritas predica
tionem: id e: o o aliquid in predicatione aliter: veritas
do: qd de illis vere predicationem: et hinc e qd predicabilib:
destructio sicut ad predicationem: ut videant Nis quid unatque
ei dential.

Obstat: edo: hic propoone ebo: e albus: facit hinc Nis
et albedo predicationem de ebo et sive absit, sive ad sit
o destruit effiam pnt: ergo e. Nis.

In so nqo ambiguitas i dnt: possit qd item hac hoo e aut
faceret hinc Nis, et ad predicationem de hoo et spie. Nis
et composita qd dnt nequit.

Ido ant: faceret hinc Nis et albedo predicationem de ebo
et sive absit sive absit a destruit o destruit hoo e aut qd
ad veritatem propoone copulationem qd destruit pnt qd
sit vera: id e: pnt hinc propoone falsa e: nam falsum e
albedo de corbo predicationem vere hoo: quoniam admodum qd
ad hoc et aliquid dntur utle. Nis hoo hoo et vere sicut utrum
predicationem.

obicitur: in predicationibus altiorum usque ad requiritur etiam
fuit ergo nec in predicationibus et predicationibus.

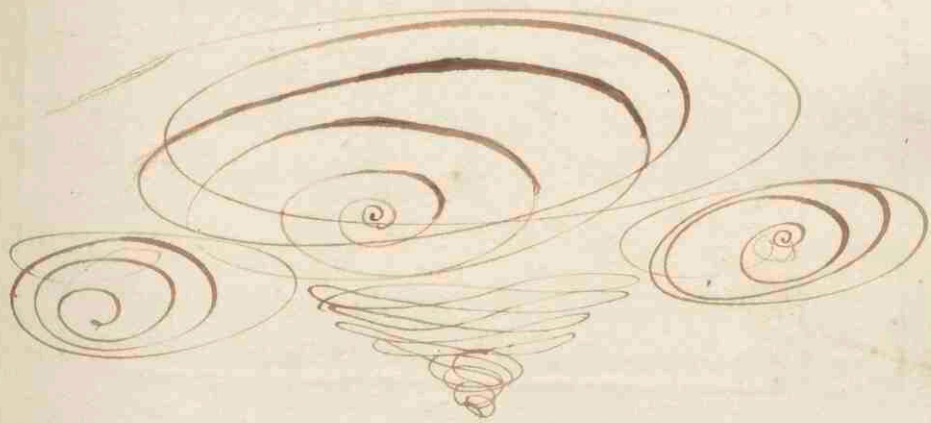
Primo etiam dicitur: quod in predicationibus aliorum usque
necesse dicitur etiam connectionem necessariam inter
predicationem et subiectum. unde aqua balneat conditionali sub
hoc: hoc propositio Petrus est hoc equivalens huic: si Petrus
hoc: si est: hoc est: et hoc copula et absolute ut tempore
et hoc o importat etiam tempore dicitur
et hoc in propositionibus et conditionaliibus copula o de
notat necessariam connectionem inter predicationem et subiectum
sed dicitur predicationem inesse subiecto in tempore per copulam
importat: et hoc o equivalent conditionaliibus: falsum
est: si Petrus est albus sit etc.

Instat hic propositio: albus est albus: aliter dicitur predicationibus
aliqui o alterius qui est verus.

Respondetur: et aliter dicitur predicationibus hanc predicationem falso
predicationibus: quod nam propositio absolute falsa est: quia falsum est quod
albus sit in tempore.

Obicitur: hoc propositio est vera: ante christum et cognoscitur licet
o existat subiectum nec fuit in subiecto: ergo ad hanc predicationem propositio
occidentibus o requiritur constantia subiecti, unit existens
fuit in subiecto.

Respondetur: ubi est denominatio intrinseca, ergo ubi est etiam
denominatio extrinseca, et hoc nam ubi est denominatio intrinseca
sicut fuit denominatio reperitur indubito at diu denominatio
et extrinseca ubi est denominatio extrinseca, licet
ad illud ordinatur
iam vero in cognitionem hanc ante christum denominatio
extrinseca aduersus etiam debet reperiri in ante christum exis-
tente, sed sufficit ut ad illam adductus, illum
aspiciat, licet illam possibili sit.

TRACTATUS 2us

DE

Ideis Categorijs

h^{ic} tractatus habet 10as antepredicamenta.
Quor^{um} predicamenta ipsa. seu categorias per quas idem intel
le ordi nantur.
3 post predicamenta.
de ante predicamentis paucis agemus antequam
predicamenta descendamus.

DISPUTATIO I^a

DE

Antepredicamentis

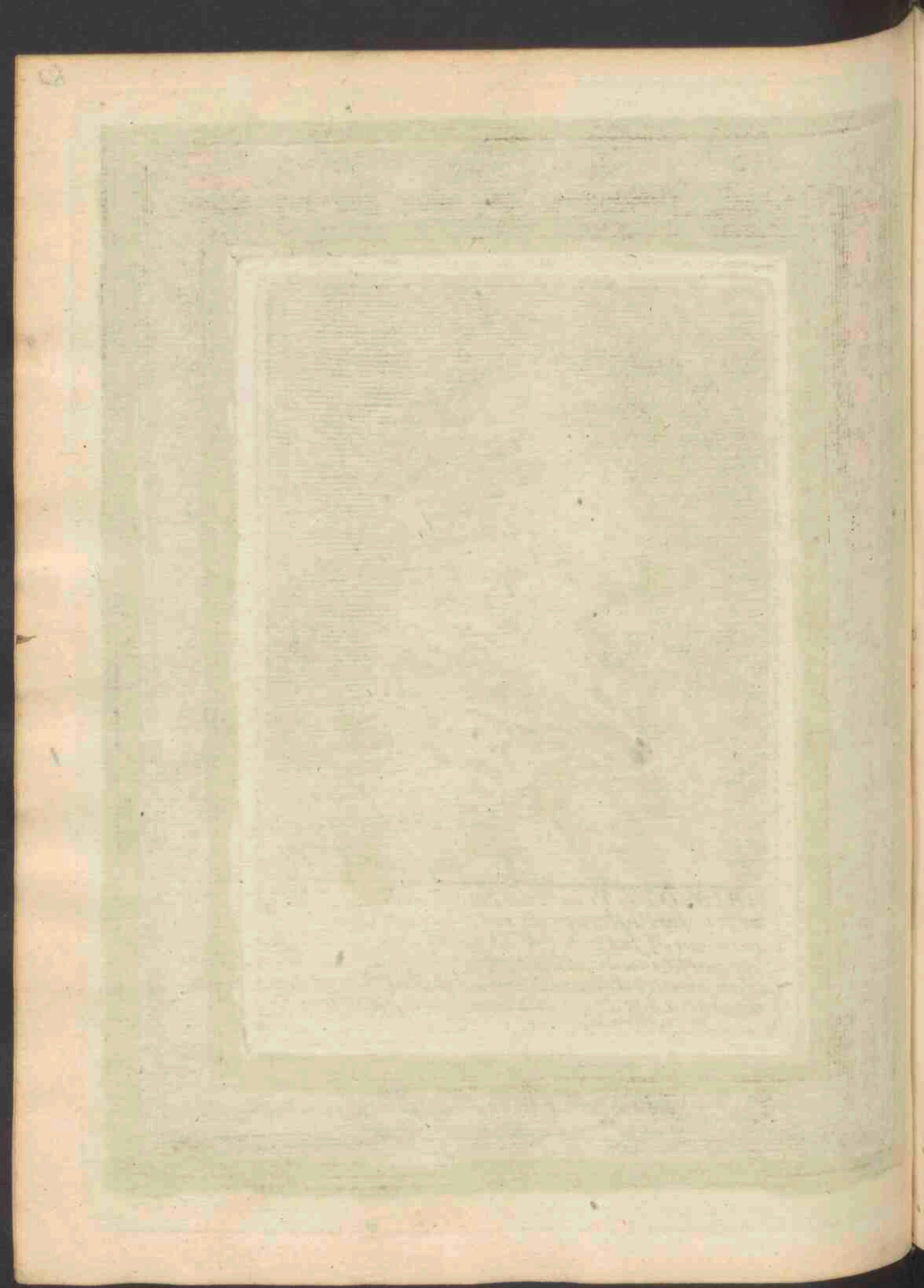
Quaestio I

Quot et quae sint Antepredicamenta

Respondeo ante predicamenta 10as haberi scilicet: univoca
demonstrativa, diversae rationis quae ut sunt, diversae rationis quae ut
sunt reguntur. Antepredicamenta.
equi voca et appropinquata nomina eae et sunt diversae aut eandem rationem
et eandem rationem nominis eandem
intra ea sunt quae eandem rationem eae et eandem rationem ut Petrus et Paulus
P^{ri}ma vocis duo.
Respondeo in Petris et Paulis differant nomen et in hoc dicitur eandem
per vocem hanc et dico Petrus et Paulus dicitur eandem
similiter licet aut Petrus et Paulus dicitur eandem
et idem est univoca et eandem rationem eandem per nomen eandem
ut et equi voca et appropinquata nomina eandem
se quae ut sunt eandem rationem
et nominativa sunt eandem rationem eandem per quae eandem denominatur
ut albedo.

ARISTOTE Prince des Peripateticiens et 1er
 de tous les Philosophes eut pour pere Nicomac^{us}
 medecin, il fut precept^{eur} d'Alexand^{re} le Grand qui
 luy porta vne si grande affection qu'a sa seule
 considerati^{on} il reblabli sa patrie quil auoit ruine
 il mourut age de 68 ans ayant ecrit plus de 300 to.
 chez Monnant au Coq

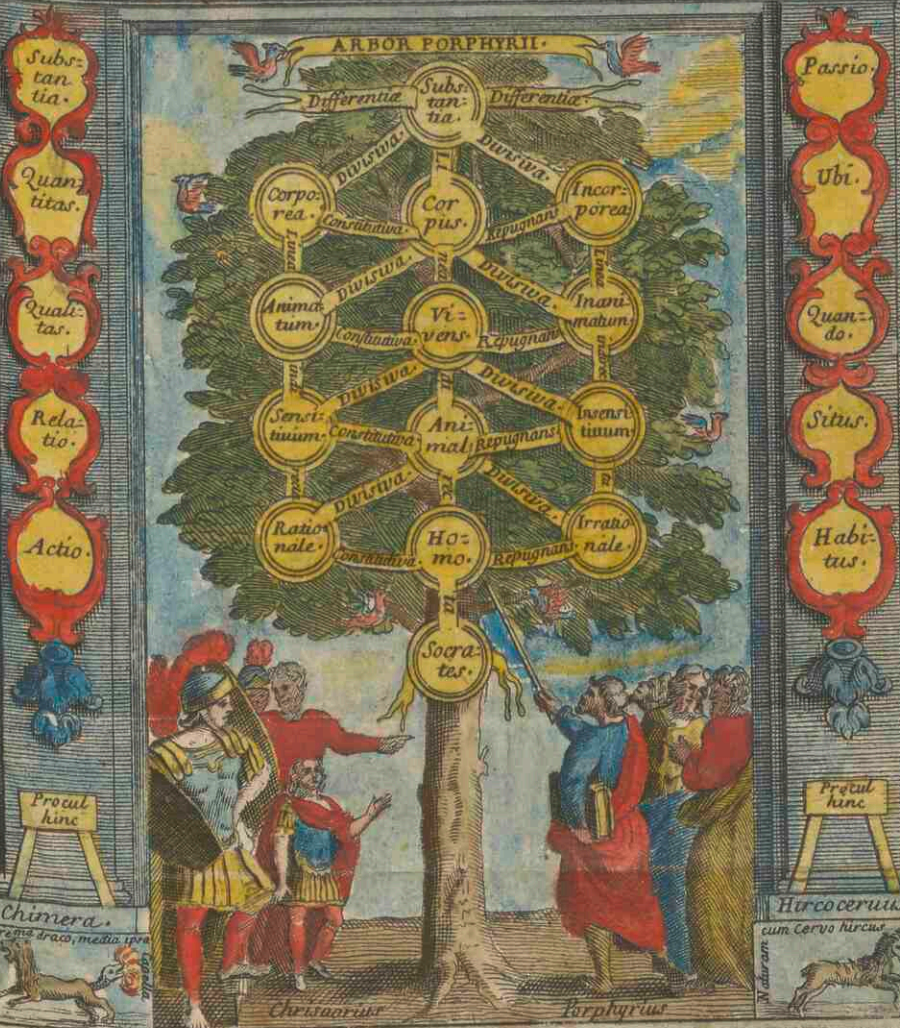

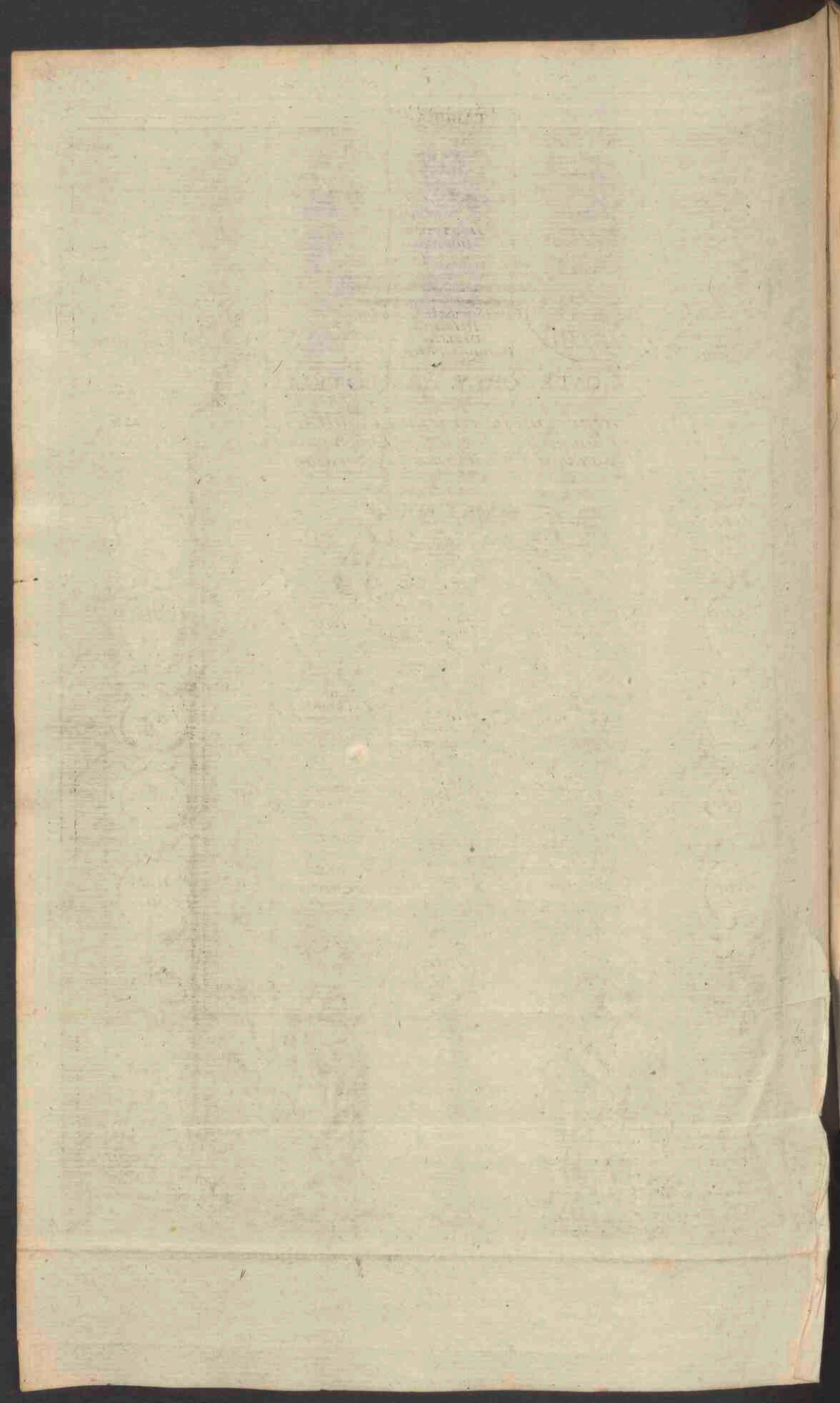
TABULA.IV

X. CATEGORIAE ARISTOTELIS.

Categorematis cuiusque Conditiones.
Ens, unum per se, completum, Synonymumque,
finitumque petit Schema Categoricum.

in bonis: radices eius sunt in lignis: Petrus Paulus beatus
 predicator superiora et inferiora que ponuntur in rebus et in
 his in ipso urborum tractatu et per quod ultimum et perfectum: quod
 vivit et ait hoc
 in his lineis lateraliibus dextra et sinistra ponuntur
 ut quod et in tabulis quatuor
 in dictis colligitur aliquid in modis poni posse in predicamento
 per directum, indirectum et reductum
 directe ponitur illud quod ponitur secundum lineam rectam in modo
 predicamenti ut genus, species et individuum
 indirecte ponitur illud quod in eo collocatur secundum lineam
 obliquam et adiacentem ut dicitur per quod laterales ponuntur
 ille ponitur reductus que aliquam aliam habet in fine cuius
 quod ponitur directus huiusmodi indirectus. hoc quod: per partes istas quatuor
 ponit et proprietas ponitur in predicamento reductum quod reductum
 dicitur ad predicamentum in rebus et in quod et per partes et proprietas
 predicamentum illud ostenditur primo quod nihil ultra sub quod
 predicamento et scilicet tota series predicamentum eius dicitur per partes
 quod de illa non fit per se quod ostenditur facile respondere possit
 quod quod ordo tollit contradictionem illorum predicamentum quod
 obviatur cum ordo sit recta dispositio superiorum et inferiorum
 in predicamento oia predicata superiora et inferiora recte disponuntur
 quod predicatum terminata interiorum in ordine subditur et predicatum
 in medio et superiorum in medio predicatur
 quod per predicamenta ostenditur quantum res differant ab aliis et
 quantum ab aliis et in aliis, in quantum magis videtur hoc quod cum illis
 et magis et minus quod plura sit predicata tota tunc terminantur
 differre quod plura sit predicata ista
 et Petrus magis dicitur et non eadem quod cum lapide quod cum cane
 dicitur in aere vivente corpore et sensu et tunc dicitur per hoc
 cum lapide vero dicitur tunc in corpore et sensu et dicitur per rationem
 in aere et homine
 ad hoc tunc in eo quod dicitur tunc unaqueque res singularis dicitur eadem
 predicamentum ad hoc totum sunt predicamenta quod res singulares
 nihil omnium cum hoc predicamenta appendunt ad idem predicamentum
 in predicamento in quo unum dicitur tunc oia sunt sentenda plura
 predicamenta sed idem totale
 nam quod predicamenta unum in se desumunt a supremo quod
 et quod unum a supremo in genere: ergo unum totale predicamentum
 viget Petrus quod huiusmodi lapidis ligni etc
 quod ad hoc tunc in predicamento cuiusque res oia illa predicata
 superiora et inferiora dicitur et tunc in predicamento dicitur et tunc
 dicitur et hoc representatur in divisione questione per se dicitur
 per se quod conditiones requirantur et alia per partes et directe
 in predicamento
 et conditiones: his verbis huiusmodi
 ens unum per se completum synonymumque
 huiusmodi per se completum
 idem aquiescit huiusmodi in in se huiusmodi quod ratione includuntur
 per accidens ut quod aere faste
 et ut sit in completum unde effat quod et dicitur: unde includuntur
 dicitur quod dicitur dicitur huiusmodi possunt in predicamento dicitur collocari
 quod aliter ad hoc
 et hoc dicitur in genere quod dicitur sit in completum huiusmodi
 quod dicitur in se huiusmodi completum in partem ex quibus componitur
 ut quod aere huiusmodi huiusmodi huiusmodi

Si debet et synonymum id est univocum saltem in superiori
vix: petrus et paulus in cor. hinc excluditur et equivoce et analogice
excluditur deus.

vel certe nullum debet habere negationem si innuente
preterea. hinc excluditur o lapis o hoc d.

Petrus iterum ex potestate debent ordinare per totum conuol
an per abstractum?

Si hoc et indistinctum: o o magis si hoc de predicatione
album et colorationem huius a cubo quoniam he album est color cristallus
et alius etc.

Dices: abstracta o si completa a corpore

Ad id autem in re non ergo quia essentia est distincta in personis ergo
quod abstracta sunt et subsistentia.

Dices: abstracta accidentia o predicantur de primis substantiis
ergo

Ad id autem o predicantur de se substantia nec illam afficiunt
et denominant ergo ad illam afficiunt et modificant idcirco nam
accidentia in genere predicantur in abstracto vero afficiunt et
modificant.

Questio 2 de

Quot sint Predicamenta

Si ad quod predicamenta totum a peris patet id est decem enim
merentur scilicet substantia, quantitas, qualitas, relatio, actio, passio, habitus,
quod sitis, habitus.

Prob: hic participat eorum predicamentorum ad quod hoc
rationem etc.

Prob: predicamenta quot fieri possunt quod sitis de substantia
singulare v. g. de Petro atque decem quod sitis fieri possunt ergo
predicamenta.

Prob: mihi queri potest quid sit Petrus quod sitis sit qualis sit
ad quod relatus, quid egal, qui patitur, qui sitis quo tempore
quomodo et ubi sit et quomodo sit ornatus.

Ad id autem numerus predicamentorum videtur arbitrarius.

Prob: possunt assignari plura vel pauciora predicamenta quoniam
decem: ergo numerus illorum est arbitrarius.

Prob: si pars possunt aliqui rationes fieri de substantia quoniam
vulgus v. g. de Petro queri potest an sit senex, an seles etc. et magis
relatus finectus, an sit habitus ad qualitatem quoniam sitis et habitus
ergo plura assignari possunt predicamenta quoniam decem.

Prob: idem pars videtur substantia duo predicamenta unum
substantia et unum accidentis: ergo assignari possunt pauciora quoniam
decem Prob: autem: iuxta a. oes pro oibus speciebus substantia sunt

unum predicamentum ergo etiam pro oibus speciebus accidentis
etiam relatus potest dicitur predicamentorum numerus

etiam si effectus potest assignari
Item quia ad substantiam in substantia tempore et potest sit
multitudo sitis et predicamenta accidentis o quod sitis in rebus
a parte momenti o videtur abusu eorum secundum deum

Item quia predicamenta instituta sunt ad substantiam et ad
ab abstractum et confusione. itaque a accidentis sunt et modum
ad substantiam et substantiam magis dista sunt: adeo potest
multitudo predicamentorum esse quod sitis accidentis quoniam substantiam

oiga facile per modo ut pote innumerable ad alia quib
supervenire vobiscum qui per hunc est

rec in laborum peripateticorum delecta

Dico 3. proleam entia o st inter se dista realiter

Prob: a) prout ut res et res, sed tunc ut res et modus. vel
certe ut diversis modis eandem res: atqui modus o. differt
realiter a modificatione nec ab alio modo ut supra dictum est. et
iterum sequens. quin sequ. magis

poicamenta distinctur realiter.

Quia autem realis id est divisio rerum, ergo. Deinde
divisum realium, ergo precipuam et ostendit esse realium

unio omnium rer. edig.

Instat: si res ponitur ut in p^{re}dicamento ergo

Deo adu. ponunt ut in preiudicium s. pro n. apud. re.

10: a parca 12 0 21 qm d'esper. proud 21 a port. ment 16
 10: marn rei proud 21 a port. ment 16 nihil aliud 21 am rev. ubi

Deinde res. ^{Hum} ponitur la potemento subte: in al 7/8
^{Hum} ponitur rerum modis qui o m'it per rationem

Instab: 2^a *id est* *invenit ad distinctum*

[illegible]

Unus completus et adequatus mensuratur per se ipsum. p. 34. c.

epone et spoliare et adequato meliori et eadem altioribus et patet in
auctoritate non minus ordinata et ad istos

Deo obsequium debet de se ipso de carum inaequale datum et gratia

Ms. 100 and Debert in 1871 Debert ex parte vs. Union, N.Y. 1871

Etiam periculis Londonis et alijs diversis modis obviandum.

representant. Dicat collige qd nobem pccamenta ad dntie
dicantur. Dicat accidentia qd important int 12 1

phénomène ¹⁵⁰ de surpopulation ¹⁵¹ de l'important ¹⁵² entité ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰

Instal: que diferentes que se ve en número y diferentes

*la lettera atque predicamenta di l'edint m'esso gre at ppa
con stant plura u' pot o d'erem meo di l'edint orali ter.*

Dis da mi p^{re}sentia sumpt^u pro i^uris differ^{en}tia spe
et numero s^uo sumpt^u pro i^uris rebus s^uo

Quaestio 3ª Quenam sint Categoriae Recensitarum.

Philosophi recensentes quae doctrinam platonis hoc tempore
restaurarent & hunc agnoscunt potestatem a his versatilibus
comprehensa mensura, quies motus, positura, figura
sunt cum materia, cunctarum, exordia verum
nam inquit quid quid recipiunt & ens vel modus
et ideo gratum quo potestatem dici possunt de: rei et modi
sed quia res et modus ille, scilicet a quo corpora physica dependent
iterum dicitur possunt: ideo

hic et deo cum recensentibus 7a potestatem
probat: talis potestatem quod est classis ad quod
relocari possunt rationem omnium dicitur: sed ad istam classis
relocari possunt rationem omnium id est ergo

probat: quid quid recipitur vel materia vel spiritus vel
et mensura, vel figura, vel modus vel quies vel finis positum
ex quibus oriuntur corpora materialia ergo

aut patet ex sequentibus para graphis. nam modus
finitus tam ad illustrationem operum materialium occurrant, ut ad classis
distinctionem ad spiritum relocari.

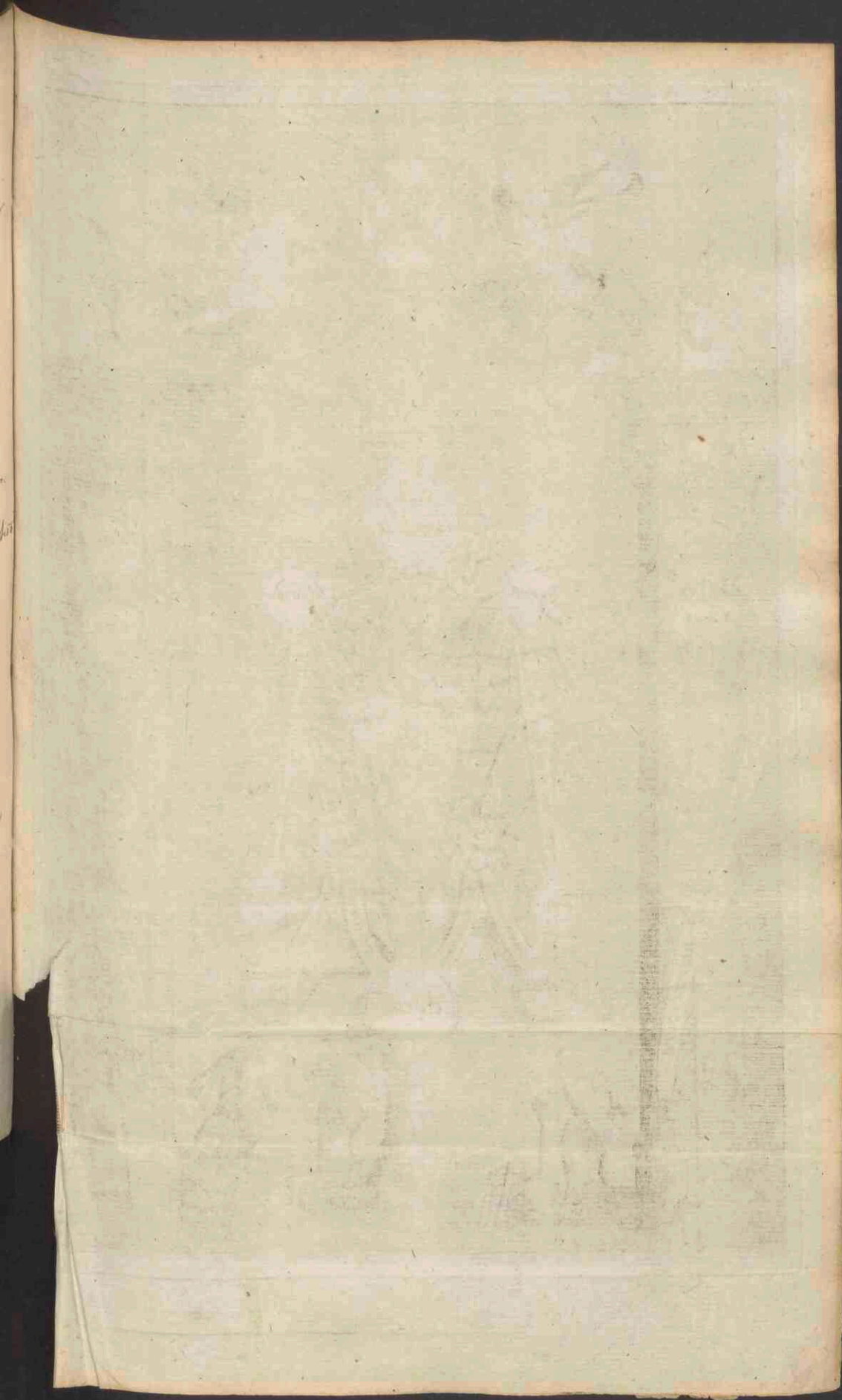
Paragraphus 1us

Series Entium

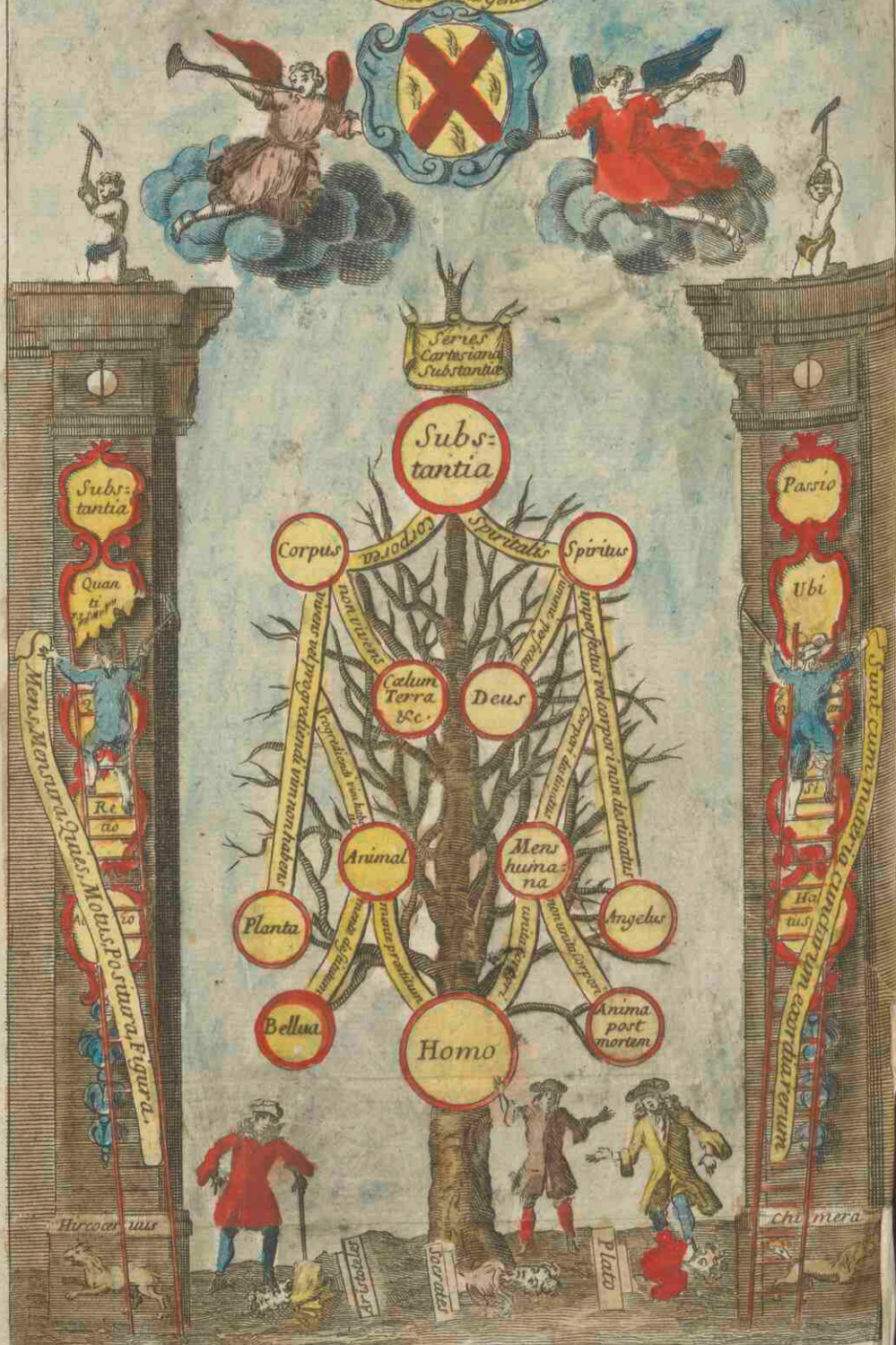
ens siue res et substantia vel cogitans et de mensura spiritus vel
extensum et de corpore
spiritus vel infinitus et deus vel finitus et liber vel
et ponit distinctum et angelus. vel regendi et corporis accommodat
V. g. mensura humana secundum rationem
hec a vel o et unita. et ponit: b. g. post mortem. vel et ponit
unita et hominem est unitum
similiter et ponit vel et vita corporis et elementa vel
et postea predictum

et ponit vita. predictum vel o et habitat in ambulant vel plantam
vel illam et ut aal. aal vero vel ratione caret et de ista vel
rationis partem et officium hominis

pro his dicitur. Tabulam Quintam.
hoc et de contrariis quod huiusmodi philosophi debet subtilitas
constans in opere et mente. physica et intellectus
tamen est ex corpore assignatur illud dicitur ab angelis
cum de mente affectum dicitur a corporibus
pro quo a ponitur subtilitas ergo per illum dicitur cum
sibus a se rebus
minis recte ponitur aal aal et ponit et per aal et ponit
dicitur cum spiritibus. unde cum hoc sit subtilitas post in opera

TABULA.V
Cartarum Stemmata Gentilitium

Ab tallegoria tamquam supremis generibus includi adunt
re entiores qd qd mente eripit sibi sit ens esse m d u b ent sb
entia e spiritualia. et timentur sub spiritali et epona sub. p o r e a b u i
a restructio qre vel spe d i a u n t u r
similitudine motu spiritaliales per congonus a eponis qre diffinunt
f r a magnitudine, figura, vel figura quoque a d u r f i m g e n u s
a o n t u m m o t u s q u i t e e d r

Ab a spe a se diffinientur ut que sub eodem p r o x i m o
et timentur et per d r a s s p e c i l i o n a s e q u a l i t e r u n t d r
d u a m a s i t e r t a r e i s p e c i f i c a . o f f u l u m e l u r a p p a r e t e t
p l e r u m q u b h o m i n . a r b i t r i o d e p e n d e t q d s i m p l e s s a b t e r i t a t i o n e
d i g n i t e r
e x d e l e t t o c o l l i g i u n t r e c e n t o r e s p h i c i i n u i t i l i a r e a r i s t o t e l i
p o d e m e n t a .

10 qd p r o l i b i t i a b o a d i n h e n t a s t q u i l a n t q u i e t h o r t e
a t o e u t e t u n t p h i c i a l e g e m i m p o n a t
q d q d i l l q u i p l u s e q u i a d h e r e n t q d p o d e m e n t i b c o n t r a h e n t
c o n s e d i d i n o m . ~~q d q d i l l q u i p l u s e q u i a d h e r e n t q d p o d e m e n t i b c o n t r a h e n t~~
q u o r u m i g n o r a n t r e a t t o n e m . l o q u i p e r q u a l i t a t e s o c c u r r a t p e r
v i r t u t e s a t t r a c t i v e s r e t r e n t i v e s e x p u l s i v e s . a d r i d i c a l a
q u e l e t t o r i n i t u n t u r p o n d a m e n t a q u i e s p i t a b i l i t y .

h i s t a o a b s t u n d i l i n s e n d i n o m c o n s e d i d i n o m s c h o l y d e
f l a g u l t s a r i s t o t e l i s p o n e n t e b t r a c t a b i m u s a d a d d e .

Disputatio qd

De
Predicamento Substantie

Quaestio 1a.
quid sit substantia.

substantia n i m i p o t p r o u t c o n v e n i t
c o m p l e t e v . q . p a r t i t u r i n t e g r a n t i b u s d e d r y s
v i r i b u s . t e n e n s o b i t s u b t q u e c r e a t i b
d i f f i c u l t a s e q u e m o d o s i t s u m p t a . d e f i n i a t u r q u e p p t e r
p r o b d e o 10 f u b t a . o r e c t e d e t t u r a b a r i s t o t e l e . i l l u d
q d o e i n a l t o t a m q u i n s u b t a .

substantia e n s p o t i t i b u m o p o t e x p l i c a r i p e r n e g a t i o n e m . a d p r
e n s p o t i t i b u m o p o t e x p l i c a r i p e r n e g a t i o n e m . a d p r
p r o b i t a : a l i u o e x p l i c a r e t u r q d e s s e d p o t i t i b u m o p o t e x p l i c a r i p e r n e g a t i o n e m . a d p r
d e o 20 f u b t a e n m i n u s r e c t e d e t t u r a q u i b u s d a m .

e n s p e r s e f u b t a e n s .
p r o b i t a : h u m a n i t a s c h r i s t i o e n s p e r s e s u b t a e n s d e d f u b t a e n s
f u b t a e n s p e r s e f u b t a e n s . p r o b i t a : d e m o n s t r a t u r d e p a r t i b u s i n d e g r a n t i b u s
d e o 30 o s a t i s a c c u r a t e . e n m a n o n n u l l i s f u b t a e n s d e d

e n s p e r s e e x i t e n s .
p r o b i t a : d e t t u d e b e t t e n e n s d e t t o a b s o l u t e a t o m p l i c i t e r
a q u i f u b t a e n s a t a . o e n s p e r s e e s s e n t a b s o l u t e a t o m p l i c i t e r
p r o b i t a : h u m a n i t a e n s p e r s e e s s e n t a b s o l u t e a t o m p l i c i t e r
a d e o r o l u s a d e u s a b s o l u t e . s i m p l i t e r a n e c e s s a r i o e s s e n t a b s o l u t e
f o r m a d e c l a r a b i t u r q u e s t i o n e 30 h u m a n i t a s d i s p u t a t i o n i s u y o .

Dico Afo iustitia - realia bene deffinit id qd existit contingenter.
essent. Prob. s^a qd nec deffio dicitur oibz iudicijs realibz et per illam
sed ad id qd cui existit necessario et ab accidentibus, quo existit
prob. s^a qd alio existit.
prob. vnde qd tunc recte deffio crimen illu cu rei ppositibilis
apparet ut arg.

1. Prof: nam ex illa definitione Edicti thet
 2. ad substantia creata sit enb per participationem quod dabit respon
 3. ad substantia creata sit enb per participationem quod dabit respon
 4. denotat verba congrua ad id quod est possibile existere: hoc
 5. ad substantia creata sit enb per participationem quod dabit respon
 6. ad substantia creata sit enb per participationem quod dabit respon

1° ^{etiam} ^o ^{ord} ^{grad} ^{ad} ^{int} ^{end} ^{am}.
 1° ^{ad} ^{lib} ^{ta} ^m ^{at} ^{end} ^{um} ^{co} ^{qu} ^{id} ^{entia} ^{sin} ^o ^{qu} ^o ^{ta} ^{li} ^{ter}

mo ex illis sed in qd existit conter

[illegible]

Dr. a. f. a. quod est primum sed statim subitum accidentum
 primum vero subitum de maxime subitum ergo subitum et subitum

superioribus et obis accidentibus eorum. eorum.
 ratione prime. his premis ad questionem.
 An et substantia illis non

Preb. et dicitur orationem subiti in auctoritate.
 fin. et dicitur orationem subiti in duobus statibus.

Pro Br and of a ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶

In Petrum et in filium et secundum moraliter
 agnoscuntur: ergo in hominem quod monstrat dilectionis et
 amoris, de qua dicitur in diuina scriptura: accipietes.
 Inbenedictum est quod inbenedictum est.

*Prob: autem dicitur quod substantia est idem cum materia brevis identitate
et ratio autem ad prob: dicto manet et tunc eodem modo magis*

[illegible]

instabi: he ppoos et vera polona instabi instabi instabi instabi
instabi cargo illa diobista instabi instabi instabi instabi

24 has etn ppones ee luras too albus e too too niger e too
 25 di/110 too in album it nigrum e too too in album

quod hoc o potestur de hoc albo et nigro tamquam de albino
necesse est potestur de uno habere et de alio

factus sed diversa accidentia: ita et in nostris agni: nam
parallèles et obliquas elenire possunt uti et cetera. h

Deus a consideratione
Peteb quoniam est ppterlatos pptermentis suis

que non sit proprietates p[ro]p[ri]etatis sub[st]antie
aut p[ro]p[ri]etatem h[ab]ere o[mn]i[um] illud q[uo]d necess[ar]io p[ro]d[uc]it
aut effect[us] de talib[us] p[ro]p[ri]et[at]ib[us] h[ab]et effect[us] e[ss]entialem s[ecundu]m se

[illegible]

Prob: an adtributione transcendens includit et includitur
localiter in ordine, at qui omni rei substantia attributum trans-
cendens ergo.

Ringid an ad Prob: dico an ad eundem prob: dicto me: attributum
transcendens includitur localiter in omnibus inferioribus proprie dictis
quo: quia inferioris proprie dictum et directum in via diffinitione includit
suum superius. In omnibus inferioribus in proprie dictis et adiacentibus
suis includit ergo: quia interiora a lateraliter pertinenti posita sunt
dne et rationes preterea. Et convenienter dicitur o possint in talibus
suum superius.

Quia substantia sua est completum de quo hic agimus locet
fit adtributione transcendens. Ita enim substantia proprie dicta
fit dicitur enim dicitur localiter o sint entia sed etiam entium
sui substantia in modo.

Instab: ita est includitur localiter in ijs que fit localiter entia
at qui dicitur entis et localiter entia ergo.

Prob: omni: que fit localiter entia nihil est localiter entia
at qui dicitur entis fit localiter entia nihil: ergo fit localiter entia
de quo o mi ad prob: dicto me: que fit localiter entia nihil
entis o localiter nihil. modorum entis ergo: iam vero dicitur entis fit
entia nihil modorum entis quia fit dicitur entis modis sed o et entia
nihil entis quia o fit localiter entia.

Instab: ad dicitur eporis et spiritibus aliter existunt ergo fit entia nihil
entis. Sed an actus existunt ratione entis prioria realiter identifica
ntur: de ratione aut et quatenus entis diffinitur ergo: si e nihilum
fit an proprium dicitur entis: si o localiter includunt ratione entis
essentia ratione entis.

Instab: dicitur entis fit localiter et proprietas entis incompunitatem
constatorem. Perfectionem ergo fit localiter entia.

Prob: an fit localiter et proprietates entis in modum seu
fit proprietates localiter et modales. Sed fit proprietates et
fit et entia. Ita habent proprietates et absolutas ergo: quia
quia fit rationi veri et boni modis o fit in uia vera et bona
entia.

ex istis manifestum est ergo substantia creata dei est creatum.
fit genus. Per eporis et spiritibus et quod epus et spiritus ponantur
fit ergo superius substantia.

Quaestio 3

utrum deus et creatura conveniant in voce
in ratione substantiae

ad hoc ostenditur quod deus fit ipsum ens per essentiam sit tota entis plenitudo
sub ipsum et ad omne perfectionem prius substantiam in se habentem a se ipso
in rationem substantiam independentem nihil habentem de o esse.
Creatura vero fit in rationem secundum quod contingit dependens de
tota entis plenitudine per participationem in rationem perfectionis excludens
plur habens de o et in de o et etiam fuit nihil per totam
et unitatem in rationem substantiam est et in rationibus et in rationibus
et humanum, sed fit in rationem substantiam o et ut et angelum et solum
et et celum et

Resolutio Questionis

Si et deo deus et creatura o teneant univocum ratione. *id est, sed analogice utrum.*

Prob. 1° ipso subiecto seu entis e partem eadem partem deorum subiecto. **Prob. 2°** non subiecto seu entis sed de eo subiecto subiecto restrictioni simpliciter et essentialiter id deo predicatur de creatura. **Prob. 3°** Item quid ex parte cum diminutione et restrictione dicendo creaturae id ad eum *id est, contra* ergo non subiecto e partem eadem partem deorum. **Prob. 4°** inde et creatura.

Prob. 5° umbra et imperfecta participatio participationis quae in eis effendi o teneant univocum. cum tota entis plenitudo in parte atque deus e tota entis plenitudo creatura vero etiam in parte imperfecta participatio participationis. **Prob. 6°** in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur.

Prob. 7° in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur. **Prob. 8°** in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur. **Prob. 9°** in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur.

Prob. 10° in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur. **Prob. 11°** in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur.

Prob. 12° in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur. **Prob. 13°** in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur.

Prob. 14° in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur. **Prob. 15°** in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur.

Prob. 16° in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur. **Prob. 17°** in scriptura sanctis participatio et quod dicitur deus quasi idem cap: 4° creatura dicitur quasi o teneant univocum quod dicitur deus et quod dicitur nihilum in et inane quod dicitur.

Solutio Obiectionum.

2nd det obiter jo al a unibocum. Hi Rotz et Blö: ergo Im subla
 creature.

creatura.
Si ergo etiam dispositio et ad rationem vel ad intellectum generat. M. u. n. d. u. m.
et hinc habet et hoc: tunc ratio est et creatura, nam in deo et intellectu
et forma totam plenitudinem sui realitatis vero accipit aliter et per se
dispositionem.

Proble: si licet esse sit reale in hoc, et inuale in hoc, et in eis. bene.
 modo: ergo licet esse sit affiale, et independens in hoc, in creatione.

dependens: quod uero est ut effluat et in dependens in eo, in creatura a
17. in ipso etiam deparitas et quod differat non solum in eo et alio in eo.

ipam / roanem / cocon / aellis / sed / dixerat / per aalis / in / horat / vno / o / redundo / a / is
qu. / reperit / in / o / r / creatura / petitus / ab / ipsa / mat / roanem / et / is / vno / in / dno

formam tantum plenitudinem in creatura a thum per participationem.

Ad id quod dicitur in Genesi 1. 1. In principio creavit Deus coelum et terram. Respondetur quod in principio creavit Deus coelum et terram. Respondetur quod in principio creavit Deus coelum et terram.

debe habet univ. cat.orem.

1. *ab initio* *non vero* *deus* *et* *creatur* *affertur* *per* *ipsam* *causam* *entis* *ut* *lib. prob.*
 2. *ab initio* *non vero* *deus* *et* *creatur* *affertur* *per* *ipsam* *causam* *entis* *ut* *lib. prob.*

creaturae: 2^{ae} et 3^{ae} et 4^{ae} et 5^{ae} et 6^{ae} et 7^{ae} et 8^{ae} et 9^{ae} et 10^{ae} et 11^{ae} et 12^{ae} et 13^{ae} et 14^{ae} et 15^{ae} et 16^{ae} et 17^{ae} et 18^{ae} et 19^{ae} et 20^{ae} et 21^{ae} et 22^{ae} et 23^{ae} et 24^{ae} et 25^{ae} et 26^{ae} et 27^{ae} et 28^{ae} et 29^{ae} et 30^{ae} et 31^{ae} et 32^{ae} et 33^{ae} et 34^{ae} et 35^{ae} et 36^{ae} et 37^{ae} et 38^{ae} et 39^{ae} et 40^{ae} et 41^{ae} et 42^{ae} et 43^{ae} et 44^{ae} et 45^{ae} et 46^{ae} et 47^{ae} et 48^{ae} et 49^{ae} et 50^{ae} et 51^{ae} et 52^{ae} et 53^{ae} et 54^{ae} et 55^{ae} et 56^{ae} et 57^{ae} et 58^{ae} et 59^{ae} et 60^{ae} et 61^{ae} et 62^{ae} et 63^{ae} et 64^{ae} et 65^{ae} et 66^{ae} et 67^{ae} et 68^{ae} et 69^{ae} et 70^{ae} et 71^{ae} et 72^{ae} et 73^{ae} et 74^{ae} et 75^{ae} et 76^{ae} et 77^{ae} et 78^{ae} et 79^{ae} et 80^{ae} et 81^{ae} et 82^{ae} et 83^{ae} et 84^{ae} et 85^{ae} et 86^{ae} et 87^{ae} et 88^{ae} et 89^{ae} et 90^{ae} et 91^{ae} et 92^{ae} et 93^{ae} et 94^{ae} et 95^{ae} et 96^{ae} et 97^{ae} et 98^{ae} et 99^{ae} et 100^{ae} et 101^{ae} et 102^{ae} et 103^{ae} et 104^{ae} et 105^{ae} et 106^{ae} et 107^{ae} et 108^{ae} et 109^{ae} et 110^{ae} et 111^{ae} et 112^{ae} et 113^{ae} et 114^{ae} et 115^{ae} et 116^{ae} et 117^{ae} et 118^{ae} et 119^{ae} et 120^{ae} et 121^{ae} et 122^{ae} et 123^{ae} et 124^{ae} et 125^{ae} et 126^{ae} et 127^{ae} et 128^{ae} et 129^{ae} et 130^{ae} et 131^{ae} et 132^{ae} et 133^{ae} et 134^{ae} et 135^{ae} et 136^{ae} et 137^{ae} et 138^{ae} et 139^{ae} et 140^{ae} et 141^{ae} et 142^{ae} et 143^{ae} et 144^{ae} et 145^{ae} et 146^{ae} et 147^{ae} et 148^{ae} et 149^{ae} et 150^{ae} et 151^{ae} et 152^{ae} et 153^{ae} et 154^{ae} et 155^{ae} et 156^{ae} et 157^{ae} et 158^{ae} et 159^{ae} et 160^{ae} et 161^{ae} et 162^{ae} et 163^{ae} et 164^{ae} et 165^{ae} et 166^{ae} et 167^{ae} et 168^{ae} et 169^{ae} et 170^{ae} et 171^{ae} et 172^{ae} et 173^{ae} et 174^{ae} et 175^{ae} et 176^{ae} et 177^{ae} et 178^{ae} et 179^{ae} et 180^{ae} et 181^{ae} et 182^{ae} et 183^{ae} et 184^{ae} et 185^{ae} et 186^{ae} et 187^{ae} et 188^{ae} et 189^{ae} et 190^{ae} et 191^{ae} et 192^{ae} et 193^{ae} et 194^{ae} et 195^{ae} et 196^{ae} et 197^{ae} et 198^{ae} et 199^{ae} et 200^{ae} et 201^{ae} et 202^{ae} et 203^{ae} et 204^{ae} et 205^{ae} et 206^{ae} et 207^{ae} et 208^{ae} et 209^{ae} et 210^{ae} et 211^{ae} et 212^{ae} et 213^{ae} et 214^{ae} et 215^{ae} et 216^{ae} et 217^{ae} et 218^{ae} et 219^{ae} et 220^{ae} et 221^{ae} et 222^{ae} et 223^{ae} et 224^{ae} et 225^{ae} et 226^{ae} et 227^{ae} et 228^{ae} et 229^{ae} et 230^{ae} et 231^{ae} et 232^{ae} et 233^{ae} et 234^{ae} et 235^{ae} et 236^{ae} et 237^{ae} et 238^{ae} et 239^{ae} et 240^{ae} et 241^{ae} et 242^{ae} et 243^{ae} et 244^{ae} et 245^{ae} et 246^{ae} et 247^{ae} et 248^{ae} et 249^{ae} et 250^{ae} et 251^{ae} et 252^{ae} et 253^{ae} et 254^{ae} et 255^{ae} et 256^{ae} et 257^{ae} et 258^{ae} et 259^{ae} et 260^{ae} et 261^{ae} et 262^{ae} et 263^{ae} et 264^{ae} et 265^{ae} et 266^{ae} et 267^{ae} et 268^{ae} et 269^{ae} et 270^{ae} et 271^{ae} et 272^{ae} et 273^{ae} et 274^{ae} et 275^{ae} et 276^{ae} et 277^{ae} et 278^{ae} et 279^{ae} et 280^{ae} et 281^{ae} et 282^{ae} et 283^{ae} et 284^{ae} et 285^{ae} et 286^{ae} et 287^{ae} et 288^{ae} et 289^{ae} et 290^{ae} et 291^{ae} et 292^{ae} et 293^{ae} et 294^{ae} et 295^{ae} et 296^{ae} et 297^{ae} et 298^{ae} et 299^{ae} et 300^{ae} et 301^{ae} et 302^{ae} et 303^{ae} et 304^{ae} et 305^{ae} et 306^{ae} et 307^{ae} et 308^{ae} et 309^{ae} et 310^{ae} et 311^{ae} et 312^{ae} et 313^{ae} et 314^{ae} et 315^{ae} et 316^{ae} et 317^{ae} et 318^{ae} et 319^{ae} et 320^{ae} et 321^{ae} et 322^{ae} et 323^{ae} et 324^{ae} et 325^{ae} et 326^{ae} et 327^{ae} et 328^{ae} et 329^{ae} et 330^{ae} et 331^{ae} et 332^{ae} et 333^{ae} et 334^{ae} et 335^{ae} et 336^{ae} et 337^{ae} et 338^{ae} et 339^{ae} et 340^{ae} et 341^{ae} et 342^{ae} et 343^{ae} et 344^{ae} et 345^{ae} et 346^{ae} et 347^{ae} et 348^{ae} et 349^{ae} et 350^{ae} et 351

[illegible]

1. *Intellectus* 2. *Voluntas* 3. *Imaginatio* 4. *Sensitivitas* 5. *Appetitus* 6. *Conscientia* 7. *Memoria* 8. *Ratio* 9. *Veritas* 10. *Scientia* 11. *Veritas* 12. *Scientia* 13. *Veritas* 14. *Scientia* 15. *Veritas* 16. *Scientia* 17. *Veritas* 18. *Scientia* 19. *Veritas* 20. *Scientia* 21. *Veritas* 22. *Scientia* 23. *Veritas* 24. *Scientia* 25. *Veritas* 26. *Scientia* 27. *Veritas* 28. *Scientia* 29. *Veritas* 30. *Scientia* 31. *Veritas* 32. *Scientia* 33. *Veritas* 34. *Scientia* 35. *Veritas* 36. *Scientia* 37. *Veritas* 38. *Scientia* 39. *Veritas* 40. *Scientia* 41. *Veritas* 42. *Scientia* 43. *Veritas* 44. *Scientia* 45. *Veritas* 46. *Scientia* 47. *Veritas* 48. *Scientia* 49. *Veritas* 50. *Scientia* 51. *Veritas* 52. *Scientia* 53. *Veritas* 54. *Scientia* 55. *Veritas* 56. *Scientia* 57. *Veritas* 58. *Scientia* 59. *Veritas* 60. *Scientia* 61. *Veritas* 62. *Scientia* 63. *Veritas* 64. *Scientia* 65. *Veritas* 66. *Scientia* 67. *Veritas* 68. *Scientia* 69. *Veritas* 70. *Scientia* 71. *Veritas* 72. *Scientia* 73. *Veritas* 74. *Scientia* 75. *Veritas* 76. *Scientia* 77. *Veritas* 78. *Scientia* 79. *Veritas* 80. *Scientia* 81. *Veritas* 82. *Scientia* 83. *Veritas* 84. *Scientia* 85. *Veritas* 86. *Scientia* 87. *Veritas* 88. *Scientia* 89. *Veritas* 90. *Scientia* 91. *Veritas* 92. *Scientia* 93. *Veritas* 94. *Scientia* 95. *Veritas* 96. *Scientia* 97. *Veritas* 98. *Scientia* 99. *Veritas* 100. *Scientia*

1. Differentiis. *ent. d. it. ent. creature, that aliquid officio. an. ngo se totis*
 2. At duo ans. *hnt. aliquid officio. ioc. annual. q. t. do: q. ioc. ent. s. b.*
 3. Simpliciter. *ent. d. it. ent. creature, that aliquid officio. an. ngo se totis*

aliquis effluat cor in univocis, namque in eo est simpliciter univocum.

instab: scto *Cicet halitus sct dependens e porta naali et porta naali*

Recht 6. Eiam disparitur. a habilitat ad pota maalt 6 fink luri.

*vesti meo, munda hinc, illi vultu uideat et hanc tibi pro se
etiam potam maalem qm vestib.*

comprehendit totum vultu 6 plenitudinem d. it. summi. Waller

[illegible][illegible]

Magnificat et c. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶

in rubea porphyra et postea in diversa signa. Item vero in
annulato deo ad reliquias, quae simplici et diversa et

Instab: si creatura est in se existens ergo
 Probi aut o e in alio tamquam in subiecto ergo
 si deo aut e in se existens solum quod tunc p[er] se existens
 et p[er] participationem deo e in se existens abso[lu]te, et
 solum totum, est in plenitudine ergo. et sic o creatura in se
 existens deo in ratione subiecti.
 Instab: q[uod] independentia et in finitudo o includit in ratione
 totali subiecti: ergo ratio subiecti eodem modo dicitur deo et creatura
 Probi aut subiecta p[er] abstracti ab independentia et infinitate
 tunc ergo
 si deo aut o in se existens in ratione totali subiecti creatura q[uod]
 quia hec finitudo e et dependens in ratione subiecti, totali in creatura ergo
 deo e solum comprehensibilis omni in se plenitudine, et totaliter
 involvit independentiam et infinitudinem, adeo q[uod] p[er] abstracti
 ab infinitate et independentia cum ipso in deo est ipsum et
 gratiam et absolute, solum e[st] plenitudo
 Instab: B[ea]t[us] p[ro]p[ter] affirmari de deo ut independentem, et o[mn]i
 affirmare in se totali de deo ut subiecti: ergo ratio subiecti p[er] abstracti deo
 Probi aut recte de deo e omni potens q[uod] e independentia et
 infinitas: o[mn]i recte de q[uod] subiecti: ergo
 si ergo utrumq[ue] aut: ex eo i q[uod] deus sit subiecto ipso, in ipsum
 et plenitudinem sequitur q[uod] sit omnipotens et
 Instab: At[que] solum recte de deo abstracti subiecti, et tunc cum creatura
 q[uod] e subiecti o[mn]i recte de q[uod] e independentia et infinitas: ergo p[er] participat
 ratio subiecti in deo o[mn]i creatura independentia et infinitas: et
 si ergo aut: o[mn]i magis dicitur deus cum creatura, p[er] rationem
 in se p[er] independentiam, cum ipsa ratio subiecti in deo est
 independentia.
 Deinde licet ratio subiecti abstracti possit importare deo o[mn]i potens
 est univoca deo et creatura, q[uod] ad univocitatem sequitur
 perfecta abstractio
 obiecti B[ea]t[us] aut e obiectum metaphysice, atq[ue] obiectum scilicet
 creatura debet ee univocum solum interiorum: ergo
 Probi mi obiectum scilicet debet ee medium demonstrationis
 ergo debet ee univocum.
 Quia ergo mi obiectum probatur dicto contr[ario]: debet ee univocum
 relative ad sua interiora ergo: q[uia] in illis e partim idem p[er] se
 e[st] relative ad premissas demonstrationis e[st] subiecti medium
 q[uod] debet in utraq[ue] premissa solum eodem modo alteri p[er] se
 Et in syllogismo
 Instab: medium demonstrationis debet ee univocum ergo debet
 ee univocum
 Probi iterum deo q[uod] relative ad interiora ergo relative ad pre
 missas demonstrationis idem.
 si obiectum deo aut debet ee univocum e debet solum eodem modo
 deo: ita debet obiectum interioribus dicitur subiectum ratione ergo
 ut e valeat demonstratio subiecti q[uod] medium sumatur p[er] eodem
 modo licet possit dicitur modo et tunc subiecti interioribus
 hinc vult hec demonstratio p[er] se p[ri]m[us] principia, atq[ue]
 long[ue] e[st] p[er] se, ergo e p[ri]m[us] syllogismus et tunc p[ri]m[us] e fruit[ur] annallogis
 et tunc p[ri]m[us] p[er] se, p[er] se e[st]

Petus quia analogia deus et creatura dicantur in analogia

R: in analogia analogia attributionis quia res entis et indeo
simpliciter et absolute independentes et infinitas in creatura autem
solum quod participata est unitas unde creaturae o dicitur in
nisi per habitudinem ad deum habet etiam participationem sicut me-
dicina pulvis ab his dicuntur rana per habitudinem ad ranita-
tem sicut in tali existentem

Quaestio 4^a Ultim deus ponatur in predicamento substantia

R: negatur. Responsio patet ex dictis quibus precedentibus etiam
prob: ut aliquid ponatur in predicamento subtile debet terminari in voce
subtile creaturae aliquid deus o dicitur in voce sed analogia creaturae
cum subtile creaturae ergo o potest poni in predicamento subtile
Prob: mi rae subtile o e simpliciter eadem sed partem eadem
partem de vera in deo et creaturae: ergo deus analogia etiam
evident cum subtile creaturae
Prob: ant: rae ostendit eadem deo simpliciter et solum habet
plenitudinem creaturae a deo solum quod et per participationem
ergo rae subtile o e simpliciter eadem sed partem eadem partem de vera
in deo et creaturae.

Idem possunt alii probationes quibus precedentibus
Prob: inquit: Deus o est quod est deus: ergo o potest poni in predicamento
subtile
Prob: ant: o quidem o est quod: quia genus intelligit potest relationem
et per se habet relationem per deum: atque indeo nulla recipi potest
intelligit et perfectibilis ergo.

Prob: mi: perfectibilis dicitur negationem perfectibilis quia habet
nisi atque indeo nulla recipi potest negationem perfectibilis cum intelligit
perfectus ergo
Prob: o est deus: quia vera deus o intelligit solum genus
solum rae deus deus: atque deus dei includit solum
solum genus ergo

Prob: mi: infinite perfectionem includit omnem perfectionem ad deum
rationem sui quia deus: atque deus dei est distinctus et perfectus:
ergo obicitur deus e subtile ergo ponitur in predicamento subtile

R: deo aut e subtile infinita deo: finita ergo: iam vero deus etiam
infinita o ponitur in predicamento quia o potest terminari in voce creaturae
creaturae sed solum subtile finita in predicamento collocatur quia
antibet etiam cum aliis finitibus
Prob: de subtile infinita sui deus potest estare quia deus: ergo
etiam potest poni in predicamento

Prob: ant: potest definitur ens a se ergo
R: nego ant: ad probam deus aut potest definitur ens a se deus
pprie de deo ergo in pprie de deo o potest definitur deus pprie
dicta quia nec est deus et deus: atque deus o potest estare quia deus

ut probamus ergo o potest definitur deus pprie dicta
est deus definitur deus in pprie dicta quia subtile etiam
descriptio nec est deus unde deus potest habere aliquid analogia
per modum quia deus hoc deus deus potest habere
potest definitur deus et vera genus deus deus creaturae ergo deus
potest definitur deus pprie dicta

Prob: ant: subtile predicatur deus o et creaturae tamquam deus et creaturae

spec. Tri. Cuius Inquit ergo e. Iosion spec. uib.

[illegible]

1914. *Bio subita e così deo et creatura ergo*

[illegible]

sanitas porre tunc in aet. reposita, in medietate a. et per hanc in aet. ad aet.

Instab. 4° subtra p^r abstrahit a deo et creabitur: ergo

In alto Prob: ant p^a c^o l'io indeo rae uⁱ l'and. porse jui o Sai fendi

in qui in suo Bto, o accepta infinitudine, ergo
in 500 anis; per abstracta perfecti, ergo imperfecti transeat.

o pat real
perfect

perfecti ab alio qdo recipitur alio nullo modo recipi: atq; si
inter subiecta indeo & ex pto pcedo, cum subiecta indeo & ex pto pcedo

10 Met in positiōe abstrali, impoſiti qđ abſtractio impoſitio

totum enim unum
 quod substat seu

o accepit explem deo et eius infinitudine sed implere illam: ergo

iam vero ad univ. rationem requiritur ut abs. recte possit esse.
Dicitur tunc quod quia cum ratio existit non potest esse in d. ut absolute.

Italis et Turcum cum plethororum o videtur tempore potest etne deo

obiter de composito conib^o repugnans de: ergo nihil impedi-

quo minus ponat ut in partem
 sub: an possunt esse in eadem diversa attributa ergo.

2. Doq. composioe actus et potestati
2. Doq. composioe actus et potestati

compositio rationis hoc e paffusio
compositio rationis hoc e paffusio

componi di diverse idee d'una idem idem diversa attribuita a tre persone. 11

gpho diversa connotata vel 21/20 ca. a nullo modo per
compositio vocat. at pote scribi et gra et ita. a inde nihil

7. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶

duis quod eoe in quo uniuersae animalium rationes creaturae.

raons
In deo o repugnat
et pota

R: nōdo etiam disparitas ē qd diuina rationis factū ē nō in
del pester hōmōe p lūi' eius quib' valent. et diuersas rationes conueniunt

que pesser tione e pueri eia aqua balneo et officinae rames con
tione quarum pueri et diversa idet 6: et compositio
eae actu et vicia tunc et in vicio et eae

et perfecti. Et illud quod dicitur negationem potest contrariari quod est

unde genus de perfectis et
mutabilibus non unitis inde videtur quod ab independentia in cognoscendo

post ad

Prob. antirrac. utilis p. d. t. f. l. s. i. n. l. e. o. n. a. r. u. s. i. t. b. t. l. i. t. a. t. e. r. g. o.
 & r. a. s. e. n. t. i. s. r. a. c. i. o. a. b. i. n. d. e. p. e. n. d. e. n. t. i. o. n. i.

18

96/96. suppositum
etiam suppositum creatum

habendi ad beatitudinem
ergo o oblecta deo electis sumptus in cetero o in beatitudine
ponitur in p[re]dicamentis in p[re]dicamentis

Christi o minoris in creatura qm facti Petri
 in regenda illi ppro christi o creaturae absolute

na habendo o mesmo R\$ 100,00 em e R\$ 100,00 o por pond na do momento

[illegible]

positum reuertur ad idem in dicto documento: ergo et substantia
huiusmodi est substantia in dicto documento: ergo et substantia

penitibus ut complementum supradiale et sol rariorem

naam modu ^{allimela} / potins dte ²⁸⁷ ^{attent} ^{ipsum} ^{genit} ^{stare}
^{stent} ^{ipsum} ^{genit} ^{stare}
^{stent} ^{ipsum} ^{genit} ^{stare}

*é dada a cada pessoa uma ficha completa detalhada, no qual se contém
e completa personalidade de: um sumário na parte superior*

$\phi = \text{ens}$ por se subsistent; ergo ϕ e completa e final.
 ϕ e ens por se subsistent e adigente a constituinte na
 do ϕ e ens por se subsistent e adigente a constituinte na

*temperamentum ergo
quod talis persistens est motus qui nihil fit sui nisi bene patitur totalem*

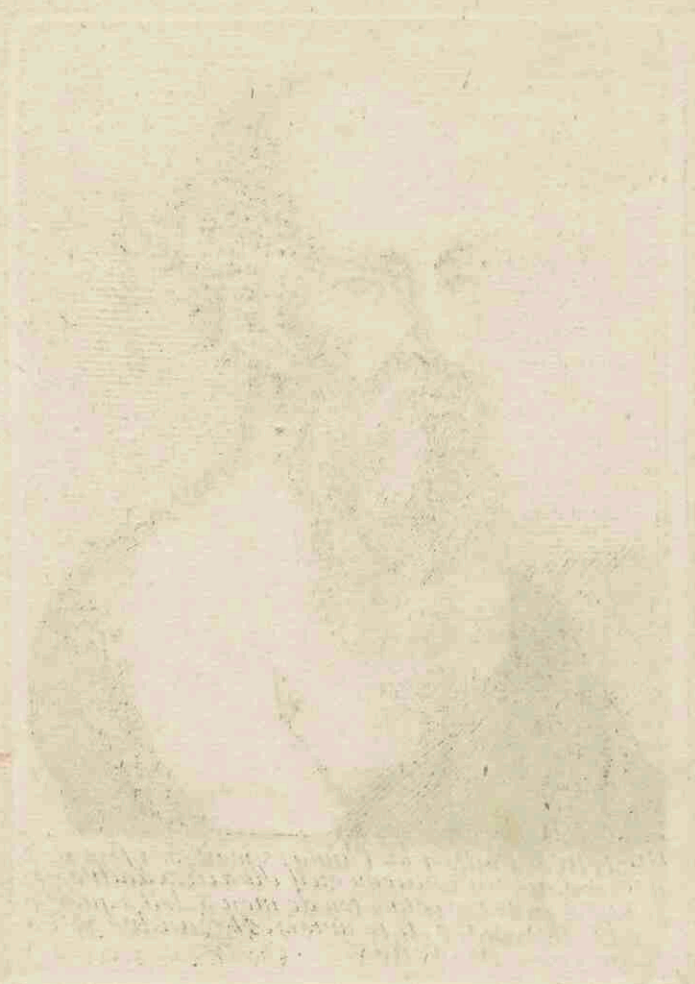
Substanz ist eine substantielle, konstitutive Person
als Substanz und Normen & z. B. für die Substanzialität und Substanzialität
aktuelle Person: radikale Normen & z. B. für die Substanzialität und Substanzialität

at quiet intelligence and a mild conduct & sweet temper.
 In this and her excellent conduct.

Diogenes Philosophe Chiniq: vivoit sans soïn il de-
 neïtra dans un tonneau ou il dit a Alexandre con-
 lettoit deuant luy retire toy de mon Soleil à quoy r-
 pondit Alexandre, si je netois Alex andre je n'a-
 lerois estre Diogenes.

Chez. Honnart au Coq

Existencia e modus quo subiecta sit subiecti et proprium totale
a integritate subiecti functionem. si illi modus subiecti intellectus
vocatur personalitas

Suppositum subiecta que e suis subiecti et proprium totale subiecti
functionem: si intellectus subiecti sit vocatur personae.

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

hinc a subiecto e suis subiecti et proprium totale suarum functionum

Disputatio 4.

de

Predicamento Quantitatis

Quaestio 1^a

Quid Sit Quantitas et Quod duplex.

Quantitas e extensio, plurimum id quod respondetur ad questionem factam
Quantitas vel quod duplex sit

Quantitas sit in continuo et discretam.

Quantitas continua e illa cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

Quantitas discreta e illa, cuius pars est dimidia, et mensura subiecti

In casibus a rebus in se dista, sed rerum modum, seu res ipsas quantitas
in se habent, et habentur et o. vero dimensionibus unitatis per modum abstracti
o. habentur ad quantitatem pertinere
unde tempus o. habet mensuram, seu numerus aut quantitas
motus, ut voluit aristoteles, quia motus sit mensura temporis
discreta in physico.

Quantitas permanentis dividitur in lineam, superficiem et corpus sui
solida. haec tria sunt specialia extensionem nam
linea, e. intensio in longum. ^{latitudo} ^{profunditas}

o. qd. velut aliqua longitudo, sine latitudine, et profunditate
ad id extendi possit. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo} ^{latitudo} ^{profunditas}
linea et profunditate. V. q. aliquis sit motus altitudinem habens
nulla habita ratione eius latitudinis aut profunditatis
superficies e. extensio in longum latitudinem. nam potest duci
longitudo et latitudo, prioris separata a profunditate, quia mensura longi
est latitudo, et profunditatem.

o. materiam dicitur esse solidum e. extensio in longum latitudinem
et profunditatem. habita ratione qualitatum. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
physice sumptis insunt et dicitur quod capaxitatem multam habita
habita. nota vnde, aut alterius corporis in eis insunt.

Dico de linea, et superficie. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
o. species quantitates.

Ad id autem sub aliquo. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
comparandum superfitiem et superficies id comparandum. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
ergo, q. extensio eorum ostendit sub parte nempe linea linea et superficies
superficiebus partialibus.

Species a incompleta sub aliquo. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
si completa est sub alio. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
si completa est sub alio. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}

Dico de linea, eponit superficiem et superficiem eponit
solida. corpus e. completum.
Ad id autem malet ut et principium. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
presupponit longitudinem et corpus latitudinem. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
ergo q. nec longitudo sola superficialis, nec latitudo sola eponit
eum superficies eponit et localiter definitur, extensio eponit
a latitudine profunda.

Si autem ergo puncta mathematica seu indivisibilia, aut potest
longitudo indivisibiliter spectata. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
ita superficies et latitudo ita eponit. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
construunt ad positionem. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
fit solum mathematicum seu ad quodlibet.

Species quoniam sunt proprietates quantitates
itaque per se sunt in e. quantitates nihil contrarium
alio contrarium. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}

Ad quantitas o. adicitur maius et minus, ut si fieri possit
maius et minus.

Ad proportionem e. quantitates aut dicuntur equaliter inaequaliter.
equaliter dicitur relative sicut quantitates mensuratas. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
autem alteram excedit, et relative inaequales. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
alteram excedit. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}

mensura e. alia quantitas seu extensio, ad applicationem
sit aptum, e. manifestare extensionem, ut si vna.

Indicantur autem quantitates hoc modo ordinari. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}
alia e. continua, alia discreta, continua alia permanent alia
processiva. ^{latitudo} ^{profunditas} ^{longitudo}

Pro non qd recipitur in quantitate i extenso p^orum in ordine ad se, cetera vero
sc: uolens localit, impenetrabilitas etc. sequuntur ad illam: inq: affluat
tates existit? i solent tunc p^orum in ordine ad se.

Probi mi: prius e habere in se plus qm i lab occupare locum
f. expellere a loco it ergo: unde auct. epus christi in eu. h. i. i. a. l. u.
sua quantitate et in lab occupare locum o. e. mensurabile
debibile etc.

hic ergo phisica extensa tria illas o parit quidem ptes interse
distantes distantias locali qd o et extens localiter parit tri ptes
distantes interse distantias entitativas qd o et extra se in se totum quod entitativum
tam quo ad quantitatatem / hinc tri qd o sunt interesse confiteri qm ibi sunt
in eodem individui loci

sed hic peripatetici comen-
tentur ut peripatetici impugnant hanc extensionem p[er] h[uius] ordinem ad se-
distam ab extensione locali, enim a prius et posterior p[er] h[uius] ordinem
extensio localis, videtur ab his antiquis quod se ignorat et ad h[uius] ordinem
tandem ad explicandum h[uius] ordinem extensio, quod o[mn]i[m]o recte
sine illa explicat p[er] h[uius] ordinem.

Quoniam hic peripatetici conformiter ad alia ppta istum ^{libro}
 2mo quantitate. R. Al. p. 15.

monitumque hancq[ue] Ethiopiae & Altera loca indet[er]minata car-
testationem eum & mutata illos militis macula restat in car-
stratione suam. Etiam dimissionem, ditionem sua dicit exten-
sione sui quantitate & modo futionem maculae & h. dicit phib.
De ne suetiam maculae su.

Respondent igitur periphetici sunt sine quantitate nullas
aliter ptes integrantes eo qd ptes integrantes sunt extense vel inordin
ad se vel inordin ad eodem: ptes a extense ex negleant sine exten
sione seu quantitate

sunt in quodam sublimi sine quantitate. Libere itaque sublimia
 de continet et inordinat: quia si sublimia naturaliter sine quantitate essent
 plures sublimiales in eodem haberesi ad illa quantitates ad sublimia
 esset productio sublimium. Sed plures sublimialissimi ad dicta non possunt
 extendi: hec ita capiat qui potest et sine capere posse. ~~Sublimia~~
 in intellectu et bilia se loquuntur, cunctis fatentur.

Questio 3^a

Quantitas realiter distinguitur a substantia
Materiali

hic litteris agenda sunt fore de quantitate seu extensione dicto
mixtae, quatenus a modis propriis, seu quod multum inter se habile on
extensione ille deles originata esse indemonstrata, quod propriis estan
partineat, deo de utraque questione instituemus scribere

putineat, deo ultra questionem instituemus quod in
his articulis: extensio et quantitas realiter distincta sunt
a se.

Probi: idea quantitatis e idea epossib ergo quantitas e possib
realitas e epos

ptu. Probi. antb. Idea quantitatis e extensio in ptu: alibi extensio in
Idea sporis: ergo Idea quantitatis e Idea sporis.

Prob: m in hoc distib: ep us a spiritib: a spiritib: est simplex
 distib: partib: ergo idea spiritib: est ensio in partib:

idea quod est in distictis quantitas dei extensoria subiecta esset
pot. utriusque unumquodque atque hoc, saltem, ergo

Probi mi o pot separari de g. actiuni la unu castel de la
 remanente se afla la unu ergu de la saldinu

est. Prob. aut. illud inueniuntur in illa extinguitur sequantur et hinc
extinguitur et extinguitur est. Prob. aut. illud inueniuntur in illa extinguitur sequantur et hinc

Pro: ad hoc est ostendendum quod eandem quantitatem habet extensionem
et extensionem foret ad hoc demonstratio.

Ad illa uero correspondet alibi et minime Dolij in taliis
et illa correspondet, et qui isto casu sulla uero respondet

Prob: una a sinistra viene espressa in singulis del η e θ vini

allatum sed Alion quantitas seu extensio inter ang. in CHa. ad
componeret orbis et singulis doli interballis b.

extensio
Prob: 3^a

quantitas per se separant a substantia & maxime volu. g.
locali incho. abstrahendo: alius hoc dicit nequit: ergo.

Prob: mi: opus - tituli in ecclesiastica. hoc p[er] se vult p[ro]p[ri]e
ordine ad locum p[er] se o[mn]i sive intentione locuti.

ad quod ordinem christi in ecclesiis humanum et recte organisatum

addo qd si quilibet existere possit sine magis vel alio et

accident to the light box, et ainsi, pour les divers cas, on en a fait un grand nombre.

maam
et quantitate. rectiter distans.

Solvuntur Obiectiones

obiter jelt et quantitas o distinguitur a tempore mathematico
o requiritur qd o distatut a tempore physico ergo quantitas realiter
distat a tempore

¶ Si duo ens si epus mathematicum et physicum realiter dist-

physicalem et mathematicam demonstrat, quod mathematicum
quatenus precise extensionem habet, dimensibile est.

quod est idem quod est idem quod est idem

distinção: as quantidades post. referem-se a tempo físico, ergonômico

Proh. ant. in venerabili eucharistia: quantitas panis si ne panis
ergo quantitas pot. separari a corp. physico

*Sic rigide aut ut probat dicitur nobis: e quantitas partib' veracit realit
sine punte ngo. e quantitas apparenz cor: o e ystantitas puerib' veract
realit; qu talis quantitas e vntato plura partib': atq' si facta consi
ratione o remanent pto partib' ergo o remanet*

facto effectatione et apparebunt in pane ante conversionem et de
divinitus remanere spiritus panis id est apparebit.

[illegible]

probi: ans: sacramentum remanet realiter extra figuram ergo remanet eadem quantitas reali;

Ai rigo ank' ad Prodi: disto amb' sacramentis remanet realiter
extensio eadem numero extensione, nro. eadem spz et similis propositi
extensiones eor. tertia facta consecratione o remanet eodem numero exten-
si et quantitas qd hie numero quantitas e modis hinc numero bibl:
atq; o remanet eodem fultum | um nota. defertur. sicut quod lo rege
nec eadem numero quantitas

Remanet in standis omnino eadem que ex pte christi
subsistent in locum partium puncti. Remanet in nobis in nobis
et prestant quantitas puncti et ad effect.

Deinde dict. populi remanent eadem numero post illas relationes
ad nos. quia illam relationem negant ad potest. quantitatem
sed et remanent eadem numero relatione ad rationem quia constat
aliter distinguat. populi in 2. in a priori nempe epist.
christi et a pane. distit. quare eundem prior et accidentia

gratificatio satta conseratore o i extensto e partib chetib
off or eadem numero quantitas grantib

regis edem numero vultus pariter
 puerum o. extendit nautis operis = huius de sacra-
 mentalibus et imperabili no. 10. 10. 10. extendit vultus et
 sacramentis o. extendit nautis = post Christi q. 10. extendit
 o. ea qm. huius dicitur erat in terra aut qm. huius in-
 glos et qm. 10. 10. 10. extendit sacramentis = regis

Deinde exornata christi in venerabili sacramento e. p. f. m.
positio primum extra ptes, sed positio presentiarum extra presentia
que nales o. i.

quæ nautis & c.
a tunc introitus portus christi sacramentalis modo super nautis
existens et repitit nautis cum i. epist. christi repitit repitit

Ita extensio in extensione. **Art. 101.** solum minime et ubi presentis
 eodem modo disponantur quo disponantur per partes, ut valere
 eandem super se etiam ac extenderent partes partes ante confectionem
Art. 102. 4ta epus christi in extensio et inter spiritibus: ergo
 sine omni omni in extensione.

Art. 103. 4ta an: e inter spiritibus apparentes: ergo: quia o magis apparent
 quoniam spiritibus: e in partibus spiritibus re ipsa: ergo: quia spiritibus re ipsa
 et esse o sit: atque epus christi ut pote humanum et debile
 organizationem. **Art. 104.** carnem et ossa: ergo

nullo in iustis epus potest et realiter inter spiritibus sine ulla
 extensione: aliter o taliter o effectus magis sui potest partes effectus spiritibus
 tota nulla effectus disto partibus i toto, modo ad partem. **Art. 105.** deinde
 non tenet, quod humanum in partem muti magis humanum effectus
 imo hoc non tenet in indebitis et taliter possit et debet con-
 siderari.

Art. 106. 5ta epus christi est totus dictus solidus et sine extensione:
 ergo: **Art. 107.** 6ta an: sine extensione vera: ergo: apparentis sed sine

extensione apparentis quia o apparent nisi in extensio partibus: alio o sine
 extensione vera: quia illa necessaria e ad constitutionem partibus humani
Art. 108. 7ta epus christi: taliter in toto et taliter in partibus
 fragmentis: ergo: sine extensione vera.

Art. 109. 8ta an: taliter sub singulis fragmentis: **Art. 110.** 9ta an: taliter
 sub una forma presentis: ergo: spiritus reproducentur: **Art. 111.** 10ta an: taliter
 presentis: taliter presentis taliter epus christi quod antea erat
 presentis minimam partem: **Art. 112.** 11ta an: taliter presentis taliter epus christi quod antea erat
 in epus christi: ad hoc: taliter sub singulis fragmentis: alio o effectus
 plene et est sine extensione: cum in uno quodque fragmento sit extensio
 minima quidem sed extensio epus humanum et debile organizationem
Art. 113. 12ta an: de hinc quod christi in toto et taliter in singulis fragm-
 entis ad separationem nam in concl. t. n. d. in parte et in toto
 appositum ad hoc verum facta separatione.

Art. 114. 13ta an: quod omni o effectus epus christi spiritibus reproducentur
 in talia hostia: ergo: taliter in toto et taliter in partibus
Art. 115. 14ta an: taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 116.** 15ta an: taliter in toto et taliter in partibus

Art. 117. 16ta an: taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 118.** 17ta an: taliter in toto et taliter in partibus
 taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 119.** 18ta an: taliter in toto et taliter in partibus
 taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 120.** 19ta an: taliter in toto et taliter in partibus

Art. 121. 20ta an: taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 122.** 21ta an: taliter in toto et taliter in partibus
 taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 123.** 22ta an: taliter in toto et taliter in partibus
 taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 124.** 23ta an: taliter in toto et taliter in partibus

Art. 125. 24ta an: taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 126.** 25ta an: taliter in toto et taliter in partibus
 taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 127.** 26ta an: taliter in toto et taliter in partibus
 taliter in toto et taliter in partibus: **Art. 128.** 27ta an: taliter in toto et taliter in partibus

Propter mixtum habet tractio hostie consecratae et quicquid illa
transgreditur subterit ergo

R: ergo aut ad Propter dicto mixtum potest haberi tractio completa
pro separatione plurim eisdem compositionis sumpta pro separatione
presentium eisdem eorum reprodicti ad alios presentibus ad
eum est presentibus eorum christi hincedant in locum presentium
panis id quod fieri potest in partibus panis ante consecrationem
et in eorum christi presentibus in a se invicem deinde in
in fractione auditis sonus factus existit quia eodem modo
existunt presentibus eorum christi hincedant in locum presentium
transgreditur eorum christi atque hincedant in locum presentium ergo

R: idem maius transgreditur fractione sumpta pro separatione
plurim eisdem eorum reprodicti ergo quia eorum christi et in partibus
corruptibile transgreditur fractione sumpta pro separatione presentium
eisdem eorum reprodicti ad alios presentibus idem presentibus eorum
christi ad invicem separantur, et hincedant in locum presentium separari
poterant ante consecrationem.

Quintal: idem transgreditur sacramentum atque sacramentum
eorum christi ergo transgreditur eorum christi

R: idem maius eorum christi naturaliter existentibus ergo sacram
entaliter existentibus et eorum reprodicti, idem eorum christi
haberi separationem eorum christi ad alios presentibus.

ubi nec ideo constitutum constitutum in definitum accidentia
remaneant sine subiecto in sacramento altaris ergo quantitas et
alio accidentia naturaliter existentia a subiecto

R: idem autem definitum accidentia remanere sine subiecto conati
et propter idem extraneo et super naturali ergo: omnia constantia
definitum accidentia et sine subiecto conati sine subiecto
contra multiplicem qui voluit et fieri transgreditur panis
in eorum christi, et o. definitum absolute a accidentia in se
sine et omnia subiecta, quodlibet voluit ad idem pertineret
entitate ut o. subiecto separare. o. definitum idem talia
contradictionem in altari hoc in voluit contradictionem nam
accidentia ille essent subiecta et o. essent ergo hic

plena et essent accidentia et in aliquo plena et essent
hic in quibus christi presentibus eodem modo ad se ordinabile
ordinabile presentibus panis ante consecrationem. hic est idem
hic, hincedant in locum presentium

Deinde hoc constitutum constitutum et o. presentibus presentibus
presentibus hincedant in locum presentium
ergo presentibus accidentia sed presentibus accidentibus presentibus
etiam a sine subiecto constitutum constitutum accidentibus presentibus
nec presentibus presentibus presentibus

Quintal: idem est assignabile subiectum subiectum accidentium
ergo remanent sine o. omnia presentibus

númeris aliis et quantitatibus et multitudine quantitatibus
et finarum discretarum et ab invicem abijationem et numerum
distantiam illarum:

alio e transcendentalib, qd transcendit oia predicta
et per illa vagatur et movetur fortissimè qualitatum etc.

talibus numeris α et β utrumque perf. qd estat β habet β tempo-
rister completis α et ad alterius compositionem per se et naturaliter
et ordinati.

numeris sunt prout probatur numeraliter et de numeris
numerabilibus: quia numeraliter habentur vel dicuntur prout probatur a numerantibus
et de numeris numerantibus quia in rebus abstractis quod intelligitur
est illud re applicari potest.

De numero quantitate hinc etiam agimus.

quibus P et Q o; numeris a una species quantitatib.

Prob. numeris importat specialem modum extensionis in
gta: ergo e hinc spes quantitatib.

pta: ergo e bino spec. *Exanthallib.*
 Prob. ant: numerus inordinat extensionem multitudine
 in pta separatas: atqui illa extensio diffusa, e ab extensione mobili
 ergo: obiectis in numero o e ant. in numero

Probant numerab. estantib. simpliciter completib.
f. plurib. quantitatib. etib. ergo

R: nego a antea Prob: dicto ant estut unitatis semp. Hic
completib. sub aliquo. Hic vero: quia quantitates atomice sunt
totius quatenus estant oib. sub. pib. sub.

est autem simpliciter completus sub illius modo: quia quantitates continuae quatenus possunt componere unam quantitatem totalem sunt rationum partes, et quae entia incompleta.

Sec. Res. b. g. : ens completum quatenus ponitur ad id
etiam signif. b. : in completum seu quatenus cum aliis
positis ordinatur ad componendam illam.

Instab: 3° unitates 14 entis completa: ergo.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

instab: 7da die, unitates o possunt uniteri ad unam unitatem
numerice: ergo o possunt uniteri unam numero unitatem

Pro b) así: unidades en miles a. • donde para bill b al caríen entitah

Præterea aut ad Prob. 11to ut consequenter ab eadem
 entitate fuerim simpli, id est ab eadem continetur, ergo: cum
 illas nuncius quantitates sit: ergo: hinc est in se, id est
 quodlibet alia hinc sit ad eam quantitas separata, retineat
 suam unitatem nuncius: et hinc est in se, id est
 quodlibet alia hinc sit ad eam quantitas separata, retineat
 suam unitatem nuncius: et hinc est in se, id est

et manet di. h. i. o. eide ab alia, et ut potestam unitatem a retinet.

Instab. Dio unitas quantitatib. a eius unitas, ergo inseparabile.

R. deo aut. e. eius unitas perfecte simplici, ergo: simpliciter. divisione ab alia, sed et sic licet retineat eam unitatem, et retinet in distinctionem ab alia, ne eam subsistentiam, dum continetur cum illa, adeoq. saltem in adequata perdit unitatem numericam.

obiter. P. unitas ordinis o. sufficit ad unum prae se, ut patet in exercitiis atq. numeris. At istam unitatem ordinis, ergo.

R. deo ma. unitas ordinis inter entia completa, eod. q. illa, nullo modo ordinatur ad faciendum eam unum per se. unitas ordinis inter entia in completa, ergo, q. illa, ordinatur propter ad existendum in unum prae se, et ad quantitatis continuationem.

Instab. unitas completa possunt opponere numerum binarium, imo infinitum: ergo et ista incompleta.

R. deo cont. ista incompleta, videtur quid. eod. q. ordinem lineal. componendum, in per accidens, sic numerus et ista unitas, et incompleta, simpliciter, ergo, q. o. ordinatur ex sua natura ad opponendum unum eiusdem rationis, videtur continetur, et sic unitas quantitatis continetur, separate, videtur ad opponendam unum continuam totalem.

obiter. In una species o. pot. potest de alia, atq. numerus potest de quantitatibus, et cum de lineis et h. i. o. ergo numerus o. i. species quantitatib.

R. deo ma. o. pot. potest de alia accidentali, licet ergo, simpliciter eod. Quod e. una o. fit de eff. aliorum, pot. in ipsa unitate, et tunc, nam denominationes: sic licet in figura per se, et tunc, hoc et albedo spei distant, ergo, q. albedo in se pot. de hoc in concreto, potest.

Poter. quoniam ista numeri, an. fit unitas unitatis, per detinuita collectio unitatum.

R. e. determinatam collectionem unitatum, quia numerus per se, simpliciter in se esse et distat a quolibet alio, ergo, quatenus unitas per quantitatibus, h. i. per collectionem quatuor unitatum.

Dico. ultima unitas est illa numerus in se, et h. i. q. quatuor quantitatibus: ergo e. tota numerus.

Prob. ante posita quatuor unitates ponitur quatuor unitates, sublata tollitur, ergo.

R. deo aut. unitas numerus in se, et h. i. q. quatuor unitates, ergo: sicut i. sublata ultima unitate tollitur quatuor unitates, ita sublata prima, adeoq. o. magis ultima e. tota numerus, qm. prima.

Dico. ultima unitas determinat alios: ergo.

Relatio uno determinatur ^{alias} si aut determinatur ab illis
 duo sunt in quo: nam o magis quatuor unitus determinatur
 alias ad quatuor numerum quoniam quilibet est unus ab alijs, et
 numerus ille ad quatuor numerum determinatur per collectionem
 quatuor unitatum.

Disputatio 5^a

de

Relatione

Quaestio 1^a

Quid Sit Relatio

Relatio dicitur ordo unius ad aliud ut paternitas: ordo quo
 pater refertur ad filium.

Relatio alia realis, alia rationis

Relatio realis est ordo unius ad aliud a mente independenti
 ut paternitas.

Relatio rationis est ordo unius ad aliud a mente dependenti
 ut ordo potestatis ad fiduciam.

Non relationes reales licet quidam Philoſophi dicerent esse nobis
 recte apparet: nam datur in rebus id in quo potest esse
 bonum, unde dicitur: o est fiduciam et in eo quod o est rebus: alius bonum
 unde dicitur: existit in ordine rerum, tam ad se inobtemperantem ad deum
 quo nullo modo oia confusa essent: ergo.

Alias relatio pendet a mente ergo o realis.

Relatio autem relatio formalis: id est, quia illa est idea relationis in
 ad aliud. Relatio obiectiva, inquit, nam illa est res ipsa alteram respiciens
 ante mentis operationem.

Relatio realis debet dici in increatum et creatum, relatio

Relatio increata est ordo unius personae, divinae, ad aliam, quae
 nuplex est, scilicet paternitas, filiatio, spiritalis activa, et spiritalis
 passiva, de quibus Theologi.

Relatio creata est ordo naturalis unius rei creatae ad alteram vel
 ad ipsam creatorem.

Relatio creata debet dici in essentiali et accidentali.

Relatio essentialis est illa, quae suble essentialis: ut ordo filii ad
 patrem, illa relatio de se transcendentalis et rationis dicitur, quia transcendit
 ut quae ad aliud ex sua natura ordinatur.

Relatio accidentalis est ordo accidentalis, suble ad rationem
 ut ordo patris ad filium, talis relatio dicitur velut cathagorica, et dicitur
 tam et si haec relationes creatae dicantur, eorum creaturae bonae
 volunt, nil impedit in quo minus istae de illis dicantur, et contra
 haec etiam in creatura dicantur, nam in deo est relatio essentialis et potest.

PLUTARQUE DE CHERONEE, Sage Precepteur,
 graue Historien, bon Politicq. et subtil Philôsophe, bien aimé
 de l'Empereur Traian duquel il fut precept. il cōposa les
 vies des hommes illustres et autres oeuvres mourut
 en extreme vieillesse enuiron l'an de Salut 10.

Chez Wonnart au Cog

et ob id. non realiter accidentibus creatoribus, conservatoribus
Hic si deus esset substratum relationibus accidentalibus
mutacioni obnoxius. ergo 2. 2.

Si deo autem effectus adveniens mutationi aliquam imperfectionem
involventi nego: quia nulla perfectio et detractum est aut additum
nullam imperfectionem involventi deo: quia de nobis fieret creator
atque factus est per hoc ad effectus istos respectum creaturas presentes
quas tamen antea immutabat ut possibiles: unde accidit quidem
physicum et peripateticum deo advenire nequit de nobis quia in tali
dista iuncta peripateticis: sed nil obstat quia minus accidit modaliter
ipsi obstat: cum sit eius entitas taliter se habens ad creaturas
unde nulla est physica mutatio nisi ex parte creaturæ.

Deus 2° deus o perdit a creaturis: ergo

mem. neg. si ab illa denomi. rati. creati sine ulla imperfectione.

Relatio est ad fundamentum quod est ratione fundamenti ad relationem
nalem ut requiritur ut hoc sit a se. Alter existens, fundamentum
et huius inter se. realiter distantis.

fundamentum relationis: et id in quo fundatur relatio: ut aliter
in quo fundatur similitudo duorum positum.

Itaque ad ad quod humilitatis relatio. Et filius H. Rubeo.

Rao fundandi; que tam funda mentum proximalitatis e rationis pla-
et in fundamento mentis et relatio hq; eonfissio e rao fundam-
relationem, igitur prode eotis ad eodem produci huius.

fundamenta remota relationibus in oib. p^{er} amorem rep^{er}entibus,
imo nihil repugnat quod minus una relatio possit fundare alteram.
paternitas à big. referri pot. ad alteram paternitatem relatione simi-
litudinis.

fundamentum a. i. proxima. Ita cultus admittitur se unus
et membris sui dissolvenda, et convenientia actio et pu-
mentia, et mendicabilia, se ut potest et huiusmodi perfectio illa.

propter hunc. actus transit remanente relatione ex quo est fundamentum.

inf. 2^a remained for all walrus lumin effect, which, 2^a in the

potest produci, licet per illam qualitatem in unum effectum

ex dictis liquet quid sit et ubi sit.

relata a 2° ff que referuntur ad aliud. si ad se invicem permuta
dicuntur. fecit / o mutua: si in o mutua dari possunt
relata a alia ff. equi parentis / seu similes ad 2° ff. que referuntur
ad aliud eiusdem rationis et nominis legi: albus ad albus.

aliquid de quo posant itz sex diffinitiones habentibz quæ respondent ad
aliud de hisq. rationibz et nominibz ut patet ad hñm.

Petrus 1° autem ut de effñe relationibz.

R: de effñe relationibz per modum connexionalitatis
per modum interioris ineluct: unde substantia et denominatio
sunt etiam ut dicitur et nequa. o

Petrus 2° an relatio identitatis sit fundamentum, prope

Re negatibz, quia alias relatio o. est ad aliud, nam pter
fundamentum, scilicet et rationem fundandi, o. dñs aliud ad qd relatio
ordinari possit itaq. relatio item identitatis sit fundamentum pter
connexionalitatem, ut dicitur in explicatione sequenti.

relatio Rñt o. ad proprietate

primas: relatio de h. mñdo dicitur, ut Patet. filij patris filij
et patris filij

qd. relatio it. simul nuda et cognitiōe, nam Patet o. pñs
et pñs existit qm filij.

Hic relatio intelligit aliquid magis et minus, ut Patet pñs
similitudinem materis etm Pauli qui etm alio
ordinatio dñs potumendi, dedit pñs ex diffinitione relationum

Quæstio 2ª Idem

Idem Relatio Distinguat^r Realiter à Fundamento

R: et dico relationem o. se modum realiter distinctum à fundam^{to}
amento prout connatitum

Prob: partes albi sine modo dicto dicit relationem similitudinis
dñs ad alteram partem albam: ergo in alio modo.

Prob: una: partes albi qui solent albedinem e. talis pñs
et alter: ergo personam albedinem dicit relationem similitudinis
ad alteram partem albam.

notum: dñs sine modo dicto dicit relationem creaturæ
ad creaturam quæ producit in tempore: ergo sicut pñs
albus sine modo dicto pñs dicit relationem similitudinis ad alteram

obiectis 1° manet fundamentum pñs et relationis: ergo
modus distinctus.

R: de o. pñs pñs et relationis: entitatis by ngo: qd. remanet
intactas etas, sit fundamentum.

Proinde connotabile, idcirco quia fundamentum in se desinit connotabilem quodam ante et connotabat.

Instab: illa connotata est quid reale: ergo est entitas distincta
R. Do aut: est quid reale dictum a fundamento quatenus
connotat hunc: nego: indistinctum sed: est in ipsum fundamentum
super addita entitas: alias est posset existere, sine fundamento
ergo entitas illa, responderet inadequate o. est entitas subiecti et obiecti
obiectus autem solum quantum o. putat: ergo putantur
et modus differ.

R. Do aut: o putat entitatem, ergo: quia est habet entitas,
o est denominabile, sed quia denominatio putat o habet nisi
a se producta.

Instab: si relatio producit aliter realiter existens: ergo

R. Do aut: relatio terminatur sumpta, sed: quia illa relatio
est entitas sumpta, ergo: quia est entitas subiecti et obiecti
ante hunc.

Instab: Do, relatio o existit ante productionem et: ergo

R. Do aut: o existit ante entitatem: nego: quia existit ipse
subiectum. o existit ante denominationem, sed quia subiectum o connotat
hunc.

Instab: Do ante productionem hunc nil erat simile, ergo: ergo
o existit relatio entitatis.

R. Do aut: nihil est entitatis, sed relatio entitatis similis dicitur
subiecto, ergo dicitur hunc est subiectum dicitur simile, dicitur
est o connotat ante quod o habet denominationem.

Instab: Alio ubi est tota est denominatio et qui ante hunc tota
ergo.

R. Do aut: ubi cum est tota absolute, sed: quia tota absolute
sola denominat. ubi est tota relatio, ergo: quia tota relatio,
o denominat sine hunc, cum dicitur hunc ordinem dicitur.

Instab: sicut ubi est tota ubi est effectus totalis ergo est
effectus totalis est tota subiecti et denominatio ergo est
tota et denominationem relatio.

R. Do aut: ubi est tota ubi est effectus totalis primarius
sed dicitur, ergo: effectus totalis dicitur hunc relatio facere,
obitum autem relatio et hoc habet neque sine hunc.

Effectus totalis est hunc subiectum neque hunc habet
sine hunc.

Instab: ubi est entitas tota absolute, ubi est effectus
primarius et dicitur ergo cum ubi est entitas tota relatio

Adde etiam profecto hoc, quod in illa Azo magis: nam
hoc absolute secula denominat relictas. in Azo de
deret à Azo.

Quintus & Aro.
Obiecto q^{uo} profecto fundamentum est et hoc refertur ad relativitatem
interceptis etiam entitas partium

incipit abis entillas portinam
Hic ddo ant. 20 fult ad qd eud ent illatunz ingo: ga portis ent
entillas eius for entillas fu 873.

entitas eius for. entitas p. 673.
 resultat quod ad denominationes p. 673. et 674. in solutione
 incipit lib. denominationum qm antea. o habebat

erat relatio quæ ad causatorem.

addo autem oia erant absoluta sub aliquo tunc deo. § 8
ad, ergo nam licet secundum eundem inf. qd. quid absolutum
absolutum tunc ordinem ad aliud possibile, et sub illis tunc tunc
absolutum simpliciter.

frat. ab. d. antea. o. ut alius ergo o. ut ordin. l. 10.

possibly they may be under suspicion and reprehensible.

post illud nō: unde futurum erat repensibile.
 Respon. o erat odo pōd illud per accidens et ad hoc futurum
 o ē pōd illud et ex pte futuri, adeo q futurum erat repensibile
 sed erat aliquid ut qd ad hoc futurum, et sic erat repensibile
 illud, o de necessitate.

obiter A^h relative fort. Position in realiter. Pole ad and Penon

o eral e segro e too de nobre e grandeza.

minimalis / red.
 Instabilis / latio + trill. robustum den. minimalis / rubellus / wgs
 Instabilis / rubellus / tomas

In deo ans: rone nobis losingo: qm in conceptibilibus facia
huiusmodi et procul in illis b. rone nobis huius, do: qm tot.
in ipso dicitur. In illis doctrinaliter tenem, qui autem o habebat

Instal: ^o illa. Denominatio. interfectum. ergo. per. ad.

e nob. ^{hac.}
 p^{re}terea aut. e. interduces ex pte tua, vdo. qd. tua. i. p^{re}terea.
 p^{re}terea aut. e. interduces ex pte tua, vdo. qd. tua. i. p^{re}terea.
 ad denominationem e. interduces ex pte tua, vdo. qd. tua. i. p^{re}terea.

ad denominationem a inferioribus suble. e.
unde, denominatio relat. hic a pte inferioris pte
relat. hic a inferioris a pte sup. relat. hic a pte
Dicitur autem, nisi quod dicitur

obicitur se ea diffinitur realiter quorum unum potest augeri
altero o aucto. ut qui potest augeri relatio o aucto funda-
mento ego.

Prob. mi. sicut duo pariter quorum unus est albus ad 4
quidib. altus ad 6: pariter a albus ad 6 amittit duob.
quidib. albedinib. erant tunc magis dimisus o aucto funda-
mentum.

Si addo duas quorum unum potest augeri ppter pda in ppter
nego. aliquid augeri ppter per additionem intellatib. impprte a
fere ille. entitatib. additione. et sic augeri relatio o aucto
fundamento. sed potius diminuitur sicut augeri debilitas
detracto sanguine.

pro rel. quib. addant Quis itaque spiritus habet huncque
dicta et disputat. 3^a. Quæstione 3^a. ubi quæstionem et amodo
realiter diffinitur a re. manifestat.

Quæstio 3^{ia}.

Utrum Relatio Terminetur ad Absolutum vel ad Relativum

Terminus relatiue e ille. qui in se relationem habet

Terminus absolutus e ille. qui nullam in se habet relationem p se
absolutus est. qd alibi relatione. solutus.

Relatio duplex e. mixta. et o mixta.

mixta e. cuius fundamentum respicit terminum a quo diffinitur.

respicitur.

o mixta e. cuius fundamentum respicit terminum a quo diffinitur.

o respicitur.

Si. et dico. relatio o mixta. si nlla debet. Terminatur ad absolutum.

Prob. si. Terminus relationis o mixtus est relatiue. relatio o mixta
est mixta. ut patet ex definitione. ergo relatio o mixta. Terminatur
ad absolutum.

Si. et dico. debet. qd. verisimile e. om. relationem e mixtam
nam dum relationem respicit. Terminus. Terminus. relationem respicitur
relationem. Terminando.

Ita. Et relatio mixta. Terminatur ad relativum.

Prob. Terminus relationis mixta. habet in se relationem alibi e relatio o
mixta. ergo eo ipso. quo mixta. Terminatur ad relativum.

Obicitur. si. relatio mixta. Terminatur ad relativum. sequitur et
dum. mixta. relationem mixtam. inam intentionem alteram
intro.

R. rdo aut. ois i relatio multiter effialiter inio recipi
involubili duas relationes: sed nihil inde contra relationem
Ansal: darentis duo grai iuprema plicamentis relationib:
atqui hoc falsum: ergo.

R. rdo ma: o e caput huius plicamenti i relatio multiter
ut aient quidam, sed relatio magis eor, qe abstrahitur a multiter
et o multiter, aut qe recipitur thumper plicacionem ex pte sub
vel dicitur qd o sit rel at multiter simplici psonaliter
sub qe a rati o hlt rationem unius qib, et simplici simplici
et psona immolato facto thum, seu proit abstrahi t amata
et o multiter.

abice. R. rdo pcedit relationem: ergo relatio multiter
terminatur ad relationem.

Prob: ans: pnto fundamentum et tpo resultat relatio ergo

R. rdo ans: tuis multiter simplici rdo: qe recipitur
pnto entitas tui qm relatio. tuis focaliter simplici, ergo: nam
sic e simil naa cum relationes qe recipitur ut recipitur thum.

Postal: rdo fundandi paternitatem i rdo terminandi filia-
tionem. atqui rdo fundandi paternitatem i quie absolutum se
generatio: ergo et rdo terminandi filiationem.

R. rdo ma: rdo fundandi paternitatem i rdo focaliter
pnto. terminandi filiationem, ergo qe talis rdo: ipse paternitatis
rdo radicalis et multiter, terminandi filiationem: rdo: qe generatio
i rdo quo tamq in rati fundandi resultat paternitas, quod focaliter
filiationem terminat.

Disto 3to si paternitas esset rdo focaliter terminandi filiationem
sequeretur paternem definiti per filium et filium per paternem
atqui hoc falsum: ergo.

R. rdo ma: qe relatio est simil cognitiore et illa
connet ut ut ut unum e possit recipi sine altero.

Postal: qd dicitur est explicite per magis notum: atqui unde
relatio est magis notum qm aliud.

R. rdo ma: si similitudo scemifedosi similitudo est conuolubim
cum altero, ergo: filius utiq: o e notior pater: et conuolubim
cum illo ut dicit notior illiusq definitio, ut dicitur pater e
filius pater scie e ille qui genuit filium.

Aures it unde dicitur ut dicitur i disto relationum.

R. rdo qe unitas specificae dicitur ab unitate fundamenti
et tui. Prob: alio relatio hlt unitatem specificam a quo hlt
atque hlt a fundamento simul et tui, cum sit ordo unitatis ad aliquid
ergo.

hinc relatio specificatur a fundamento vel subiecto, & dicitur
extrinsecus tunc quod est extrinsecus

**De 2° qd distinctio specificatur a relatione de diuersis a distinctione
specificam fundamenti vel subiecti.**

Prob: relatio mutatur quia mutatur fundamentum vel subiectum ergo

Prob: aut relatio nihil ad obiectum et ad eorum quia de se
propter diuersos species hoc licet sit idem fundamentum idem

similiter et relatio ubi ad obiectum et solat se coram obiectum
habet considerationem, et tunc species distinctis propter distinctionem specificam
fundamenti: ergo.

notandum in x qd sit tri distinctiabit species relationis dicitur
in diuersi species localiter et o maius illis tunc, hoc debent
diuersimode respectu a fundamento.

Dices: inter a relatio filii terminatur ad Patrem, mater: atque
relationis patris et matris et species distinctae ergo o distinctae species
relatio per distinctionem specificam tunc.

Ad 2° mo: inter a relatio filii terminatur ad Patrem et matrem
tamen ad vios hoc ad equat ut ergo inaequale ob id: nam pater
et mater et tri eadem relationis in partiales filium qui relati sunt
inter se totale primum productum filii ad eam totam relationem
totalem dominatorem relationem filii tunc.

Quaes 2° a quo denominatur unius et distinctio numerica relationum?

R: qd unius a numero a patre et ab unitate numerica sunt
inter et tunc.

Prob: idem filium pot habere plures relationes ad unum a distinctis qd

idem pater plures paternitates de respectu plures filios ergo.

R: ad 2° qd distinctio numerica relationum patris a distinctio numerica
relationum totalem et a subordinationem.

Prob: posito novo tunc potest nova relatio ergo.

Prob: relatio o a prior tunc ergo posito nova relatio ponit ut
nova relatio ergo posito tunc filio resultat nova paternitas.

**Dicit a distinctio numerica relationum totalem et o subordinationem
ad filios ergo eadem relationem respicit patrem et mater tamen
hoc partiales et subordinationem ob id supra determinat.**

Dices: si hoc habet plures paternitates ob plures filios, esset
multos patres: contra hoc dicitur requirit: ergo.

Ad 2° mo: o esset multos patres, sed non totos patres, sicut
hoc qui nobis multos actus, non de multis actibus qui mult
ipliciter non concretis substantiis ergo patris requiritur multos plures
hoc et substantia a eadem patrem qd pat ad motus hoc ordinari et
inter pot habere plures relationes o quidem inter se, terminantur

et denominative ad nos et nos
disputatio VI

de
Qualitate
Questio I

Quid et Quotuplex Sit Qualitas

Qualitas ab Aristotele dicitur sua qua qualis quidam dicuntur.
à D. Thoma à accidenti immediate disponenti substantiam ipsam

ipsam
per ultimas partes dicitur à quolibet alio accidente, nam qualitas
v.g. o disponenti substantiam in se ipsa, sed in ordine ad partes integrantes,
relativum in ordine ad actum, et in ordine ad effectum etc.

Qualitas alia est essentialis, quæ pertinet ad essentiam substantiæ, et
realitas sui habet et hoc rediunt ad potentiam in eis
qualitas alia accidentalis, quæ substantiam contingit v.g. albedini
partibus et hoc videtur transcendere ea potentia, nec speciale
potentiam constituit.

unde iuxta recensiones qualitas decem habet agitur et definitur
posse modis suis, scilicet contingenti nam qualitas, accidentis, modis,
relativum sit quod idem.

Qualitas accidentalis de videtur de quatuor speciebus, scilicet
quatuor per se spectantem, scilicet in habitum, et dispositionem, potentiam
et imperium, passibilem qualitatem et passionem, figurantem
tamen

habitus est qualitas acquisita vel infusa, eorumque sua distinctio
mobiles quæ substantiam bene vel male se habet in se vel in operari
sunt habitus et qualitas adhibens potentiam naturam ad operari
sandum, et habitus sunt, charitatis etc.

Dispositionis qualitas ex natura sua facile mobilis, quæ
substantiam bene vel male se habet in se vel in operari, et operari
ad dispositionem naturæ possunt affectus et sensus vitales
quæ bene disponent substantiam vegetantem.

adverte ex D. Thoma habitum posse dividere statum
dispositionis v.g. etiam in agere, et dispositionem statum
habitus, v.g. sanctatem in hoc respectu.

Pota seu lib nalis e qualitas d nati in eis perum sublim
reditur propter ad aliquid ~~in~~ q pota bilis in sublim, pota
nisi in lapide, pota sanabilis in vulnerato

Impota seu inutilitas e qualitas d nati in eis, quia ^{quo} nati
reditur impotens ad aliquid: si q pota bilis in senes etc.

Patiibilis qualitas e qualitas subtilis formata in deorsu facta
et alio o ordinata ut albedo lactis

Passio e qualitas subtilis et transiens ut rubor ex calore
canoris

Forma et figura et qualitates resultantes ex dispositione naturae
in extensis, ut forma interior hominis. Distinguitur forma et figura in hoc
q figura computat ab eis in actibus, forma vero reliqua actibus in actibus
hinc deservit

Viventis Formam Picti dic esse Figuram

Quia si qualis sit de vi si e qualitate in potestate speciei

R: forma videtur in actibus et in illa dicitur sit ad eam
et in illa qualitas membra sunt vero qualitates: multae
et per se patet forma et figuram a quantitate distinguitur
et in merito dicitur et per se patet forma et figuram a quantitate distinguitur
qualitates dicuntur

R: etiam scilicet et in actibus an ha species essentialiter extensa
distat an accidentaliter. Etiam videtur q habitus et dispositio
potia et impota, patiibilis qualitas et passio etiam distantur
formae magis et minus.

Quia e quoniam sint proprietates qualitates.

R: haec totius assignari.

1^a e in qualitate datur contrarietas: sic calor e contrarius
frigori

2^a e qualitates recipiunt magis et minus d^o intendit et
remittit possunt

3^a e tota qualitas et p^o p^o fundamentum similitudinis
et dissimilitudinis.

et multa dicuntur duo qualitates eadem specie et intentione
ut duo alba ad 6 gradus

Dissimilia et duo qualitates diverse specie vel eadem specie
p^o d^o d^o intentione, ut album et nigrum: album ut quatuor
et album ut 6.

Quia e quoniam ordinatur per fundamentum qualitates

R: aliorum huius p^o comment: sed eadem materia e ut dicitur
licet cum forma q e sit arbor, sed licet nullo penetrabilis affec

Interim sic et videtur per se speciem.
Qualitas videtur in habitum per se et
habitu videtur in acquisitionem et in usum
acquisitionem in moralem et intellectualem
moralis in virtutem et in usum.
virtus in bonis specie
omnibus alijs qualitatibus spectant de quibus alibi est
mentio de sola potestate specie et habitu quodammodo in bonis specie.
igitur.

Quaestio II.

In quo consistat natura habituum?

Prænotanda

Potandum primo habitus alios esse superiores et inferiores
quos deus nobis infundit sine nobis: ut fides spes charitas.
alios naturales et acquisitos qui repetitis actibus acquiruntur
et sunt habitus acquisiti vel spirituales, quos se habet potestatem
spiritualem. Contra rationem est habitus etiam ad eum pertinet.

vel a corpore quod potestatem a corpore habet
utrumque vel bonum et de virtute vel malum et de habitum
habitus vero spirituales vel morales sunt non per se
mentem seu voluntatem ad bonum vel malum operantur. Si in virtute
ad bonum vel malum operantur. Si in virtute
habitus intellectuales qui mentis intelligentiam et rationem
involuntate quinquemplex ab aristotele recensitur scilicet intelligentia
sapientia prudentia fortitudo et iustitia de quibus supra.
illi habitus qui boni et dicuntur virtutes mentis
utroque et heresi vitia mentis appellantur: ut opinatio
fides humana habitus intellectuales dicuntur.

Potandum secundo: quod habitus acquisiti partim a mente partim a
corpore dependant ea sunt boni virtutes inter quos et eorum et ad quodam
modum eorum sequantur quidem cognitionem per ad veritatem et rationem
voluntatem sequantur quidem malum in corpore.

vis a corporis humani motus fit per fluxum spirituum actus
per vasa cerebri et inde ad nervos musculos membrorum exteriorum
ut traditur in libris de anima.

spiritus vero actus est subtilior sanguine postea in cerebri car-
tibus est expressus quae nervos in cerebro utrum habeat libenter
et per eosdem quae carales ad eos corporis partes derivantur.

Hinc fit ut super occasione quarundam mutationum ad easdem
partes deriventur spiritus actus, sibi paulatim ut ab laterales appendant
quodlibet per easdem vias revertantur et inde occasionem præbent
ad rationem a quibus originem habuerunt.

Restandum 3° quod habitus acquisiti non sint qualitates et ea
realiter illis nec præter mentis modum.

primo quidem si sunt qualitates, tum quia recipi non possunt esse
sine mente aut sine eo in quo ut sentiant per se patet de accidentibus
que habentur tum quia essent intellectus et essentia essentia
supponitur essentia a qua per se subsistent, et nullo modo
auxilio indigent ad existendum.

2° si enim essent modi, quia simplex ab intellectu ab ipso
spiritualis non potest aboleri vel mutari aut divinitate. Insuper quoniam
ad modum aboleretur habitus cum morbo eam non attinet per
epistolam hanc notat.

Resolutio Questionis

Respondeo dico spiritus habitus intellectuales v.g. scientia aliqua ex parte
consistunt in modificationibus mentis.

Probatur habitus intellectuales intrinsece sunt imperfecti et
indigent ad certas functiones exercendas ergo aliqua ex parte consistunt
in modificationibus mentis.

Dico 2° habitus intellectuales magna etiam ex parte consistunt
in impressis cerebro vestigiis et libenter paritatem actum.

Probatur habitus intellectualis est facultas cogitandi et debet ante
perceptum: atque illa facultas magna ex parte consistit in impressis
cerebri vestigiis et libenter paritatem actum fluxum: ergo habitus
intellectualis in illis consistit.

Probatur illi spirituum fluxus illa et connexus est
cogitationibus mentis propter legem naturalem ac cum ipso, et
quod si fluxus ore fit cerebro in partem vestigiis et debet
injectionem motus, conditionem et relationem est ad cognitionem
ergo illa facultas magna ex parte consistit in impressis cerebro vestigiis.

Dico 3 habitus morales i. q. iustitia temperantia etc.
aliqua ex pte naturae efficiunt etiam in mentis modis.
Prob. illi habitus important quendam voluntatis dispo-
sitionem et perfectionem: ergo aliqua ex pte efficiunt in mentis
modis. haec est voluntatis dispositio si recta per se ordinat
partes superiores habitus etc.

Dico 4 habitus morales ita partialiter efficiuntur quod possunt
cerebro suffragari.

Prob. tales habitus important aliquam agendi facilitatem:
atque haec facilitas consistit in impressis cerebro suffragari et liberare
spiritum uellum motu ergo.

Prob. in difficultate agendi itum oritur ex pte corporis et morbi
spiritum uellum ergo et facilitas agendi consistit in impressis cerebro
suffragari.

Prob. aut. posita perfectione intellectus voluntas sive
sua ad agendum determinatur nec illam patitur moram nisi nulla
resistentia ex pte corporis.

Solutio Obiectionum

Obiecti habitus intellectuales et spirituales: ergo
efficiuntur in impressis cerebro suffragari.

Respondeo aut. si spirituales quatenus si bene ex pte
mentis edo quod ut in se mentem perficiunt et inuant
ad agendum et spirituales quatenus si bene ex pte
corporis agos nam sub illa ratione efficiuntur in libero
spiritum liberari per se non precepta cerebro suffragari quod uellum
ad suas functiones sit ex pte aptas legem rationis ut non
exponit.

unde habitus illi itum spirituales dicuntur quod ad spiritum
quo ad suam uero etiam ad corpus pertinent.

Instabit. si habitus intellectuales ita modificati sunt
ergo. Respondeo aut. partialiter et in admodum edo. totaliter et
adequate ergo: nam mentis modificationes ita pte spirituales
ut morbi delari o possunt itaque quod si delari o habitus
fortiter et si morbi ergo o itum mentis modificationes.

Idcirco ex pte ad corpus pertinent.

Instabit. si habitus intellectuales producantur per actus
spirituales ergo itum spirituales.

Respondeo aut. producantur per actus spirituales itum quod

occasionalibus, sed tunc quia per causas proprie dicitur agere actus in
 spirituales preterit quid in occasione non habet, tunc per
 illud se quantur motus spirituales per se ipsa centri
 unde nascitur habitus: attamen o si eorum causam habet
 propria dicitur quia proprie agunt in epulis, in virtute dispositione
 aliterque se habent habitus.

Ans: Si nulla impressio centri potest capere in se ipsa
 spirituales: ergo habitus o pertinet ad epulis.

R: Sed aut nulla impressio centri potest capere in se ipsa
 per spirituales epulis, sed quia inter motum spiritalem et deum
 nulla e necessaria connexio: nulla impressio centri potest capere in se
 idem in spirituales occasionaliter, ergo: nam affectus e propria
 in deum voluntate potest occasionem proinde in deum dicitur per
 istud quod cogit.

Si hoc quod nullam habet, scilicet deum in se ipsa
 tractat ad eas tunc precipue tunc rationes occasionalis aam.

Obiecta ad habitus intellectuales. Atque habituales, atque
 etiam habituales consistit in mente et o in motibus epulis
 ergo. Si deo maius e etiam habituales determinata per impressionem
 centri habet epulis et spirituales autem motum tunc per
 causas se reales. Sed etiam habituales sine tali motu existunt.
 ergo: etiam quidem habituales e in ipsa mente, sed in motibus
 epulis tunc quia occasionalibus in mente existunt per se ipsas legem
 interius in se ipsa et aam.

Ans: Tota pertinet intellectum, ergo.

R: Sed aut pertinet intellectum independentem a epulis, ergo
 dependentem a epulis, sed: nam totum intellectum pertinet quatenus
 occasione libet et dicitur tunc fluxus spirituales per se ipsas
 centri habet libet et dicitur etiam: atque pertinet inde
 dependentem a motibus epulis, quia in se ipsa non aliter eum epulis
 mentis constitutiones sequuntur motus epulis et dicitur.

Ans: Sed habitus supernales et indurati pertinet in mente
 independentem a epulis: ergo et a epulis.

R: Sed attamen, separata e quod habitus supernales
 producantur per deum in nobis sine nobis: habitus in se ipsa
 a nobis ipse occasione quodammodo motum in mente
 existuntur comparatur. Ad eamque in se ipsa et epulis pertinet
 in mente.

Ans: colligitur per motus in mente habitus in mente
 a actus in se ipsa et epulis autem quatenus in se ipsa per actus in se ipsa

vis fiat appetit et latiora vestigia in preteritis quibus tunc
occasionibus mentis facile operatur.

3° habitum naturalem perinde actum comparare o posset
quod o satis profunda, cerebro imprimuntur vestigia, nec satis libere
sunt motu spirituum nisi forte mollesissima est cerebri substantia
quo casu habitus tam facile deletur quam imprimuntur.

3° habitus naturalis augeri per actionem in cerebro vestigiorum
impressionem liberiorem spirituum motui minus vero per habitum
gignendum, aut motuum contractionem et occlusionem deleti
per eandem vestigiorum omnimodam abolitionem.

4to ad comparationem bonorum habituum et atrop
tionem malorum magnopere allaboremus et ex parte opposi
tutis argueretur. Admirandum cerebri vestigia abundantius
fieri aut minor actionem spirituum capere.

Peto in quo consistant habitus intellectus et supernaturales.

Primo de habitibus intellectus videtur quod sunt et erant
omnes charitatis et ceterae qualitates aliquas o deo mentibus
nobis inditae et in eis permanentes adeoque firmas, spiritus
et charitatem donec spiritus sanctus gratiam habituales
et iustificantes in mente sufficit habere et ipsi insinuantur
o extirpant. Etiam et imputantur, hoc idem insinuat
et dicitur: 1° 6 cap: 1° aduersus haereticos dicitur: charitas dei insinuat
in cordibus eorum qui iustificantur, ac illis inheret.

Sed utrum hi habitus sint entitates reales a mente illas
et separabiles an o in contrarietatem reuocentur: unde
Primo de fide et habitus intellectus et intellectus a mente realiter

dictus. Probi ecclesia definire o potest id quod involuit contradic
tionem atque entitabilem inboluit contradictionem quae esset
ficta et o esset: ergo.

Deinde ecclesia intendit definire id quod contrahitur
inter scholasticos: atque an habitus intellectus sint entitates reales
a mente illas an o contrahitur inter scholasticos: ergo.

unde patet magnanimitas in ista sacra aut indigna
debetur, nequidem in concilio: habitus intellectus distinctus
ad et cogitationem idem probat authoritate dicitur solo, qui
interdixit concilio: Item authoritate. Vnde si habent
verum spiritum.

In 3° habitus intellectus et spiritum tam modis solis constructis

retinentem nam ^{habent} in sanctis cogitationibus quas
deus in mente humana exultat quasque tam diu conferbat quod diu
contraria actione d' debentur sicut e peripatetico dicunt deum eferbare in aethere ^{habere}
ita et dici pot' producere et conservare in aethere sanctus cogitationes
tamquam eius modus, quibus ad certas functiones exercendas apta sit
et expetita per hoc quod ad suum obiectum supernaturaliter se vertat.

Disputatio VII

de

Sex ultimis predicamentis

quæstio I

Quid sint sex ultima predicamenta.

Sex ultima predicamenta sunt actio, passio, virtus, potentia, habitus et habitus.

actio est forma secundum quam aliquid de agere ut caliditas
genus huius predicamenti actio transiens, quæ se vertit
in actum eternam moam, quæ est inmanens quæ se producit et habet
in materia externa v.g. virtus illa est de predicamento qualitatibus
ut color dei solet passio est forma secundum quam aliquid de pati
ut caliditas in re caliditas.

agere autem et pati sunt contraria. unde actio
est actioni contraria et passio passioni ratione qualitativam
contrarietatem et ratione illarum pot' dicitur in se magis
et minus.

cum passio correspondeat actioni per divisionem actionis
ut dicitur de virtute passionis.

actio ergo dividitur in naturalem et accidentalem.
naturalis in accidentalem et virtutalem. accidentalis
in productivam quantitativam et qualitativam.

hoc in dictum est in dicta peripatetice opinionem
nam reversiones per se sunt magis a se distantes.

ubi est modus se habendi in locum et in se.
complet solus rebus externalibus et ideo de circumscriptum
per se residere in loco ut dicitur correspondere soli et singulis
in partibus singulis partibus loci.

ubi est modus se habendi in modum existendi secundum et secundum
modum existendi secundum dicitur in modum existendi
in loco.

Quaestio II

Utrum Sex Ultima Prædicamenta Sint modi
realiter distincta à Subiectis

R. negative.

Prob. id signum diffinitionis realis, quoniam idearum completæ et
adequatæ, excludit ideam altius et vltimam, atque ideam horum
prædicamentorum, completæ et adequatæ, o. excludit ideam fultæ
ut patet ergo.

Respondetur tunc modi essent realiter distincti à subiectis nihil,
impediret quod minus sine illis existere possint quod tunc o. admittit
int. aduersarij: ergo.

Videantur quæstiones de diffinitione modi à modificato et
relationis à fundamento.

obiectis pro actione possint et agens et tunc sine actione
ago actio est entitas distincta ab agente connotante tunc.

R. idem ans. si agens et tunc sumantur absolute, idem. si sumantur
connotative, ergo: nam actio o. est agens et tunc propria sed o. quod
propter actum tenet in effectum et effectus propter actum, propter
et agente.

Respondetur: potest et causa et effectus et tunc connotative, q. potest
effectus o. existente ratione: ergo.

R. idem ans. potest et causa hic et nunc intelligi ratione nego.
potest et causa, quæ in effectum intelligitur et hic et nunc o. intelligitur
idem: actio o. o. est causa et effectus connotative, nisi causa
simpliciter propter hic et nunc intelligitur in effectum et effectus
propter hic et nunc dependet à causa.

Respondetur: idem variari potest actio o. variari tunc: ergo
realiter distincta ab agente, propter connotatorem tunc.

R. idem ans. variari potest principiatum, per propter se
tenet ex parte subiecti: determinabile, sed ex parte actus ergo etiam
vero actio principiatum simpliciter realiter distincta ab agente, quia
et ipsum subiectum et terminabile simpliciter, ipse tunc.

Respondetur: 3 actio est causa tunc: ergo.

R. idem ans. actio principiatum potest intelligi tunc, simpliciter idem:

terminatis benigo: alias idem esset causa. ut ipse
finitale h^{ic} agens e causa actionis: ergo
h^{ic} deo ens e causa actionis terminatis. sumpt^{us} deo
quod e causa tot: p^{ro}pter respectibile. sumpt^{us} ergo quod o e causa
sui.

Dico naale et supernaale realiter diffinitur ad quod
actio voluntatis humanae e aliq^{uo} supernaale p^{er} agens ut
voluntas e naalis p^{er} ergo realiter diffinitur.

Ad idem me: e supernaale eo quod sit entitas a voluntate
diffinitur ergo: eo quod a solis voluntatis humanae p^{er} h^{ic} o
pondeat deo: h^{ic} e supernaale quod nae vires excedit

obicitur: h^{ic} pro quando hoc e multum excedit
videtur hoc potius quod alio tempore ergo debet determinari
per modum durationis diffinitur.

Ad idem etiam determinatur: ut videtur hoc potius
quod illo tempore a tunc causis productis h^{ic} e deo conferatur
ut e durat p^{er} hoc quod in se a deo conferatur.

Quidam ens permanens et ens finit cessibile diffinitur
realiter ad quod sit durans sepe e permanens ut angelus
duratio u e successiva: ergo

Ad idem me: h^{ic} ens finit cessibile ut tale int^{er} se p^{er}
entitatem deo: sit ut successibile entitatem h^{ic} e deo
notabile ergo: tam vero duratio angeli e h^{ic} successiva
connotabile et virtualiter ergo correspondeat bonis bonis
p^{er}is p^{er} h^{ic} e entitatem et beatitatem quod nullam impos
sit int^{er} se p^{er} h^{ic} e successivam

Quidam de duratio angeli o e talis simul ergo
successiva.

Ad idem ens o e tota simul connotabile deo quod
connotat simul tota tempore o et tota simul entitatem
ergo: h^{ic} e simul eam entitatem

Obicitur B^{ea}ta pro ubi p^{er} h^{ic} e p^{er} h^{ic} et h^{ic} loca h^{ic}
classis absque eo quod p^{er} h^{ic} sit in classe ergo ubi h^{ic} e
modus realiter diffinitur o e locata h^{ic} o

Ad idem ens p^{er} h^{ic} e p^{er} h^{ic} et classis diffinitur absque
eo quod sit in classe p^{er} h^{ic} deo p^{er} h^{ic} e connotativum ergo:

et petrus inclusus et classis includens utrumque
 quod Petrus est in classe.

Quidam: si possint et petrus et classis aliquid esse
 commune. Ergo Petrum et classem et coniunctionem et aliquid
 utrumque signum additum.

R: Sed tunc. et aliquo connotativum et relativum pro
 entitativum et absolutum. Ergo illud a connotativum
 esse petrus ut connotans classem et circumscriptum unde
 et in classe totaliter per hoc quod intra parietes classis terminatur.
 Efficienter autem per hoc quod potius ad illum locum si motus
 quoniam ad aliam.

Quidam: Sed omnis motus debet habere terminum: at qui dicit
 motus localis est abstractio ergo.

R: Sed motus noster in loco localis a loco ad quem
 tendit ut expressit habet si Thomas primo parte 2^a q. 110 arto.
 2° q. 110 arto. sic loquitur: mobile secundum locum est in potentia
 quod aliquid intrinsecum in quantum habet modum sed solimus
 quod aliquid extrinsecum ut ad locum.

Quidam: Sed omnis motus debet producere suum terminum: at qui
 motus localis producit locum: ergo habitus est terminus
 motus localis.

R: Sed motus producit suum terminum. Si motus
 sit productivus tunc est in alio terminum applicativus ergo. tunc
 motus localis est terminum applicativus ad locum.

Quidam: 4° ab actio. productiva at qui est motus
 actio. ergo.

R: Sed motus productiva. id est facit aliquid quod altera
 ut quoniam cum hoc habet tunc id est productiva noster
 entitativus ergo. nam multe actiones intrinsecas nihil proprie
 producunt. sed tamen vel unum alterum applicant ut arbitror
 que tamen sola habet in se vel unum ab alio detrahunt.
 ut stativaria.

Obiecta sunt pro habitu. si habitus est modus diffusus
 ut per accidentia dicitur a multis entia completur aliquid
 hoc est falsum: ergo.

R: Sed motus dicitur multa entia completur. Interdum per
 entitativum ergo unum intrinsecum. et alia extrinsecum.

tatib; edo: habitus ē thm intrinsecus dicit spm hōem prout
connotat vestem, et sic extrinsecus thm et connotabile
vestem importat. Sic ut dicit thm quib; locutionem, id prout
connotat locum extrinsecum et sic de ceteris.

Appendix de

Post Prædicamentis

sicut ante prædicamenta et quædam præambula, seu præno-
tiones requiritur ad intelligentiam prædicamentorum ista post prædicamenta et prædicamenta
que consequuntur ad ea in prædicamento positus.

post prædicamenta et quinquaginta se opposita modis prioribus,
modi et modis, species materialis et modi habendi.

opposita dicuntur ea que specialiter ratione pugnant inter
se, ut calor et frigus, unde

oppositio ē specialis pugna plurimum interesse.

opposita et specialis repugnantia.

repugnantia ē ita quod de eodem singulari simul bene
affari non possunt: quia

repugnantia alia est opposita, alia disparata

disparata est que non potest repugnare, id ē quod minimum
aliis talis est, ut calor et frigus, vel magis repugnat eodem repugnandi
modo: ut album et nigrum, album ē eodem repugnandi modo
magis repugnat nigro quam rubro:

item petrus et paulus: nam petrus que repugnat est
et paulo.

opposita est que potest repugnare, id ē quod maximum
aliis talis est, ut calor et frigus, vel magis repugnat eodem repugnandi modo
ut album et nigrum: licet ē album magis repugnet albo
quam nigro, non eodem repugnandi modo.

quadruplex ē oppositio, sed quadruplex quod est oppositio
fieri opposita relative, contrarie, privative et contradictorie,
nam quadruplex ē oppositio, id ē quadruplex specialis
pugna plurimum interesse: atque quadruplex ē specialis pugna plurimum
interesse, ergo.

Probiemus namque talis repugnantia
ut ens et non ens, si pugnant ut ens et ens vel non ens et non
et ens relative, ut dicuntur opposita relative, vel ut talis

ent et in absoluta et dicuntur contraria.
 si pugnant ut ent et o ent vel u habet ut ens et o ens secundum
 quod et in subto et omnino et dicuntur privativa; vel u habet
 ut ens et o ent simpliciter et sine subto et dicuntur contradi-
 ctoria ergo.

opposita relativa sunt due relationes oppositae ut paternitas et
 filialis.

hec oppositio est enim minima / quia reperitur inter duo entia
 eundem speciei quorum unum supponit aliud opposita contraria; et
 illa que opponuntur tam in entia absoluta et albedo et nigredo
 vel contraria sunt qualitates que sub eodem genere maxime a
 se invicem distant et ab eodem subto se foaliter expellunt
 nisi unum infit o naa.

Etiam se expellunt in gradibus intensis nam non compa-
 rantur in remissis sicut a ad quinquem postea cum calore ad
 tres gradus.

Contraria alia sunt mediata alia immediata.

Immediata sunt ea inter quae nullum datur medium per parti-
 cipationem seu et ea quorum alterum necessario in se subto
 capax: ut sanum et egnum, par et impar.

Contraria mediata sunt ea inter quae datur medium per parti-
 cipationem seu et ea quorum unum o necessario in se subto
 capax: ut albedo et nigredo.

Privativa opposita sunt tota et eius privatio seu et ea
 que pugnant inter se sicut ent et o ens secundum quod et in subto,
 ut u habet et nullus.

Privativa est absentia for in subto capax si subto
 sit in apax si simpliciter negativo.

opposita contradictoria sunt ea que pugnant inter se ut
 ens et non ens et sine subto ut hoc et o hoc.

seu contradictoria ut non est negativo ut u habet inter illas
 o datur medium.

Alia contradictoria quae dicit nullum habere medium
 sunt affirmationis et negationis in quo differunt a contrariis
 immediatis et privativis quae saltem habent medium negationis.

si aliquid de quo utrimque negare potest. lapis est negare addendum
negare secum vel secum non negare. ergo
modi prioribus quinque vulgo enumerantur hoc est de
Tempore natura prius ordine dire et honore
Causa quae causatum dicitur esse prior
prius scilicet modis prioribus et quo unum precedit aliud
tempore.

scilicet quo unum prius est altero nam vel effendi etiam quod
si ex alio inferatur sed o inferat ipsum hoc enim importat de
in prius suo inferiori. h. g. aut hoc.

hoc nam prioritas etiam reperitur indeo nam prius nam
deum intelligit aliquid quod illud vult deum est sequitur deum
hoc vult ergo intelligit o a contrariis deum hoc intelligit
ergo vult nam intelligit peccata quae o vult.

hoc prioritas o a prioritas nam simpliciter ad prioritas
rationis. h. g. nam rationem eo quod o deum de ista rationem
quae requiritur ad prioritatem nam simpliciter dictam.

quae quo unum precedit aliud ordine sic primat
prior deo.

4us quo unum precedit aliud dignitate ut principium
aut quo causa precedit effectum.

hoc modo dicitur aristoteles illud de prius quod contrahitur
cum altero ita ut illius sit causa sic reale precedit visibile aliquid
in causa quae o effectus est cum effectus sit prius deo modo.

ceterum contra hoc prioritas quidem modo accipitur
pro prioritate nam simpliciter dicta quae inferat nam illud reale
ut plurimum. v. g. illud solem et lucem et tractatur quod
dicitur et quidem in eodem instanti realiter unum tamen realiter dependet
ab alio causa causa sui et sic est prioritas dependentis.

De 6 spectatibus modis tractare solent in philosophia
scilicet de generatione et corruptione ac emissionem ad receptionem
alterationem et motus locales quoniam quoniam tria conversionem
unius sit in nona materia scilicet localis.

modi simul et inveniuntur hic versibus.

Tempore dico simul quoniam generalis nunc est
quae convertitur dicitur esse simul.

Sunt quae simul species generis unum distribuentes.

modi habendi octo reseruentur his necessariis.

De st. modi quib. aliq.

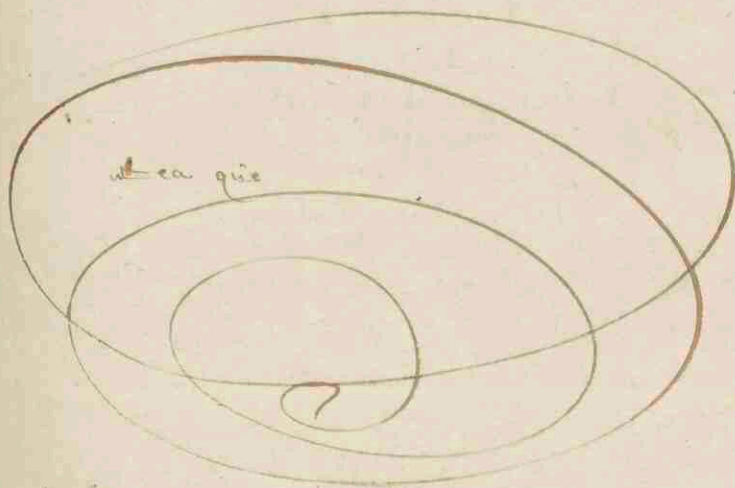
Affectum, quantum, vestitum, die velut aurum.

Membrum, contulm, possessio, sponsa, maritum.

De st. modi quib. aliq. quid habet qualitatem quantitatem etc.

naturam e hic qd dñm aristoteles recepit Abon de pñs
fieri habitum inter post pñcamenta. o deo id fortat qd pñt
ca lere post pñmentum et entitatem iam pñt. sed qd pñt
enumerare ea modos Abon. sicut pñcamenta, sicut.

Finis
secundus Partis

Pars Secunda

Logica

de

Iudicio

*utrum quæ ad iudicium spectant breviter tractemus
 Duplex disputatio nobis offeritur
 prima agit de iudicio prout in mente est
 scilicet de iudicio extra mentem prolatum, hinc de pro-*

disputatio I

de

Iudicio prout in mente
 consistit

Quæstio prima

In quo consistat natura iudicii

*iudicium vulgo dicitur mensuræ cogitatio quæ aliquid
 affirmat vel negat de alio ut dicitur dico spiritus est cogitans, quod
 est cogitans.*

*per rationem nempe accidentalem, intelligitur quilibet
 mensuræ, cuius mensuræ intima consideratur.*

*hic dico iudicium simpliciter simpliciter pertinet ad
 intellectum.*

*Probi iudicium simpliciter simpliciter et etiam identitatis
 vel diversitatis de ratione intus est, ut qui dicitur dicitur intellectum
 pertinet: ergo*

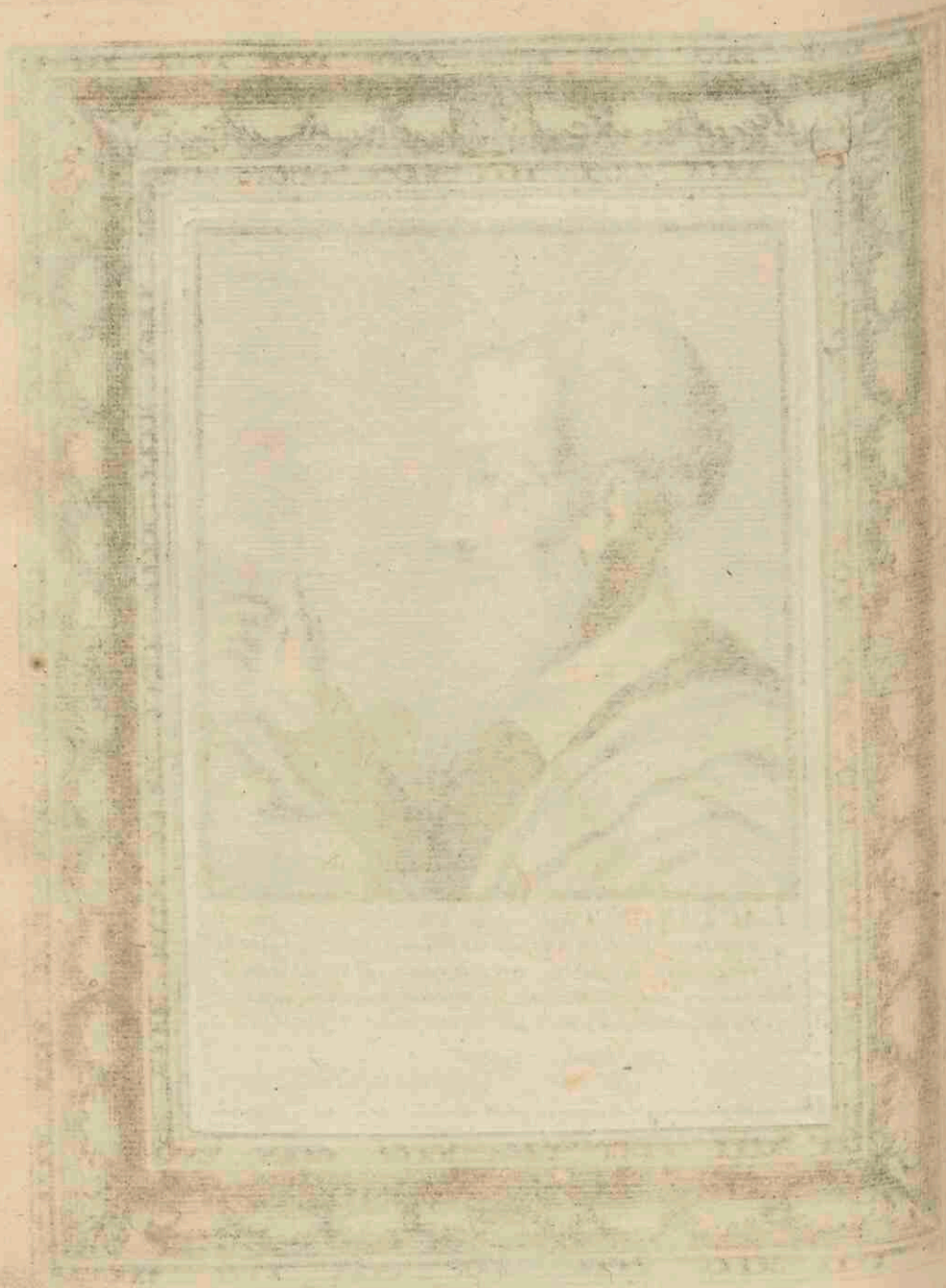
*Probi: nisi etiam diversitatis vel identitatis de ratione
 eam facultatem pertinet de cuius natura est percipere ut qui de natura
 est et est percipere: ergo*

hinc dico iudicium simpliciter simpliciter ad voluntatem

LACTANCE Philosophe tres Chrestien, fut
precepteur de Crispin fils de l'Empereur Constantin.
St Hierome en parle avec Eloge. Il nous a laissé
plusieurs ouurages aussi pieux que sçauans,
entre lesquels est vn liure contre les Gentils.

Chez Bonmart au Coq

pertinet.

Prob: 3° iudicium scilicet simpliciter affirmatio vel negatio
affensibilis vel diffensibilis, atque his ad voluntatem pertinent, ergo.

Prob: 4° mens perit identitatis vel diversitatis idearum percep-
tione mens perit affare. vel a affare, et se ad afferendum vel a
afferendum ~~perceptum~~ maxime ubi o fit attentio ad identitatem
ergo attentio et negatio, affensus et diffensus ad voluntatem
pertinent.

Prob: 5° potest haberi iudicium ubi o e factus seu affectio
intellectus ergo iudicium ad voluntatem pertinet.

Prob: 6° an: potest quis errare circa rei aliter sub effari, iudicando
aliquid peritatem effari ipse et error, quod reuera repugnat de quacumque
re certantem: atque tunc o e affectio intellectus, ergo.

Prob: 7° mens intellectus o potest recipere rem aliter o e idem peritatem
effari aliter o e recipere res illa, sed aliter: ergo.

hinc etiam et iudicant plures deob et ad eundem ob: agebant
et in conscientia et iudicio praeter, et tunc plures deob o recipiant
et in suoceptu involunt contradictionem.

obicit 3° iudicium e etio, atque etio potest ad intellectum o
ad voluntatem ad eundem: ergo.

Ad 1^{am} mai: iudicium simpliciter sumptum e etio, 3° q: non iudicium
e perceptio identitatis vel diversitatis idearum.

iudicium simpliciter sumptum, ergo: quia factus iudicium e affensus vel
diffensus: affensus a vel diffensus voluntatis e iudicium d: Augustinum
instat: 3° iudicium e ppo: sed ppo e actus sui affectus
intellectus ergo.

Ad 2^{am} mai: ppo sumpta pro perceptione identitatis vel diver-
sitatis idearum e affectio intellectus, 3° q: de non intellectus e
perceptum.

Ppo sumpta pro affectione, vel negatione, ergo: illa e percep-
tionem supponit et plerumque libere e positio intellectus perceptionem.

instat: 3° solus intellectus versatur circa verum: atque
iudicium e circa verum ergo pertinet ad intellectum.

Ad 4^{am} mai: solus intellectus versatur circa verum et pro-
cipiendum, 3° q: intellectus versatur tunc circa intelligibile
solus intellectus versatur circa verum vel affirmandum vel negandum
ergo nam attentio et negatio sepe et in hoc potestatem.

adeo ad voluntatem pertinentem unde o ex personis mentem alio modo
agere, in amplectendo vero et fugiendo falsum qm insequendo bonum
et fugiendo malo nisi qd priori casu nullum fuit amodo expul
narium ad nos eo determinandum qd verum et falsum est
o tangit qd o ipse accedit in posterum casu eo qd bonum et
malum est determinat cum relatione ad nos Ipsiob.

Instab: 3° voluntas versatur circa bonum: ergo o circa
verum et non falsum.

R: doo con: ergo o circa verum sibi rationem edo: sibi
ratione boni ergo. quidem voluntas o versatur circa bonum sibi
ratione boni sibi o circa verum ut intelligibile qd hoc modum ad
intellectum spectat: sed versatur circa verum ut ratione boni
quod verum illud te voluntati attendens, ut o, verus se ad illud am
plectendum determinat, qm ad prosequendum bonum.

Instab: Intellectus o potest versari circa bonum ergone
voluntas circa verum.

R: doo con: o potest versari circa bonum ut amandum
edo: ut percipiendum ergo: sicuti e intellectus determinat inter
bonum et malum sicut inter verum et falsum, ita voluntas
amplectitur verum et fugit falsum, sicut prosequitur bonum
et abersatur malum etc.

Instab: Si videtur sepe e necessarium: ergo o pendet a voluntate
tate:

Probi con: dum idem apparet libenter consentaneum necessarium
contingentis dum dissentaneum necessario separandum ergo.

R: doo con: ergo o pendet a voluntate, spiritus agens
edo, aliquid necessario agente, nego: nam si fiat attentio ad
evidentiam, mens intelligibiliter attendit, sed tunc agit attendendo, quod
actus eius e voluntarius, adeoq prodeit, ab ea tunc qm a proprio
intrinsecos: ut hoc quodlibet enim mens et evidentia, o abripitur
ad attendendum vel negandum, liberi se determinat.

Deinde in iudicio sepe e illud necessarium hypothesis, ut in
hypotesi qd ad evidentiam attendamus et agamus necessarium
Ideoqum etiam connotamus, sed libere absolute saltem
libertate contradicimus, quod mens potest alio ab actu et affectione
sustinere.

Instat: 6 veritas pposita o pendet a nostra voluntate: ergo
 Prob. ans: independenter a voluntate verae de ppo totidem
 magis a pte.

R: ddo ans: veritas foalis o pendet a nostra voluntate: ergo.
 nam veritas foalis e assensus quem mens prebet dimisiu. Ideo pnt
 assensus quem ponit dimidiar separat: atqui assensus et dissensus
 pendet a voluntate: ergo.

veritas obiectiva p pendet a nostra voluntate: ideo: qd veritas
 obiectiva e ipsa concordia vel discordia nrm cogitandorum:
 hec a voluntate o pendet qd pta nostram cogitam nihil ponitur
 in re vnde totidem magis deo pte. illa volit illa nolit voluntas
 obiecta p voluntas insitit affectionibus et negationibus
 supponit iudicium ergo.

Prob. ans: supponit verum et falsum ut verum et falsum
 cognitum ut falsum: atqui verum o falsum ut verum nisi per
 iudicium: ergo.

R: ddo ans: supponit iudicium morale: ideo: foale ergo: supponit
 etiam identitatem vel diversitatem: quatenus enim qd e morale
 iudicij: at o supponit assensum vel dissensum, seu affectionem
 aut negationem talis identitatis qd e foale iudicij seu iudicium
 ipsum foaliter spectatum: ~~ut~~

Instat: s iudicare etiam identitatem vel diversitatem
 intensionum: atqui hoc est intellectus o voluntas ergo.

R: ddo ma: iudicare moraliter ppo: qd hoc morale iudicij
 iudicare foaliter ergo: qd foale iudicij e affectio vel negatio.

Instat: ddo: posita evidenti identitate perceptione rationis
 mens quicquid ergo iudicat foaliter.

R: ddo ans: mens quicquid ratione perceptionis percipit ergo:
 ratione assensus cum evidentiā necessario committit ideo: nam posita
 affectione ad evidentiā identitatis idcirco mens o pnt o assensu
 obiectu 3° virtute intellectuales v: qd facta pntia tunc
 intellectum: ergo etiam iudicia etiam ad intellectum spectant.

R: ddo ans: pertinent ad intellectum ratione perceptionis
 ideo: ratione iudiciorum ergo: nam intellectus factum alia percipit
 et voluntas de se iudicat.

probat: solę virtutes morales pertinent ad voluntatem ergo
o intellectuales.

Si vero aut solę virtutes morales pertinent ad voluntatem
agentem conformiter ad regulas morum, et sic agentem conformiter
ad regulas recti iudicij, nam virtutes intellectuales pertinent ad
voluntatem, attamen aut negantur conformiter ad regulas
recti iudicij, morales vero ad illam pertinent, prosequitur bonum
conformiter ad regulas morum, unde in casum malę voluntas
duplīter operatur: primo quidem iudicat, sed attat aut negat.
Secundo vero virtutes illas prosequitur, et ad earum cunctas, cum
voluptate inclinatur.

ex dictis collige primo quod licet perceptio nobis sit intellectus
in mente nostra existens, iudicium tamen se sit opus voluntatis:
vel mens attendit ad evidentiam et necessitatem, connexiorem
pccati, et iudicat, et tunc iudicium et voluntatem quidem sed
necessitatem vel connexiorem illas et obsequitur et tunc voluntatem
et liberam voluntatem, tunc ex electione, ut determinatione
attat vel negat ut sit in iudicij temerarij.

unde nihil affirmamus aut negamus contra voluntatem
nostram nisi forte ardeamus et autem pccat: et multa percipimus
contra voluntatem inclinatem: quia propter mala, iudicantibus
illis virtutibus, et a malis rebus percipiuntur nisi accesserit
illud concensibile.

collige deinde: quod iudicium proprie sit actio attans aut
negans, et a passio intellectus: intellectus est a potia passiva,
voluntas vero activa sed

Potes tunc potius intellectus sit potia passiva an volun-
tas: si intellectum et potiam passivam primo quia ita ideas
reipit, nec illos fabricare potest, eo quod si ignorat, nulla affirmare
potest imago.

Secundo quia mens est tunc facultas, facillitans pro libito
per se ipsam perceptionem, quia plerumque sibi incommensurabilem patitur,
quasi pro se ipso producat, et ab eis nihil pendente.

Voluntas autem potia activa, primo quia de se ipso, illam a mens
passiva et tunc videt, plerumque liberare, ad ea agentem propria determinationem.

pro: quia licet o nunquam necessitetur, o desinit in agere, quia
voluntas necessaria pro procedit a proprio intellectu et cum voluntate
inclinatione ut patet ex definitione voluntatis.

Quaestio II

Quid et Quotiplex assensus et dissensus

Assensus est iudicium conforme, propter ad quod comparatur

Dissensus est iudicium conforme contradictoris propter ad quod
comparatur

nota quod voluntas o potest assensui aut dissensui elici
propter sine motibus, cum est mens ex se. Et indifferens ad assensum
et dissensum, debet extra ipsam et aliqua ratione motibus, obtem-
perat. Iste ab assensum patitur quia ad dissensum determinat
de motibus illud super o e quod diffinit ab obtemperat pro-
illud intellectui secundum clarum et perceptum, adeo ut motus
intellectui sine illo illud motibus per se eliciat: o motus
e aliquis ab ipso obtemperat, pro se: obtemperat intellectui ex parte
clarum e hoc posito.

Et dico: assensus alius quidem, alius ob impedient
assensus quidem prebetur ob motibus insufficientes ad volens
assensui.

impedient prebetur ob motibus insufficientes

tunc assensus prebetur ob motibus sufficientes, quod e

proportionaliter motibus aut quod prebetur, eo quod illud o
meretur assensum prestantiorem aut minus prestantem.

tunc prebetur assensus ob motibus insufficientes, quod e

o e proportionaliter motibus aut quod prebetur, eo quod motibus
meretur assensum nobilissimum aut certe o meretur
tam nobilissimum et assensus firmus prebetur ob motibus
falsibile et infirmus ob motibus in falsibile.

Dico pro: assensus alius e firmus, alius infirmus.

assensus firmus e ille qui prebetur sine formidine de
opposito.

infirmus e ille qui prebetur cum formidine.

formidō a dā oppositō e actus voluntatis quātim
ne oppositūm ppositū eū assentiū, sūbūm.

Prīmū recessione dicitur qd o debis assentiū tūmūb
eo qd assensū sū mēdis appi essentias formidō a mēdis
fluctuatio que simul dūe nequeat.

Secūdo iūta illos dūm dicitur nob assentiū ppositū probabili
vel dubig. rēvera assentiū assensū firmo iū assentiū assentiū
i illo assensū eū o pōt coniūgi formidō de oppositō

Prīmū si assentiū qd dūm adobitūm ppositū iūm
probabili em aut dubitūm, vērō similis ē qd dūmūe talē ad
veritatem o possionū illi nullo modo assentiū qd vidētur
e contrariā em mēdis nōstis acqūesere aliquid obitūm
qū vērō dē a pōtū nī sūgessendū, cūm tū veritatem et sū
filiationē hīc et nūc nobis sē o pēcipere, itē sū acqūesat
sū. Alīm mōtūm, qd saltem vērō dū obpōnēter et dūqū
veritatem obitū, quā o hīc iū illo iūa.

Qd acurate notandū ad intelligentiam vērō qd
venit iū lūthia morali et lūthiologia. De opōnōne probabilitate

Dicit qd ppositū ē dubia et ppositū, possionū iūm carillam
ppositū ē dubiam et ppositū, ergo o possionū assentiū ppositū dubie

Prīmū cōtē possionū assentiū ppositū dubie simplici in
actu intellectū bī qd hīc arēne marit et pōtū, nō pōtū dūte
simplici in actu sūmōtū, qd ē possionū iūm cōtē ppositū
dubiam dūm ppositū, cōtē licet iū hīc ppositū arēne marit et
pōtū sū dubia tūc, hīc tū ppositū, arēne marit et pōtū dūte
sū dubitūm ē on arēne marit sū pōtū, ē cōtē pōtū
ē qd sū dubitūm adōa possionū iū assentiū iūm cōtē
dubiam.

Adūta tū qd possionū assentiū ppositū dubie aut ppositū
pōtū hīc qd mētem nōstam applicemū cōsiderationi illorū
argōrū que faciūnt probabilitate talē ppositū, et cōmūm sūm
a cōsideratione atōrū que faciūnt pōtū talē: tūc iū
mōtū o amplius actū dūter adūta hīc ppositū ē dubiam
vel saltem facile pōtū fieri et adūta.

Dico 3° assensus alius e certus alius incertus
 assensus certus e ille qui habetur a p^{ro}positis obiectis
 intelligibile equitatem ut habet

assensus incertus, si datur, e ille qui vel habetur o^{mn}ino vel
 o^{mn}ino p^{ro}positis ob motum fatallibile equitatem ut habet.

Item assensus alius e videns, qui e certus et p^{ro}positis ob
 motum ab auct^{or}itate distans.

alius invisens, qui vel o^{mn}ino e certus habet e p^{ro}positis ob
 motum ab auct^{or}itate distans.

Disputatio II^a

de

Propositione seu Enuntiatione

Libri in quibus agitur aristotelis de p^{ro}positis vocantur
 Periarmentias, id e de inter p^{ro}positiones et p^{ro}posita sita ut
 inter p^{ro}posita mentis.

cum u^{nde} de p^{ro}positis de p^{ro}positis et p^{ro}positis alius et alius multa
 in loca minora dicta sunt ne eadem inutiliter reputantur,
 illa etiam quae ibi omittuntur et hic tractabimus. itaque

Quaestio I^a

Utrum p^{ro}positio de futuro contingenti sint determinate
 verae vel falsa ante decretum dei p^{re}determinans.

Paragraphus I^{us}

Prænotanda.

Nota primo questionem e de p^{ro}positis de futuro necessario, quales
 ut h^{ic} erat sol^{us} dictus, vel erat sol^{us} ostenditur: quia ob id e eorum o^{mn}ino
 dependet ab hominis libertate.

Sec^{undo} questionem de p^{ro}positis de futuro aut p^{re}senti et contingenti,
 quales ut h^{ic} etiam e passus, etiam h^{ic} e passus: etiam apud eis h^{ic} p^{ro}positis
 e determinate verae aut determinate falsae quia eorum o^{mn}ino

determinatum ad extra, cuius
nec de p[ro]p[ri]is universalibus de futuro contingit, quia si id plu-
rimum est falsum. Et patet ex illis: quod hoc erat certum, nihil est hoc cer-
tum.

Questio igitur h[uius]modi de p[ro]p[ri]is singularibus contractibus
de futuro contingit, quales et h[uius]modi p[ro]p[ri]is contractibus. Sed et de his
et quilibet utrum alterutra sit determinata cum vel falsum, sed intelligitur
nota ad predictas p[ro]p[ri]as spectari posse dupliciter scilicet ante et post
decretum dei.

post decretum dei et determinate, licet vel falsum, quia obta Ang-
entia per dei voluntatem. Et determinata ad fore vel non fore: at vero
ante decretum dei pro instanti tantum, in quo supponitur deum esse
adhuc deesse, circa n[on] dubitandum disputatur, an aliqua sit deter-
minata licet; an vero utraque sit indifferens.

Nota 3° duplicem a Theologis indeo distinguitur etiam sui
id est Theologos utam et eandem etiam dubiam. Habere illam
nominem pro illis. Nam ad se cognoscere: quidam e de se et simpliciter
intelligitur, et quidam veritas sua visionis

scilicet simpliciter intelligitur, et illa, quia deus fecit et non
possibilis, scilicet visionis et illa, quia deus fecit et non futurum, presentis et
preteritis.

quos supposito de creatura predictante de speculativa,
posterior, practica, quia tota visionis habet adiunctum decretum diuine
ratione eius de causa rerum.

Inter utramque etiam aliqui mediam admittunt, sed hoc videtur
a predeterminantibus, ut dicimus infra, questionibus.

Nota 4° duplex e dei decretum: aliud efficax aliud
inefficax.

nomine decreti gratiam intelligitur actum liberum et liberam
voluntatem.

decretum dei efficax e liberum dei determinat totum per se et
etiam sua voluntate contingit de necessitate. Bona quidem, decreto
approbativa et efficacissima, conformiter tamen ad exigentiam
eius, pro liberis et mala vero, decreto permissiva.

pro hoc decretum, qui cum vult deus, facit operari et in nullo
ultra vel perire pro sua voluntate.

ex utroque potest decretum, seu applicatio creaturae ad agendum
et tempore, vocatur promotio seu predeterminatio physica.
decretum inefficax et inefficax e motus ad admissionem

illius per quod deus ab eterno statuit ex libera causa, deus fieri potam
potatum concurrere cum eo ad omni eius actus, pro ut ipsa voluit

De commissis in actu primo ut distat ab actuali executione
toto senti, qui de commissis simul tanens.

Si etiam in differens qd per illud deum exhibetur potest
indifferens ad eundem. cum creatura. tunc quodam speciem qm
quod exercitum actus qd ipse se determinabit.

an denselben huiusmodi ^{destruere} ~~destruere~~ indeo expendendum in physica

Nota 1^a futurum est illud qd o h^{ab}et in se per se desinit etiam
determinatib ad eius productionem

per has partes, $\circ$ HAB et INER , sunt cum possibilibus: enb possi/be
nullum HAB et INER sed HAB in causa, sed indeterminata: in quo
a. HAB a tributo, go HAB et in suis causis determinatib.

per has parvas in consiliis subinde salutem dedit a presentibus
proinde hinc in ensa proinde in hinc a causa causas.

Nullam p[ro]p[ri]am et determinatam causam aut taliam inveni-
untur ab eis deinde sic indifferentem, sive p[re]determinantem, p[ro]ut illis
est de libera dei dispositione, nam illud o[mn]i in libera dei
dispositione q[uo]d est determinatum, anteq[uam] deus de illo disponat, atq[ue]
illud illis p[ro]p[ri]is foret determinatum anteq[uam] deus de illo disponat,
cum tunc disponat de futuritione eorum per deum ergo.

neque potest ostendit aliquid proprium ante oculos deinde et de
minationem contradictionis; primo quia in contradictionis ostendit e e patribus
futurum quod o futurum.

Bo. et cum contradictione utramque propter contradictionem
 equaliter afficitur / o pot reddere unam potius legem quam alteram.

Si quod propter hoc non potest esse necessarium, quod non debet
imponere et potest quod minus sint contradictoria, et potest quod
imponere quominus una forte determinata vera, ad hoc non libere
tata gentilibus, quod est impossibile.

ne dicat per aliam obliuam alterutrum propter contradictionem
de futuro et futurum et suppositionem quod aliquid erit primo
quod ante ea die deest. Obliuam. nec possibile est hoc quod
ita. hypothesis est causa et inefficiens: ergo non potest supponi quod obliuam
vel potius quod a erit.

Nota) ^{one} controllers are have infinite power in hypothesis. & other
Decretum thru at one actus, ut voluit thru miller, vel ex hypothesis

aut decretum praedeterminans ad nullos aut ad omnes actus & requiritur
ut fassint alij. in hac questione controversiam resolvuntur fuisse
provera hypothesis in sequenti circa portum omni rigatur.

Paragraphus II^{us}

Resolutio Quaestionis

Re ita dico supposito qd datur decretum dei praedeterminans
natura, ppter contrarietatem de futuro contingit determinata
vera vel falsa independenter ab illo.

Prob: 1° ppo de futuro contingit o e determinate vera, qm dñs
aut obtin o e determinate futurum, atq; ante decretum dei praedeterminans
actum o e determinate futurum, ergo ppo o e determinate vera.

Prob: 2° ex hypothesis decreti praedeterminantis oia contingit et
futura, per spem decretum dei praedeterminans: ergo.

Prob: 3° ex antiquis tractatib; qd in quoniam ubi dicit qd dñs
facit futura, ea praedeterminat.

Prob: 4° illud e determinate futurum qd e determinatum in omni
causa ad habendum e in sequenti temporis delay et ut dicitur Thomae
atq; ante decretum dei praedeterminans futurum contingit o e determi-
nate futurum ad habendum e in sequenti temporis delay ergo o e deter-
minate futurum.

Prob: 5° ante decretum dei efficax oia causa et indifferens
primo quidem causa prima e indifferens, tñ se determinat per decretum
q supponitur o eae: 2° vero causa 2ª etiam indifferens, tñ o
possit se determinare independenter a decreto dei praedeterminante, ergo
ante decretum dei praedeterminans futurum contingit o e determinatum
in causa ad habendum e in sequenti temporis delay.

Prospiciunt aduersarij obtin ppo de futuro contingit et libere
et determinatum in causa prima, o quidem ratione decreti praede-
minantis, sed ratione decreti indifferentialis in actu primo, qd si ut dicitur
dñs statim concurrere in tempore eam deinde ad potentiam et deinde
determinabilem.

Id contra e o e datur decretum indifferens, sed datur illud dñs
statim ad omnes actus, ut fassint Thomae, vel saltem ad utrobisque
statibus naturae corruptis et resistent alij, ad qd obtin o ppter dñs determinat
in causa ratione decreti indifferentialis.

Respondent insuper qd falsitas contradictoria qd se determinabit
et vult se determinare.

Sed contra: nam falsitas independentes adiecta dei inefficac
o potius se determinabit qm o determinabit o potius vult se
determinare, qm o vult etiam ad se determinandum et habendum
necessaria sit gratio dei pposita et illuc.

Paragraphus III

Solutio Obiectionum

Obiectio prima ita. ppositum contradictorium e determinate
vera et altera falsa: ergo pposit de futuro contingenti et determinate
vera, vbi falsa.

Ad idem ans. una ppositum contradictorium de presenti aut
preterito, edo: qd contradictoria de presenti et preterito sunt eadem
iam determinatum. una ppositum contradictorium de futuro nego:
qd he ante decretum habent obitum indifferens ad fore vel o fore.
cum ea causa sint indifferentes.

Instab: idem ppositum contradictorium o possunt simul fore aut
simul false: ergo una est determinate vera, et altera determinate
falsa, ante decretum.

Ad idem cons: ergo una determinate potius qm altera, nego: qd
ante decretum o e vero veritatis huius potius qm alterius ergo nam deter
minate, edo: qd alterutrum est.

Instab: idem inter ppositum contradictorias o dicitur medium: ergo una
determinate vera, et altera falsa.

Ad idem ans. o dicitur medium per modum ppositi inter utramque gradantib
vero: per modum iudicii ad veritatem aut falsitatem, nego: itaq o dicitur pposit
medias later duas contradictorias, sicut dicitur inter duas contrarias.
Vt inter has ois ita dicitur, nullis ita dicitur, nam medietas
aliquis ita dicitur: at inter ppositum contradictorias dicitur medium
per modum suspensionis et indig: nam sicut affirmo et nego so
dicitur later utraque contradictoria, nempe later e et o re, affirmo
potius dicitur medium nempe suspensionem inter: sic pposit de futuro et
fuit de contradictoria, possunt medium statim inter veritatem et
falsitatem amittere, nempe indig ad utrumq pposit lateram causam
obti.

Instab: idem inter e et o re nil mediat et per modum iudicii:
ergo.

Ad idem ans. in presentibus et preteritis, vero: qd presentibus
in se, preteritis vero e extra causas, in futuris ante decretum nego:

nam ante decretum res e omnino indifferentes ad fore, qm e fore
tam ex pte cause pme, que e ex determinate alia per decretum
tam ex pte cause. Ite, que e post seos determinari ante probationem

probat: 4th una, illam non contradiccionem habet alio
fiam de presenti verum: ergo o e indifferentes ad fore, vel e fore.

Si dco ans: una indeterminate et contraria, edo: qd alterutrum
erit licet quoniam futurum sit. Sed determinatum una determinate
potius qm altera, ngo: nam nullum e fundamentum hoc afferendi
cum ois causa supponatur indifferens.

probat: 5th ex his Petrus salvabitur, Petrus e salvabitur
una determinate, habitura e etiam de presenti verum: ergo.

Si dco ans: una, determinate, determinatione, qd est ante
decretum ngo: qd ante decretum nulla e determinatio una
determinate. Determinatione qd fiat per ipsum decretum edo:
nam determinatio e post decretum. Sed sit per decretum ipsum.
quo deus decrevit quid ex istis duobus futurum sit.

probat: 6th hec diffinitio, e vera, Petrus salvabitur vel
o e salvabitur: ergo una, illam e determinate vera, determinatione
precedente decretum.

Si dco ans: e vera, ratione, alicuius pte determinate ngo: indet
erminate. Sed: it e hec ppo Petrus salvabitur vel o salvabitur sit
determinate vera si licet qd alterutrum sit futurum, licet sit illa
ppo sit vera, vel dexte, vel sinistre occisus e necessarius ad respondendum
e neceffe, qd iste ppo qm ille sit necessarius sed solum qd alterutrum
indeterminate.

unde, pposito ppo o e ante diffinitio, sed potius sit est
diffinitio sic simplex de pto diffinitio ita ut sit exponatib;
Petrus est eternus vel o eternus.

probat: 7th o pot utraq contradictoria, negari; ergo aliquam
ppo diffinitio e vera determinate.

Si dco ans: o pot utraq negari ut falsa, possib; edo qd nullas
sit veritas sup falsitatis, ut falsa, negativae, ngo: qd pot negari ut
o vera.

obicit dco: he ppo Petrus e salvabitur e vera ante decretum
ergo.

Si dco ans: e vera negativae, ppo: qd e verum negativae o e
falsum: at qui o e falsa: ergo.
e vera positiva, ngo: qd he ppo vel verum e libere rationem
fidei veritatis: at qui nullum habet rationem sup veritatis ad rationem
contrariam ergo.

probat: 8th hec ppo Petrus eternus vel o eternus sit
ante decretum ergo et hec Petrus e eternus.

Prob: ans: e ppro everso petri o indifferens. Vera positio ergo
et hec everso petri o e futura.

R: nro ans: si sit de presenti sedo: qd tunc facit hinc deum
everso petri o e de necessitate de verum. si sit de futuro, nego: qu
sic facit hinc deum everso petri o determinabilis qd o positio de verum.
altero modo a decto.

Ad Prob: nro. Nam: dispositio e qd prima sit de presenti et con
tineat causam suis indies, qd vero de futuro, adeo qd habeat causas o si
tutionis, cum a futuro o decto dependat: unde utraq ppo
concedit: quidam ex pte rei indietate, qd ex indietate in utraq
e indifferens ad fore vel e fore, al o conatit ex pte modi oniciendi,
nam modus oniciendi: diversus e in utraq copula i in prima
prefatis temporib, in de a futuri.

Prob: deo. Ha ppo enunciat rem stultu. ergo e positio
vera.

Prob: ans: enunciat eversionem petri o e futuram, qd qd
verum e eversionem petri o e futuram ante decretum: hanc

R: nro ans: ad Prob: dicto mis verum eversionem petri o e
futuram negatib, sedo: positio sed potest everso o e futuram
negatib, e nullas libe causas a futurationib potest qd futurationib.
e futuration positib, sed pnbilita e libe causas o futu
rationib.

quidem, verum eversionem o e futuram negatib, qd ante
decretum e indifferens ad o futurationem vel futurationem: ab omni
everso o e futura positib, qd o e determinat a incassib, adeo
ppo o e positio vera, sed negatib, thmo, nec enunciat rem stultu
ad enunciat thm nec indietatem ad fore, vel e fore.

Prob: deo. Ha eversionem petri o requirit dectum ergo
Prob: ans: ad o everso requirit dectum: atq everso o futura.

e o ergo:
R: nro ans: ad Prob: dicto mis e o ens ex pte naturae, qd qd
importat negat oem eversionis futuri, e o ens ex pte de, nego:
qd ex pte de importat actum voluntatis qd dect dectib
petri o relinquere in peccatib suis, adeo ad eversionem o futuram
positio negatib, dectum.

obicit deo hec ppo petri o everso e falsa ante decretum ergo
Prob: ans: e difformis sio ubi ergo.

R: nro ans: ad Prob: dicto ans: e difformis negatib, sedo
positio, nego: e difforme negatib, e o e conformis: iam vero ppo
o e conformis, qd enunciat actum futuri qd indifferens
e difforme: positib, e libe causam positam difformitatis
sua enunciat futuri qd positio futuri o e: iam vero ppo e enunciat
futuri qd positio futuri o e ad thm indietatem, adeo e e positio
difformis, sed negatib, thm: adeo o positio sed negatib, falsa.

Instab: 3° obtum o se hbt ut enunciatu.

Prob: an: enunciatu futurum: ad qui o e futurum: ergo
R: doo an: o se hbt ut enunciatu, si h^o o sumat^{ur}
negat^{ur} negat^{ur} edo: qd obtum e indifferens ad fore: ut fore:
si h^o o sumat^{ur} posit^{ur} ita ut importet rationem posit^{ur}em e futurum
nqo: qd cause st indifferentes.
unde: obtum nec se hbt ut enunciatu, nec aliter se hbt qm
enunciatu sed mere indifferens e.

Instab: doo si illa ppo e falsa qui hbt ut obto id qd illa
tenet atqz pposita ppo hbt ut obto id qd illa e tenet si futu-
ritatem: ergo.

R: doo mai: illa ppo e falsa qui hbt ut obta id qd illa
tenet si oppositum ipsi positum tenet: edo: si oppositum positum
o tenet nqo: tam ut oppositum positum o tenet se o futurum
qd obtum o e potius o futurum qd futurum: unde futurum
obto o tenet negat^{ur} qd obtum indifferens e ad futurum: non enim
attamen: dei inquit qd futurum obto o tenet posit^{ur} de pposita
disconveniat qd nulla reed pot ratio talis disconveniente ea pte
obto cum mai: indifferenter se hbeat.

Instab: 3° falsa e ppo eversio e determinati futura: ergo
enunciatu obtum aliter ac erit positum.

R: doo an: et hec ppo e de presenti: edo: et e de futuro
et ingent nqo: nam hec ppo conuenit e determinati futura tam
hunc sum iam determinati e futurum eversionib: atqz ante
decretum o e determinati futurum eversionib: ergo ppo falsa
qd positum hbt rationem suz falsitatis: nempe: negationem
determinationis presentis: sed in hac questione e agitur de ppositis
de presenti, sed de futuro.

Instab: 4° impossibile e ut hec ppo Petrus creabitur, si vera
ante decretum: ergo e positum falsa.

R: doo an: impossibile ut sit vera ante decretum: ubi h^o
ipsi competente ante decretum: edo: qd decretum e causa veritatis
et in se ppositum ad e. veritate ipsi competente pte ppositum
nqo: qd licet arbitramur a decreto pte pte decretum: adeo
p ppo si vera: ratione decreti.

Instab: 5° impossibile e hom ambulare sine pedibus: ergo impossibile
e Petrum creari sine decretum.

R: nqo etiam: disparitas e qd habentia ptem se tancat ea pte
actu prima sed ea pte pte: adeo qd cum pte pte o pte ambulare
ab ira decretum o se tenet ea pte pte: id ea pte actionis pte
ante actionem: si ante decretum ad actionem pte actio pte illa

Pro solutione argutorum eisdem rationibus observandam a hanc pponit
 Petrus abutitur ante decretum et in mora impossibile ad hoc possibile.
 falsam si est ante decretum afficiat abutitur et aut sit p^o p^o b,
 q^a impossibile et ita sit abutitur sine decreto p^o determinante
 si a est ante decretum o sit p^o p^o b, ad iudicium pro tantum
 moris in quo dicitur nil decessisse et tunc falsitas, et tunc
 indifferens, adeoq^{ue} hic possibile hoc nec falsum.

Interes ergo ante decretum nulla p^o p^o b est abutitur et ingentis
 q^a nullum est futurum et ingentis.

R^o de illatione nulla p^o p^o b ex p^ote rei eternitatis, et o, q^a res
 eternitatis o e p^o p^o b, q^a o futurum nulla e p^ote modi eternitatis
 ngo, q^a copula e futurum temporale

Obicit: Aliter ut p^o p^o b de futuro et ingentis sit nunc hanc o requi
 ritur nunc aliqua res et o res sit p^o p^o b q^a o est ergo vera
 abutitur a veritate

Probi aut ut p^o p^o b sit eterna o requiritur hic aliqua res ergo
 ita sit vera vera o requiritur nunc aliqua res.

R^o nudo ans: ad Probi ngo etiam disparitas e primo q^a p^o p^o b
 importet futurum q^a necessarium est tempus et o futurum adeo ingentis
 futurum determinatum pro tempore impossibile pro copula p^o p^o b
 pro loco

Ido disparitas e q^a relatio ad quod terminum eo tempore eternitatis
 quo e loco eo loco sit p^o p^o b in p^o p^o b, tam vero veritas e relatio
 conformitatis ad futurum adeo ingentis futurum determinatum pro tempore
 et o pro loco:

Obicit: Et hoc p^o p^o b Adanib penitentiam agit et tam veritas
 o sit decretum: ergo et hoc Petrus abutitur.

R^o nudo etiam disparitas e q^a p^o p^o b de p^o p^o b habeat obitum
 determinatum et p^o p^o b extra causam p^o p^o b vero futurum habeat
 futurum indifferens ante decretum.

Probi: si determinate est obitum determinate p^o p^o b, atqui
 veritas vel falsitas sit p^o p^o b, ergo

R^o de mi veritas vel falsitas actualis e ngo, q^a p^o p^o b o sit
 actu vera vel falsa pro quacumque suppositione.

Veritas vel falsitas appetitudo e, q^a p^o p^o b facta quacumque
 hypothesis e capax veritatis vel falsitatis cum inveniet futurum indicabile.

Probi: de veritate p^o p^o b futurum et ingentis de p^o p^o b
 decretum nil est futurum et ingentis nam decreta dei sunt eterna
 et immutabilia.

R^o de mi nil est futurum et ingentis Probi de eo q^a sit
 de p^o p^o b et determinatum per locum eternitatis R^o etiam
 ngo, q^a decretum dei o tollit libertatem creatur ad decreta dei p^o p^o b

Obiecta 6 plura et futura, que debent o decernit ergo
Prob. an: dicit o decernit finem peccati: aliter esset auctor
peccati: atque in et futura: ergo

Pr. jo. nego an: ad Prob. dicit o mai: debet o decernit finem
peccati decreto approbato, sed quia illa o approbat et pole. et deest deesse
decreto permissio, ergo: quia illa permittit ut mani testentur eius alibi
v.g. in illa et in illa corda, ita Thomista.

Pr. do: iuxta alios ad peccata o acquirit decernendum: istam
adeo ppter que versantur circa actiones peccaminosas in possibilibus
aut talibus independentibus a tali decreto, ut dicemus deest deesse
futura: 1° debet o permittit ea, que prohibet, atque prohibet
peccata: ergo

Pr. do mai: o permittit permissione legale et positiva, sed quia
ea o reddit licita. permissione negativa, ergo quia ea o impedit, cum
impedire possit

Pr. do: supposita permissione malitie, peccatum o deest
miratur in casibus: ergo o est deest ad decretum permissivum

Pr. do an: supposita permissione malitie, tunc do: supposita
permissione malitie, et decreto actum efficientem, ergo deo o et in peccato
si male seu actus, et formalis seu malitia

male decernitur adeo, formalis permittitur, at quoniam futura
et malitia, non debet decernitur actum malum, malitia vero o est deest
ratione decreti, sed ratione creaturæ deficientis.

Ista Thomista; sed est tam modum alij negat decretum efficientem
ac male peccati.

Pr. do: 3° saltem hic ppter malitia peccati actus et malitia, et
et vera dependentes ad decreto predeterminante

Pr. do an: independentes ad decreto predeterminante malitiam
sed quia debet malitiam decernere requirit independentes a decreto ppter
determinante actum malum ergo: nam male peccati cum malitia
physica a deo decernitur tamquam a primo rerum actum malum
Thomista.

Pr. do si malitia preterea subiacet in abstracto, ita quod ppter
sit in moa impossibile et contra possibile talia quia impossibile
ut sit malitia saltem in peccato commissivum sine actu male

si a malitia se possit stare actu male ergo in peccato
omissionis tunc possit esse et futura independentes a decreto
predeterminante ratione causæ efficientis et non determinantis
in deest collige primum

quid si idem sit de futuris, et contingentibus, et si deest
tunc contingentibus et deest contingentibus vel o contingentibus, cum deest

conditionibus ab eis ad hoc indifferentibus. & possit futurum ad
 futurum ante decretum predeterminans
 colligendo deum & cetera futura. Agentia nisi post decretum
 quo futurum illorum determinat: scilicet ergo futura absolutam.
 decreto absolute iniquaque, conditionata. vero indebito absolute ex
 parte illius & conditionata ex parte alii.

collige 3° supposito decreto predeterminante. & dari indebitum
 modum inter etiam simpliciter intelligentibus quia dicitur esse impossibile
 et etiam visionibus quia in eis res futuras post decretum, sicut quoniam in
 eternitate presentes: & dari inquam. Item in illis dicitur mediam
 quia deus cecidit futuram ante decretum cum proinde nulla sit futura.
 sed oia interia ad bonum vel o. fore.

Quaestio II

Utrum decretum dei predeterminans sit causa veritatis
 aut falsitatis omnium propositionum de futuro contingenti

inquisitione precedenti suppositum est cum Thomistae requirunt
 decretum dei predeterminans ad oia actus. hic a supposito est
 & dari decretum efficax. aut praemissionem physicam ad quendam
 actus legi: ad actus peccaminosos, si est suppositum quidam & illis
 necessarium ad actus bonos et super naturales ad amant ante lapsum. hic
 posuit

Pr: et dico: decretum dei predeterminans o. causa veritatis
 aut falsitatis omnium propositionum de futuro contingenti

Prob: quidam propter et determinate bene, vel male, independentes
 decreto dei predeterminante: ergo o. causa veritatis omnium propositionum

Prob: aut: Ille propter et determinate, bene vel male, quatenus
 obtinere determinate futurum vel o. futurum: atqui obtinere quendam
 propter et determinate futurum vel o. futurum independentes a
 decreto dei predeterminante ergo quidam et determinate, bene vel male.

Prob: nisi deus o. predeterminat ad actiones malas, ne deat ut
 auctor peccandi et hinc ostendimus in Physica: ne predeterminabit
 ad actiones supernaturales, instans innocentie iuxta quidem, quia creatura
 integra, et sana. o. debuit ad agendum applicari, sed potuit se omnipotenti
 determinare per rationem dei concomitantem, ergo obtinere quendam
 propter et determinate futurum vel o. futurum independentes a decreto
 et predeterminante.

Solutio Obiectionum

Obiectus 1° nulla pro futuro contingenti est determinatio
independenter a deo et sic determinante: ergo nulla determinatio
vera aut falsa:

Ad 1° ans: nulla est determinatio determinatum pro futuro
quod causetur a se nunc ad agendum determinante nulla est determinatio
determinatum pro futuro ergo quod determinatio determinatum pro
futuro seu pro eo temporis distantia quae per copulationem impossibilem quod
verum est quod causetur sunt vera determinatio est determinatum

Quod 2° illud quod est determinatum pro futuro sed profuturo
quod est contingens futurum, atque est determinatum: contra futurum ergo
Ad 2° mo: o est determinatum absolute, tunc quod est
determinatum independenter a libera voluntate consensit. o contra
determinatum si putetur, ergo: quod est determinatum dependenter absolute
in hypothese sed quod illud determinatum

Quod 3° illud: estum o est causae determinat ab ergo o est determinatum
natum estum hypothetice.

Ad 4° ans: o est causas determinatas pro omni tempore
distantia tunc quod causetur o est determinante pro presenti et praeterito
pro eo temporis distantia quae per copulationem impossibilem ergo: quod
est determinante pro futuro licet est hic et nunc causa determinata
sunt determinata et tunc postmodum esse determinatum

Quod 5° causa futura contingens o est determinata actus
ergo neque futurum contingens o actus determinatum.

Ad 6° ans: o est actus determinationis pro tempore
presenti tunc quod nunc causetur o existunt, aut si existit determinatum
est determinatum o est actus determinationis pro tempore futuro
ergo iam causetur esse determinatum.

Quod 7° si futurum contingens esset determinatum
pro tempore futuro, aut determinatum ab eterno: atque o determinatum
natum ab eterno ergo:

Prob: quod determinatur a causa temporali o est determinatum
ab eterno: atque futurum contingens determinatur a causa temporali ergo

Ad 8° mo: ad probi 8° mo: quod determinatur a causa temporali
ab eterno o est determinatum a quo est determinatum ab eterno tunc
determinatur a causa temporali ab eterno determinatur a quo

iam vero futurum contingens determinatur: quidem a rebus
temporalibus, sed ab eterno futuro et se determinatur: sicuti
futurum contingens ab eo deo futurum est ita et causa est ab
ab eterno futuro, ac se determinatur, adeo est ab eterno determinatum.

Instat: Sed quod ex natura sua est indifferens, indifferens est passivum
nec determinatur, atque voluntas humana ab eterno fuit indifferens
ergo:
R: Sed mai: quod ex natura sua est indifferens, indifferens est passivum
ergo: quod tantum facultate se determinandi, ergo, lapide ad motum, qui in
differebat, indifferens est, ergo: quod habet facultatem se determinandi
iam vero voluntas humana ab eterno fuit indifferens, indifferens est
proindeque potest ab eterno esse se determinatur.

obicitur: Sed deus est ab eterno futurum contingens, ergo
nullum est determinatum ante decretum predictum.

Prob: aut: quod deus prohibet est necessario futurum, atque
contingens est necessario futurum ergo.

Hi: Sed mai: ad Prob: dicto mai: quod deus necessario futurum
illud est futurum necessario, ergo quod deus prohibet futurum liberum ergo.
iam vero deus ab eterno prohibet futurum liberum, ergo.

Instat: Sed si quod deus prohibet futurum, est necessario
futurum, posset falli praesentia dei, atque falli potest ergo.

R: Sed mai: si quod deus prohibet futurum, est necessario futurum
necessario necessitate hypothetica, posset falli praesentia dei, ergo:
quod posito quod deus rem aliquam prohibuit futuram, hoc contra
illam suppositionem est potest futurum.

Ita: Sed deus prohibet futurum, est necessario futurum, necessitate
absolute, posset falli praesentia dei, ergo: quod ad infallibilitatem
praesentis videtur, requiritur ut quod deus prohibet futurum, est absolute
et independenter a qualibet hypothese sit futurum.

Instat: Sed quod est necessario futurum, videtur in praesentia
contra futurum: ergo.

Hi: Sed mai: est contra futurum, sed dei, ergo quod deo nihil
est in re et dubium est contra futurum, sed nostri, ergo quod
multa est quae restat an sit futura, necne.

Instat: Sed praesentia dei ante nos, cum nostrae voluntates, ergo
potest necessario futurum ex hypothese est contingens, sed nostri.

Hi: Sed mai: praesentia dei ante nos, est futurum, nostrae
voluntates, ergo: quod est futurum, est ab eterno ante nos, ergo
futurum, ergo: quod est futurum, est ab eterno futurum.

probat: 4 praeterea dei & causas rerum futurarum ergo antecedat
eius futurum.

Ad 2o an: praetera simpliciter intelligitur, id: qd nullam
dei nobis res seu eorum modos quatenus possibiles, et per illam
singulis ad producendum exatras.

praetera visionis ergo per illam dei nobis res futurab in
aliqua temporis deas praesupponit a determinationem voluntatis creatae
ex hypothesis nempe qd o regulariter de certam praedeterminatib. aliase
hoc supposit o praetera visionis causa rerum.

probat: 5 si qd o adeo probis ut ut voluntatem o volunt
fallentia actus praetera dei: ergo si possit o volunt, pot falli.

Ad dispositum se qd si actus o volunt aliquid contingit qd
dei o potest diffidit, praetera actus fallentis ut praetera. Atter
si possit o volunt, nullo pot contingit qd dei o praedeterminat qd praedict
rem voluntatem unde ut possit o volunt.

Unde o prinde se qd qd parte o volunt ad potam fallent
sunt se hnt actus o volunt ad actum fallent, qd pot o volunt
praetera, actus a o volunt o ipse praedict.

olitia 3 denominatio futurum praedictae a determinatione
causae: aliquid independentia de causa praedeterminante o hnt de determinatione
causae ergo.

Ad 2o an: potenda. e a determinatione causae creatae, id:
causae in creatae ergo: nam peccatum potest hnt o determinatione futurum
a determinatione dei sed a determinatione, potest ad peccandum.

probat: 6 saltim requiritur determinatio causae creatae, aliquid
hnt o hnt de illa determinatione ergo.

Ad 2o an: requiritur determinatio causae creatae, necessitate
existens ergo: existens aliquid se eo tempore quo res e futura, id:
sunt e ad voluntatem. ppriis a potest alia o requiritur ut sit iam
determinatio, sed sufficit qd futurum: ita ad voluntatem ppriis dei
futura o requiritur ut sit iam determinatio sed sufficit qd est

probat: 7o: peccatum hnt ergo eas futurum, in futurum
ergo null o modo e determinationem: 8

Ad 2o an: e indifferens in spectu ante eadentem ad effectum
voluntatis futurum: id: in spectu ante eadentem voluntati
creatae futurum ergo unde e indifferens in se ante eadentem

probat: 3 ut iam sit voluntatem creatae potest peccare
illius peccatum hnt. e determinatione futurum ergo ut e deum
praedeterminare.

Ad 2o an: ut e determinate futurum, hnt ut qd debeat
eas determinate existere, id: hoc aut qd debeat hnt e deum
natum in deum praedeterminante ergo.

probat: 4o praetera dei a causa futurum deum nullum e ad

ut hic p[ro]p[os]itio petrus erat peccabit si vera p[ro]p[os]itio q[uod] falsa
 si vero non: nulla ratio si attendatur illa sola q[uod] p[re]cedunt petri
 peccatum edo: si alter datur ip[su]m petri peccatum et crastina et ubi ergo:
 Instab: 5ta salt[em] nil habetur iam ratio cuius p[ro]p[os]itio illa sit vera
 petrus q[uod] falsa: ergo o e[st] iam determinate vera.
 si vero non: nil habetur tam et nil habetur deinceps ngo: et aliq[ui]d habet
 postea edo: unde o requiritur ip[su]m ratio veritatis sed sicut est q[uod] est
 Instab: 6ta o sit iam haberi determinata veritas nisi iam habetur
 cuius determinatio.
 si vero non: si p[ro]p[os]itio sit de presenti edo: q[uod] obtem[per]ans e[st] iam deter-
 minatum: si sit de futuro ngo: sufficit q[uod] q[uod] de determinatio in veritate
 sit de futuro.

Instab: 7ta ut hic p[ro]p[os]itio petrus erat peccabit si iam determinate vera
 det[er]minat[ur] in futuro peccat[ur] ut qui futurit[er] peccat[ur] o p[er] iam habet
 ergo: si vero non: det[er]minat[ur] in futuro peccat[ur] q[uod] ad denominationem
 edo: q[uod] peccatum denominatur iam futurum erat: quia nihil habetur ngo:
 q[uod] o requiritur nunc determinatio causarum sed sufficit q[uod] est: sicut e[st] de
 facto habetur denominatio peccati petrus.
 Instab: 8ta illud n[on] pot[est] haberi denominatio peccati futur[um] abq[uod] e[st] q[uod] habetur
 habetur eius essentia aut determinatio.

Instab: 9ta effectus iam determinatus q[uod] sit haberi nisi a causa iam
 determinata atq[ue] veritas p[ro]p[os]itio e[st] effectus est ergo o p[er] haberi nitatur
 ult[er]ior iam determinatio.

si vero non: effectus futur[us] edo: q[uod] hic dependet a causa iam existente
 et realiter influente: effectus moralis vel fort[is] ngo: q[uod] hic o dependet a
 causa per influentia h[ab]it[us]u[m] secundariorum et sic o exigit causam actu
 existentem sed sufficit q[uod] est eo tempore p[er] q[uod] modo q[uod] per copiam
 importatur: tam vero veritas p[ro]p[os]itio e[st] illam effectus moralis aut fort[is] ergo

Instab: 10ta nobis ignotum e[st] an Petrus erit sit peccatur[us] anno
 ngo si nulla nunc habetur causa nulla p[ro]p[os]itio p[er] illi determinate vera
 vel falsa.

si vero non: quo ad nos edo: q[uod] neq[ue]t[ur] quoniam sit determinate
 vera: quo ad se ngo: q[uod] alterutra determinate h[ab]et aliq[ui]d iam de presenti
 veram.

Petrus: in quo dicitur h[ab]ere intelligitur p[er] illi deat petrum erat per ea
 tenem.

si: illud o p[re]videtur in dicto p[er] illi vniuersale neq[ue]t[ur] inde erit
 quo statuit etiam ex lib[er]a pot[est]ate Petro q[uod] talis ex lib[er]o i[n]d[ist]i[n]ct[us]
 ferens ad peccatum petri et illius omissionem sed in illa mai[or]i existit
 ip[su]m peccat[ur] q[uod] de illi h[ab]et ab eterno ip[su]m p[er]fecte h[ab]et ac si h[ab]et
 et al[iter] eno. existit.

Quid sit hic aliquid an datur p[ro]p[os]itio se ipsa falsi si canis.

p[ro]p[os]itio se falsi tenens e[st] illa ex cuius veritate inferitur eius falsitas
 et e[st] contra: ngo si dixer[is] antiqu[um] quid p[ro]p[os]itio p[er]fecta
 ego mentior: si e[st] inq[ui]s e[st] mentior p[ro]p[os]itio e[st] si nunc vera et falsa
 q[uod] si mentiar dico falsum ad e[ss]e p[ro]p[os]itio falsum.

R: si ppos se ipsas falsi faciantes o e ppos ppos dictas qao
enunciant obitio eodplexum iusticabile enim nullum habent
et falsas atque si vero essent aut falsas, tunc essent vere et falsae et
patet dico ite, ppos estant pto et subto et epla legi ego sum
mentens ergo et vere ppos

R: ddo ans: Estant pto et subto et copulas circa que fieri
pot. dicitur tunc, circa que o pot fieri dicitur tunc: nam o possunt fi
falsy et legi, iudicari tunc hoc importat et contradietionem
autem pto et subto sunt quatuor grammaticales qm legi
dico iterum: hec vera e ppos oib ppos e falsas atque si ipsam
falsificat: ergo

R: ddo ans: si ipsam falsificat hoc e dicit ut ppos e falsam
edo: hoc e ex eius veritate intus falsitas ergo et e falsitate
veritas, ngo: hec e ppos oib ppos e falsas o e ppos se falsificant
eo qd si sit ppos sit falsas, scilicet e hec ego mendator, et e ex
eius veritate intus falsitas et ex falsitate veritas, ergo est
ppos sit falsas, hec que e ppos parib sit etiam falsas
et que falsitate o intus veritas ut patet.

finis

Partis secunda

MARC TVLLE CICERON Romain tres elo-
quent Orateur et grand philosophe, ayant fait pa-
roistre la force de son esprit dans les emplois les plus
considerables s'attira tellement l'enuie de plusieurs que
le jeune Cesar Anto. et Lepid^e ayans partage l'emp. Ro.
et proscrirent ceux qui leur estoient ennemis Antoine en-
uoia des assassins a Ciceron son ennemy qui luy cou-
perent la teste et les deux mains etant age de 64 ans
cher. Wonnart au Coq

PARS TERTIA

LOGICES

DE

RATIOCINATIONE

est multa de mai et loca ratiocinationis
 demonstrata dicta est in loca minorem vel hominibus hic parca de flag
 demonstratio ac praestitum de eius effectibus de vera super addenda
 ut etiam ad elucidationem magis aliquot de opinionibus patet et utro
 subiungemus itaq.

DISPUTATIO

unica

de

natura et affectionibus ratiocinationis

Quaestio prima

quid et quale sit ratiocinatio

Si: et dico sic ratiocinatio est actus rationis per quem quod videtur
 aliquid ex prioribus aliis intuitu vel quodam modo et immortalem
 quod est subiecta rationis: de a subiecta rationis est immortale.

Si ratiocinatio veritas est expressio et arguendo quod dicitur oratio
 ad exprimendam mentis ratiocinationem institutam ex quibuslibet
 et quibuslibet ratiocinatio

adhibere duas et iudicando hoc quidem una de immediata
alia mediate
hoc iudicandi immediate et illas quidem idem facta est
consequenter vel differentes nullo alio modo sed quod est iudicandi
sic iudicandi quod est clar. et distinctum est verum
hoc iudicandi de axioma a priori a scholasticis vero
spiritum attendit.

Hoc iudicandi mediate hoc est existit ut deus questionibus
piu interna. tenere aut distinctionem cognoscit, quod itaque cum
aliqua sententia praeiudicet iudicet comparata magis insequenti
ratione tenet. o praeiudicet conuenit ut deus subitque immortalibus cum
idea mentis quod utraque enim deus subitque spiritalibus tenet comparata
hoc modo: ois sententia spiritalis et immortalis, utque omnis deus
et subitque spiritalis ergo mens habet et immortalis.

Hoc hoc iudicandi est mediate quod est aliquo modo tenet
hoc ergo dependet, et de ratione tenet ut in rationem et perfectam
hic iudicandi

Ad hoc autem rationem

Propter rationem iudicandi quod aliquo modo tenet
atque existit iudicandi quod aliquo modo tenet arguitur ut deus iudicandi
sententia et mortalem, quod est hoc et immortalis et perfectum hoc
ergo existit rationem

Secundo si deus idem iudicandi tenet vel distinctionem o iudicandi
genuit, nisi fuerint collata cum sententia, tunc et conuenit
iudicandi inter se. tenet, si altera congruat, altera repugnat
distinctionem intelliguntur, propter existit rationem atque hoc est
et arguitur ergo

Hoc est eo quod duo praeiudicet cum sententia magis. utrum et hoc
non lapide. o praeiudicet iudicandi illas inter se praeiudicet magis in ratione
aaliis. ergo et in eo quod deus tenent cum aliquo iudicandi et
iudicandi illa inter se tenet.

Ringdo etiam, dispartit quod tunc deus tenent et malitiam
habet eo in quo ambo tenentur, eo quod deus tenent et malitiam
habet aliquo eo in quo ambo tenentur.

et eo quod deus praeiudicet cum aliquo tenet o iudicandi et praeiudicet
inter se et alia ut, praeiudicet in ali quo tenentur, sic licet hoc
et alium o tenent in ratione lapidis, tenentur in in ratione nullo
quod potest

Ad hoc deus rationem spectata ratione magis et qualitas comparata
spectata vero ratione hoc et qualitas simplex.

Propter prima pars mea rationem omnis et magis et tenet
atque praeiudicet rationem plures comparata, deus et plures
supponit iudicandi ergo

Prob. 2da Pars. ~~Id est deinde considerandum est quod si~~
 seu iudicium deductum ex praecedentibus: atque iudicium vel sequens
 et iudicium et iudicium ex illis deductum et qualitas abstracta
 simplex ergo.

Sic 4^a ratiocinatio spectata ratione magis remota pertinet ad
 intellectum spectata vero ratione magis proxima aut ratione sua pertinet
 ad voluntatem.

Prob. 3a pars. magis remota ratiocinationibus sit idem vel ignotum
 Identitatis aut diversitatis idearum inter se et cum vestigia: atque
 hic pertinet ad intellectum ut patet ergo.

Prob. 4da pars iudicium totaliter spectatum pertinet ad voluntatem.
 ut ante diximus: atque magis proxima et sua ratiocinationibus et iudiciis
 totaliter spectatum ergo.

Prob. 5^a et actus mentis aliquibus affirmatis aut negatis: ut ergo
 alia affirmatis vel negatis.

Item ratiocinatio et actio voluntatis quia se se determinat ad iung
 endas vel separandas ideas ad apprehendendum huius differentiam.

Ita 5^a in omni ratiocinatione duo praemissae sunt idcirco quoniam
 altera etiam altera etiam probatur conclusio.

Prob. 6^a hec est lex constantissima ratiocinationibus quae si observetur
 facile recta ratiocinatio a falsa fore discernitur.

Prob. 7^a ita sit ratiocinatio bene conclusiva: ut quoniam ab usu
 et miseri primo ex eo quod est quod in possessionibus non reputat
 sit miser: sed ex eo quod ab usu suis possessionibus sit peritus buttenis
 monetur.

Pror. 8^a et 9^a et 10^a et 11^a et 12^a et 13^a et 14^a et 15^a et 16^a et 17^a et 18^a et 19^a et 20^a et 21^a et 22^a et 23^a et 24^a et 25^a et 26^a et 27^a et 28^a et 29^a et 30^a et 31^a et 32^a et 33^a et 34^a et 35^a et 36^a et 37^a et 38^a et 39^a et 40^a et 41^a et 42^a et 43^a et 44^a et 45^a et 46^a et 47^a et 48^a et 49^a et 50^a et 51^a et 52^a et 53^a et 54^a et 55^a et 56^a et 57^a et 58^a et 59^a et 60^a et 61^a et 62^a et 63^a et 64^a et 65^a et 66^a et 67^a et 68^a et 69^a et 70^a et 71^a et 72^a et 73^a et 74^a et 75^a et 76^a et 77^a et 78^a et 79^a et 80^a et 81^a et 82^a et 83^a et 84^a et 85^a et 86^a et 87^a et 88^a et 89^a et 90^a et 91^a et 92^a et 93^a et 94^a et 95^a et 96^a et 97^a et 98^a et 99^a et 100^a et 101^a et 102^a et 103^a et 104^a et 105^a et 106^a et 107^a et 108^a et 109^a et 110^a et 111^a et 112^a et 113^a et 114^a et 115^a et 116^a et 117^a et 118^a et 119^a et 120^a et 121^a et 122^a et 123^a et 124^a et 125^a et 126^a et 127^a et 128^a et 129^a et 130^a et 131^a et 132^a et 133^a et 134^a et 135^a et 136^a et 137^a et 138^a et 139^a et 140^a et 141^a et 142^a et 143^a et 144^a et 145^a et 146^a et 147^a et 148^a et 149^a et 150^a et 151^a et 152^a et 153^a et 154^a et 155^a et 156^a et 157^a et 158^a et 159^a et 160^a et 161^a et 162^a et 163^a et 164^a et 165^a et 166^a et 167^a et 168^a et 169^a et 170^a et 171^a et 172^a et 173^a et 174^a et 175^a et 176^a et 177^a et 178^a et 179^a et 180^a et 181^a et 182^a et 183^a et 184^a et 185^a et 186^a et 187^a et 188^a et 189^a et 190^a et 191^a et 192^a et 193^a et 194^a et 195^a et 196^a et 197^a et 198^a et 199^a et 200^a et 201^a et 202^a et 203^a et 204^a et 205^a et 206^a et 207^a et 208^a et 209^a et 210^a et 211^a et 212^a et 213^a et 214^a et 215^a et 216^a et 217^a et 218^a et 219^a et 220^a et 221^a et 222^a et 223^a et 224^a et 225^a et 226^a et 227^a et 228^a et 229^a et 230^a et 231^a et 232^a et 233^a et 234^a et 235^a et 236^a et 237^a et 238^a et 239^a et 240^a et 241^a et 242^a et 243^a et 244^a et 245^a et 246^a et 247^a et 248^a et 249^a et 250^a et 251^a et 252^a et 253^a et 254^a et 255^a et 256^a et 257^a et 258^a et 259^a et 260^a et 261^a et 262^a et 263^a et 264^a et 265^a et 266^a et 267^a et 268^a et 269^a et 270^a et 271^a et 272^a et 273^a et 274^a et 275^a et 276^a et 277^a et 278^a et 279^a et 280^a et 281^a et 282^a et 283^a et 284^a et 285^a et 286^a et 287^a et 288^a et 289^a et 290^a et 291^a et 292^a et 293^a et 294^a et 295^a et 296^a et 297^a et 298^a et 299^a et 300^a et 301^a et 302^a et 303^a et 304^a et 305^a et 306^a et 307^a et 308^a et 309^a et 310^a et 311^a et 312^a et 313^a et 314^a et 315^a et 316^a et 317^a et 318^a et 319^a et 320^a et 321^a et 322^a et 323^a et 324^a et 325^a et 326^a et 327^a et 328^a et 329^a et 330^a et 331^a et 332^a et 333^a et 334^a et 335^a et 336^a et 337^a et 338^a et 339^a et 340^a et 341^a et 342^a et 343^a et 344^a et 345^a et 346^a et 347^a et 348^a et 349^a et 350^a et 351^a et 352^a et 353^a et 354^a et 355^a et 356^a et 357^a et 358^a et 359^a et 360^a et 361^a et 362^a et 363^a et 364^a et 365^a et 366^a et 367^a et 368^a et 369^a et 370^a et 371^a et 372^a et 373^a et 374^a et 375^a et 376^a et 377^a et 378^a et 379^a et 380^a et 381^a et 382^a et 383^a et 384^a et 385^a et 386^a et 387^a et 388^a et 389^a et 390^a et 391^a et 392^a et 393^a et 394^a et 395^a et 396^a et 397^a et 398^a et 399^a et 400^a et 401^a et 402^a et 403^a et 404^a et 405^a et 406^a et 407^a et 408^a et 409^a et 410^a et 411^a et 412^a et 413^a et 414^a et 415^a et 416^a et 417^a et 418^a et 419^a et 420^a et 421^a et 422^a et 423^a et 424^a et 425^a et 426^a et 427^a et 428^a et 429^a et 430^a et 431^a et 432^a et 433^a et 434^a et 435^a et 436^a et 437^a et 438^a et 439^a et 440^a et 441^a et 442^a et 443^a et 444^a et 445^a et 446^a et 447^a et 448^a et 449^a et 450^a et 451^a et 452^a et 453^a et 454^a et 455^a et 456^a et 457^a et 458^a et 459^a et 460^a et 461^a et 462^a et 463^a et 464^a et 465^a et 466^a et 467^a et 468^a et 469^a et 470^a et 471^a et 472^a et 473^a et 474^a et 475^a et 476^a et 477^a et 478^a et 479^a et 480^a et 481^a et 482^a et 483^a et 484^a et 485^a et 486^a et 487^a et 488^a et 489^a et 490^a et 491^a et 492^a et 493^a et 494^a et 495^a et 496^a et 497^a et 498^a et 499^a et 500^a et 501^a et 502^a et 503^a et 504^a et 505^a et 506^a et 507^a et 508^a et 509^a et 510^a et 511^a et 512^a et 513^a et 514^a et 515^a et 516^a et 517^a et 518^a et 519^a et 520^a et 521^a et 522^a et 523^a et 524^a et 525^a et 526^a et 527^a et 528^a et 529^a et 530^a et 531^a et 532^a et 533^a et 534^a et 535^a et 536^a et 537^a et 538^a et 539^a et 540^a et 541^a et 542^a et 543^a et 544^a et 545^a et 546^a et 547^a et 548^a et 549^a et 550^a et 551^a et 552^a et 553^a et 554^a et 555^a et 556^a et 557^a et 558^a et 559^a et 560^a et 561^a et 562^a et 563^a et 564^a et 565^a et 566^a et 567^a et 568^a et 569^a et 570^a et 571^a et 572^a et 573^a et 574^a et 575^a et 576^a et 577^a et 578^a et 579^a et 580^a et 581^a et 582^a et 583^a et 584^a et 585^a et 586^a et 587^a et 588^a et 589^a et 590^a et 591^a et 592^a et 593^a et 594^a et 595^a et 596^a et 597^a et 598^a et 599^a et 600^a et 601^a et 602^a et 603^a et 604^a et 605^a et 606^a et 607^a et 608^a et 609^a et 610^a et 611^a et 612^a et 613^a et 614^a et 615^a et 616^a et 617^a et 618^a et 619^a et 620^a et 621^a et 622^a et 623^a et 624^a et 625^a et 626^a et 627^a et 628^a et 629^a et 630^a et 631^a et 632^a et 633^a et 634^a et 635^a et 636^a et 637^a et 638^a et 639^a et 640^a et 641^a et 642^a et 643^a et 644^a et 645^a et 646^a et 647^a et 648^a et 649^a et 650^a et 651^a et 652^a et 653^a et 654^a et 655^a et 656^a et 657^a et 658^a et 659^a et 660^a et 661^a et 662^a et 663^a et 664^a et 665^a et 666^a et 667^a et 668^a et 669^a et 670^a et 671^a et 672^a et 673^a et 674^a et 675^a et 676^a et 677^a et 678^a et 679^a et 680^a et 681^a et 682^a et 683^a et 684^a et 685^a et 686^a et 687^a et 688^a et 689^a et 690^a et 691^a et 692^a et 693^a et 694^a et 695^a et 696^a et 697^a et 698^a et 699^a et 700^a et 701^a et 702^a et 703^a et 704^a et 705^a et 706^a et 707^a et 708^a et 709^a et 710^a et 711^a et 712^a et 713^a et 714^a et 715^a et 716^a et 717^a et 718^a et 719^a et 720^a et 721^a et 722^a et 723^a et 724^a et 725^a et 726^a et 727^a et 728^a et 729^a et 730^a et 731^a et 732^a et 733^a et 734^a et 735^a et 736^a et 737^a et 738^a et 739^a et 740^a et 741^a et 742^a et 743^a et 744^a et 745^a et 746^a et 747^a et 748^a et 749^a et 750^a et 751^a et 752^a et 753^a et 754^a et 755^a et 756^a et 757^a et 758^a et 759^a et 760^a et 761^a et 762^a et 763^a et 764^a et 765^a et 766^a et 767^a et 768^a et 769^a et 770^a et 771^a et 772^a et 773^a et 774^a et 775^a et 776^a et 777^a et 778^a et 779^a et 780^a et 781^a et 782^a et 783^a et 784^a et 785^a et 786^a et 787^a et 788^a et 789^a et 790^a et 791^a et 792^a et 793^a et 794^a et 795^a et 796^a et 797^a et 798^a et 799^a et 800^a et 801^a et 802^a et 803^a et 804^a et 805^a et 806^a et 807^a et 808^a et 809^a et 810^a et 811^a et 812^a et 813^a et 814^a et 815^a et 816^a et 817^a et 818^a et 819^a et 820^a et 821^a et 822^a et 823^a et 824^a et 825^a et 826^a et 827^a et 828^a et 829^a et 830^a et 831^a et 832^a et 833^a et 834^a et 835^a et 836^a et 837^a et 838^a et 839^a et 840^a et 841^a et 842^a et 843^a et 844^a et 845^a et 846^a et 847^a et 848^a et 849^a et 850^a et 851^a et 852^a et 853^a et 854^a et 855^a et 856^a et 857^a et 858^a et 859^a et 860^a et 861^a et 862^a et 863^a et 864^a et 865^a et 866^a et 867^a et 868^a et 869^a et 870^a et 871^a et 872^a et 873^a et 874^a et 875^a et 876^a et 877^a et 878^a et 879^a et 880^a et 881^a et 882^a et 883^a et 884^a et 885^a et 886^a et 887^a et 888^a et 889^a et 890^a et 891^a et 892^a et 893^a et 894^a et 895^a et 896^a et 897^a et 898^a et 899^a et 900^a et 901^a et 902^a et 903^a et 904^a et 905^a et 906^a et 907^a et 908^a et 909^a et 910^a et 911^a et 912^a et 913^a et 914^a et 915^a et 916^a et 917^a et 918^a et 919^a et 920^a et 921^a et 922^a et 923^a et 924^a et 925^a et 926^a et 927^a et 928^a et 929^a et 930^a et 931^a et 932^a et 933^a et 934^a et 935^a et 936^a et 937^a et 938^a et 939^a et 940^a et 941^a et 942^a et 943^a et 944^a et 945^a et 946^a et 947^a et 948^a et 949^a et 950^a et 951^a et 952^a et 953^a et 954^a et 955^a et 956^a et 957^a et 958^a et 959^a et 960^a et 961^a et 962^a et 963^a et 964^a et 965^a et 966^a et 967^a et 968^a et 969^a et 970^a et 971^a et 972^a et 973^a et 974^a et 975^a et 976^a et 977^a et 978^a et 979^a et 980^a et 981^a et 982^a et 983^a et 984^a et 985^a et 986^a et 987^a et 988^a et 989^a et 990^a et 991^a et 992^a et 993^a et 994^a et 995^a et 996^a et 997^a et 998^a et 999^a et 1000^a et 1001^a et 1002^a et 1003^a et 1004^a et 1005^a et 1006^a et 1007^a et 1008^a et 1009^a et 1010^a et 1011^a et 1012^a et 1013^a et 1014^a et 1015^a et 1016^a et 1017^a et 1018^a et 1019^a et 1020^a et 1021^a et 1022^a et 1023^a et 1024^a et 1025^a et 1026^a et 1027^a et 1028^a et 1029^a et 1030^a et 1031^a et 1032^a et 1033^a et 1034^a et 1035^a et 1036^a et 1037^a et 1038^a et 1039^a et 1040^a et 1041^a et 1042^a et 1043^a et 1044^a et 1045^a et 1046^a et 1047^a et 1048^a et 1049^a et 1050^a et 1051^a et 1052^a et 1053^a et 1054^a et 1055^a et 1056^a et

nam si in nostro dicto locum que premissa de cetero non habent
scilicet et nullam magistrali morem gerunt ut nostrum quoque obsequium
episcopis praestant.
exemplum Si in ope eundem reguli dicitur ballastam sequentes
sophismatibus

quis dicit de eo aal dicitur deum.

at qui dicit de eo aal dicitur de eo aal.

cogo qui dicit de eo aal dicitur deum.

nam aal dicitur in maiori pariter sicut et in minori
ad hoc neutro iudiciorum attinebit et contenta prob. etiam

exemplum Si hinc petitis solutio aliteris sophismatibus.

Si o es quod ego sum

at qui sum hoc: ergo

tū o es hoc

quod re: solutio o contrahitur in primam ppriam nec alteram
probat illam continere

adverte hoc et differentiam inter questionem pellens et ppriam
de de ppriam dubitari possit quod neutrum e probata: solutio
solutionis quod arguitur etiam

Deo o hoc rationatio dicitur per diabolus modis primo ratione
modi quo hoc rationis habetur inquirunt et docent ut quia ratione
duplex e rationatio etiam inductio et syllogismus.

Deo arguitur ratione quo attinet ad probandum questionem
per quod ratione quadruplex e rationatio nempe fides extra etiam et
epistola et iudicatio etiam modis a fides ad totum rationem
ut si de ipso efficitur volens mentem perferre et epistola deditur
quod etiam modis rationis inquirunt. hoc methodo dicitur e contrahitur

Syllogismus hinc e etiam modis o toto ad partem per quod deditur
ut si e ratio quo oib modis deditur etiam modis inquirunt etiam

tum a hoc rationem deditur genus arguitur modis nostra deditur
sit magis accommodatum illis uti possunt qui preceptis deditur
deditur plures ab alijs inquirunt arguitur

Syllogismus ab aristotele deditur ratio in qua quibusdam positum
necessit alius magis et eo quod deditur positum

sed melius deditur probatur affirmatio vel negatio inquirunt
alio per alium et deditur e in deditur per modum deditur.

Syllogismus ratione maiori deditur hinc propriam deditur
et deditur hinc

Syllogismus probatur hinc qui est deditur probatur hinc
sophisticum qui est deditur apparenter deditur

Demonstrationes quae citantur propter necessarios
 syllogismos demonstrationibus seu demonstrationibus ratione effectus debent
 syllogismos generantem sciam.

Ratione maius istis syllogismis citantur praemissis certis et evidentiis
 necessario inferentibus conclusionem
 demonstratio illud est ratione modo cui arguitur quod nihil sit in
 demonstrationem a priori seu propter quod et in demonstrationem a posteriori
 seu quod

Demonstratio a priori et probatio effectus per causas. sic probat
 autem capacitas fieri per substitutionem.

Demonstratio a posteriori seu quod et probatio cause per effectum.
 In problemis Petrum existeret quia loquitur.

Quoniam problemis ab inconvenienti et absurdo probatio et etiam
 posteriori et

Demonstrationes nituntur propter

per propria hic intelliguntur propter prae notas id est quae solae pos-
 sione horum et attentione mentis innascuntur talia et omnia axiomata

super modo et expendimus divisionem rationationis per seque-
 quod nititur igitur

Quaestio II

Quid sit sententia, opinio, fides et error

Hic est Praecipua arguta ex quibus subvertuntur solenniter, nempe auctoritas
 et ratio.

Racinatione quae nititur auctoritate de fides quae nititur ratione
 tase firma de seta quae nititur ratione apparenter firma de error quae nititur
 ratione infirma de opinio.

Ratio vero fides et videtur elidens per causas, siue offensibiles
 aliter propter debet propter rationem ostendentem unde de acquirit per causas
 rationes et evidentes

hinc ad rationem requiritur certitudo et evidentia.

certitudo triplex est: una iudicij, altera obij, tertia motiva.

certitudo iudicij est firma mentis ad hunc ad rem perceptam

certitudo obij est illius necessitas et immutabilitas

certitudo motiva est firmitas rationis propter quod aliquid iudicatur

verum et talis est evidentia quae a sequitur nisi ad rationem nautis

fides debet esse de obij necessario quia debet esse iudicium certum

debet esse de obij iudicium fides videtur firmis quia debet esse iudicium
 demonstrationis in utraque praemissa eadem modo spectatur.

Deinde de obliquo dicitur quodammodo hoc est necessarium
nam de obliquo singulari multa demonstrari possunt.

Dico igitur primo de his appensibus alteri propter datis per
rationem incertam, vel appensibus interius probatur ob motum vel
sufficiens ad auctoritatem dictam

ut a motum est sufficienter probatur fallibile et in fallibile
saltem cognitum ut tale, alias est appensibus effectus huius

Requisitus insuper ad motum sufficienter ut o sunt probabilior
aut eque probabiles rationes pro altera pro contradictionibus in rationes
probabiles sicut o i motum appensibus sed potius diffinitionis
eo quod pro probabiles sit falsa: si vero rationes sint eque appensibus
o possunt sed dicitur et accipitur per manentem.

Ad multum videtur de his opinionibus, eo quod videatur dari
appensibus interius et formidolosus, cum assensibus sit assensibus vel
acquirere contra mentis vel etiam determinatio ad amplectendum
veritatem: formido i sit mentis huius, huius taliter aut suspensio que
excludit unum et acquiritur alteri.

verum admittit per predicta dicta ut per apud philosophos
et theologos eos videtur qui taliter assensibus o i motum
suspensio et huiusmodi, sed aliter per ad hunc interius huius
cum formidolosus de oppositis qui motum appensibus o i quod plerumque
eodem et perfectum, licet sit sufficienter eadem ut videtur in multis
erroribus in se, proinde huiusmodi hanc rationem nullam vel aliam esse
et indubitabile extra necessitatem appensibus unde dicitur opinio appensibus
appensibus sed huius per se vel interius.

Opinio dicitur a suspitione in hoc quod suspicio sit quodam modo
cum aliqua inclinatione in unam partem potius quam in alteram alioquin
ad hunc propter dicta, sicut et aliam in huius alioquin signo
optima a sit taliter cum ad hunc ad unam partem, licet taliter
ob rationem in quibus.

differt item a dubitatione propter dicta eo quod dubitatio sit suspensio
ob appensibus orta vel a dubitatione motum huiusmodi vel rationem occurrere
hanc eque ponderare.

unde dicitur aliter i negationem, aliter probatorem
negativum i suspensio appensibus orta ex dubitatione omnino
extra hanc propter huius: ore paribus et paribus
positivum i suspensio appensibus orta ex rationibus eadem
sed equaliter propter huius pro contradictionibus

differt quoque primo a fide in eo quod fides sit appensibus dubitatio
aliter propter propter, ob testimonium aliter sit aut propter ob auctoritatem
opinio vero propter rationes.

auctoritas e. assertio alienius rei facta ab aliquo fide digno
 hinc de o. 3° fides recte dicitur assertus propter auctoritatem
 dicitur in divinam angelicam et humanam
 fides divina e. assertus propter auctoritatem divinam
 angelica propter angelicam humanam propter humanam.
 assertus fides divina prudens e. quod est ob motum sufficientem
 nempe ob auctoritatem infallibilem. pot. in aliquo e. imprudens
 v. g. in eo qui nimis cito et nimis facile credit nempe id e. delidat
 q. d. fides o. 2.

assertus fides angelica et divina prudens e. quia o. 2. periculum q.
 angelus fallat aut fallatur ratione beatitudinis in qua e. quoniam
 eius dicta accipienda sunt tamquam verba spiritus sancti sicut et in divinis
 prophetarum et apostolorum qui auctoritatem spiritus s. locutus
 assertus fides humana in auctoritate castus et prudens e. pot.
 sit v. g. prudenter credimus aristoteli elementum et ceteris talibus
 quia totus mundus id testatur sic prudenter credimus ad quod aliquid
 narrant

sic fides prudenter credit res primis tentantibus in primis
 detrimentum
 unde ex circumstantiis colligitur quoniam non talis
 assertus prudens sit et sufficienti ratione motus.

Dico: fides o. sequitur rationem sed potius intellectum propter motum
 in obsequium fidei: ergo

Item quod tunc fides rationem sequatur quia rationem sequitur quod potius
 auctoritatem dei intellectum capit. oportet autem in obsequium fidei
 cum deus infallibilis sit et ratio humana absolute fallibilis.

unde imprudenter agunt homines sequentes potius rationem naturalem
 quam fidem et o. putant equi rationem a ratione maxime debent existimantibus
 deum o. plura posse quam possimus mente percipere. illorum vero fides
 divina o. e. quia cum in istis quibus dubitabit aliqua credant et
 aliqua o. credant igitur potius propter cunctis credant quam rationi
 divina.

Unde dicitur deus hoc voluit relapsus o. descendit in
 probationem quibus rationabiliter et motus ad id idendum quod dicitur
 hoc veritas est.

Quod o. e. necessitate probationis eorumque credentis
 in fide divinam: ergo hinc o. tenentur ad rationem ad
 credendum

Et sola quidam auctoritas divina sufficit dum sufficit et
 manifestata. et irrationabiliter credunt alia dicunt de deo hoc
 vel illud re veritas: unde hinc auctoritatem ecclesiarum et signa
 ac miracula et tempore quod probat veritatem divinam

imprudenter credunt, quia nulli non manifestum est, sed etiam ad hoc
propter quod credant

Peto ergo an aliquae conclusiones naturales precedere soleant
affensum fidei divinae.

R. Affensio solent precedere actio quae habetur per additionem
iusta apostolicam fidem ex auditu.

Precedit etiam actio elidens ecclesie, signibet notis suis
manifestatis, v.g. unitate, sanctitate, catholicitate, et apostolicitate
ad hoc ut nemo prudens de illa dubitare possit.

Deinde sequitur Attingit quod ante quibus creditur fidei divinae
fuit catholice unum deum, qui nec fallit, nec fallere potest, et alia
quidam quae dicta possunt praambula ad fidem divinam.

Dico 1^a error et affensio alius propter datus propter rationem
apparenter veram, sed aliter, falsam.

Vel etiam habetur de n. aliter, et tunc

alius et error habens apparentiam veritatis, et affensio similis
propter quod manifestum apparentis est, sed affensio propter
propter praemissos ostendit fallaciam.

alius similis apparentiam opinionis, et affensio interius
propter quod medium apparentis probabile, et tunc aliter probabile

alius similis apparentiam fidei, et affensio propter quod ob meritum
insufficientem, et apparentem, et hostias fidei et testimonium fidei dignum
et affensio quoniam habetur propter doctrinam hostias ob meritum
etiam apparentem, et tunc hostias debitas.

Item affensio quoniam quibus creditur, debetur de transfigurant
in angelum lucis, et illa quoniam quibus creditur, hoc mandatur, propter summi

Quaestio III.

Utrum scientia et opinio possint esse simul

Sub questionibus est an affensio possit in eodem modo in eadem
mente de eodem obiecto, sed utrumque simul de eodem possit credere
et incerto

Certum est etiam et opinionem simul, et o. posse in eodem modo
etiam eadem actum, quod illa illa actum affensio, et altera negat, et o. g.
fieri o. potest ut quod simul habeat etiam de eadem, vel et opinionem, et o.
existat. Item agitur de controversia, et an etiam et opinio simul, et o. possint
in eadem mente, etiam de eodem obiecto, quod idem affensio, et o. negant, et o. g.
an possit quod simul, et o. et opinari de eodem, et o. g.

Si duo prius: actus scilicet et opinionibus de eodem obiecto possunt
 et simul.

Prob: actus scilicet reddidit mentem absolute certam: actus vero opinionis
 absolute incertum cum sit assensus humilis opinio vero assensus
 latissimus et formidolosus: atque magis est per se simul certus et incertus
 eundem in eam certitudo et incertitudo probabiliter opponuntur: ergo.

Si duo habitus scilicet et opinionibus et possunt et simul.

Prob: habitus spiritus certus per actus: atque actus scilicet et opinionibus
 possunt et simul: ergo nec habitus.

Sed si habitus scilicet per se cum actu opinionis per habitus scilicet sit
 inteli statui ut impediat ab actu.

Prob: habitus scilicet opponitur actibus opinionis more sui, scilicet
 certum quod elicit ergo si sit inteli statui in quo impediatur ne propter
 laetum poterit statui cum actu opinionis.

Si actus inteli impediatur per se cum habitus temperantia.

Obiecta se facta et opinio si duo actus possunt: atque duo
 actus possunt et simul ergo.

Si duo magis si opinio simatur quo ad certitudinem: ergo: non sit
 assensus debilis et inteli timor: et opinio simatur quo ad certitudinem
 quoniam relinquit ergo: sic est essentialiter relinquit incertitudinem
 mentis: ita vero certitudinem: iam a certitudo et incertitudo possunt
 et locum habere cum probabilitate opponuntur.

Statui firmus: per certitudinem et incertitudinem per se in medio
 per per longum demonstrat habitus et probabile: ergo et opponuntur
 privative.

Si duo autem: per diversa media extrinseca oppositi: ergo
 illi intrinseca ergo illa diversa media et extrinseca
 oppositi: atque illa et extrinseca cum remanent ratione intrinseca
 eadem si obiectum: ita quod certitudo.

Si licet lux et tenebrae haberentur per se extrinseca certitudo et
 deinde possunt et simul in eodem aere.

Statui: ita diversa media extrinseca tollit oppositionem: ergo.

Si duo autem: si illa materia ingreditur speciem de qua
 statui: eundem modo quia tunc est illud rationem materiae etiam si sit
 obiectum: ita quod certitudo et incertitudo de diverso obiecto.

Si duo sunt potest per se ergo quia tunc unum et idem obiectum
 de quo magis certus fortis simul et incertus.

Si duo autem: materia et per se per se de qua statui: eundem modo
 per illa: magis per se assensum vel dissensum obiecto.

Statui: si sit et opinio idem affirmat aut negat ergo oppositi.

Si duo autem: et opponuntur quantum ad affectionem vel
 negationem: ergo quia supponuntur idem affirmare aut negare.

Si duo autem: et opponuntur quantum ad modum affirmare aut negare: ergo
 quia non nihil est ratione certis alia incerta: ad quod videtur certitudo et

et incertitudo in eadem mente

probat. 4ta argta. Tunc de opinionibus esse o. excludit ut ab eadem
magis ergo.

R. do. uti. seu o. excludit quod ad ideas quibus habebitur
do. quod phibet simul existere. per argta. scilicet de opinionibus.

scilicet o. excludit quod ad eam motionem negat: cum in mente plane
distinguitur per organum scilicet ad eam incertitudinem expellit o. per
magis prout opinionibus videtur debilitat argta. et sic argta. opinionibus
inutile.

probat. 5ta argta. opinio o. habet multum lumen magis et lumen
minut. utque lumen magis et lumen minut. possunt et simul. ergo

R. do. uti. possunt et simul quod ad eam habet trans eam quod
affectus quod relinquit aut producit. argta. id est lumen
magis et lumen minut. et sic. et sic possunt lumen minutum
isto nisi nullas relinqueret tenebras, quod relinquit solus. id est
in lumen magis. tunc tenebras. quia lumen magis et supponit
ut tenebras expellit.

Scilicet et uti. scilicet de opinionibus essent simul. opinio tr
nullam relinquit incertitudinem, quia relinquit idem solus. id est
qua scilicet uti. coniungitur, uti. tunc incertitudinem excludit.

Alia transeat, quia lumen magis et lumen minut. essent in
distinguitur per phibet. o. in se. alia. et magis. argta. incertitudo
magis lumen. scilicet et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
obicitur idem. per quod de eodem obicitur. argta. demonstrat. et magis.
et probabile. et quod argta. demonstrat. et magis. et probabile.
opinionibus. ergo.

R. do. uti. et probabile. opinionibus. idem o. impeditur a demonstratione
idem idem impeditur. argta. demonstratio. et magis. et magis. et magis. et magis.
idem affectum et affertur. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
demonstratione. ad eam remanet. idem. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
probabile. et affertur. idem. nullam relinquit. tunc incertitudinem. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.

probat. 6ta argta. remanet et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
scilicet. ergo. opinio. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.

R. do. uti. idem. opinio. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.

probat. 7ta argta. affertur quod datur exclusioni per medium probabile
o. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.

R. do. uti. idem. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.
et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis. et magis.

Difficultatibus in posterioribus demonstrationibus et ex sequenti
demonstratione habetur: *Respondeo* item totalem esse simplicem
qualitatem sed ex multis habitibus partialibus compositam
Prob: i: est et plures habitus partiales, ubi occurrunt plures
difficultates: atque in tota totali occurrunt plures difficultates
superandae ergo.

Prob: m: in loca totali viz: alia est difficultas superanda
in tota pte qm in tota alio est et una angustia, alia bene ducere.

Prob: d: tota dependet ab impossibili cerebro vestigio qm qm ab
occasione atque ubi est tota totalis multa est cerebro impossibile vestigia
ergo multa est habituales cogitationes qd vestigio determinata
obiter primo nota versatur circa unum obtinendum subiacens ratione
totali: ergo est simplex habitus.

Respondeo aut: per eandem rationem totale generat, sed specifica ratio
nam tota viz: versatur circa quatuor mentis cogitationes rationem
dispositibilitatis: sed dispositibilitatis ratio generat dispositibiles in plures
species altera est dispositibilitas in dictis alia rationem est utique
diversa ratio totalis.

Instat: Primo ubi est unum obtinendum totale ibi est unum: ergo
Respondeo aut: ibi est una sola unitate compositionis sed qm
componitur ex multis partialibus quibus est una unitate simplicitatis
ergo: qm implent unum est simplex habitus ubi est plures
difficultates superandae atque ergo.

Instat: Secundo ubi est idem obtinendum ibi est una sola unitate simplex
unitatis ergo.

Respondeo aut: ubi est idem obtinendum omnino simplex sed: qm obtinendum
generat totum.

ubi est idem obtinendum est plures ubi b: partiales ubi est compositum
ergo: iam vero obtinendum tota totalis est compositum et multum ubi
cogitabile, adeoque et ipsa tota.

Instat: Tercio tota habet unum ppter ad id ubi relationes
deducit: ergo habet obtinendum totale omnino simplex.

Prob: aut: dicto ubi est primum ppter ad id ubi relationes
et ex quo ubi relationes deducuntur ergo.

Respondeo aut: habet unum ppter unitate generat tota unitate
specificam ergo:

Instat: o: est unum in qualibet tota ppter specificum ad id ubi
reducuntur: nam in loca viz: est multum ppter ex qd relationes
deducuntur.

unde qui unum habet ppter ubi aut ubi distinctionem
o partem. Respondeo: dicitur.

Notetur cum obtinendum totum sint quatuor mentis cogitationes
ad unum dispositibiles quatuor habet distinctiones, et contra quatuor ppter
specificas ex qd relationes deducuntur.

atque probatur de affirmatib. positivis exclusionem positivis rationibus et dubitab. et sic
est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus

et de affirmatib. positivis exclusionem positivis rationibus et dubitab. et sic
est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus

est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus
est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus

est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus
est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus

est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus
est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus

est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus
est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus

est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus
est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus

est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus
est de affirmatib. et simpliciter qualitas, cum de his sub quibus rationibus

Omissa hac ostendi sententia
Re unitatem generalem resecantur. Durum enim ac absurdum
ita esse speculativum quod pro fine habet solam veritatem. Contra
platonem hoc videtur quod

unitatem & speciem ab obto solem resecantur quod
obtinere solem. cuiuslibet rei illam ab ob alia specie distinguit
Potes ideo quodlibet eorum posset dici aliam subalternam
de tribus modis

Primo ratione finis quod nempe finis videtur sub ordinatur
fini alterius: sic an equus sit sub ordinatur militari
deo ratione priorum quod una rei o habet propria nisi manifestata
ab alia rei: sic medicina sub alternatur physica

Secundo ratione obto quod obtinere similes obto alterius
et hoc sit dupliciter

Primum quod obtinere subalternatur addit obto subalternatur
duam effluam: et hoc modo cum sit subalternatur medice et cum
obtinere e cum sub quo continetur obto obto reorum. Sed hoc a subalternatur
longius quod rei superior obto de deo effluam et propriatibus rei
obto

Secundo quod addit obto superioris sit deam accidentalem: sic physica
proprie de subalternatur sit medicina quod obtinere medicina sit epib sanabili
addit epib sanabili deam accidentalem nempe sanabilitatem

Adverte tamen subalternatur o o veram ream in equi
cari subalternatur seu rei superioris quod ille o penetrat veritatem
extremam quod rei rei nihil sit. accionalit rei interioribus
antur per ream superioris qui o habet adeo o per illa probare ne
conter eorum veritatem penetrare

ca quod requirit nullum deam per se medicina sit physica nisi
forte per se ex perimentali o o per se de re ratione sit ratione ratione
sine physica aqua medicina dependet

Ita in absentia subalternatur deis obto obto et proprie
aliquid sit o vera sine subalternatur per vera rei

non debet quod o effect videtur quod videtur o requisitum
sit certitudo quod illo casu reperitur

Finis
D
art 15
Partie

EMPEDOCLES estoit vn Philosophe qui a
l'imitation de Pytagore ne vouloit point man-
ger de tout ce qui viuoit et se mouuoit.

Chez Bonnard au Coq

PARS IV

Logica

de

Methodo

Super e nobis explicanda methodis quae in regulationem ordinationem
 sibi quae dicuntur propria inductione, siue ut alio dixerimus
 de a nobis e cognitionem.

huius partis tractatio maxime utilitatis cum sine recto ordine
 ad veritatem. hic licet perbentem, via q. principia logicae ostendantur
 tuta nobis atq. expedita ad veritatis affectionem via spiritibus

methodus e quanta mentis cogitatio seu quaedam specus iudicii quae
 veritas ex o modo inquirendi vel ex ista ratione alibi ex ponenda demonstratur.

Quia e istum quo regulationis prope nempe principia et inductionem
 ergo methodus e quanta mentis cogitatio

Methodus autem est istum quo rationis quae intus negotiis quanta via
 e infima et altior, sub altera seu in duas alias divisibile, eod. iudicium
 induit in defensionem et methodum cum adeo methodus e quae adedum
 iudicij quae specialis distinctio e minus postulat a logice ratione
 tractatione quae rationis.

Methodus iudicium ordinat ideas e consentaneas iungendo et dissimulans
 dissimulando. Item rationis ordinat iudicij duo praemittenda et quib. intervallo
 tertium ergo iudicium e methodus

Ita dicitur: iudicium ordinat ideas absolute ponendo unam partem
 eod. methodus. verbando certam viam inveniendo. Verum et alibi e ponendo
 ergo idem dicitur de rationis. Item iudicium iudicij duo praemittenda et quib. intervallo
 tertium ergo iudicium e methodus

Quaestio Ia.

Quid et quatuorplex. Sit methodus

R: et dico primo methodus e via et tractatio ista ad hanc latentes
 inveniendo et inveniam alibi congruo modo explicandi

Sic e artus sed cogitatio artus mentis dicitur autem iudicium
 rationis ita ordinantur et disponuntur ut veritas ignota investigetur
 cognita alibi probetur.

De cogitatione mentis quae e qualitas mentis in eadem et in mentis praesentia
 consistit

De actibus quae genus mentis arbitrium est cogitationes ex modo

cogitantem et spirituales et immortales: atque ita contraria via ad
ipsam aem erit descendendum quae immortalis est. huiusmodi
hinc patet negatim in demonstratione. et in virtutibus hinc est
negatim, quod si vera est demonstrandi ratio, namque animalia et sympathetica.

Postea à spectatili via hinc ad rationem hinc affertur.
Posterior via à ratione hinc est ad rationem quae est spectatili deservit, in qua
nullum est virtutem et dicitur ex hoc propter se ad rationem ex illis, infero me experimentum
ceteris: et ex hoc propter ego qui cogito ratio, deduco et hinc multum.

Adverte intra quatuordecim diebus praecipuas et in quibus ex affectibus
investigatur causas vias, et filias et reliqua moribus et affectibus magnis bene
idem illas ex quibus variis cognitis investigentur. Hic habet vias ex
magna virtutem et hinc multum et fructus instrumenta de summa.

commoda vias molestine.

in his quatuordecim diebus tota occupatur Physica experimentalis
et à de vocabulis quibus sit, ut per ea, sub altera absonantibus acquiruntur
necesse est.

Primo ad ea de vocabula diligenter attendere et illorum vias quatuordecim
fieri potest etiam praecipuas.

Deo videndum quia ut statim ab ecclesiis exhibitae an litterali,
seu naturali hinc, ut vero metaphysico etiam accipiendum: quod est virtutis
propter ad quod distigunt ut rationem: quo tempore, quod est virtutis
deservit: dicitur et temporibus dicitur etiam virtutis hinc.
unde ex illis: et antiquitas: et distiguntur tempora et concordat scriptura.

si in virtutibus doctrina preparatur quatuordecim ad unda et loca.
quod cum diligenter et caput et ex proloquio hinc est, necesse est virtutis
hinc dicitur: et dicitur, et ex virtutibus etiam virtutis de virtutibus
videndum.

Deo 4 methodus synthetica seu compositionis et doctrinae hinc et
virtutem in virtutibus, atque expositio, seu maxime aliam virtutem.

Primo synthetica et virtutis virtutis à toto ad quod, et propter gratia ad
spectatili praecipuas.

hinc methodum virtutis etiam magistri
hinc methodus virtutis etiam magistri virtutis ad virtutis
defendens christum virtutis et abrahami virtutis.

contra methodus animalia virtutis, et virtutis virtutis ad virtutis
parentes virtutis ostendit christum et virtutis virtutis.

Primum primum methodus synthetica, et hoc, quod quod virtutis et virtutis
cognoscere virtutis, ut antea, dicitur.

in et methodus virtutis à virtutibus ad virtutis virtutis, ut in
analisi sit praecipuas et virtutibus ad virtutis, in synthetica virtutis
virtutis ad virtutis.

hoc est quod si desuper virtutem de qua docendo virtutis, cum
virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis.

virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis
nam virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis
virtutis virtutis quod in geometria virtutis, virtutis virtutis.

efficere solent quod est id ut aliquid de monstrant.
 Istae vocabula vix definiuntur nec ambigebat relinqueretur
 per quendam axiomata seu rationes eas adhibere quod nemo
 indubium non recipit.
 Istae rationes non demonstrant vel per definitiones et axiomata
 nulliter nota, sed per alias rationes quae per istas definitiones et axiomata
 probantur, et unde ipsae corroborantur deducuntur.
 pro methodo synthetica observandum est ordo sequens regulas
 quarum prima eadem ibi dantur definitionibus et istis et quatuordecim
 multis quinta et sexta pariter sunt septima et octava ipsi methodo.

Regula Definitionum.

Prima, ut nullis tribus relinquantur abstractis aut ambiguis
 sed quilibet defineatur.
 Secunda, ut sit in definitione per nomen sint verba nota vel probata
 capitula his regulis sophiae possunt praestari istae. primum continetur
 quod istam definitionem et definitionem consistunt ut quod in istis sit
 aut inque valore.

Regula Axiomatum.

Primum, ut nullum adhibeatur axiomata quod sit evidenti/primum
 et illud evidens habeatur quod videtur et attentione videtur
 in istis a axiomata propter aliquam eam libet adhibere manifestum istae
 rationis magis sita sit.
 Axiomata primo tunc perspicua ut patet illis probando
 observantur quod ostenduntur.
 Secundo axiomata ista tunc et istae rationes arguerentur ad probandum
 aliam istam questionem.
 Tercio axiomata ne tamquam axiomata libet quodam ad manifestum
 quod falsum est et non est intellectus quia propter hoc est in istis
 per definitionem habitum et istae regulae.

Regula Demonstrationum.

Prima, ut non propter obscuram accuratam probentur opem definitionem
 quae necessarii sunt, alii axiomata quae concessa sunt aut proposita quae
 iam ante se habent demonstrata.
 Secunda, ne quilibet ambiguitas rationum adhibetur sed definitionibus
 per quos explicantur, propter hoc est.

Regulae Methodi

Si proponimus in et methodo fieri debere progressum in notioribus
ad minus notum cum videtur Deorum sit primum veritas et inquirenda
regulas
agimus Nam hic de regulis quae methodo synthetice speciales et
simpliciter et res quantum fieri potest ordine naturali praeferuntur
tandem simpliciter et a generalioribus et simplicioribus exordium fit capta
prioribus quibus necesse est ad singulas species descendatur
et ab eis ut videtur de quibus quibus in eis species quae habet solius naturam
et quilibet difficultas in eis praeferuntur quantum fieri potest distribuatur
hic ex oppositis sufficientes colligitur per rectam viam docendi et
discendi et aptam nominum praeferuntur et cogitationum dispositionem
ad docendum et discendum in utilitatem.

Quaestio II Quanam sint axiomata ad comparandas Scientias necessarias

hic quaestio in tres paragraphos distribuitur.
primo de his quibus peripateticorum axiomatibus agitur.
in secundo de conciliandis philosophorum axiomata necessarios
in tertio de solvendis quae ad conciliandum istam commode
necessaria iudicantur. §. 1.

Paragraphus I de

Peripateticorum axiomatibus

Primum peripateticorum axioma est illud impossibile et idem
simul et A et B
illud axioma de primis quod nullo alio axioma probatur
probat a natura quae a peripateticis usurpantur atque hoc axioma
impossibile est. Idem simul et A et B nullo alio probatur sed
etiam peripateticis demonstratur nam primo peripateticis nullum
assignant illi primum
Idem ex eo quod idem A possibile et simul et B recte inferitur
illud quodlibet A et B et C .

nil hominibus fuit probabilius in tra logica. hoc peripateticorum
axioma probari per illud quod quid in idea clara et distincta vel in
alio modo exprehenditur tota recte attente potest.

Idem axioma: hoc quod libet est verum, et
non axioma ut patet affirmatum videtur alio potius saltim de qua
quod affirmatio est potius negationis: affirmatio est procedens, potius videtur
idem probant. Idcirco est quod libet est verum, quod impossibile est idem
simul esse et non esse.

Secundum axioma: De eodem affirmatio vel negatio
possunt esse simul verae aut falsae, seu duo contradictoria
possunt esse simul verae.

Haec est quod ad veritatem propositi affirmatio consistit in eo quod affirmatio
revera sit, ad veritatem vero propositi negativum consistit in eo quod negatio
revera sit, iam vero si affirmatio et negatio, hoc est si duo contradictoria
essent simul verae, idem esset simul et quod libet est et quod impossibile est idem
esse simul, et hoc est ergo.

Quartum axioma: De quibuscumque vera est affirmatio vel negatio
haec est quod quod libet est verum, et non quod libet est verum, quod impossibile
est simul esse et non esse.

Secundum axioma: Si quod impossibile est idem esse et non esse, et ab illo
dependens sit et vera sit, et ad eam notatam contradicendum non sit
et non ad eam notatam quod ignotum, tunc in promovendis disputationibus
adhibendum. magis videtur et utilitatis. Idcirco quod dicitur et non
axioma hoc quod nobis in veritate inquisitione adducimus et possunt
veritatem et quod sequenti paragrapho exponemus huius.

Paragraphus II

de

Recensiorum

axiomatibus

Primum axioma: quid quid in idea clara et distincta, vel volens
aliter sit finitum idcirco est verum, vel modo affirmari potest.

hoc axioma magis patet, quia si nullo alio dependet et
per illud revera demonstratur: idcirco est impossibile si libet esse idem simul esse et non esse
quod in idea clara et distincta vel actu existens involvitur impossibile si libet simul
esse et non esse.

Secundum axioma: patet, si quidam propositum sit et clarum et distinctum
et sola sua perspicuitate verum per se habet, si non aliter sit in qua
positum, et tunc est verum, nec quia ratione fiat et per dictum propositum
veritas est apud nos.

tunc a patet nullo et dependens et non habet cum ad hanc

Ex hoc axioma inferitur quod creaturas o a se, sed a solo deo
conservari, quod est verum, siue conservandi, sicut videtur, siue
potius existit a se ipso, iam a creatura, o a se, sed a deo, si prout ergo
o a deo, sed a deo conservantur.

de q. videri potest in responsionibus ad objectiones propositas
adversus eius institutiones mathematicas...

Paragraphus III

de

axiomatibus ad conciliandam rationem cum fide
idoneis

Primum autem.

limit. incalabile e infinitum posse comprehendere
aliquid comprehendere e illud esse, quantum est p^{er} se, nihil
e comprehenditur, nisi cum nihil aliud latet videtur: sic deus
solus suspensum et alia. est.

quoniam plura et plures in infinitum sunt et in determinatitate ipsa subsistent
et in infinitum cum eis quidam transiunt. ut alterius ref. et
a. d. multas proprietates etiam in certis statibus

clase. In et illam infinitum principiat hoc e infinitum distat

[illegible]

o pot' a dari etio presenta obiecta et ex pte alie purificandi
qu illud o comprehenditis.

qd illud o comprehenditur.
 Atque ita patet qd vana sint singulæ questionab inq'd de poia
 dei absoluta. quia cum innumeræ possit deo qd per se ipso possunt
 qd finita mente o infinitam posse comprehendere.

Joim axioma, in his rebus que ad rem humanam spectant
intellectum aethritati debent, intellectus equitatem et qua
res nautis persuadentur.

Tuo naelib persiduel
kura ga dewe donye plim put farore am nob gollonit conspire
kuriga ite bonat et pofet lob ut per fallerione galli gollit d.
a. i. c. scipionit mentem nobraen gollit d.

Quia merito ipsius auctoritatem mentium nobis non subtrahimus
inhibere & nobis attingi o possunt. nam infimilibus auctoritatem
Quia non potest ut per se debeat

Adina sunt postulat per se deum
Iustitia existit. C. deo perscripta. neganda est, qd. ob
eo capi nequeant

hoc unum est si adquisitum lib. de dono perseverantie.
 Cap. 14 ubi dicitur, nam quid idem negandum quod apostolum et quod complendi
 o pot quod occultum est

ment o nostrum ad imaginem dei creata plura et clari per se ipse
 quod in finita sit, plurima. clari percipere. requirit unde priore. ubi per
 altum. posterum vero ubi admirari pascha his assentire si deus credenda
 proponat. ex eo est quod obscura o percipiuntur, o sequitur falsitatem in
 nubis ubi dentibus:

fit o ideo neganda est libertas quod deinde dei via cum illa rationi
 possint: nam liberi arbitrij ita. consensum ut deus debet tamen
 sit o ideo negandum est quod et essentialiter extensionem tamen si hoc
 cum presentia et prius Christi in carnis vita. difficultas rationi possit.
 o est idem sicut nostrum et dicens potestatis ubi dei quod potest in nostrum
 feram superat ut plura fieri possint a deo quod non in illa in principat
 inquit tota res facta o omnipotens fortitudo ut ex parte. ubi dicitur
 adquisitum est: ubi quod ad voluntatem ubi dicitur de modo quod
 christus illa beata virginis integritate nativus ad apostolos
 ianibus clavis ingressus.

Quintum axioma. artem dicens fides est sentia aut pro
 debuit ubi revelata.

illud est o et solum. fides dicens o artem quod prophetis et
 apostolis dicens revelatum ab universa ecclesia credendum
 propositum et illud o verbum dei scriptum aut traditum.
 hinc o alij aut sit de fide. o deo id quod artem in eo clari
 se coludem patet. prout ratione ad fidem pertinere ostendunt et eorum
 rationes quas nulli o nulli. clari ex artem fides deducto brevissimum
 ab alijs mens o nictantur. hinc etiam misalibet videtur quod fides
 tempore apostolus ubi nati dicitur. vel facta licet o sanctissimis
 visis in rebus qualibus referantur o idem ad fidem pertinent
 fides nec doctrina quicquid ab alijs seu patribus sit doctoribus
 exposito, nec theologia. scholastica seu religio theologia licet
 una promissionem sit revelata, et altera visibilibus.

Quintum axioma facta consilia multorum testium
 oculat orum dicens nationis et factionis testimonio dicens
 temporibus confirmat et tam certa haberi debet ab uno quocumque
 quod si propter oculis fuerint explorare
 de factorum libitum fides habenda est, si testimonio multorum
 tutum oculat orum fuerint confirmata.

nam suspicari o licet illas ex prefata si ratione, religione aut alia
 ratione diffidentibus communi consilio ad stabilendam mundiciam
 conspirasse, et idem de facto agitur.

Duplex est questio altera in re, altera facti.

Religio in re est pro, quia a loco, tempore, ceterisque circumstantiis
 o pendet sed necessaria est talis illa rationum credenda.

Quæstio facta e ppro curâ veritas loco tempore ceteribq
circumstantiis attingitur et contingit. talis e illa christi
passus e sub pontio pilato
ad probandum quæstionem facti optimè e costum multorum
turba prefata si oculis sint habitis et naturæ religionis paut alia
q et tam distinet ipsos conspiciat ad stabiliendum
moderandū

ad probandum a quæstionem iuris pessimè e argtūm turba
multorum: veritas e hec a paucis potius qm a multis inuentis, q
e difficillimè a paucis inuentis: atq; difficiillimè
predictæ quæstionis veritatem inuenire. vgo o pauci etiam inueniunt.

hab. mihi ut e inueniat, vitanda e precipitatio studij

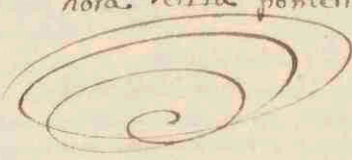
q pauci præstare valent
hoc dictum axioma maxime compositione ad ostendenda q
in religionis naturâ pauci facta legitimè mirabile et sacra
traditionem retinendam adeo et ipsi et alia procedentia q
precepta etc et fidei differentia continent, nos dicant ad
etiam regem, quâs fidei multum interesse. vnde de illi b.
Logica tacendum e fuit, cum finis logice sit tradere regulas
q veritas inuentis, aut inuenta dicta et ordinata possit explari.

si igitur axiomaticis contenditur illi phet. quæstionem
philosophandi. theologicantis, aut dūm theologicandū
philosophantes videntia phis naturæ ppias argtūb ex fide desumptis
impetunt: quid e qd que intelligenda. et eudenda. humores autem
aut nē fidei proit, ignorat. inquit augustinus epist. 110. allat
atq; hec dicta de logica dicta sufficiant ad maiorem

dei gloriam.

si vultis faciliorem et expeditiorem quæ vos certis actibus
ad veritatem ducat, amate deum qui veritas e contemnite creaturam
quæ vanitas e, suscipite ad regnum dei locis et veritatis patriam
et innocentibus vobis conatu ad beatam eternitatem contendite, pbi
nil potestis ignorare.

Finis inpositus Die
Decima quarta maij
hora tertia pomeridiana.

Handwritten text, mostly illegible due to fading. The text appears to be organized into several paragraphs, with some lines being more prominent than others. The ink is very light and the paper is aged and discolored.

Very respectfully,
Your obedient servant,
[Signature]

50

**LOGICA
MINOR**
exposita

A
doc: dom: bernardo

MULLET

art: doc: ac phiæ
professore:

obtinuit

ioannes nicolaus

peerbooms

antverpiensis

duaci

in
Collegio Regio

anno 1708

LOGICA
MUNICI
copiata

LIBRARI

LIBRARI

LIBRARI

LIBRARI

LIBRARI

præfatio

Si quantis abundat emolumentis Logica, quæ vulgo minor
dicitur, attenda mente discipuli perpendent, maiorem quæ sepius solent
ad illam referendam adhibent, dilectam: inchoant illam, quid utilis
quid necessarium magis? illa i quæ mentem, nostram, ad veritatis cog-
itationem optime dirigat, illa veritas, sophismatum et cavillar-
tionum tenebris obscuranda splendet, ac relictæ adeo ut aine dūis
Logicæ præceptis terribiorum, equi veritates distinguere possit
nūm, veritatem et falsitatem cognoscere nemo possit, nullus
ergo huius logicæ partis titulus deleatur minor quidam
dicitur o illi aut necessitate, sed mole dimittunt, quæ
propter ad illam, acquirendam, vigilent, studeant, ac laborent
et post hæc uberrimum ab illa, fructum percipiant.

ut autem, ad illius intelligentiam, sit facilior modus
Logicam hanc minorem, in quatuor partes dividemus

Primo, agemus de his eorumque, proprietatibus

In secunda, De Propositione.

In tertia, De argumentatione.

In Quarta, tandem, de methodo

sed antequam, hæc partes inchoemus, auxiliium ac opusculum tanto
imploramus, ut nobis lucem suæ radiis, impelleret dignetur:
his præstis subsidio, pertinaci Labore, progrediamur.

Pars 1^a

De

Terminis, eorumque Proprietatibus

ARTICULUS 1us

Quid sit terminus

hic o agitur de terminis quod dicitur de terminis propositio
Dico terminus propositio recte dicitur ad exprimendum in resolutione
propos in qualibet propositione dicitur tri, scilicet subiectum, nomen et predicationem.
subiectum est id quod ordine constructionis et in recto precedit copulam.
Indicat idem id quod ordine constructionis constructionis et in recto sequitur
copulam. copula est uerba predicationis. subiecto. hoc tria, repertiuntur in
propositione. Deus est amandus. hic deus est subiectum, amandus est predicationem
et copula verbalis est uerbum est.
ex predicta definitione patet copulam o posse et terminum subiectum
vinculum coniungere totum
Notandum est quod subiectum et predicationem, semper reperitur in definitione propositionis
autem explicite, vel implicite. tunc ponitur explicite quod videtur in subiectis
ut in predicta propositione Deus est amandus. tunc tamen hoc implicite
ponitur ut quod continetur in alio verbo. Vnde in hac propositione ambulo
predicationem et subiectum ponitur implicite. scilicet ego sum ambulo
solent quidem legere utrum verba extra propositionem fiat tri
ut possit dici tunc potest dici quod possunt in extrema propositione
et actu quod actu propositio terminant
Quia est singulum de actu singulum. licet actus et singulum
similiter voce extra propositionem possit debet tunc debet actu propositio terminant
Ad idem singulum de improposito et singulum. licet actus et singulum
edo: de propositio et de propositio, nego autem et etiam igitur phis o attendunt ad id quod
consequenter debet sed ad rationem: cum a ratione distat singulum actu o et singulum
nisi actu singulum: dico o debet esse verum, neque etiam voce debet verum
actu tunc nisi actu terminant propositionem.
Sed ad idem: hoc de actu propositio et phis vocis quibus actu o
terminant: ego dico de ratione et de veritate extra propositionem potest.
Nego etiam disparitas: quod hoc o de actu vocis ex eo quod
vultur et tunc sed ex eo quod habet propositio. vultur et tunc namque cum rationem
et sic debet denominari actu vocis quod actu sit talem dicitur contra
vero voce dicitur tunc ex eo quod terminant: idem vero quod o sit in propositio o
possunt terminare.

Articulus II: Quod duplex sit terminus?

Terminus dicitur et in mentalem, scriptum et vocalem.
 ut terminus ^{mentalis} simplex cogitatio, qua rem. aliquam respiciunt
 extrinsecum. propriis mentalis: sic conceptus quo conceptus homo
 terminus scriptus: aliqua scriptura, qua factus ad placitum
 habetur ex qua pot fieri simplex propriis scriptus.
 terminus vocalis: vox scripta ad placitum ex qua fieri pot
 simplex propriis vocalis: ut hec vox hec, Petrus, etc.
 ut tunc dicitur bona a eston quod dicitur nunc.
 et est quod fieri vox, siquidem per hoc dicitur aliquid
 et est vox et est eadem pars per se ex extrinsecis dicitur.
 terminus vocalis aliquid signa, seu res facta by humanis ante
 partem sonantis talis.
 dicitur scripta ut excludantur voces nihil sonantes ut aliter
 per se ad placitum extrinsecis voces sonant vocaliter et inde per
 dicitur a voce placitum sonum ut gemitus.
 tandem additur retinere partem se ex qua simplex fieri pot propriis
 ut ipse met propriis a mem se excludatur: non propriis simplex
 licet fieri possit propriis composita. o tunc pot esse propriis simplex ad hoc
 o tunc in dicitur de hoc mentali et vocali o de tempore et omnia

ARTICULUS TERTIUS

DE

DIVISIONIBUS TERMINI

MENTALIS

Primo terminus mentalis alius est in se habens alius abstractus
 et in se habens et etio rei presentis ut etio rei quod habet
 etio abstractus et etio rei abstractus ut etio rei presentis
 etio mentalis dicitur in directum et reflexionem
 etio directus et etio aliterque qui est ultra collectionem nostram
 ut etio rei lapidis etc.
 etio reflexus etio qui terminus nobis est in ordine et etio nostram
 sit extra nos habere o etio reflexus ut cum cogito Petrum de hoc
 cogitatur
 etio terminus mentalis alius est perfectus alius compositus
 etio perfectus etio est mentalis etio quod unum et terminus etio
 alio ipse in contextu ut etio etio colorem in alio et etio
 siquidem quod coloris necessarii contingit
 etio compositus etio etio aliterque et etio ordinem ad etio
 solet dicitur in comparationem simplicem et in comparationem
 compositum
 comparationis simplex etio est etio aliterque et etio ordinem ad

^{diversa}
 Tris equilibrii e ille qui de pluribus in ^{diversa} scatione ut canis
 domesticis. Plu. ingreditur et constellationes
 Tris analogus de quibus de pluribus partem subina partem subdo. et for
 scatione enunciat: ut totum huiusmodi canis medele canis et oloni
 2us Tris statumque regule proequibor et analogis
 3us Tris analogus per se sumptus etat pro famosore scator id e si
 4us Tris analogus o restringatur ad statum minus principale, huiusmodi
 5us pro eo quod sciat magis principaliter: ut sanum pro ad te habent
 6us statumque.

7us Tris in analogis et equilibriis talia est subta quibus determinatur
 8us predicta et huiusmodi nomen quod multa sunt determinatur ad unionem
 9us et gentiam predicta et huiusmodi si predictum exigit et huiusmodi cum minus
 10us ppari scato. huiusmodi pro eo necessario sumatur de huiusmodi pponere constituit
 11us Tris alius e absolutus alius connectibilis.
 12us Tris absolutus e ille qui sciat per modum substantie huiusmodi
 13us Tris connectibilis de ille qui sciat per modum adiectivi et bonis
 14us pulchritudinis.

15us Nota in quo libet connotabilis duplex e scaturiens a male et huiusmodi
 16us scaturiens a male e id quod huiusmodi in nominatibus cuius quod notabilis
 17us connotabilis
 18us scaturiens a male e id quod huiusmodi in aliquibus casibus: ut in hoc tria alium
 19us si res habens albedinem ut huiusmodi res habens albedinem ut huiusmodi res habens
 20us e scaturiens a male albedinem vero o scaturiens a male huiusmodi res habens albedinem ut huiusmodi res habens
 21us connotabilis.

22us Tris alius e concretus qui sciat formam et substantiam ut huiusmodi
 23us alius abstractus qui sciat formam et substantiam ut huiusmodi res habens albedinem ut huiusmodi res habens
 24us per formam intelligitur id quod alteri denominationem tribuit: ut albedo
 25us qui dat parietem denominationem albi.
 26us Substantia e id quod recipit talem denominationem ut paries qui
 27us recipit denominationem albi quod forma e in huiusmodi cui tribuit denominationem
 28us in albedinem quia vocat de huiusmodi concretus intrinsece denominationem ut album
 29us quod forma vero e in substantia et ei tribuit denominationem huiusmodi de
 30us concretus extrinsece denominando.

31us Nota. Item Tris connotabilis e concretus sed o e concretus
 32us similiter cum Tris abstractus e abstractus sed o e concretus.

33us Tris alius e finitibus alius infinitibus seu infinitus.
 34us Tris finitibus e ille cui immediat e prepositus negatio ut huiusmodi lupus.
 35us Tris infinitibus e ille cui immediat e prepositus aliqua negatio
 36us ut o huiusmodi.

37us Tris alius e in positivum negativum et privatum.
 38us Tris positivus e ille qui sciat rem aliquam positivam ut bonitas.
 39us Tris negativus de ille qui negationem seu contrarietatem sciat
 40us ut absentiam de in substantia inempto ad talem formam recipi dicitur ut
 41us o videtur in lapide.

42us Tris privativus qui sciat privationem seu in substantia quod ad illam formam
 43us recipi dicitur ut cecitas in huiusmodi.

44us Tris alius e transcendentalis alius predicamentalis.
 45us Tris transcendentalis e ille qui sciat de rebus rebus
 46us ut unum, verum, bonum, res, aliud etc.

47us Tris predicamentalis de qui sciat rem in predicamentis contentam
 48us ut color, longitudo etc.
 49us o nulli admittunt tamen transcendentalis qui se extendit ad omnia.

ad oia entia sunt vera. qm dicta sed ille trw o videtur conuenire. nabe.
 pphie. si dicitur trw in ratione is. et tamen dicitur intentionis.
 ita hac dictionem intelli qd

Nota quidam euenire rebus independentes a mente ut e. ual
 ru hoi. et aliam quae parietib: quidam euenire independentes a mente a
 sed tamen rebus sua. ita ut o possint recipi sine illis ut re. uale. ru
 qts licet i. itale sit dependent u a mente. ita etiam epe et qua sua
 qd o pot ee qm nisi sit itale: pariter quidam euenire dependentes
 a mente. i. o. ut nax sua. et hoc ex notatib.

Ita is intentionis e. ille qui scit aliquid qd res sit a. pael. e. ual
 ut aal. ru hoi. ual qd euenit aliter ex nax sua. ut itale. ru hoi.
 dependet a mente. ut itale. ru hoi. sed aliquid qd euenit aliter
 adverte. Ita qd intentionis e. euenire rebus. sed de hoc ostendit
 requirere. ut qd itale. a. euenit nax. hoi. qd idem ostendit. hoi. et fil. de euenit.

ARTICULUS V

De

Terminis inter se comparatis

eorum. **Divisionibus**

Termini e comparantur ad terminos illos qui inter se habent aliquam
 ordinem. ut hoc et doctus
 alij sunt impertinentes, alij pertinentes
 repugnant
 repugnant ut ille quorum alter est uerum et alter falsus
 mutuo
 repugnant ut doctus et albus. ut is et doctus
 pertinent
 pertinent ut alij sequela. alij pertinentes repugnantia
 comitantur
 tales a. tr. dicitur in contrariis ut doctus et indoctus
 cor
 tr. ueritas dicitur illi qui de se indubitanter possunt scire
 ut hoi. et roci. roci. et hoi. et hoi.
 attar
 sed o. hoi. et hoi. ut hoi. et aal. nam quibz possit dici. ut hoi.
 e aal. o. tr. et hoi. et aal. et hoi.

ut u. tr. pertinentes repugnantia. dicitur ut illi quorum unus
 oppositus oppositum pphie. de hoc. f. 1.
 1o. contradietio. ut doctus et indoctus. ut hoi. et hoi.
 2o. contrarietate. ut doctus et indoctus. ut hoi. et hoi.
 3o. prius et post. ut hoi. et hoi. ut hoi. et hoi.
 4o. latitudo. ut dominus et seruus. ut hoi. et hoi.
 5o. tr. separati. ut illi qui sunt res quidem euenientes
 de alio. ut hoi. et hoi. ut hoi. et hoi. ut hoi. et hoi.
 i. possit. ut hoi. et hoi. ut hoi. et hoi. ut hoi. et hoi.
 ualeat ois hoi. et albus.

ARTICULUS VI.

de

Primâ Proprietate Terminorum

scilicet

Suppositione

Præcipua traditur proprietate et suppositio que datur acceptio unius
pro aliquo

suppositio alia et multis alia totis

suppositio multis et acceptio totis pro se ipso hoc et pro libris
ut si dicitur: ut hoc et illud.

quibusdam modis potest fieri suppositio

in libris o sit vox scilicet ut illi

Id est si fuerit posset proponi remanente eodem sensu una et sequentibus
partes: ly, to, vos etc.

Id est si fuerit posset proponi remanente eodem sensu una et sequentibus

obiter a ut dicitur suppositio multis: ergo multis libris dicitur sup-

positio in multis et totis

probat ut vox supponat debet in scilicet vox ergo o potest duci suppositio

in multis et totis

probat: Id est in tale suppositio ne vox nihil sciat: ergo etc.

Respondit autem ad ultimum probam dicto aut nihil sciat a se dicitur. Id est
nihil sciat a se in dictum ergo aut et etiam at hora ut sit suppositio

sufficit ut in ipso aliquid sciat libris a se dicitur libris in dictum

Id est in suppositione multis vox a se sciat et in dictum ergo

probat ut in hoc dicitur vox sumpta a multis a se sciat et in dictum ergo

sumpta a se hec aliquid sciat prima in nihil ergo

Id est ad aut a se dicitur aut dicitur in hoc a se hec aliquid sciat et

prima in libris ergo a se in dictum ergo aut et etiam

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis: at quid sciat

vox multis et sumpta o dependet ab instituto hominis ergo

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Id est in hoc dicitur et dependens ab instituto hominis

Supposita ita fura, receptio tri pro inferioribus in C. de generalitatibus
etiam cum migratione fide per postea ad singularem, singula h. h. h.
ut etiam et alius quibus non esset ad eam quod unum
Quando vero tam prodigitur signum postea, hinc videtur delecta
minima

Peccatum propter uerba attitit sumitur confitetur. *Illo*
et admittitur qui requiritur a scriptis promittit, *Desidero* opus
Peccatum propter uerba attitit sumitur confitetur. *Illo*
et admittitur qui requiritur a scriptis promittit, *Desidero* opus

Polus quodnam. Ricit multare suppositionem.

2° nunciamus licet in agendis transire a modis ad totum per
3° per licet transire a suppositione distributiva ad totum

4to supposto del missionario. per molti in cui non si può mettere
di più. Per cui è solo Paulus e al. ergo omni homo, aut: ad fronte
summitas del missionario, et in e. ante. submittit confide.

ARTICULUS VIII

De

Alijs Terminorum Proprietatibus

bilgo. fop. com. ad huc n. m. r. o. n. t. u. r. l. r. o. r. u. m. p. p. o. t. e. s. t. a. t. u. s.
 se: status. l. i. s. t. r. a. c. t. i. o. a. m. p. l. i. a. t. i. o. r. e. l. i. c. i. t. i. o. a. l. i. e. n. a. t. i. o. A. i. n. i. z.
 n. i. l. t. o. q. u. e. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. d. i. s. t. i. c. t. i. o. p. a. r. t. e. r. e. n. t. i. u. m.
 status. a. d. e. c. e. p. t. i. o. t. e. t. p. r. o. s. e. e. x. p. l. i. c. i. t. i. o. i. s. t. a. t. u. s. d. e. t. e. m. p. o. r. i. s. d. i. s. t. i. c. t. i. o. q. u. i. e. s.
 designat. p. e. r. c. o. p. i. l. a. m. p. p. a. t. e. m. u. t. e. i. m. d. o. r. s. u. s. f. i. n. i. t. u. r.
 p. a. r. i. u. m. p. e. r. h. p. e. l. e. m. t. u. m. p. p. a. t. i. o. n. i. s. a. l. i. q. u. o. d. i. n. p. p. o. n. e. u. n. d. a. m. p. l. e. a. r. e. p. e. n. d. i. t.
 r. o. p. u. l. a. u. n. a. p. p. a. t. i. s. a. l. t. e. r. a. m. i. n. u. s. p. p. a. t. i. s. q. u. i. e. t. i. m. r. o. p. u. l. a. t. e. m. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. b.
 a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. i. s.
 a. c. c. e. p. t. i. o. n. i. s. c. o. p. i. l. a. c. o. n. i. n. g. i. t. p. t. e. m. i. n. t. e. l. b. e. l. p. o. t. i. s. e. i. u. s. a. l. t. e. r. a.
 p. t. e. i. u. t. e. i. m. d. o. r. s. u. s. p. o. t. e. s. t. q. u. i. e. d. o. c. t. u. s. u. n. i. c. i. t. o. u. a. c. t. i. o. n. e. i. o. r. o. p. u. l. a. t. i. o. n. i. s.
 p. a. r. i. u. m. e. i. u. s. i. n. t. e. l. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. i. n. h. a. c. e. p. p. o. n. e. p. e. l. l. u. s. i. d. o. c. t. u. s.
 p. o. t. a. n. d. u. m. q. u. o. d. e. p. o. t. e. s. t. e. x. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. i. n. h. a. c. e. p. p. o. n. e. p. e. l. l. u. s. i. d. o. c. t. u. s.
 p. o. t. a. n. d. u. m. q. u. o. d. e. p. o. t. e. s. t. e. x. p. l. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. i. n. h. a. c. e. p. p. o. n. e. p. e. l. l. u. s. i. d. o. c. t. u. s.

falsum est et quod veritas est inseparabilis ab ista: ergo ibi:
 Prob. subdistinguitur ergo ad perfectam canis apprehendit aliquem
 quipiam illam et falsam ergo veritas est inseparabilis ab ista.
 Prob. aut illa ista est conformis suo obiecto ergo est falsa.
 Prob. aut obiectum illius est canis atque est conformis canis ergo est
 conformis suo obiecto.

[illegible]

qd sit obiectum illius et obiectum illius qd obiectum est desiderandum? obiecto respicit
 sed ratio obiectum est desiderandum ergo. Unde obiectum illius
 desiderandi illius est obiectum illius qd obiectum est desiderandum intelligitur
 dicitur visum ergo et sic desiderandi ergo obiectum.

complexa pst et falsa
 q^o si modo una ad prob. vero una pst et tal complexio est illi affirmat

[illegible][illegible]

Id est hic, tanquam per aliam translationem, aut negationem dicendo vigi. monte
 autem, hoc est spectat ad iudicium
 Pars Secunda

is ~~que~~ ^{ad} pertinent ad secundam mentis cogitationem

Seu
ad
iudicium

Adiudicium solit deliniri de motu cogitationis species quae inchoat
nec ideas per affirmationem inanimatam, reprobantes a per negationem
distinguentur.

Definitio a p[er] month reglato sicut de aliquo similia p[er]v[er]o.
et il p[er] dicit: Hoc a nob[is] h[ab]et o[mn]e et statim
Audiamus et h[ab]etibus exp[er]imentat p[er]o d[icit] sicut p[er]v[er]o man[us]
f[er]v[er]at p[er] signa et v[er]ba, nomina et v[er]ba. Al[ia] h[ab]et a g[e]n[er]at

ARTICULUS I

de

SIGNO

[illegible]

aliud commemoratibilia et deus et non potest esse utriusque
 signum commemoratibilia. Per passionem dei
 aliud tandem signum pronosticum talia signa videbantur indicia
 ut mihi item aiora et signum pronosticum dei
 signum aliud et spectabilem propter rem scilicet ut simul et signum
 aliud praevidetur quod non erat et videtur talia signa et sacramenta
 nobis legis quae o tamen stant gratia sed illam caritatem
 si quidem aliud doctrinale quod seipsum infertur ut vocat
 aliud doctrinale quod infertur seipsum talia et signa. Vixit firmus
 gemitibus etc.

ARTICULUS II

de Voce, Nomine, et Verbo

1° hoc proprie sumpto dicitur sonus articulatus ab hoc probatur ad
 exprimendas et cogitationes institutus
 de sonu articulato idem per se hoc quod per arlos desinitis
 ut a confusis autem vocibus regitum sonum articulatum capis
 distinguitur
 addit ad exprimendas et cogitationes institutus ut a verbis
 precantibus et phylarationem. Secernatur
 quod nomen et dictio instituta ad exprimendas ideas seu conceptus
 octa: si dictio exprimat in aliquo de substantiam ut hoc, deus
 si a dictio exprimat modum rei, et nomen dicitur ut doctus
 calidus etc.
 Porro nomen aliquo insuperatiz pronomen quod etiam scilicet ego, tu.
 idem sententiam de partibus ut amatus, amans, amicus etc.
 ex his patet definitionem aristotelis o et activitatem sic dicitur
 nomen: et hoc scilicet sine tempore et nam hoc dicitur o et nomen principalis
 ut amatus, amans etc. quod in vera et nomine instituta stat
 ad exprimendas ideas et cum affirmationem, modum, scilicet
 ut amatus etc.
 Porro verbum et vox ad exprimenda iudicia principaliter instituta
 ut amatus etc.
 Porro ad exprimenda iudicia, hoc est ad secundam affirmationem
 per quod dicitur a nomine.
 Porro etiam primario instituta, quae verbum habet varios modos quibus
 o exprimit dicta aut scilicet affirmationem, aut negationem, sed
 vox et affectus videtur imperium in imperatibus desiderium in
 optatibus etc.
 Porro dictio multa activitate etiam Aristoteles
 verbum inquit et vox et instituta scilicet cum tempore et
 dantur et vera nomina, quae scilicet cum tempore.

ARTICULUS III

de Oratione

Oratio: quilibet vocabulorum seu dictionum compositio ad
 faciendam autem orationem vel statuentem in eam instituta.
 dicitur, in quo et affectiones seu modi cogitandi, quae cogitationem
 comitantes.
 orationes et perfectae in perfectis.
 oratio perfecta est, quae perfectum quod sit in eo adest
 utrumque deus et humanum sonum.

Oratio imperfecta est ea quae non signat perfectam sententiam
 ad audiendum, ut dicitur de hoc doctus
 Oratio perfecta autem enuntiatiua inquit et veritas vel falsitas
 ut cum dicitur deus est omnipotens
 alia est enuntiatiua: ut cum dicitur huiusmodi ad hoc
 scilicet: inter rationis et enuntiatiua alia dicitur interrogatiua. V. g. homo
 alia imperatiua. V. g. sta sol.

ARTICULUS IV.

de

Modis Sciendi

antequam de oratione perfecta agamus appendamus de modo sciendi
 modis sciendi est oratio quoti manifestatiua
 quae proprietas est alii dicitur de deo quae namque dicitur de deo per se, argutio
 non dicitur propter se et quatenus manifestat. sciendi quia quatenus
 manifestat et propter se. manifestat modum sciendi. V. g. de deo manifestat
 rationem eius quatenus manifestat. vel manifestat quatenus manifestat
 narrat huiusmodi quae a presentibus aut horis habet dependentiam. V. g.
 christus natus est. 25. Decembris.

Paragraphus I

de

Definitione

nomine. Oratio quatenus sumpta est oratio quae exponit quod est. vel.

unde dicitur alia est. alia. nominis
 dicitur nomine est ea quae quatenus determinat quod per nomen aliquid
 intelligitur. V. g. si quis dicit: per huiusmodi claustrum intelligitur domus.
 quae quatenus profertur resiliat sub in presentem relationem restituitur.
 V. g. hoc dicitur magis est utilitatis est de deo illius vobis et
 existiones quae ex hoc dicitur. obliquitate. arguitur
 dicitur res et hoc explicans namque res. ut cum dicitur: hoc est aut
 vocis particeps.

talis est dicitur duplex est. essentialis et accidentaria
 essentialis est oratio explicans namque res. ut cum dicitur: hoc est aut vocis
 particeps. talis est dicitur duplex est: essentialis et accidentaria.

essentialis est oratio explicans namque res. per se essentialis est cum dicitur
 hoc est exponitur ea quae est. ut cum dicitur: hoc est aut vocis
 dicitur accidentaria. seu descriptiva est oratio explicans namque res
 per se accidentaria.

dicitur essentialis bulgo alia est metaphysica quae explicat namque
 rei per genus et speciem quae determinat per se metaphysica. V. g. hoc quod
 loquitur et metaphysica. manifestantur: ut cum dicitur: hoc est aut vocis
 alia est quae est essentialis physica quae explicat namque res per
 se physica. namque res et speciem quae physica determinat quae a physica determinat
 ut cum dicitur: hoc est exponitur ea quae est. ut cum dicitur: hoc est aut vocis

dicitur accidentaria alia est propria quae explicat per proprietatem
 ut hoc est aut habet facultatem determinandam.

altas eorum quae per accidentia eorum rem explicat. ut hoc e aut im-
plura. duplex habens caput erectionis.

altas habens e equalis quae per rationem extrinsecas rem explicat.
tamen extrinsecas et extrinsecas et extrinsecas. extrinsecas e extrinsecas. hoc e aut
e deo creatum ad possidendam gloriam beatitudinem

Regulae Definitionis

1^a dictio debet esse prior dictio, ut quoniam per definitionem res
definitio e magis qm illustratur; inde ea quae est appetitissima

2^a ois dictio debet esse abstrahere ab omni modo dictio unde e uale
hac dictio: ois hoc e aut: qd e possim dicere: ois aut e hoc

3^a ois dictio debet esse clara qd e dicitur: e in ois re quae dicitur
reperitur aliquid eum per qd dicitur extrinsecas et extrinsecas e aut qd

4^a donec dicitur nil dicitur poni superfluum: unde dicitur
e sequens dictio: hoc e aut reale duplex.

Paragraphus II.

de

Divisione

divisio e ois distributio habens in duas partes ut videtur
p. hoc una e quae altus qd

1^a divisio duplex e: alius dicitur Potale, seu isle, nampe qd dicitur
p. hoc una e quae altus qd dicitur: ut genus sub respectu dicitur, et species dicitur

2^a divisio actualis seu singularis qd dicitur dicitur p. hoc una e
p. hoc una e quae altus qd dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc
vel et integras: ut dicitur qd dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc
p. hoc una e quae altus qd dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc

3^a divisio potale dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur
actualis in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc
sed qd actualis dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc

4^a divisio actualis dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur
actualis in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc
sed qd actualis dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc

5^a divisio actualis dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur
actualis in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc
sed qd actualis dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc

6^a divisio actualis dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur
actualis in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc
sed qd actualis dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc

7^a divisio actualis dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur
actualis in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc
sed qd actualis dicitur in duas partes: actualis sub respectu dicitur: ut dicitur, ut dicitur e aut e hoc

Regulae Divisionis

1^a divisio debet esse abstrahere ab omni modo dictio unde e uale
hac dictio: ois hoc e aut: qd e possim dicere: ois aut e hoc

2^a ois dictio debet esse clara qd e dicitur: e in ois re quae dicitur
reperitur aliquid eum per qd dicitur extrinsecas et extrinsecas e aut qd

3^a donec dicitur nil dicitur poni superfluum: unde dicitur
e sequens dictio: hoc e aut reale duplex.

¶ Paragraphus iii.

de

Argumentatione

Agilus agitalis, m. *Hademus indicus agitalis*. Behovend; in 3. pte

Modus Arguendi

Thesis oppugnanda. ^{1o} arguitur per se in reclusionem, ut argit contradictorium

ptar alliquid, qd propter antea negationem non potest

3. ¹⁰ quantum fieri potest ut sit in se et in aliis

4.º é plet um qdo negativa, e etta, aut e contra.

Modus Descendendi

repetito fernet ut quis iterum. argto neget descendens qd talis in

2° numquam nequit esse sed etiam numquam nequit illa esse, sed illa

3° in se ipso sit aliquid equidistanti

maso el pno: o de los que quando poffit Real fongido con xid

no lidatur in praeiudicium.

ARTICULUS V

de

de
Varijs Propositionum Speciebus

In populo stitutum spectibus

inducibilis

Algebra: Proposiz. alla c. semplice, alla c. categorica, alla c. composita, alla c. sub.

Proprio con garbato. oratio estans sicut et potius et per conclud.

Impos Hypothesis.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Topos simpliciter alius abso lute que absolute affirmat vel negat

repugnat ut cum de hoc est amb.

1870 vel ei repugnat: ut cum de hoc necessario est.

Propos. assoluta alla e necessaria, per cui ha potest. om. necess. / atto

alta. *tingentibus* *pituitum* *tingentibus* *tenet* *sub* *al* *hou*

Alia impossibilia cuius probationem sublo reputat ut dicitur

இனிவரைய

Tropos modalis. hic. & necessarius. hic. est. modus. necessarius.

quo potestatem et tunc sicut et hoc ne effasce ad
alia tingeret que tunc modum tingeretur et hoc tingeretur
albas.

alia possibilis quae tunc modum possibilem ut nunc est possibile et
impossibile est deum et corporeum.

Propos. ratione fuz alia e afflva. alia. negatva.

Propos. affirm. e ea que affirmat. ^{negativa.} predicatum. subto: ut dico
Propos. negativa e ea que negat. ^{affirmativa.} predicatum. a subto: ut dico

Propos. ratiōe quantitatis et illud in volem, postea singularem.

[illegible]

Wt. proper parlors & corridors 31.14 tons & 0.25 half tons
all other 100 & 2.25 tons

Propos singularis edis subitum. habent signum parlore

ut cum dr. hanc p[ar]tem

Queres an ppoq

an ad posturam singularis et infiniti debent.

propter singularem rebus et doctrinam et

ad parare in

Dico io che sono in mal'agio. Ho fatto il verbo e non

Probs: *quid sit* *pro singularibus* *rebatenda* *ad utrumque*

extinctionem *fuit* *pobis* *frigu* *est* *plumbis* *form* *idam* *tam*

si aliquis ois hoc deberet et niger fuit et ergo etiam cum et hoc et hoc
quod et hoc et hoc

addi po. ~~propos~~ comparabilis inceptis et desinitis
vel in p. et hoc vel explicitis et in hoc exemplo deum padere et dominum
maximum

hunc a inclusit deum perdere et dominum et alio iactare o
ita damnosus et ut etiam in hoc exemplo: meliora et viliora
emittit quoniam prodele et alicuius inimici

Propos inceptis et ille qui denotant aliquid inceptis: et
sol. illis colligit: et hoc et sol. mundum lucet et inceptis tam lucet
erat: et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
erat: et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Dantes his ois definitionibus propter inceptis et hoc et sol. dabitur
questiones antiquas de proprietatibus propter inceptis et hoc et sol. dabitur

ARTICULUS VII

Quadam de Propositionibus Questiones

Agilantia

Quaestio Ia

Quid Sit Propositio in Communi

Si propositio inceptis et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
inceptis et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. illa propositio est quod et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur
Pro. quod ad hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur et hoc et sol. dabitur

unum alter: et latius reperitur quoad dictum
 obiectis p[ro]p[ri]o in cuius scitib[us] veri vel falsi: ut qui oratur emine[n]tissimam
 obiectis complexib[us] invidiabilis o[mn]i scitib[us] veri vel falsi: ergo
 p[ro]b[us] m[od]is h[ec] inveniatis hoc e[st] reales e[st] scitib[us] veri vel falsi:
 ergo
 Si disto ans o[mn]i scitib[us] veri vel falsi condictionem edo diffinitionem
 ngo: Sic ergo p[ro]p[ri]o p[re]dicta e[st] scitib[us] veri, fuit h[ic] a[ut]em no[n] p[ro]p[ri]o ut dicit
 vel verum vel falsum
 p[ro]b[us] h[ic] nullo modo p[ot]est p[ro]p[ri]o scire verum vel falsum: ergo
 p[ro]b[us] ans in ob[ie]cto representat[ur] o[mn]i p[ot]est dari falsitas ergo p[ro]p[ri]o
 nullo modo representat[ur] p[ot]est verum vel falsum ergo
 Si negat[ur] ut p[ro]b[us] disto ans in ob[ie]cto representat[ur] simpliciter o[mn]i
 p[ot]est dari falsitas edo p[ro]p[ri]a ut videmus: dea o[mn]i p[ot]est e[st] falsa in ob[ie]cto representat[ur]
 tum aliquo addit[ur] ngo: itaq[ue] falsitas constituit[ur] in o[mn]i o[mn]i ob[ie]cto representat[ur]
 aliter h[ic] tractat[ur] q[uod] ei o[mn]i tenet: p[ro]p[ri]o hoc p[ot]est t[ame]n in p[ro]p[ri]o ergo
 p[ro]b[us] h[ic] p[ro]p[ri]o de futuro contingenti ngo: d[icitur] de p[ro]p[ri]o disputabit e[st]
 e[st] vera nec falsa ut qui t[ame]n p[ro]p[ri]o ergo
 Si disto ans o[mn]i vera vel falsa acta edo h[ic] h[ic] in ob[ie]cto ngo
 tam vera sola veritas vel falsitas habet h[ic] d[icitur] ille p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o, ob[ie]cto
 actualis unde p[ro]p[ri]o o[mn]i d[icitur] oras scire verum vel falsum, sed fuit h[ic]
 veri vel falsi

Quaestio 2a

ultimum. Propositio Mentalis Sit Simplex. Quantitas

ante compositionem. questionis nota.
 h[ic] o[mn]i age de p[ro]p[ri]o scriptu[m] et vocali, sed de mentali qui nil e[st]
 aliud q[uam] idea mentalis cogitatio sicut in ob[ie]cto
 Quod dicit[ur] ergo actualis p[ro]p[ri]o est h[ic] actus actus mentalis an vera
 componatur ex pluribus actib[us].
 Dico: in ob[ie]cto e[st] unum actus
 p[ro]b[us] in ob[ie]cto e[st] p[ro]p[ri]o affirmat[ur] vel diffinit[ur] mentalis ideas per
 affirmationem contingenti vel per negationem dicit[ur] in ob[ie]cto
 h[ic] e[st] affirmat[ur] e[st] simplex actus ergo in ob[ie]cto e[st] unum actus.
 2. p[ro]b[us] ans in ob[ie]cto o[mn]i p[ot]est recipi sine illis ergo h[ic] e[st] illud.
 Si ob[ie]ctis in ob[ie]cto h[ic] ex ob[ie]ctis p[ot]est et in ob[ie]cto ergo o[mn]i in ob[ie]cto
 Si negando ans ad p[ro]b[us] disto ans o[mn]i p[ot]est recipi sine illis
 tamen p[re]suppositis edo tamen pluribus componitur h[ic] ngo: verum
 t[ame]n e[st] o[mn]i p[ot]est ee in ob[ie]cto. sine ob[ie]ctis p[ot]est et in ob[ie]cto, ergo
 in ob[ie]cto contingit ideas p[ot]est et in ob[ie]cto vel eas distinguit[ur] affirmat[ur]
 ex illis o[mn]i componitur: unde id e[st] et mox. rursus o[mn]i vero mox ex
 o[mn]i qua fit in ob[ie]cto
 Ob[ie]ctis p[ot]est dari idea composita ergo a fortiori in ob[ie]cto e[st] h[ic]
 h[ic] ngo etiam dicit[ur] e[st] q[uod] in ob[ie]cto p[ot]est simul multa
 ex ob[ie]cto ngo: non cum modo unde aliquo p[ot]est dari composita affirmat[ur]
 e[st] semper actus mentalis affirmat[ur] vel diffinit[ur], qui actus p[ro]p[ri]o

et simplex licet heret ut circa multiplex obtin

obicit: ppro vocalis eponitur ex pluribus vocalibus ergo ppro mentalis ex pluribus idem

Si ergo etiam dispositus e ad iudicium et stat inaffirmat vel diffusi quo nihil datus simplicitat: contra vero ppro vocalis est continere plures voces quibus iudicium exprimitur.

Instat: tale e iudicium qualiter ppro vocalis eius interpreti, atque ppro vocalis e composita ergo et iudicium.

Ad ista: tale e iudicium qualiter ppro vocalis quo ad representatorem. Sed: quo ad entitatem non. Quia ppro dicitur similis quo ad representatorem, quia idem obtin representat, vero quo ad entitatem, quia adeo enim est ppro vocalis eponitur ex vocalibus et epona debet etiam ppro mentalis sic componi quod repugnat.

Obicit ppro negativa. eponitur ex pluribus et est intro acti. Prob: aut quod eponitur ex pluribus sed sit intro acti debet intellectui apparere per modum unitus: atque obtin ppro negativa e apparere per modum unitus: ergo etc.

Si ergo aut ad Prob: dicto est: nam bene dicitur mendax apparet tamquam obtin totale. Igitur ppro negativa dicitur e mendax videtur e interesse per copulam verbalem.

Verum quidem e quod dicitur mendax dicitur datus in ratione unitate negationis negat de alio id e in ratione unitate unitate quia sit unitus et obtin entitabile e unitum etiam ppro.

Obicit si in ppro mentali o dicitur ppro, hoc tunc iudicandum o diffinitur ab angelis ergo.

Prob: aut angelus facit ppro simpliciter acti ergo.

Si ergo utrumque aut: nam angelus o simpliciter in pluribus actibus facit ppro, sed intro introitu videt patet in toto et simul, et quod intelligere possimur.

Quaestio 3^a.

Utrum Possit Dari Propositio una verior, aut falsior altera.

Veritas de qua hic agimus e conformitas ppro etiam obti ad de. Propos vero e ea que e conformis sub obti. Igitur propositio vera est sed que representat rem. Veritas e. falsa vero que e ad formam obti sed que e representat rem aliter ac e.

Instat: hinc quaestio: si obtin possit derivare ppro etiam magis conformis vel disformis sub obti per alteram.

Ad ista: si nulla pot dari ppro verior altera falsior. Prob: veritas scilicet de qua hic agitur e indubitabile ergo nullo modo pot dari ppro verior altera falsior.

Ita patet quod indubitabile o admodum magis quam veritas. Prob: aut veritas scilicet est in totali et per quod e tota estate ppro cum obti stat vel in totali vel formaliter, videtur ppro falsam: ergo veritas scilicet e indubitabile.

Est in una p^{ro}p^{ri}o a basor altera fundamentaliter quae veritas
fundamentaliter existit in unione trium quae pot. ac magis aut minus
necessaria: unde hic p^{ro}p^{ri}o deus e veracior, magis vera fundamentaliter
gon illius Petrus ambulabat.

Ita o p o n i t d a r i p p o a l t e r a l u f f i o r d o a l l i t e r

Prob: mat. ppos pte re magis diffinitio hie elto qu altera b. g.
fieri hoc occit. sicut et al. it. b. g. et al. sicut et al. qu. g.
et al. prima. b. g. et al. sicut et al. it. b. g. et al. sicut et al. qu. g.
et al. sicut et al. it. b. g. et al. sicut et al. qu. g.
et al. sicut et al. it. b. g. et al. sicut et al. qu. g.

In eoq[ue] H[uius]m[od]i disparitas & dissimilitudo existat in perfecta & totali con-
formitate p[ro]p[ri]o r[ati]o[n]is ob[er]at: contra vero falsitas & distat in differentia:
nam acc[us]at[ur] q[uo]d i[n]ter H[uius]m[od]i m[od]o p[ro]p[ri]o sit falsitas ob[er]at & conformit[er]
plurib[us] a m[od]o sit differentia.

olivib p^{er} d^{omi}n^um p^{ro}p^{ri}o altera, rectior, ing^{re}ss^u d^{omi}n^um.

Si ergo etiam: desuper tunc quod veritas existat in conformitate totali
propter eam ob id quia o admittit maius aut minus: sed certitudo
est in modis ratione rationum propter ista veritas vel minus certa
sed in ratione ista quod propter propter ista modis vera. Ita est quod sit
modus rata

obiter similitudo potest maior vel minor: ergo et Aristoteles

In nego. etiam: disparitas e qd. similis habet e existat in totali
conformitate unius qualis, cum altero qualis, unde loq. paritas alibi
ill. qualiter e magis similis paret alio ut quatuor, qm. partes
alibi ill. dicit e contra. vero unitas, it. dicitur existit in totali
conformitate paret cum se frater. ut si vel unitatem detrahitur
e remanet paret sed talis fiat.

instab. bustas de e portatior bustas secuti ergo post dunt pro

in ratione cognitionis: ergo: Veritas dei e perfectior in ratione actus moralis qd
moralis qd talis veritas moris distat: ut in ratione cognitionis e
perfectior veritate mundi qd vera e magis adiectiva totali e confor-
mitas ppeb xviii. ubi qm altera.

obiter exclusio a tam vera qm premise ergo.

Proba anò certu zo lll. vera per promissib. es ego o. l. an vera. qm
promissi.

De iugo et summa ante nam conditio a te vera per promissam
facta vera per promissam.

Quæstio IV.

III. In eadem numero propositio de vera possit fieri falsa

Nota primo. *aut e contra?*

Nota primo sic agt. Hunc de p[ro]p[ri]o mentali, quod p[ro]p[ri]o vocat[ur] in m[en]te
suscipiente fiat p[ro]p[ri]o nota s[en]sibilis. Sic autem v[er]ba s[en]sibilis infantis h[ab]et

o fieri, est falsum.

De profundis quod si sit De profundis et obliquo sit totaliter
prohibitionem vel a nova del. talibus quod prohibitionem et interdictum huiusmodi

si in obitu o sit presentium et copula sit presentis temporis ppo
illa si sit affirmativa poterit de falsa fieri vera: si a sit negativa
poterit de vera fieri falsa: et o contra.

si a sit affirmativa de futuro, pot de vera fieri falsa et negativam
de falsa pot fieri vera: sed o contra.

Sic: illa ppo debet durare plus vris instantibus: qd obitu unico
instanti o pot mutari, alioquin esset et o esse.

Porro supponimus ppoem mentalem plus vris instantibus posse
durare, sicut actum amari.

Nota 2da: veritatem duobus modis mutari posse: nempe ex
pte mentis, dum remanet eodem obto et eodem modo se habet a
pte rei mens determinata formaliter indifferenter et pot mutari veritate
pte obto, qd mens eodem additione facta de obto a pte remanet
his pmissis.

Alia eadem ppo mentalis contingit de presentis durare plus vris
instantibus pot de vera mutari in falsam et vice versa.

Probi: supponamus Petrum in instanti etidem ppo negari, et
tunc in eodem studere. In ista suppositi hoc ppo Petrus studet in
instanti e vera cum sit conformis obto suo: in ppo instanti e
falso: nam differtis obto suo: et in tunc in eodem e vera: atqui in
remanet eadem ppo: ergo.

Obto in supposito tam allata o remanet eadem ppo: ergo
eodem numero ppo de vera o fit falsa.

Probi: an mutato obto o remanet eadem ppo: atqui in pda
suppositione o remanet sed mutatur obto: ergo etc.

Ad ista mai mutato obto eodem id qd hbt la mente o remanet
eadem ppo: eodem id qd hbt a pte rei ngo mas ut sit dicta intone
ngo etiam ita q obto huius ppo Petrus studet mutatur eodem
in ngo a hbt a pte rei qd Petrus de studente factus o studens:
sed o mutatur: sedan in eo qd hbt a pte mentis qd Petrus epr re presen
tatur studens: porro veritas ppois determinatur ab obto eodem tunc qd hbt
in mente.

Antes: ergo pda ppo remanet apud vera.

Ad ngo illationem, ad Probi: dicta an epr e conformis obto
representant e eodem ut e a pte rei ngo: ppois veritas determinatur
e conformitate cum obto qd e a pte rei, o vero illon remanet
representat: alioquin nulla ppo mentalis esset falsa.

Obto in mutato instanti mutatur ppo: ergo eadem numero ppo
o pot e vera et falsa.

Probi: an mutato instanti mutatur scitio: ergo ut ppo:

Probi: an pda ppo scit priorem instanti, et eadem eodem instanti:
ergo mutatur scitio.

Ad ngo an ad illa imago probi: dicta an: prima ppo scit confusa
et determinata priorem instanti, et eadem eodem instanti eadem scit determinata
ngo: ita qd hoc ppo Petrus studet o scit petrum studere in

instanti priore determinati, sed etiam confusi, et inde determinate in
tunc temporis presentis, et per importat

Verum quidem quod tempus prius verificetur de aliquo instanti,
sed etiam determinati.

Instat: si tempus presentis verificetur de instanti, et de eodem
propter istud de presentis et futuro quod erant instanti presentis et futuro.
ergo si dicitur ante si verificetur simul de instanti, et de instanti de eodem
dicitur impossibile ergo.

Obiicit idem actus moralis non potest fieri de bono malo: ergo nec
propter debita potest fieri falsa.

R: transitur autem, et ergo etiam dispositio quod bonitas moralis
licet fiat et complete habeatur ab ordine conformitatis ad
obtem ut substantiam regulis morum, fundamentum in voluntate
et igitur actus ut procedens libera voluntate: unde non est mirum
si non possit mutari moralitas non mutata actus ut veritas non habet
etiam localiter per conformitatem propter eum obtem sed etiam ipsum obtem
et fundamentum. Veritatem quoque mutata, mutatur conformitas, adeoque
et veritas et sic non mutatur actus.

Dicit transitur: quod videtur eandem numero actionem in se physice
considerari: ut quod eandem numero ambulationem inchoari ad bonum
et moraliter malum.

Quæritur an possint dari propositi scilicet falsi dicentes?

R: negat: quia nulla propositio aliquid de se affirmare potest, etiam si
significat aliter.

Obiicit hæc propositio: iuro mihi o iurare. et propositum falsum dicentem
ergo dantur tales propositi.

R: ergo autem nam illa propositio affirmat etiam se iuramentum a se
distinguit: idem dicendum de similibus: ut quod ergo pro omni iuramento nam
falsitas propositi supponitur, et illis accommoda.

Quæstio V.

Utrum dantur propositiones æternæ veritatis

Nota: si duplicem esse veritatem, fundamentalem scilicet et localem
fundamentalis existit in connectore, transiit in extrinsecum

localis vero in conformitate propositi enim obtem sive cum se inchoata
Nota: ergo allegio posse dici dupliciter eternum scilicet: negativa.

sternæ negativa est id ad idem se quod habet quo determinatur
ad certam aliquam durationem nec nuda substantia corrumpitur
aut mutatur licet non per se substantia.

sternum positivum est id quod se intendit ad se tempus soluti dicit
et eternum positivum.

Nota hic o agi de veritate tali, quae tamen in mente
distinguitur a positiva eterna, cum sole mens distina ab eterna videtur
sed de veritate fundamentali: et quoniam ultimum dicitur aliquid
propter quiddam extrema, ut autem inter se eternam connectionem
etiam necessariam, ut etiam sub specie etiam o existentiis in quacumque
duratione formentur sicut ipse dicitur, tamen non possunt nec potuerunt
esse tales.

Dico propositio essentialis et eterna. Inquit propositio subiecti et predicationis
et eterna veritatis.

Probi. Elle propositio et eterna veritatis quoniam extrema sunt inter se
necessariam et immutabilem connectionem, et quoniam copula dependet
a tempore, utque tales et praedicte propositio: ergo hoc e veritate ergo
ultima propositio de vera vel falsa eadem res e et vera vel e, ergo
dantur propositio eterne veritatis.

R. Dico autem propositio in maiori contingente de vera vel falsa ergo
quod res e vero e eadem, in maiori essentiali ergo: illa e veritatis ratione
connectionis necessaria et independentis a qualibet temporis
duratione.

Verum e quidem quod copula fortis aliquid tempus et sic o
absolvitur a tempore, sed illud tempus fortis e vel effigie vel aliter
substanti. o post dari nexum eternorum nisi illa extrema
trahantur: hinc illa copula e de se et esse.

R. Dico autem a potest dari nexum positivus eodem quod ad hoc extrema
positiva videntur necessario in se deinde o post dari nexum
fundamentali ergo autem: quod ad talem nexum fortis est utriusque
dantur involvitur in capite alterius quod reperitur in aliis propositis
essentialibus.

Instabi. hic propositio Petrus e hoc Petro o existens e falsa ergo
in hoc essentiali requiritur essentialitas extremorum.

Probi. hic propositio Petrus e hoc, petro mortuo e falsa ergo prior.

Probi. autem hic propositio Petrus mortuus e hoc, e falsa ergo prior.

R. ergo ultimum autem ad probandum ergo etiam disparitas e ad in
hoc propositio Petrus mortuus e hoc, ponatur tunc alienatio nempe mortuus
qui destruit rationem hanc: e a ponatur ista propositio, Petrus hoc propositio
falso e Petrus sit mortuus.

Instabi. mortui o magis repugnat Petro quod o existens ergo.

R. Dico autem mortui o magis repugnat Petro quod o existens,
libere tamen mori o importatur in propositio eodem si importatur in propositio
nam tunc tunc alienatio destruit o tamen existens sed e essentiali,
unde Petrus mortuus e e ad reale, sed cadatur si a mortui o
importatur o destruit essentiali sed necessariam connectionem sub
etiam hic falso, sed tamen essentiali.

Instabi. mortui tunc destruit essentiali etiam essentiali Petrus ergo
et si o importatur in propositio post destrui essentiali.

Ad ista mihi ista Aplice sumpta ~~et~~ pro actuali vintone az crim ppe
 e de effia Petri ergo metaphysice sumpta, id est pro pto ista illi pto
 ista metaphysice sumpta ab extra adeoq cum modo importat in ppo
 solam extiam. Destruitur sequitur ad destruat istum.

Quiescit quid dicendum sit de veritate ppoam contingentium

Pi. 1o ppo attia requiritur ut sit verum acta existat ista
 temporis dei aora temporatam per copulam. Vg: Petrus dicit.

Pi. 2o ppo negatiba. o requiritur ut verum acta existat
 ista temporis dei aora nide possim dicere Petrus o e supient illa
 existat illa o existat Petrus

Pi. 3o ppo cuius potum destruit verum quo ad extiam o
 requiritur facti extia: ut enim de Petris. mortuus.

Pi. 4o si ppo sit futuri vel preteriti temporis tunc o requiritur
 et acta verum existat.

Quaestio VI

Qualis sit divisio propositionis in affirmativam
 et negativam.

Ista requiritur conditiones ad divisionem univocam. et quibus in
 pfectis.

1o ut divisim abstrahatur a membris distinctis

2o ut membra distincta essentialiter differant

3o ut divisim eque primo vel 6 membris distinctis probentur.

his praefatis

Pi. ut dico divisio ppo in affirmativam et negativam univocam
 et quibus in spec

Probi. huius divisioni competunt tres conditiones supra requisitae
 ego e univoca.

Probi. aut primo divisionem in ppo in tot abstrahit ab affirmativa
 et negativam quae et membra distincta

2o ppo affirmativa et negativam differant essentialiter quia spectant
 differentiam eorum Abstrahente diversam formam. Ibi divisionem copulam e et
 o e

3o ppo in tot eque ppo affirmativa et negativam eque cum
 utraq sit totaliter affirmativa et negativam obli complexet in dicatibilib

obliet nullum datur medium eor ppo affirmativa et negativam
 cogit et blisio eque dicta o e univoca

Probi. tunc ppo datur medium eor ppo affirmativa et negativam
 ego affirmativa et negativam eque eor ppo affirmativa et negativam

Probi. aut o ppo datur medium eor e et o e et quae ppo
 affirmativa representat affirmativa et negativam representat non o e ego

o ppo datur medium eor ppo affirmativa et negativam

Pi. o valere optimum eor stat 4 tri. namin pma ppo
 similis e et o e: unde licet nil sit eor e et o e ppo est tunc aliq
 a eor enuntiativa et enuntiativa o e quatenus e et o e enuntiativa

Instab: ppos negatiba e o e: ergo nullum datu onduum
inter affirmam et negatibam ppoem.

Pr: ngo ans nam ppos negatiba e actus mentis unimab
altus remolientib.

obtes ppos incoi prius participatur a affirmata ^{pore} negatiba
prioritate ergo divisio pposita o e uniboca.

Pr: ngo ans nam ppos incoi o prius participatur a affirmata
qm negatiba prioritate enunciationib qd utraq enunciat
altum complexum.

Instab: ppos affirmata e prior prioritate copulationib: ergo
prior prioritate enunciationib.

Probi: ans ppos negatiba o copulat sed dividit ergo ppos
affirma e prior prioritate copulationib.

Pr: ngo ans: ad Probi disto ans o copulat affirmando o do:
qd ppos negatiba o affirmat sed negatio copulat negando ngo:
sicut ergo aut ut ppos affirmata et negatiba ita datur copula affirmata
et negatiba.

obtes divisio ppos qualitatis o e pposita atqui pposita
divisio hlt eam qualitates nam affirmatio et negatio st qualitates
ergo

Pr: disto ma: divisio que fit eam qualitates accidentales
e o que fit eam qualitates essentielles ngo: ma: et si disto ma:
ngo affirmo: tam vero affirmatio et negatio st qualitates essentielles o quidem
pui ppos incoi sed pui ppos affirmata et negatiba sicut reales
et trascendentes. Pr: hols et disto.

Instab: nulla qualitas e essentialis ergo et

Probi: ans: ois qualitas e accidentis: ergo nulla e essentialis.

Pr: disto ans: accidentis pposit accidentis opponitur ppositis
e o ppositis opponitur ppositis nego ans: nam qualitas si latius
sumatur pot e de essia altius.

obtes ppos affirmata et negatiba o differunt spei ergo
posita divisio o e qd in spei.

Probi: ans: ois ppos negatiba e affirmata: ergo o differunt
runt specie.

Pr: ngo ans: una e hlt copulam negatibam ppositam
copulam affirmam hlt qd specie differunt.

Quaestio VII

Utrum Divisio Propositionis in Categoricam

^d
Hypotheticam, Sit univoca et Generis in Species?

R: attente

Prob: i. dictioni et inveniunt conditiones supra rehasite ergo

divisio ppor hypothetica o e simpliciter una, ergo divisio
proposita o e univoca.

Prob: ppor hypothetica citat essentialiter plura/bi. categoricis
ergo o e simpliciter una.

R: ngo aut ad Prob: disto. cum ppor hypothetica o e una manifeste
edo, dicitur ngo: licet ppor hypothetica, pro una maiorem effectum involvat
divis categoricam, casta sub unica connectione respicit ad qd licet
o possit isti una in pte mag ex qua ponitur, in dicitur una in
pte dicitur o quidam una multat e simpliciter, sed ostenditur compo-
sitionis: ut cathedra de una. licet lignum sit aliq. d. ppor, ergo
fictiois.

Instab: ppor hypotheticae totaliter ponitur in pluribus cathe-
goricis ergo o e una totaliter?

Prob: aut categoricam edum edum totale ponit hypotheticam, ergo

categoricis sit male ppor hypotheticae edo: ita ut sit totale ngo:

licet ergo hypotheticae ponatur ex eo qd totale ppor
categoricis, in illud totale ppor ponatur ex eo qd totale ppor
accidit in numero ternario qd ponitur ex eo qd u. h. et. tra

Omari, sed ex eadem unitate in illa bda unitas o e tra sed una
numeri ternarii.

Instab: totale ppor hypotheticae o dicitur a totalitate
ponitur: ergo etc.

Prob: aut totale hypotheticae, utq: huius Petrus dicitur a pporibus
ambulat e attributum per conjunctionem parit et: atq: illa
consecto o h. et. in se qd faciat affirmationem, sed in attributis pporibus
ergo etc.

Problem: si habent esse qd facerent affirmationem, idcirco
poneretur illa parit et spr affirmaret; si verbis spr affirmat
atq: predicta copula et o spr affirmat ubiq: ponitur: q. hoc et
leo: ergo etc.

R: dicitur ultimum mas spr affirmat qd affirmat maiorem pporibus
ppor hypotheticae, hoc e duas ppor categoricas sed maiorem h. d. m.
et motam, hoc e simpliciter, ngo: tra quare h. d. m. spr affirmat h. d. m.
qa spr affirmat eam maiorem pporibus sed prob: at ppor hypotheticae.

Ita modum proximum: scilicet propositio categorica, et non utrumque nempe utrobique
in quibus et ponuntur categorice.

Obiectis ex dictis talibus potest fieri unum simpliciter unum: atque
propositio categorica. ex quibus componitur hypothetica. Itaque dicta tota ergo.

Ad dictum: aliquid propositio categorica, et dicta tota in genere categorice
est. In quo libet quod negatur: et in genere hypothetice et potest ad idem potest
fieri propositio hypothetica. una in dicto quod.

Obiectis propositio et oratio enuncians unum de alio: atque hoc
et componitur hypothetica. propositio: ergo.

Ad dictum: maius propositio categorica et oratio enuncians unum
de alio est propositio hypothetica negatur: propositio in eo et oratio enuncians
ativa. obiectis completis, quod et tenet eque primo hypothetica et categorica
oratio, propositio.

Instat: propositio hypothetica et enunciat ratione. nisi ergo de.

Probiens: propositio enuncians et potum inveniunt subiecto mediantia.

copula sed categorica propositio altera ergo de.

Ad dictum: maius enuncians categorice et potum inveniunt subiecto de
enuncians hypothetica negatur: ergo enuncians hypothetica et ex primis
fuitum. ex primis inveniuntur unum de alio pro copulam hypothetica cum

Instat: propositio hypothetica et vera dependens a categorice
ergo et non enunciat hypothetica.

Probiens: ideo propositio hypothetica et vera quia categorice et vere

Ad dictum ultimum: Probiens: si hoc ideo denotat conditionem in prepositi
sitam, transit enim: nam aliquid seu prepositum veritas categorice
ad idem, et non hypothetica: si vero ideo denotat causalitatem, negantur:

Dicta transit, nam veritas categorice et negatur et non
ut conditio ad veritatem alius libet hypothetica: nam arguitur ista propositio
hypothetica, si Petrus et aut roale, et hoc est verum, licet ambobus
categorice sint falsi.

Quæstio VIII

Qualis sit Divisio Propositionis in Universalem,

Particularem.

R: et dictum fuit in accidentia.

Probiens: propositio de his duobus membris, et specificis de his duobus ergo
proposita.

Ad dictum: et dictum in accidentia.

Probiens: ambobus specificis, putatur a dea, atque potest per divisionem
membris et libet de his duobus membris et libet de his duobus membris ergo de

dictis. Ad dictum propositio in universalem et particularem et specificam ergo de
fuit in accidentia.

Probiens: ambobus divisione in affirmativam et negativam et affirmativam ergo de in
universalem et particularem.

Hi nego ant: ad Prob. nego etiam: disparitas: ego in ppo negat. ten.
et attento. fit d. Disparitas est: diversa copule: a qua patitur
vita attento: hoc a o requisitur in ppo: ubi et parlaris.

Instat: diversitas ubi est diversitas essentialis ppoib: ut qui hnt diversa
substa. ergo.

Prob. mai. Substa. e de effia ppoib: ergo diversitas substa. e diversitas
essentialis ppoib.

Hi nego mai. ad Prob. dicto ant. Substa. e de effia ppoib: quo ad
modum edo: quantum ad formam ergo ant. porro disparitas essentialis ppoib
desumitur a hoc.

Obicitur o pot dari ppo: ubi et parlaris: tamen ergo essentialiter differunt.

Hi dicto ant: o pot dari quantum ex pte mntis edo: ex pte hoc nego:
parlaris et ubi et parlaris petantur a tutto, o: interdu si ppo: o possit
o patitur a tota: id e a copula.

Obicitur ppo: parlaris et ubi hnt diversas proprietates: ergo essentialiter
differunt.

Prob. ant: ex ppo: ubi resultat diversitas distributiva: et ex parlaris
resultat definitiva determinabilis.

Hi dicto ultimum ant: ex ppo: ubi et parlaris, consideratis ex pte
for resultat diversitas distributiva: et determinatas nego: ant: qu
illi diversitas o hnt ex pte copule: ex pte mai. edo: qu et ex pte
substa. adeo o et proprietates ppoib: edo: ubi. nam sicut accidentale e ppo:
qu hnt ubi et parlaris: ita e accidentale ubi. definitivum.

Instat: contrasio e proprietates ppoib: atque diversa e contrasio ppoib
ubi et parlaris ergo.

Hi dicto mai. contrasio e proprietates ubi ppoib: edo: qu ppo: contrasio
accidit prout substat: videlicet rationi mntis. e proprietates physicae
ergo mai: qu contrasio o accidit realiter et necessario: ubi et parlaris
ppoib: ubi et parlaris.

ARTICULUS VIII

De

Proprietatibus Propositionum.

Ita ut precipue ppoib: proprietates: hoc oppositio: quipollentia
et contrasio: de quib: hoc sim nobis agendum.

Paragraphus I

De

Oppositione

Oppositio ppoib: e attento et negatio: ubi dicitur: edo: ubi. edo: ubi. edo: ubi. edo: ubi.
neg: ubi. hoc e. mal. nullus. ubi. a. mal.

Secunda ponitur affirmativa et negativa, quae si utraque propositio fuerit affirmativa
et opposita, unde propositio subalternans, quae sit epianimonia, et utlibet
negativa altera, pariter negat illam, quia quidem o et ppositio opposita.

Ido dicitur de eodem eodem modo simpliciter, si est autem est
equibondis tunc tollitur opposita. ut quod canis domesticus latrat, canis celestis
non latrat.

Oppositionem propositio duplex est, quoniam alia est contrarietas, alia
contradictio. Unde, alia est subcontraria
negat propositio contraria et quoniam una dicitur affirmativa et altera utlibet
affirmativa et quoniam una, pariter negat sed altera pariter
affirmativa.

contradictoria est illa, quoniam una dicitur affirmativa et altera
pariter negat. Vel quoniam una, utlibet negat quod altera pariter
affirmativa. Illationem oppositionem exempla subalternantia

Notandum est ad oppositionem contrariam, quod quod tunc est
singulare aut est subproponens collectivum aut simpliciter, aut
contradictoria est o multum, sit propositio quod simpliciter, unde hoc sunt
duae contradictoriae Petrus studet, Petrus non studet: hoc est species: hoc
est species.

Reges

Oppositionem et Subalternantem

Idue contrariae o possunt simul esse verae, possunt etiam simul
falsae. ut quod ois homo est iustus, nullus homo est iustus.

Idue contradictoriae o possunt et simul necesse est
altera illarum contrariae essent falsae, quod idem o potest esse.

Idue subcontrariae nunquam simul possunt esse falsae, alias
illarum contradictoriae essent falsae, possunt etiam simul esse verae, in
maxima contingit.

Idue ex veritate subalternantis sequitur veritas subalternantis
at o est contra.

ex falsitate subalternantis sequitur falsitas subalternantis
et contra.

Notandum est quod inter subalternantes propositio illa est subalternans
quae est utlibet et subalternata quae est pariter utlibet et in potest subalternata.

Paragraphus 2us

De

aequipollentia.

Idue pollentes propositio dicuntur quae eadem potestate et fuit
subiectis signis affecto. ut quod alia est homo et iustus, et o nullus homo est iustus.

Terminus

Terminus.

PROPOSITIONUM

A.	Quantitas	L.
----	-----------	----

E. *et* Qualitas .O.

*Asserit A. negat E. verum generaliter ambo.
asserit I. negat O. sed particulariter ambo.*

Oppositio
Contrariæ

A
Omnis
homo
est
Justus

*E.
Nullus
homo
est
Justus*

Contra

Contra

DIC

Subalternæ

Subalternae

torre

toridæ

Quidam
homo
est
Justus

Quidam
homo
non est
Justus

Sub contrariæ

Conversio

FECl simpliciter convertitur EVA per acci.
AstO per contra: Sic fit Conversio tota

Æquipollentia

præ Contradic: post Contra: præ postque Sub alter

AFFECTIONES

AFFECTION S

TERMINIS

Suppositio
Ampliatio
Restrictio
Alienatio

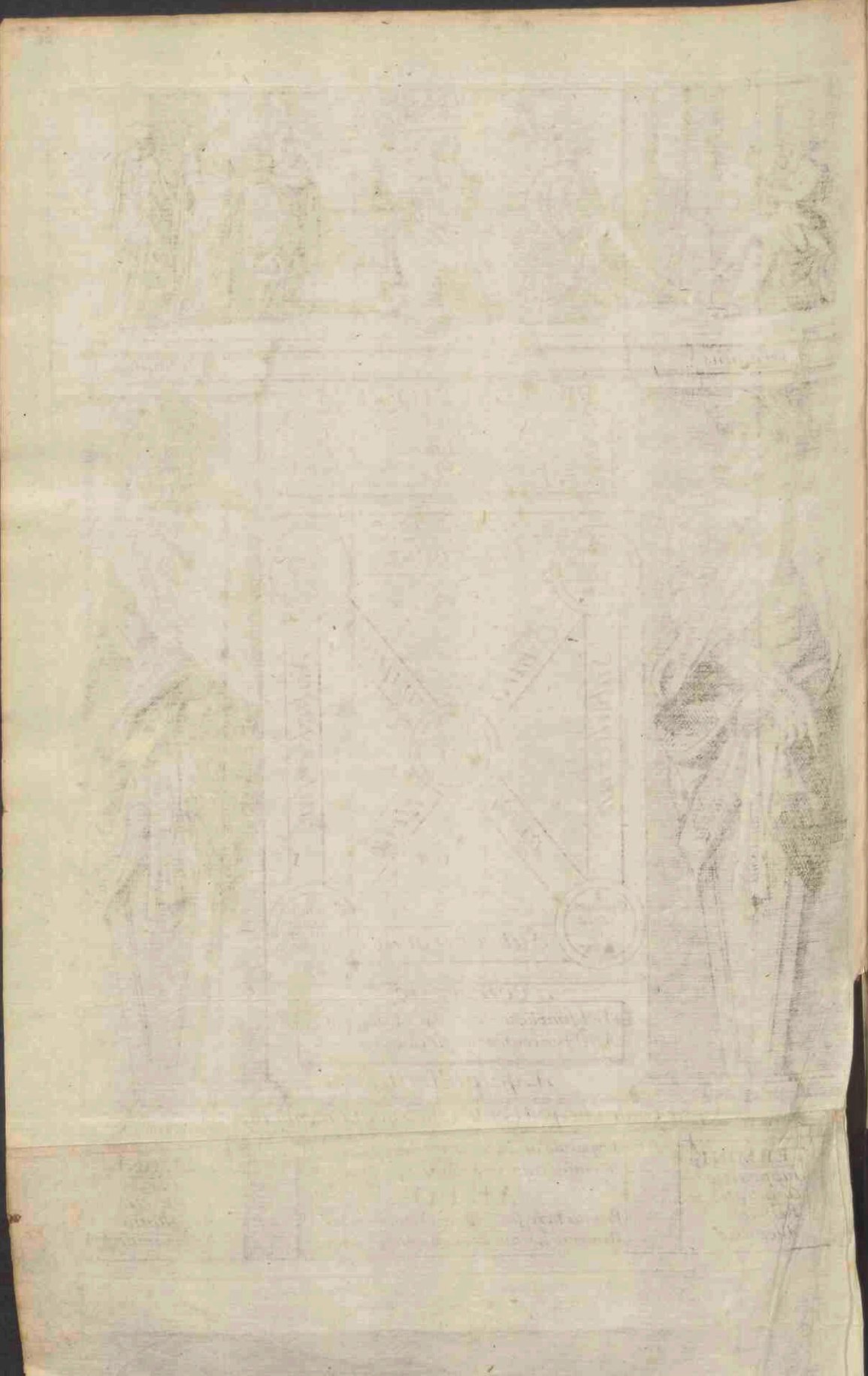
*Suppositio universalis vel particularis
terminorum in propositionibus*

A·E·I·O·

*Primus in A; sed solus in O contraria lex est
Neuter in I; sed in E Contra partitur uterque*

TERMINI

Status
Distractio
Appellatio
Reduplicatio

et qui tollentes redduntur tres et observandos Regulas qui sequuntur
 Versu. **Amantur**

Præ contra dic, Post contra Præ postque subalter.
 si si subto ppositio prepositio negatio hinc reddatur qui tollens
 fuz contradictoris. v.g. hec ppo ois hoo e istus addetur qui tollens
 fuz contradictoris nempe ista aliquis hoo o e istus dicitur. dicens: o
 ois hoo e istus et de regulas designatus per ly præ contra dic
 et o si subto ppositio velle post ponatur negatio. Atque reddatur
 equipolens fuz contrarie: hec regula designatur per ly post contra
 et si subto ppositio preponatur et post ponatur, regatur
 tunc ponatur equipollens fuz subalterna. ut hoc fecatur per præ ppositio
 subalter.

Paragraphus 3us

de

Conversione

Conversio e transmutatio totius fuz in totum totum et
 ppositio in ppositum: ut cum dicitur nullus hoo e istus, nullum istum e hoo.

Conversio duplex e: simplex et per accidentem

conversio simplex e mutatio totius fuz in totum remanente eadem quantitate. ppositio et qualitate: ut in exemplo tam albus
 conversio per accidentem e mutatio fuz in totum remanente
 qualitate: o vero quantitate. ppositio v.g. ois hoo e albus, ergo aliquis
 albus e hoo.

quantitas ppositio e etiam veritas, vel falsitas

quantitas ppositio e affirmatio et negatio

v.g. aliquis hoo e albus, sic patet conversio. aliquid albidum e hoo

additur assertio per contra ppositio negatio, qui e mutatio

positio in subto mutando hoo in istum. In istum hoo de quo
 hoo e albus ergo o e albidum e o hoo: vel alius hoo e albus, ergo
 aliquid o albidum e o hoo: sed ista conversio, in hac de sit observanda

In tota parum utilis.

propos albidum affirmatio et etiam veritas negatio, conversio vultur per

accidentem: ut nullus hoo e istus, ergo aliquid istum o e hoo.

modi conversionum et tenentur sequenti lib. Versu lib.

Præ simpliciter convertitur: Ex A per acci.

Ass O per contra: sic fit conversio tota

fuz e quatuor vocales designatos per ista vocabula

Designare qualem bet ppositio. Et fecit istam negationem, **A** affirmam

affirmam. I paralem affirmam, O designat paralem negationem.

istam e quantiam ratiocinam

asserit A, negat E, verum generaliter ambo.

asserit I, negat O, sed particulatim ambo

hec oia reperies in Tabula. **Præ.**

Paragraphus 4us

Solvuntur quædam Obiectiones contra Regulas

Oppositionum et Conversivum

obicitur D^{ns} ille p^{ro}pos: ois miles e exercitus, aliquis miles e exercitus et d^{ns} contradictorius: atqui En ambe. ~~hæc~~ vera. ergo falsum. et regula contrarietatis affertur.

Prob: ma: d^{ns} de d^{ns} hoc e realis, aliquis hoc o e realis hinc et d^{ns} contradictorius: ergo et in primo casu.

R: ngo ma: ad Prob: ngo etiam: dispositio q^d q^d de ois hoc e realis hæc accipitur p^{ro} o^o hoc d^{ns} d^{ns} d^{ns} sumpt^o unde Ist ut o possit d^{ns} o^o aliquis hoc d^{ns} d^{ns} d^{ns} sumpt^o q^d o^o illi realib: contra vera in ista p^{ro} ois miles e exercitus miles sumpt^o collectib: unde d^{ns} p^{ro} aliquem militem d^{ns} d^{ns} sumpt^o o e exercitum.

obicitur D^o ad d^{ns} p^{ro}pos contradictorius: nullis oculis necesse arius ad videndum et aliquis oculis e necessarius ad videndum: aliqui p^{ro}pos it falsi: ergo q^d.

R: ngo mi: nam si saltem nullum oculum e necessarium ad videndum p^{ro}pos verum e aliquem oculum e necessarium ad videndum.

Instab: falsum e aliquem oculum e necessarium ad videndum si neque d^{ns} neque finis e necessarius ad qui hæc ita e ergo.

R: d^{ns} o ma: si neque d^{ns} nisi finis e necessarius determinate d^{ns}: indeterminate ngo: alioq^d aliq^d oculis indeterminate sumpt^o e necessarius ad videndum: quare d^{ns} contradictorius p^{ro}pos que sibi e contradictorius, nec it^{er} ambe. vera. nec falsi e q^d na vera e al^{ia} vera falsi nam vel acc^o p^{ro}pos hoc it^{er}: nullis oculis determinate sumpt^o e necessarius ad videndum et tunc in p^{ro}pos e vera, ita falsa.

si vero altero it^{er} acc^o p^{ro}pos, nempe nullis indeterminate sumpt^o e necessarius ad videndum, aliquis oculis indeterminate sumpt^o e necessarius ad videndum tunc it^{er} e falsa ita vera.

obicitur D^o supponamus quod non e hoc insolubile, tres illorum scribere, quod o scribere, p^{ro}pos enim quoniam p^{ro}pos, p^{ro}pos hoc p^{ro}pos o scribere in falsum, aliqui in falsum o scribere: atqui p^{ro}pos ille. it^{er} it^{er} ambe. falsi et En e contradictorius ergo.

R: ngo mi: et d^{ns} e veram. inam al^{ia} vera. verum falsum: ex e^o p^{ro}pos quia e contradictorius: nam hæc p^{ro}pos aliquis e scribere e duplex impliciter: nempe. d^{ns} o scribere Paulus o scribere et sic una e vera.

obicitur: contra regulas et ben^o d^{ns}: hæc p^{ro}pos al^{ia} senex fuit invent^o o p^{ro}pos simpliciter. ergo d^{ns}.

Ringogans: nam si est certum, et aliquis olim iudicabit minus
 sensu, instat: ut fiat thesis simplex, et transferenda in precise positum
 loco falsi: atque hoc est sit in pota contradictione, ergo

Ringogans: nam, possum patet ppositio et a precise iudicabit
 sed ista, itam preteritui iudicabit, et hoc quidem in pota
 in ista hora, fuit.

Obiter hic ppositio est huius et realis pot est certis simpliciter, ergo
 dubia, et regula, contradictionem afferent.

Probi: ans: valet hec thesis de reali, et hoc ergo etc.

R: disto ans: valet hec thesis ratione magis, eto ratione, sed ergo
 posita thesis valet, si magis, quia ppositio est certis et contraria ista
 at o valet thesis ratione, hoc quia in ppositio, ista affirmativa, potest
 tunc sit subto, etiam tunc, totam, lulliditatem.

Instat: si hoc ita, est ista potest ppositio, hoc est, hoc est aliquid
 reale: atque hoc dicit o pot ergo

Probi: mi: qui dicit, ois hoc est aliquid reale, supponit aliquid
 et reale, preter hoc, atque istud, hoc supponit, ergo:

R: disto magis, supponit aliquid reale, et ppositio, preter
 eto ab affirmatione, et negatione, eto affirmando, non ita
 ergo: eto qui dicit, ois hoc est, eto reale, ppositio, eto solus
 hoc est, eto reale, nec ne, sed solum affirmat, hoc est, eto reale.

Obiter hic ppositio nullis hoc est, Philosophis o pot est
 simpliciter, ergo, regula, afferent, ppositio, negationem, posse
 fuit simpliciter, et falsa.

Probi: ans: si contrarietatis simpliciter, veniam esse dicere, nullis
 phis et hoc: ergo o pot est simpliciter.

R: disto ans: dicit, potest nullis phis et hoc supponendo aliquid
 in phis, ergo: aliter eto: nam si veniam nullis, hoc est
 contrarietatem, eto, potest eto, eto, eto nullis phis, contrarietatem
 potest eto, hoc

Instat: hic thesis supponit aliquid, et phis, qui o sit hoc
 ergo R: disto ans: supponit conditione, eto absolute, ergo: nam
 dicit, eto nullis phis et hoc, eto, eto, eto, nullis phis, et
 debet aliquid hoc, eto quidem nullis hoc et phis, eto, eto, eto

hanc objectionem, solutiones multum confundunt
 intelligendum, quod ista, que tractatur in logica, non, eto
 logica sit, eto

Partes Tertia

de

Argumentatione.

articulus primus

de ijs quæ pertinent ad dirigendam argumentationem.

argutio e oratio inferens unam ex aliis
 In argutatione tria reperiuntur aut conf et copula
 aut e id e quo aliud inferitur: vocatur a aut ex eo quod ante
 est parlem illatam. ego vel aliam equivalentem
 conf e id quod ex ante inferitur for a conf quod consequatur
 parlem illatam
 etia deflunt solit connectio autis cum conf: hic om
 reperiuntur in argutione sequenti.

aa hoib e spiritib; ergo
 aa hoib e immortalib;

prima propositio vocatur aut sola conf et parlem. ergo e etia
 Nota aliqdo etiam ee bonam licet falsum sit conf
 arg: si premitur illud falsum aut aa hoib e immortib; bonar
 e etia: ergo aa hoib e mort alib;
 ut illam pot ee verum conf et in illa etia arg: si

dicat

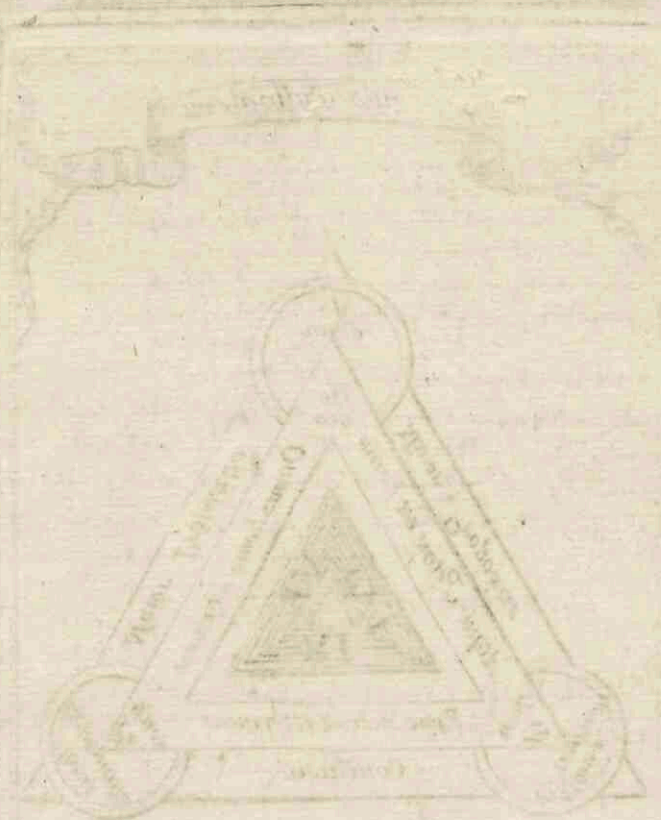
fides fuit apostolis ergo
 e damnaus.

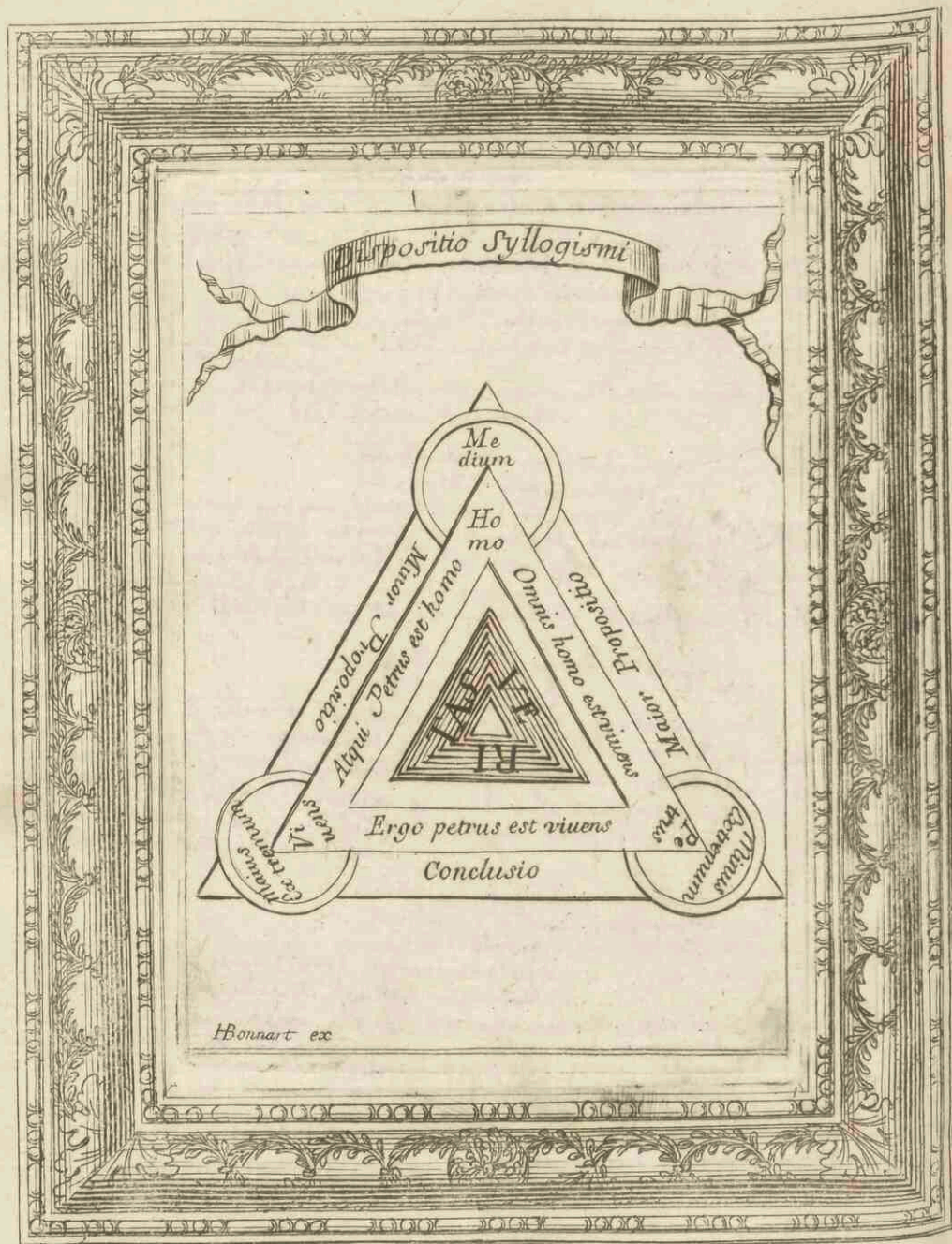
o e ideo e damnaus quæ fuit apostolica.
 septem numerari possunt argutionum spec; nempe Inductio
 exemplum, sorites, dilemma, syllogismus, canonizans et excecans.
 Inductio e oratio quæ ex enumeratione rerum generum
 aut specierum aut individuum. aliquid his tot vel de illis con.
 cluditur arg: dum dico.

Petrus e scissimus capax.
 Paulus e scissimus capax
 ergo et hois scissimus capax.

hec argutionib; spec; utilissimæ et multum hnt roborib;
 si perfecta fuerit facta. enumeratio.
 exemplum e argutio quæ ex aliquo singulo alio simi-

li inferitur. ut
 angelus per superbiam damnaus
 ergo et superbi etiam damnaus
 etiam e illa argutio cum magna cautela nam
 inter ea quæ inferuntur similia magnam inter e differentiam
 quæ videtur habere argutionem

Sortita e argutatio, que ex pluribus ppositis ita fit ut
 ppositum precedentis ppositi sit ultimum contrarium donec priore
 ppositi sit ultimum cum ultimo attribuitur ppositi eponatur: ut
 si velint abasos e miserab ita per gradationem efficere
 poterint.

abari multa desiderant
 qui multa desiderant multum egunt
 qui multa egunt et miseri ergo
 abari et miseri.

Dilemma e argutatio incommodior, unde quaque intus
 in qua post dilectionem totius in suas partes et conclusiones
 toto qd de quavis pte conclusum fuerat: ut qd si velim probare, os hoc
 in hac littera e miserab iter sequente. Dilemmate.

quisquis hanc vitam agit, is vel cupidatibus servit vel obsequiis
 si servit misere, nam eis explere numquam poterit
 si obsequi miser quousq e pnam et obsequium pagnare
 tenetur ergo

quisquis hanc vitam agit misere.

Syllogismus dicitur probatio affirmativa vel negativa, unius de altero
 per aliud, alio modo ab aristotele dicitur sed nunc e obscura.
 illius dictio. plura, in sequenti articulo de syllogismo dicemus.

Entimema e syllogismus truncatus in quo una pposita retinebitur
 et in mente retinebitur hec

ad hanc e subiecta cogitant ergo
 e spiritualis

ibi retinebitur hec pposita

ois subiecta cogitant e spiritualis

Epitima dicitur e syllogismus alterutro vel utraque pposita additur
 probatio ergo:

de vitium e fugiendum quia e turpe et periculosum
 atque vitium e vitium
 ergo luxuria e fugiendum

ARTICULUS II

de

Syllogismo

Syllogismus triplex. Qd e pposito postea agens e cuius modis
 cum utraque conclusio e scilicet contingit
 in syllogismo duplici e maius et duplex tota
 maius syllogismus duplici, remota et proxima

maior remota sylmi et tria qd tri mediante thum ppo
centrat ad compositionem sylmi, qd extris sunt ppos
que sunt in maxima et immediate sylmi, qd extris sunt ppos
etiam ad compositionem

in sylmo tria tria, maior, minor, et medius
in tabula tria, maior, medius, et minor, et medius
et minor tria

maior tria e potum exclusionis
min: e sublim exclusionis
medius qui tria sunt ad probam connectionem vel
repugnantiam extremorum. disponitur capre missis
in sylmo tria et ppos: omne maior, minor et exclusio
maior ppos qui est thesaurus de ea e qui est maior.
extremo et medio
min: qui est hypothetibus de ea qui est minor extremo
et medio
exclusio qui ab antiquis summa de compositione ex maiore
et minore extremo illa oia patet in frequenti sylmo.

ois sublim spiritualis e immortale beatitudo
ad hoib e sublim spiritualibus ergo
ad hoib e immortalibus.

immortalis e maior tria qd e potum exclusionis: ad hoib
e minor tria qd e sublim exclusionis et sublim spiritualibus
e medius tria qd contingit ad hoib cum immortalibus
in ppos e mai de minor. Tri conclusio.

ARISTOTELIS III

de

Forma Syllogismi

Forma syllogismi e syllogismus mag sylmo
Forma sylmi seu tria tria, duplex e remota e tria tria
proxima et tria tria
figura syllogistica e apta medij tria cum extris ad
concludendum syllogismo

quatuor figurae numerari possunt
in prima medius tria subitur in maiore et potum in minore
in secunda medius potum in maiore et in minore
in tertia medius est subitur
in quarta medius potum in maiore et subitur in minore
Illa e quatuor figurae sequenti modis et nominibus.

sub Pra: lum Pra Pra: lum sub sub deniq: Pra sub
modus syllogisticus e apta ppositarum tria quantitatem
et qualitatem ad concludendum syllogismo

XIX

THEORY OF THE

THEORY OF THE

THEORY OF THE

THEORY OF THE

THEORY OF THE

THEORY OF THE

THEORY OF THE

THEORY OF THE

THEORY OF THE

THEORY OF THE

Modi Possibiles 64

AAA
AAE
AAI
AAO
AEA
AEE
AEI
AEO
AJA
AIE
AII
AIO
AOA
AOE
AOI
AOO

EAA
EAE
EAI
EAO
EEA
EEE
EEI
EEO
EIA
EIE
EII
EIO
EOA
EOE
EOI
EOO

IAA
IAE
IAI
IAO
IEE
IEI
IEO
IIA
IIE
III
IIO
IOA
IOE
IOI
IOO

OAA
OAE
OAI
OAO
OEA
OEE
OEI
OEO
OIA
OIE
OII
OIO
OOA
OOE
OOI
OOO

TABULA III.

Propositio proxima *Regula* *Syllogismi* *Forma* *Figura* *Modus*

Aristotelis inventor Syllogismi *Galenus auctor Figura 4a*

TERMINI. **MODI. XIX.**

Major	1	Fig. 1. Barbara	Celarent	Darii	Ferio	Fig. 4. Baroko
Medius	2					3 vel Bara-lip-ton
Minor	3					

PROPOSITIONES.

Major Sub. prae. Sub. sub. Conclusio	Major Sub. prae. Sub. sub. Conclusio	A E I O	Calentes vel Celan-ter	Dibatis vel Dabi-tis	Feparmo vel Fa-pefmo	Fresomo vel Frise-somora
---	---	------------------	------------------------------	----------------------------	----------------------------	--------------------------------

FIGURÆ IV.

Sub prae, tum prae prae, tum Sub sub, denique prae sub.

I. Fig.	II. Fig.	III. Fig.	IV. Fig.	Fig. 1. Celare	Camestres	Festino	Baroco	Fig. 3. Darapti
				Fig. 2. Felapton	Disamis	Datisi	Bocardo	Fig. 4. Ferison

REGULÆ COMMUNES

Terminus esto triplex major mediusque minor; latius hunc quam prae-missa Conclusioni non vult; ipsaque non unquam medium concludere debet aut semel aut iterum hoc medium generaliter est.

Nihil sequitur geminis ex particularibus unquam; utraque si prae-missa a neget nihil inde sequitur; ambae affirmantes nequeunt generare negantem; peior enim sequitur semper Conclusio partem.

REGULÆ SPECIALES

I. Fig.
Sit minor affirmans; nec major particularis.
DEM. Sit minor affirmans, ut idem sit major ubique; Distribues medium, nisi major sit Specialis.

II. Fig.
Præmissa una negat; nec major particularis.
DEM. Præmissa una negat, medius si distribuatur; Major habebis idem, nisi major sit Specialis.

III. Fig.
Sit minor affirmans; Conclusio sit Specialis.
DEM. Sit minor affirmans ut idem sit major ubique; utque minus sit idem; Conclusio sit Specialis.

IV. Fig.
Major ubi affirmat, generalem sume minorem
Si minor affirmet, Conclusio sit Specialis.
Cumque negans modus est, tunc sit major generalis.
DEM. Distribues medium servatâ lege priorē; altera lex servabit idem minus: ultima major.

AXIOMA

Quo bonitas alicuiusque syllogismi dignoscitur, si eorum syllogismo duo sunt præmissae, quoniam altera continuatur, altera contexta continetur Conclusio.

EX MODIS UTILIBUS UTILES SUNT.

4. In I. Fig. AAA. EAE. AII. EIO. AAI. <i>continetur in</i> CAA. EAO. <i>Excluduntur</i> EAE. AEE. AOO. per I. Reg. spec. IAE. OAO. per 2. Reg. spec.	4. In II. Fig. EAE. AEE. EIO. AOO. <i>Excluduntur</i> EAE. AAA. AAI. AII. IAI. per I. Reg. spec. OAO. per 2. Reg. spec. EAO. <i>continetur in</i> EAE.	6. In III. Fig. AAI. EAO. IAI. AII. OAO. EIO. <i>Excluduntur</i> EAE. AEE. AOO. per I. Reg. spec. AAA. EAE. per 2. Reg. spec.	5. In IV. Fig. AAI. AEE. IAI. EAO. EIO. <i>Excluduntur</i> EAE. AII. AOO. per I. Reg. spec. AAA. EAE. per 2. Reg. spec. OAO. per 3. Reg. spec.
---	---	---	--

Modi Inutiles 54

AEA
AEI
AIA
AOA
AOE
AOI
EAA
EAE
EIA
EIE
EII
IAA
IEA
IEE
IEI
OAA
OAE
OAI

AAE
AAO
AIE
AIO
IAE
IAO

EEA
EEI
EEO
EEO
EOA
EOE
EOI
EOO

IEE
IEI
IEO
IIA
IIE
III
IIO
IOA
IOE
IOI
IOO

OEE
OEO
OEA
OEE
OIE
OII
OIO
OOE
OOI
OOO

AXIOMATA

Quibus nittitur Syllogismi.
Dictum de omni; Dictum de nullo.
Quae sunt eadem uni; Quae sunt eadem inter se.
Quae non sunt eadem. &c.

AXIOMA

Quo bonitas alicuiusque syllogismi dignoscitur, si eorum syllogismo duo sunt præmissae, quoniam altera continuatur, altera contexta continetur Conclusio.

AXIOMA

Quo bonitas alicuiusque syllogismi dignoscitur, si eorum syllogismo duo sunt præmissae, quoniam altera continuatur, altera contexta continetur Conclusio.

AXIOMATA

Quibus nittitur Syllogismi.
Dictum de omni; Dictum de nullo.
Quae sunt eadem uni; Quae sunt eadem inter se.
Quae non sunt eadem. &c.

AXIOMA

Quo bonitas alicuiusque syllogismi dignoscitur, si eorum syllogismo duo sunt præmissae, quoniam altera continuatur, altera contexta continetur Conclusio.

AXIOMA

Quo bonitas alicuiusque syllogismi dignoscitur, si eorum syllogismo duo sunt præmissae, quoniam altera continuatur, altera contexta continetur Conclusio.

Ca
men
tes } or malum huius vite e mortuaneum
nullum malum merendum
nullum malum merendum malum huius vite

di
ma
lis } aliquis christianus imitatur christum;
or qui imitatur christum e talis ergo
aliquis felix e christianis

phe
sap
non } nulla virtus christiana. e donum mag
ae donum mag e adeo ergo
e aliquid a deo qd o e virtus christiana.

fre
si
so } nullum vitium e amandum.
aliquid amandum e delectabile; ergo
aliquid delectabile o e vitium.

Exempla Modorum Secunda Figure

Ge
sa
re } nullus homo e immortalis
ois leo e irrationalis ergo
ergo nullus homo e leo.

Ca
mes
tres } ois subtilis e immortalis
nullum stultum e immortale; ergo
nullum stultum e subtilis spiritualis.

fest
li
no } nullum aul e lapis
aliquid marmor e lapis ergo
aliquid marmor o e aul.

Pa
ro
co } or aul e stultum
aliqua subtilis e stultus ergo
aliqua subtilis o e aul.

Exempla Modorum Tertia Figure

da
rap
ts } or vitium e peccatorum.
or vitium e de iniquis; ergo
aliquid de iniquis e peccatorum.

phe
lap
ton } nulla virtus e contemnenda
ois virtus e de o grata; ergo
aliquid deo gratum e contemnendum.

di
sa
mes } aliquis peccator abundat opibus
ois peccator e miser ergo
aliquis miser abundat opibus.

da.
te
sa } ois peccator e captivus
aliquis captivus e miser ergo
aliquis miser e captivus

Bo
car
do } aliquis homo e doctus
ois homo e rationalis; ergo
aliquid rationale e doctum

phē } nullus peccator beatus
 et } aliquis peccator fructus salutis habens meriti ergo
 son } aliquis fructus salutis habens meriti a beatis.

ARTICULUS IV

utrum admittenda sit quarta figura

quibus dum tunc ad multum figuris dicunt modis aliis
 et directis et indirectis.

modi directi iuxta illos et illi in quibus maius extremum
 et potum conclusionis

modi indirecti et illi in quibus maius extremum et subitum
 conclusionis.

illi afferunt quinque modos quos ad quartam figuram
 pertinet et dicuntur et modis indirectis.

Deo et nulli dantur modi indirecti.

Prob: modis indirectis et illa in quo maius extremum sit
 subitum conclusionis, alius datur talis modus ergo datur
 indirectus.

Prob: mi: in ot modo potum conclusionis et per maius
 extremum ergo nullus datur modus in quo maius extremum
 sit subitum conclusionis.

Prob: ans: maius extremum datur per oblationem, locum
 nobilitatem, alius ille locus et potum conclusionis ergo et c.

Dico 2do admittenda et quarta figura

Prob: quarta figura essentialiter differt a prima et a secunda
 ergo et admittenda.

Prob: ans: deo et a secula, et aliter differt a prima

et diversa dispositio medij et cum extremis, alius per se in
 quarta figura et diversa dispositio medij et cum extremis: ergo
 specialiter differt.

ma: patet: prob: mi: in quarta figura medij tunc potum in
 maiori et subitum in minori extremo et oblationem in exemplis supra
 allatis ergo et diversa dispositio medij et cum extremis.

oblatio contra iam conclusionem: dantur medij imperfecti et perfecti
 modi imperfecti indirecti.

Ri: ergo etiam dispositio et modi imperfecti dicantur illi in
 quibus oblatio et illa oblationem et connexa cum premis et oblationem et illa
 potum quatuor modos primis figuris: alius possunt dari syllogismi in quibus
 maius extremum sit subitum conclusionis, cuius per se oblatio oblationem
 nobilitatem.

oblatio contra iam conclusionem: quarta figura differt per
 transpositionem premillarum ergo et differt essentialiter a prima.

R: dicto ans: differt per transpositionem premillarum cum nova
 dispositione horum in illi premis et oblationem et illa oblationem et illa
 tamen ergo: in illa transpositione repetitur nova dispositio horum
 nam in syllogismo primis figuris medij et illi et oblationem maiori extremo

et potest de minori extremo, contrahere in quartam figuram medius tribus
 potest de maiori extremo et subicitur minori extremo si sunt collationes
 instat: ibi sit transpositio promissarum inaequali dispositione
 horum ubi medius tribus potest de maiori subicitur et potest eodem modo
 atque id accidit in prima et quarta figura: ergo etc.
 Prob. mi. fiant isti systema quorum primus erit primus, et id est
 quartus figurarum.

de aal e bibens
 ois hoo e aal ergo
 ois hoo e bibens.

ois hoo e aal
 oe aal e bibens ergo
 aliquid bibens e hoo

atque in ista systema aal qd e medius tribus subicitur bibenti
 et potest de hoc: ergo etc.

R: disto ultionam mi: atque aal qd e medius tribus subicitur vtrius
 utroq bibenti qd e in uno maius extremum et in altero minus extre-
 mum: do: qd e in utroq maius extremum ergo mi: itaq in illis tribus
 systema Barbara et Bamalip qd in Barbara e potest collationis
 et in Bamalip e subitum

instat: illa diff. pro horum o e maius in qua tribus vtrius
 subicitur: pro minus vtrius, atque id e figit in systema quartus figurarum
 Prob. mi in Bamalip bibens subicitur hoo, atque bibens e
 vtrius qm hoo ergo.

R: ditto mi: bibens e vtrius qm hoo, si sumatur ista do
 si sumatur parlatibus ergo mi: tam a bibens fientibus parlatibus in col-
 latione Bamalip, enim sit subitum propter parlatibus vtrius.

Instat: gratis et sine fundamento asseritur maius contrarium
 ipse et potest collationis ergo.

R: ergo autem nam cum collato sit regulariter totius systema
 illud debet dici maius extremum a solumq e in loco maius
 extremum, sed etiam qd latius patet qm altera tribus est saltem
 minus minus late patet, atque hoc argit in potest collationis
 ergo o sine fundamento asseritur maius extremum semper et
 potest collationis.

Latundum: quartam figuram minus naturam, sed
 nil impedit quo minus hanc quartam figuram tamq a vtrius
 istam propugnemus.

ARTICULUS V

Exponuntur quaedam Acciomata prerequisites
ad Regularum cognitionem Syllogismorum

Accioma I

In ppo^a attrib^a pot^{um} sumitur idem totam extensionem
qm^{am} habet subiectum: hoc est si subiectum sit uile pot^{um} tripliciter euenire
idem uisitationem scilicet si sit parlar^e, et tunc idem parlar^e tunc fult^{um}
ut in hoc exemplo: uis hoc est aal, et uisibilis aut hoc idem uisibilis
scilicet idem uisibilis ut hoc:

Accioma II

In ppo^a attrib^a pot^{um} attrib^{atur} idem uiam totam ~~comprehensionem~~
de fult^{um} q^{ui} aal: in pto^a ppo^a affirmat^{ur} de hoc, et simul eiaque
in ante effluent^{ur}, uig^{et} uisibilis fult^{um} est.

Accioma III

Pot^{um} ppo^a attrib^{itur} o^{mn}is de uisito idem totam uiam extensionem
nisi extensio pot^{um} o^{mn}is sit maior extensione subiecti ut in hac ppo^a o^{mn}is
hoc est aal: o^{mn}is fult^{um} = q^{ui} uis hoc sit aal.

Peto q^{ui} nam sit differentia inter extensionem et comprehensionem
aliquid est.

Responsetur q^{ui} comprehensio denotat attributa contenta
in aliquo t^{er}o: si eni hoc includit aal, ep^u b^u, uisibilis fult^{um} est.
extensio uero denotat fult^{um} quia contenta in aliquo t^{er}o: si inuol^{ut}
possint se uariare fult^{um}: p^{er} se ppo^a fult^{um} alie^{re} h^{ab}et^{ur} p^{er} se mel^{ius}

Accioma IV

ppo^a negat^{ur} o^{mn}is separat a uisito o^{mn}es p^{ar}tes contentas in compre-
hensione pot^{um} sed solius separat ideam totalem et compositam
ex o^{mn}ib^{us} fult^{um} pot^{um}: sic cum d^{icitur} moa o^{mn}is uisibilis cogit^{ur} tanq^{ui}am
q^{ui} moa o^{mn}is sit fult^{um}, sed q^{ui} o^{mn}is sit fult^{um} cogit^{ur} tanq^{ui}am

Accioma V

Pot^{um} ppo^a negat^{ur} ip^{se} sumitur uisibilis id est ideam ip^{se} negat^{ur}
et idem o^{mn}em extensionem. nam uig^{et} q^{ui} dico null^{us} hoc est uisibilis
nego o^{mn}is uisibilis de hoc.

Accioma VI

fult^{um} ppo^a si sit generale facit ppo^a et generale
si uero sit parlar^e ppo^a tunc parlar^e.

Accioma VII

attributum ppter attributa cum nimirum habeat maiorem extensionem quam subiectum, ipse consideratur et pariter sumptum, quia si aliquando sumatur generaliter, hoc fit per accidens.

Articulus VII

de

Regulis Generalibus

Syllogismorum

Regulae generales syllogismorum acciomaticas sunt tam traditis imitantes: dicuntur generales, quia illis designantur omnes systemae syllogisticae cuiusque figurae.

Octo sunt regulae, quales syllogismorum quarum duas priores spectant: tres duas sequentes mediam duas alias premissas: et tandem duas ultimas, conclusionem.

De octo regulis, quales tradidimus, veritas designata reperitur in tabulae huius.

1° in quolibet systema debent haberi tres tri quae syllogismi probatio attributa vel negatio unius de altero per alium: hoc, probatio maioris extremi de minori extremo per medium.

unde. huiusmodi est sequens systema.

hoo e dissyllabum.

hoo e aal reale ergo

aal reale e dissyllabum.

Hoc a regula e quia in conclusiōe systemae extremae distinctae ratione mediae tri: quod si in o possit eam in premissis materia in sub extremum o contra quentur cum aliquo tertio, sed unumquemque uno et alterum cum alio unde systema in qd et plures tri quae tres o valent.

ii tri o debent sumi generaliter tri collisione quae in premissis: hoo e quia a parari aduile o valet tria unde syllogismi e sequens systema.

ois hoo e aal

nullum tri e hoo ergo

nullum tri e aal.

In systema allato aal, quod e maior extremus, sumitur pariter in maiore cum sit potum ppter attributa et in sumitur ut si tri in collisione cum sit potum ppter negatione: tale e potum ipse illi sumitur ut huiusmodi in acciomatica 1^a.

iii mediae tri nimirum est ingredi collisione

hoo huius regulae e quia mediae tri assumitur ad probandum connectionem, vel repugnantiam maioris extremi cum minori extremi ex qd sit collisione: adeo mediae tri o potest in ipso collisione unde potest fore sequens systema.

omnino hoc e aal
 ois hoc e vocalib; ergo
 qd vocale e hoc.

tunc i probaret idem per idem.

IV modus huius saltem dicitur semel. si enim videtur hoc e idem nam
 totam extensionem.

quo huius regule e qd si modus huius lib si menter ut positiver
 coniungat o possit duo extrema nam o sunt unius idem a tunc videtur
 sumeretur pro alio et alio unde videtur sequens syllogismus.

aliquis hoc e sanctus
 aliquis hoc e filius: ergo
 aliquis filius e sanctus.

V alterutra premissarum dicitur et talis aut saltem singularis
 nam ex duobus positis lib nihil sequitur: i si ambo sint affirmati
 modus huius sumitur bis positiver sive est nullum sive potum: et
 vero una ex premissis sit negativa. et tunc debet e negativa.
 est patet. ex regulis sequentibus. Adem in premissis dicitur
 una ex illis premissis.

VI ex puris negativis nihil sequitur.

quo regule e qd duo extrema sunt separata ab uno et altero
 vero licet duo extrema sunt separata. e medio tunc o sequitur
 separata talis de unde e valet sequens syllogismus.

nullum blum e vocale
 nullum blum e hoc: ergo
 nullus hoc e vocalis.

VII

conclusio dicitur epr sequit nobiliorum ptem: hoc e si una premissarum
 fuerit negativis, conclusio dicitur e negativis, si una premissarum fuerit
 positiver debet conclusio e positiver.

quo regule e qd extrema nec generalius nec arctius coniungi
 debent in conclusionem qua fuerint in premissis cum media connexa:
 unde o valet sequens syllogismus.

ois hoc e aal
 aliquis hoc e doctus: ergo
 qd doctus e aal.

VIII

per se notissima e: ex puris affirmantibus nunquam pot
 sequi conclusio negans nam qd e eadem in tertio et eadem in se
 ut facile octo regule, fundamentales retineantur post
 carmina qbus continentur, memorizimur primis.

Soluntur Obiectiones

Contra

Prædictas Regulas

hic: contra quintam: hiet sequens syllogismus

aliquis hoc e humilis

aliquis hoc e doctus ergo

aliquis doctus e humilis

atque prædictus syllogismus e bonus et estat ex puris patetibus: bñb: ergo valet syllogismus ex puris parlatibus

R: disto mi: quoad primam: atque potestis syllogismus e bonis ratione magis: ratio: for: nro: similitudine disto eandem.

Syllogismus e bonus ratione magis: quod propter ostendit ut nro: syllogismus e bonus ratione for: quod conclusio recte deducitur ex premissis.

Igitur iam: allatus syllogismus e bonus ratio magis quod per ipsum propter et nro: at o e bonis ratione for: quod per doctus syllogismus et nro: bñb:

quod conclusio sit falsa: ut bñb: sive in liquidis regulis.

Quidam: syllogismus estat ex puris singularibus bñb e bonus ratione for: ergo et syllogismus estat ex puris parlatibus.

R: nro etiam dispositio e quod in syllogismo ex puris singularibus modis bñb o possit sumi pro alio et alio modo: in isto.

Petrus e doctus

Petrus e humilis ergo

aliquis humilis e doctus

contra hunc in syllogismo ex puris parlatibus potest et diversa suppositio medij bñb ut patet ex supra dictis.

Obiit: falsa e regula: nempe nro acquiritur in puris negativis.

Pro: bñb: stat sequens syllogismus.

nullus hoc e lapis

nullus hoc e strom: ergo

nullus in strom e lapis.

atque talis syllogismus e bonus et estat ex puris negativis: ergo R: disto mi: atque iste syllogismus e bonus ratione magis: ratio: for: nro: explicatio supra: dat q e.

Quidam: sequens syllogismus e bonus ratio for: id quod e extrinsecum o e divisibile

atque aa: hoc bñb o e extrinsecum.

ergo o e divisibile bñb.

atque iste syllogismus estat ex puris negativis: ergo R: nro mi: nam: pro: quod videtur negans e re ipsa extrinsecum: bñb: debet resolvi: atque aa: hoc bñb e aliquid

ad o e extrinsecum: hoc o o affectus: gratia et sine fundamento nam cum iste syllogismus sit in primis: figurat: existit o d o syllogismus

Prime figure, ut idem modus sit potum minoris qui fuit subter
 maioris: atqui fuit in maiore et id quod est extrinsecum ergo
 potum pro ista Petrus o decet et negans ergo illa. ac hoc
 hoc est extrinsecum.

R. dicto aut prima. proo spectato, absolute contra syllogismum
 negans eo spectato, hypothetice et syllogismo ergo autem: si hinc sequitur
 syllogismus.

qui o decet et coronabitur.

Atqui Petrus o decet: ergo

Petrus o coronabitur.

In ista appellatione minor et affirmans pro exigentiam syllogismi, et
 sic est insolubile: atqui Petrus et ille, qui o decet.

pro absolute affirmans o pot fieri affirmans et in syllogismo negans: ergo
 absolute negans o pot fieri affirmans et in syllogismo

R. ergo etiam: disparitas et quod in proo affirmans nihil sit quod possit
 illam modum negantem et in syllogismo, contra hoc in proo negans
 reperitur paritas non quod si pot pariter copule. Cuiusmodi existit
 ergo syllogismus tunc et affirmans.

ARTICULUS VII

de

Regulis Specialibus Syllogismorum.

Regula Speciales

pro

Figura prima.

Dux it regule pro Syllogismo figura

1^a minor in prima. figura. debet et necessario affirmans

affirmans etiam ex parte negantis nil. equatur et in clauso

est negans: nam si hoc, tunc clauso debet et necessario affirmans

o deo et potum conclusionis sumitur ut videtur ut patet in

exemplis quibus in eodem potum hoc pariter inferri etiam est potum

proo affirmans: hoc et contra regulam qualem ibi et hoc o debet et

sumi quibus in conclusionem quod in premissis. unde hoc potum et sequens

est hoc et aal

candis et hoc ergo

candis et aal

nam a in maiori sumitur pariter et in conclusionem sumitur et videtur.

II^a mater: Dicitur et uerbis.

Hoc patet, quia si maior esset particularibus, necesse esset sumeretur
particulariter in maiori et minori particulariter in maiori quod esset falsum propter
particulariter in maiori quod cum maiori ne cessario debet esse affirmans ut in
precedenti regula est in dictione, et medius huius debet esse particulariter in maiori et secundum
quod sumatur particulariter quod est contra quartam regulam.

Hic dicitur regula et timentur in maiori in 3^a figura.

Hic prima figura dupliciter dicitur pro, nempe dicitur, et dicitur
de nullo.

primus in propositionem pertinet ad modum affirmans.

modus affirmans est illi in quibus est affirmans, et modus negans
est illi in quibus est negans.

Hic a brevibus explicatur quod quod est timentur in superiori et timentur
inferiori: si maior extremum dicitur de maiori tunc, dicitur de minori
extremo quod ponitur sub medio tunc.

ois hoc e aal.

Petrus e hoc: ergo

Petrus e aal

quod aal quod e maior extremum. De de hoc qui e medius timentur
per consequens etiam de de petro quod e minus extremum quod petrus ponitur
sub hoc.

Idem propositum pertinet ad modum negans, nempe quod repugnat
superiori repugnat inferiori: huiusmodi si repugnat autem propter, repugnat
etiam hoc per contra petro et petro.

Regula Speciales II figura

Hic est particula regule pro secunda figura.

I una expressio est dicitur et negans.

hoc e quod est in maiori promissa. Sit affirmans medius timentur qui dicitur et propter
in utraque propositum, sumitur hic particulariter quod est contra quartam regulam
quoniam unde o aal timentur in maiori.

ois hoc e aal

oi etiam aal ergo

oi etiam e hoc.

II^a mater: propositum debet esse dicitur

Hoc e quod maior extremum sumitur uerbis in maiori
quod, necessario dicitur et negans, et admodum particulariter in maiori si enim
cum esset falsum propter particulariter in maiori dicitur affirmans.

aliquid aal e hoc.

nihilum etiam e hoc: ergo

nihilum etiam e aal.

Hic est regula et timentur in utroque in maiori dicitur

Regula Speciales III figura

Secunda figura est dicitur et negans

et maiori debet esse affirmans sicut in prima propter eandem rationem

II exclusio debet in parlaribz qz eadem mi sit affirmantibus
extremis. q. potum illius sumitur parlariter. Adequ. et
sumitur parlariter in exclusione exclusio debet in parlaribz.

Dico it ppra quibz nititur q. figura.

primam pertinet admodos attantes, nempe si duo potum eadem
facto ebriantur, intereo aliquo quique ebriantur. si de mi illi potum sit
extremum et obstruuntur sequitur qd aliquis extremum sit, aliquis obstruuntur
idem pertinet ad modos negantes: sed si exducat potum b. unum
aliquis sub eo ebriantur, ent o ebriantur alterum ista pota aliqdo interfa.
o ebriantur b. g. si nulli pot ebriantur ex reale et et hoc ebriantur
et aal, fieri pot ut aliquis aal o sit reale.

Regulae Speciales IV Figure

Ita it regule pro quibz figura.

I si mai sit affirmantibus, mi e utlibi non modis tribz talis
figura sumitur parlariter, in maiore affirmante cum sit potum illius
ergo debet sumi qualiter in mai. et addere. tam utrum cum sit ipsius subter

II cum mi sit affirmantibus, exclusio debet in parlaribz: i minus extremis
qd potum mi sumitur in mai. parlariter ergo et addit parlariter
finit in exclusione cuius e potum et contra eam reddit parlariter

III cum modis negantibus, mai. debet in parlaribz

Ita e qz mai. tribz sumitur debet in exclusione negante e utlib
o potum, ergo ut et in sumitur debet in mai. cuius e subter
debet illi. ppra e utlib.

Ita it regule, tribz versibz comprehendis reperiantur in
tabula. dia.

ARRICINUS VIII

de Syllogismi Divisionibus

I syllogismus alius e utlib, alius singularis
syllogismus utlib e ille, cuius modis tribz tribz vix:

o aal e utlib
o is hoc e aal: ergo
o is hoc e utlib

Ita e singularis finit expositio tribz illis cuius modis
vix:

hoc e doctus
hoc e humilis: ergo
aliquis humilis e doctus

II syllogismus alius e utlib, alius singularis
utrum videtur.

III syllogismus debet in demonstrabilibus probabilibus et
sophisticis.

§¶ Iste demonstratib. e. ille qui prout sciamus hoc
cognitionem. verum ead. am. et. ad. de. em. f. i. t.

ois iustitia spiritualis e. immortalis, atqui
a hoib. e. iustitia spiritualis, ergo
a hoib. e. immortalis

§¶ Iste probabilis h. b. opinatib. quod et alio no. d. t. p. t. u. b.
e. ille. qui parit. cognitionem probabilem. id. e. connectam. cum
formidine. ut

ois mater diligit filium: atqui
Catharina e. mater: ergo
Catharina diligit filium.

§¶ Iste sophisticus e. ille qui talat p. p. b. b. talis b. apparet
ta. verib. vel. qui parit errorem. viz.

b. l. u. s. u. t. r. e. b. i. d. e. r. e. f. a. c. i. u. t. a. m. i. t. t. e. r. e. f. i. t. t. u.
atqui l. a. s. i. d. i. u. m. f. a. l. s. u. m. f. a. c. i. t. b. i. d. e. r. e. a. t. r. e. b. i. d. e. r. e.
ergo l. a. s. i. d. i. u. m. s. a. l. s. u. m. f. a. c. i. t. a. m. i. t. t. e. r. e. a. t. i. u.

IV §¶ Iste demonstratib. h. b. demonstratib. a. l. i. a. e. a. p. r. i. o. r. e.
a. l. i. a. e. p. o. s. t. e. r. i. o. r. e.

Demonstratio a. p. r. i. o. r. e. e. demonstratio probatib. effectum per
causam. viz. si quis p. b. h. o. m. e. e. capax. f. i. t. e. x. e. o. q. d. i. t. r. o. a. l. i. b.
f. i. c. i. e. n. d. o

ve roale e. capax. f. i. t. q. d. atqui
hoc e. roale. ergo
hoc e. capax. f. i. t. q. d.

Demonstratio a. p. o. s. t. e. r. i. o. r. e. e. p. r. o. b. a. t. i. o. c. a. u. s. e. p. e. r. e. f. f. e. c. t. u. m.
v. g. si probemus eam. i. d. e. m. d. i. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e. d. e. m. q. u. i. p. e. r.
additur a. p. r. i. o. r. e. d. e. m. o. n. s. t. r. a. t. i. o. a. s. i. m. i. l. t. a. n. c. i. a. q. d. e. x. p. r. o. b. a. t. u. r.
h. p. r. a. l. i. q. u. i. d. a. r. e. q. u. i. p. e. r. e. f. f. e. c. t. u. b. n. e. q. u. i. p. e. r. c. a. u. s. u. b. v. g. i. n. q. u. i. b. p. l. e. t. i. s.
c. a. u. s. a. p. e. r. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. m. i. d. e. m. d. i. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e.

si d. e. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. e. x. i. s. t. i. t. atqui
d. e. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. e. x. i. s. t. i. t. ergo
d. e. m. i. s. t. i. t.

h. b. demonstratio d. e. a. s. i. m. i. l. t. a. n. c. i. a. q. u. n. e. a. l. i. e. h. b. p. e. r. e. f. f. e. c. t. u. m.
n. e. q. u. i. p. e. r. c. a. u. s. a. m. r. e. d. e. m. o. n. s. t. r. a. n. d. o. d. e. m. q. u. i. a. p. r. i. o. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. e. p. o. s. t. e. r. i. o. r. e.

V §¶ Iste simpliciter e. simpliciter et complexum

§¶ Iste simplex e. ille. in quo medium cum utroq. extremis
h. b. s. e. c. u. n. d. u. m. c. o. n. t. i. n. g. i. t. u. r. q. u. a. l. i. t. e. h. b.

ois rex. p. a. t. r. i. c. i. u. s. a. m. a. t. u. r. a. s. i. m. i. l. t. i. s. atqui
ois rex p. i. u. s. e. p. a. t. r. i. c. i. u. s. ergo
ois rex p. i. u. s. a. m. a. t. u. r. a. s. i. m. i. l. t. i. s.

ad istum simplicem. accedit istum complexum. p. r. i. m. o. p. e. r. e.
complexus. e. i. s. t. i. b. m. o. d. o. i. s. t. u. m. a. d. q. u. i. d. a. p. a. r. t. i. b. u. s. u. n. d. e.
p. r. i. m. o. r. e. l. a. t. i. o. n. i. s. c. o. n. v. i. n. c. i. t. u. r. c. u. m. m. e. d. i. o. i. n. a. l. i. a. p. r. e. m. i. s. s. a. a. l. t. e. r. a. l. i. a.
p. o. s. t. e. r. i. o. r. e. m. e. d. i. o. i. n. a. l. i. a. p. r. e. m. i. s. s. a. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. a. l. i. a. v. g.

Bona huiusmodi et fragilia: atqui
huc amant bona. huiusmodi: ergo
huc amant bona fragilia.

ubi patet potum et huiusmodi amant bona fragilia, ita ubi
in premissis ut una illius pars remp. bona fragilia posita utraque
altera vero de: amant in mai. repetatur.

ARTICULUS IX

de Syllogismo Composito

Syllogismus compositus est ille cuius maius propositum completitur
potum et huiusmodi collisionis
et copulativum: syllogismus compositus potest dividi in conditionalem, disjunctivum
et copulativum: syllogismus conditionalis est ille cuius maius propositum
potum et huiusmodi collisionis completitur ubi q.

si deus est, amandus est: atqui
deus est: ergo
amandus est.

Disjunctiva est syllogismus conditionalis huiusmodi.

i cum uno propositum maius: attamen in mai. ut eundem modum
cont. affirmatur in collisione idem hanc regulam: posita ante
positum et cont.: id in exemplo iam allato evenitur

q. d. sit ans, et cont. ostendimus ubi de propositum conditionalis
equum.

ii cum tollitur cont. ut tollatur ans idem alteram regulam
fallat cont., tollitur et ans: vel ut alij: saltem cont. ergo et ans

si quis electorum fuerit, deus fallitur: atqui
deus fallitur: ergo

nullo electorum perit.

Totales huiusmodi syllogismus compositus in ista ptem
connectione mai. propositum et ex huiusmodi vultis cum alia connectione

Quod est modus huiusmodi et potest huiusmodi collisionis

Primo cum ex cont. inferitur ans ubi q.

si debites nil vixistis, et felices: atqui

debites et felices: ergo

nil vixistis.

De cum ex antithese negatione inferitur negatio cont. ubi q.

si paulus est homicida, et improbus: atqui

paulus est homicida: ergo

improbus.

factis apud et huiusmodi collisionis est legitime de vultis q.
ita si paulus est homicida, potest tamen et improbus non morari
et ex collisione perit paulum tunc tamen fore improbum si fuerit
homicida.

una pars affirmatur in mī ut altera pars tollatur in conclusionē
n. g. nemo potest ferre deus et mammas: atque
aliam ferbit mammas: ergo
avarus o ferbit deus.

Syllogis disjunctivis ut cuius mo: et disjunctiva legi
falleris aut fallor:
o fallor,
fallor b. ergo

Duplex. et talis syllogismus

I qd pars aliqua negatur in mī ut altera pars affirmatur
in conclusionē n. g.

Peccatores puniuntur in hac vel altera vita.
atque o puniuntur in hac vita. ergo
puniuntur in altera.

II qd pars aliqua affirmatur in mī ut altera pars negatur
in conclusionē n. g.

apostoli missionem suam mirabilibus confirmantes
vel erant sancti, vel. impoſtore.

tutendum ē qd si ultimus modus sit minoris modus

tunc syllogis disjunctivis et viſionis qd e. et advertas
de his p. ita ut inter membra disjunctiva sint aliquid modus in se

vel. et obediendum regi vel aliquid contra legem dei
imperanti vel. vel. eis rebellandum.

atque o. eis obediendum.

ergo eis et rebellandum.

atque o. vel. in eis rebellandum.

ergo eis et obediendum.

Talis syllogismus videtur qd inter obedi regi vel. in illa
imperanti vel. et rebellare in eis, datur modus nempe p. iudicis
sūtteris. sicut olim dicitur p. mī christi et

ARTICULUS X

De Reductione Syllogismorum

ex quatuor figuris syllogismorum. sicut p. scia. sola prima
si tria loquamus n. a. l. m. d. ordm. sicut ordinem s. reliquos
o nihil ab eo deflectunt et des. p. r. d. c. i. n. d. m. d. o. f. l. l. e. d. m.

figuras ad primam figuram.

De dictis dicitur qd sicut p. syllogis minoris p. t. e. l. l. i. n.

p. t. e. l. l. i. n. m. d. i. c. i. t. u. r. c. a. u. s. a. t. r. a. n. s. m. i. t. t. i. t. o.

Reductio duplex: una directa sicut per affirmatorem p. alteram

in d. l. e. d. e. b. a. s. i. b. e. r. p. e. r. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e.

Reductio directio. quia syllogismus imperfectus ad perfectiorem
reducatur per combinationem. aut transpositionem aliter, vel aliquid
ex ipsis propriis quia tunc.

Notandum quod modos imperfectos qui incipiunt per litteram
B et reuocandos ad **Barbara**, qui incipiunt per **C** reuocandos ad
Cesarent, qui incipiunt per **D** ad **Darii**, tandem qui incipiunt per **E**
reuocandos et ad **Exerio**.

Notandum quod quatuor litteras sequentes **SPMC** ad se occurrunt
in fine syllabarum cuiuslibet articuli. Vocabuli aliquid denotare.
nam littera **S** signat propositum precedentem et extendendum simpliciter.
P ostendit propositum et conuertendum per accidens. **M** demonstrat propositum
et transponendum denique **C** denotat modum, in quo reperitur et posse
reducere per combinationem, sed etiam per impossibile ut in **Bocardo**. Ex
primetur terminibus sequentibus.

S vult simpliciter verum, **P** vero per acci
M vult transponi: **C** per impossibile dici

proponatur hoc: syllogismus in Cesare
Ce nullum extensum est spiritus: atque
sa omnis angelus est spiritus: ergo
re nullus angelus est extensus.

Primo ille modus incipit per litteram **C** adeoque reuocandus in
Cesarent

Idem in fine. primum syllabae, conuertit littera **S** quae ostendit verum
et extendendum. simpliciter: hic syllogismus in Cesare fit in
Cesarent: hoc modo

Ce nullus spiritus est extensus: atque
sa omnis angelus est spiritus: ergo
re nullus angelus est extensus.

Sic potest modus darii reuocari ad **Darii**, si incipiat per litteram

P. conuertatur per accedens hoc modo.

Da omnis hoc est rationale:
rap omnis hoc est animal: ergo
ri aliquid animal est rationale.

Sic reuocatur ad **Darii**

Da omnis hoc est rationale:
ri aliquid animal est hoc: ergo
i aliquid animal est rationale.

Denique syllogismus in Camestres reducitur ad **Cesarent**: sicut
fit in fine per litteram **M** et sic littera extenditur simpliciter.

per *litteram* S hoc modo

Ca *S* aenaliem huius vite momentaneam
men *S* nullum malum momentaneum meliendum: igitur
res *A* nullum malum meliendum: malum huius vite
sic ad celarent rebotatur.

Ce *S* nullum malum momentaneum meliendum
la *S* ut malum huius vite *impossibile* meliendum
reut *A* nullum malum huius vite meliendum

Simili ratione reductus est modus *impossibilis* ad quatuor perfectos
primus *Hegor* exceptis duobus nempe Baroco, et Bocardo quia cum
reperiatur littera C in medio, reducenda est per *impossibile*
demonstratur evidenter *primus* predictus modus a possibilibus
modis primus *Hegor*

primus in Baroco vel ma. *habetur* per accidens et tunc syllogismus
estaret 3 porla. sub; vel mi; huius ma; qd. o pit fieri *consequenter*
si quia, ma; sit necessario *impossibile*.

Ido Bocardo o pit reducatur: nam si ante contradictionem per
accidens esset ad huc tres partes; si propositio ponatur *negativa*
est negans qd. fieri o pit in prima. *Hegor* si per consequens
per impossibile *impossibile*

ARTICULUS XI

de Reductione Syllogismorum per impossibile

Predictio per impossibile est reductio syllogismi *impossibilis*
sumendo contradictionem, et lussione negante, sedendo alterutram
premissarum autem confessionem, et tandem subtrahendo confessionem
manifestam impossibilem, quia impossibile est eam unam tam
cessas ut ergo fiat reductio per impossibile scriptura est pro
contradictionem confessionem quia ad ipsam confessionem si premissas
negabit hanc propositio contradictionem eadem tunc bibe ad ipsam
alioquin daturus deo contradictionem posse et simul falsa
qd. absurdum deinde. Ista pro contradictione est *habetur* sedula
in modo Baroco sedula *habetur* ma; sedula mi; in Bo
cardo est contradictionem syllogismus in Barbara. *habetur* ho *consequenter* sub

Servat maiorem multat que Baroco minorem
maiorum multat *habetur* que Bocardo minorem

exempla non totam illustrabunt

Ba ^ois virtutis e prudent
ro ^oaliquis Delusio e prudentis ergo
COA ^oaliquis Delusio e virtutis
si quis admittit de alio promissum postea utitur neget etiam: sum-
enda est huius et illius contradietio: apud nempe ois Delusio e virtutis
quod si est minor: sicut in Barbara videtur a prima: ita: cessat
Baroco hoc modo

ois virtutis e prudent
non dicit ois Delusio e o e prudentis ergo
aliquis Delusio e virtutis

sed sic debet fieri
ois virtutis e prudent
ois Delusio e virtutis ergo
ois Delusio e prudent

hanc postremam elisionem. o post ^{neque} ad hunc admittit
promissis: ut in priori syllogismo concessores aliquem Delusio e
prudentem: quare huius tenet Baroco admittit. ois contra dicitur
vel debet acquiescere. et elisionem quod contra negant
sit tam syllogismus in Baroco

Bo ^oquidam ira e peccatum
car ^oois ira e affectus at: ergo
do ^oaliquis affectus at: o e peccatum

si quis admittit promissis neget elisionem faciendam est
contra dictoria illius nempe ois affectus at: e peccatum: ita
fieri debet ma. videtur eadem minor iam concessa. tunc de di-
citur elusio in modo Barbara que contradicit ma. cessat hoc
modo

ois affectus at: e peccatum
ois ira e affectus at: ergo
ois ira e peccatum

ubi videtur e ad elusio postuleris sicut sit contradictoria
ma: cessat prioris syllogismi

porro o solum modi Baroco et Bocardo sed etiam reliqui sy-
llogismi et quatuor figurarum novae possunt ad primam figuram per impossibiles.
Verum ubi o de directa reducitur ad indirectam. e contingendum
profectione si nullas ambages involvant ad usum possit reduci: quare
nulla nos movet ratio ut de huiusmodi indirecta. reductione pluri bus
verbis agamus.

Nota. ut possis sum. facilius et tutius huiusmodi reductionem de-
scribere syllogismo de elusio debet attendi in una. promissum et ad
id debet reduci per alteram: ut hoc e proprium quod anteb syllo-
gisticum

Non premissa iniqua. et licio et tunc vocatur et tunc inest et
ppos quo iudicat collisionem et tunc in. et tunc vocatur et tunc in
in. et tunc attentiue nihil intere audietur et tunc in
vel in: et tunc aliqua est collisionem et tunc in. et tunc in
vel in: et tunc in. et tunc in

in. et tunc negantibus ppos negant et tunc in. et tunc in
collisionem et ppos affirmant et tunc in. et tunc in
si quis dicitur et tunc in. et tunc in

Lex divina iubet et collat rex: atque

Ludovicus magnus et rex: ergo

Lex divina iubet et collat Ludovicus magnus

Clarum est ista ppos systema valere: siquidem collatio
et complexa. et tunc prior ppos nempe lex divina. iubet et ppos
in. et tunc que affirmat dicit: adeo ut ppos sit Ludovicus
magnus rex et collat et precipit lex divina que ppos tunc in
in. et tunc nempe rex et collat: et iudicat et tunc in. et tunc in
in. et tunc in. et tunc in. et tunc in. et tunc in. et tunc in
et in Barbara hoc modo

rex Rex et collat: atque

Ludovicus magnus et rex: ergo

Ludovicus magnus et collat.

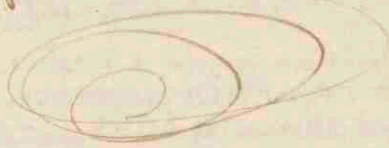
et ista ppos intere lex divina iubet et pbat ppos
ppos et tunc ppos et tunc in. et tunc in. et tunc in.

Lex divina iubet et seculari magistratui obediunt

atque episcopo et magistratui seculari ergo

lex divina o iubet et episcopo obediunt

Ita est systema. et tunc valeat: et tunc in. et tunc in. et tunc in.
et tunc in. et tunc in. et tunc in. et tunc in. et tunc in.
magistratui seculari sed o excludit alia ppos et tunc in. et tunc in.
gentem debemus: alia et tunc in. et tunc in. et tunc in. et tunc in.
et tunc in. et tunc in. et tunc in. et tunc in. et tunc in.

ARTICULUS XII

de Locis Dialecticis

Logici cogitantur locos quosdam eos utque rationes quasdam probare possent.

Locus dialecticus vel potest dici ex grammatica, vel ex logica, vel ex metaphysica.

Locus grammaticus dicitur profertim ab etymologia et a coniugatione. Regulae sunt ab etymologia et a hys.

I de quo affirmatur etymologia nominis de eo nomen affirmatur et est affirmatio.

II de quo negatur etymologia nominis de eo nomen negatur. b. g. e. consilium ergo consilium dicitur res publica, vel o. consilium super ergo o. e. consilium.

Regulae loci a coniugatione etiam ducuntur.

I affirmatio una coniugationum affirmatur et aliud b. g. isit ubi. ergo consilium in ista.

II negatio una coniugationum negatur et aliud b. g. nihil finit. ergo o. e. finit.

coniugatio dicitur ratione et litteris obvenit et determinatione. in discrepantes.

Locus logicus potest dici ab attributis vel libet b. g. de ratione que est per multa et regulae ab illis attributis potest.

I de quo affirmatur vel negatur. De de spe etiam attenditur. et negatur per se. quia quod potest de superiore etiam potest de inferiori.

II sublati quod tollitur et species. b. g. si o. ut spiritus o. angelus.

III posita species ponitur et genus. b. g. angelus et ergo spiritus.

IV sublati sublati species tollitur et genus.

V de quo affirmatur vel negatur id de quo etiam attenditur vel negatur.

VI de quo affirmatur vel negatur de ea specificata et completa de eo affirmatur vel negatur per species.

VII de quo affirmatur vel negatur de eo affirmatur vel negatur per species.

VIII de quo affirmatur vel negatur de eo affirmatur vel negatur per species.

IX de quo affirmatur vel negatur de eo affirmatur vel negatur per species.

X de quo affirmatur vel negatur de eo affirmatur vel negatur per species.

XI de quo affirmatur vel negatur de eo affirmatur vel negatur per species.

XII de quo affirmatur vel negatur de eo affirmatur vel negatur per species.

XIII de quo affirmatur vel negatur de eo affirmatur vel negatur per species.

XIV de quo affirmatur vel negatur de eo affirmatur vel negatur per species.

XV de quo affirmatur vel negatur de eo affirmatur vel negatur per species.

all'uni ut abentat ipse totum dicitur sumo et tenet
804. ita ut abentat dicitur et pars aliquid dicitur dicitur
loci autem de pietate sumuntur ut a nullo et hoc rationibus
in casibus alii et hoc de quibus agitur in metaphisica.

ARTICULUS XIII de Sophistarum Fallacijs

Sophiste nomen in initium per honorarium fuit et illi
ratio et abusu hominum quibus concessum est in malam partem simpliciter
et nam sophiste a sapientia qui profitebatur fuit nominatus
sed multi sapientis nomine ad decipiendos et eos abiecit, autem illam
etiam odio et contemptu exposuerunt

et a sophisma vel paralogismus, postum est vel in vocabulis
vel in cogitationibus: primi quibus dicuntur in grammaticalibus, secundis
logicalibus sophismata dicuntur.

a grammaticalibus sophismata vel consistunt in equivocatione
aliquorum vocabulorum: ut

sydus est canis

ergo
latrans perit

vel in ambiguo sermone seu amphibologia ut illud responsi
oraculum.

Cresus hanc superans magnam subvertit legem istam
o incerta est quoniam dixerunt sit talis an istus.

Cresus hanc superans subvertit istas opes.
an herosilla.

Cresus propositum quoniam totidem facit
utrumque est in oraculo responsi continetur igitur debemus revocare
ad ambiguitatem sermone cum ad plures interrogationes una positum
responsio ut quod si queratur utrum et lapis sit talis, et alibi ut, sophista
inferret lapidem si talis, si negatur inferret non si talis
ut utroni posuit hoc trans multo plurius respondere intendit dicendo
videndum est dicendo hoc est talis, lapis o est talis

¶ factus est ut fallax quod ab accidenti defumit ut loqui si quis de hac
voce disparat lapides, qui in talis accidenti diversam posuit interpretationem
et hoc carmen in istis figuris in libris quod est perdo
sophismata logicalia possunt dici et ad tria capita
vel ut quod probatur id quod habetur in questionibus, hoc sophisma vocatur

ignorantia elendi: sepius à reperitur in disputationibus hominum. ut q. comp-
robatur contra adversarium. Id ad abisso minime negatio,

Id ad supponitur tunc quod verum. Id ad hoc quod sequitur hoc
sophisma vocatur petitio principii

tertio quo, affirmatur o causa pro causa: pluribus modis hoc
sophisma decipitur hoc

Primo quo ignoratur vera causa rerum. sic innuunt phis errarunt
tribundo mirabilis effectus horum barq qui tñ a gravitate vel i latetio
aeris causabatur.

Ido illis sophismatibus retriuntur ppter stultam. ventatam.
qua illos pudet ppiam ignorantiam agnoscere sic imaginarias, et fictas
rerum causas malunt adterse qm ppiam lateet ignorantiam, qdo
quidam effectus mirabilis quondam causa illis ignota e propterea
existimant sibi e computam causam, si his effectibus vocabulidq
quodam qale, viz: virtutem, facultatem, adiunxerit. e. q. si ab illis
queratur quare ferrum magneti e proximum, illi iungat huius
pondit qd in magnete e virtus magnetica, virtus attractiva
si queratur quare papavera causet seminum. Respondent qd in illis
e virtus dormitiva seu soporifica, et qd mirandum e magis existimant
se in soporifica e doctores sit illa virtus advenire potuerunt.

Alto sophisma e innumerato imperfecta. ut quis dicit obediendum
e regi Regi iniusta imperanti, vel e in eum rebellandum: ita enim
ratio e imperfecta, qd dicit aliqd medium inter obedi e regi iniusta
imperanti et in eum rebellare nempe patienter fuffere iumenta.

Idem e sophisma accidentis, sit a quo dicitur exclusio absoluta.
simplex et sine restrictione, deo qd tñm verum e
sic medicina tribuitur abusus quorundam imperitiorum. magis conu-
tione, reliquiam qd in eo quidam exasperat quopertito quasi pro
quorundam hominum abusus optima instituta totius antiquitatib
dictatoritate stabilita, pessima efficiunt possent.

Idem sit qd arguitur a sui diuisio ad suum compositionem
vel a sui composito ad suum diuisum
Idem vocatur sophisma compositionis scdm qd sophismes diuisio
hoc patibunt exemplis sequentibus. viz: qd e christus dicit ecclesia videt
ambulant claudu audient surd, manifestum e qd hoc sit
intelligendum in sui diuiso, o in sui composito nam e possent ecc-
remanentes ecc- diuere.

Contrariu sit intelligendum et contra verba male dici. formidatores
barri autem intrabunt in regnum celorum facile e compositum
hoc e nullis abarri remanens abarri intrabit in regnum celorum
nullus ergo est arctari ab uno sui ad adhibitionem suam
sophismater unde ille male rattenuebit qui sibi tñ continet pccant

gloriam eternam promittunt vel qd christus venit saluatur etiam
peccatores nam christus venit saluatur eos peccatores qui in peccatis
sunt remanent

Primum de nicholls a dicto scdm quod ad dictum simpliciter
sit stulticia arguari.

Indeo est perfectio similis perfectionis hominum
Indeo non sunt perfectiones
vel etiam si quis dicat

God est bonus ergo
est bonus peccator.

Præstibus modis sophismata solvuntur

Primo qd fallacia detegitur vel explicando ambiguitatem
vel qd mittit pñem pñem

2do qd detegitur et contrahitur sophisma.

3o qd alio detorquebitur.

Prior modis solvendi vero sapienti congruit et o nist raro
alijs utendum est scdm nemp aduersarij phrastica aliter debellari
pñt

disputatio unica

de
discursu

Quæstio prima.

an discursus sit simplex qualitas

Re et dico discursus est unicus actus actus quid sit

Prob. discursus est illatio unicus in alio atq; illatio illatio
est unicus actus ergo etc.

Prob. mihi videtur actus contingens pñem cum subto: ergo
similiter illatio licet ex alio et unicus actus.

obtet. Discursus compositus ex pluribus iudicij ergo non
unicus actus.

Re. ergo ans: licet est ex talibus pluribus iudicij o ta ex illis
compositus. pñt licet iudicij conungat pñt distinguat ideas

prædicat et subit. quia o ta in illis compositus

putat: si discursus est unicus actus manifesti debet potest
distingui. qd de regula licet est est unicus actus pñt præsupponit

plures actus eo qd pñt eadem indelem. cum ipse unicus actus
ipse similis pñt

obtet. discursus essentialiter consistit in ante et contra ergo essentialiter
existit in illis

Re. 2do ans: essentialiter consistit in ante et contra tamq; in

00 illud qd dicit ordinem unde ad aliud includit aliud
sed discursus dicit ordinem unde ad præmissas
q; man qd præca dicit talis ordinem ad discursus ubi includit. Dico
q; 2do ans includit aliud hoc est præsupponit qd ex ut
compositus et ans

connotatis edo: consistit in illis tunc quoniam tunc existit ergo antequam
ant. Atque iudicium presuppositum et dicendum extrinsecum
Iudicium autem habetur in dictione officiali dicendum ergo et de ipsa
differentiis.

Respondeo autem habetur autem in dictione in obliquo edo: in recto ergo.
nam vero illud Atque in obliquo de ipsa alterius quod est dictione.
Imposuitur in rectum.

Quaestio ii

Utrum posito assensu premissarum necessitetur
ad assensum conclusionis

Pote prima duplicem et necessitatem unam quoad ipsam quoniam
de contradictorio alteram quoad exercitium
necessitas quoad ipsam et illam per quam pote necessitetur ad unam
ipsam actus utique assensum, adeoque potest ponere ipsam contrariam
aliquid diffensum licet suum actum suspendere possit.

necessitas quoad exercitium quae tamen necessitas contradictionis de
illa quae pote ita necessitetur determinatur ad unum actum ut
illum o potest continere.

Pote secunda: premissas alias et claras et evidentes, alias probabiles.
premissas evidentes et ille quoniam pote et videtur et ita clara et evidens
contrarietate talis propter eorum et necessitate sunt vere, cum evidenter sit
indivisa. eorum necessitate.

Premissas probabiles et ille quae aliquam formidinem imponunt
ita ut o sint certa vere et absolute possint et habere hoc supposito
ita quoniam possunt.

Primo utrum posito assensu premissarum mens necessitetur ad assensum
conclusionis quoad ipsam.

Secundo utrum posito tali assensu mens necessitetur quoad exercitium.

Tertio utrum posito assensu premissarum evidenter tunc mens
necessitetur ad assensum conclusionis et quoad ipsam et quoad exercitium.

Ita tunc quoniam. talibus sequentibus paragraphis proponitur.

Paragraphus I

Utrum posito assensu premissarum probabilium mens
necessitetur ad assensum conclusionis
quo ad speciem.

Respondeo posito assensu premissarum probabilium in genere
persuadente mens necessitetur quo ad speciem ad assensum conclusionis

Prob: posito assensu premissarum probabilium et ex persuasione
mens potest dissentire conclusioni ergo necessitetur quo ad speciem.

Prob: aut: mens non potest assensui similis duo habet contradictoria
atque non potest dissentire conclusioni posset assensui similis duo habet
contradictoria ergo etc.

ma: estant nam duo contradictoria nequeunt simul verum
Prob: mihi est isti duo contradictoria: ob mater diligit filium
et Catharina non diligit filium, atque assensui similis duo habet
contradictoria ergo.

obiter: posito duobus premissis est mater diligit filium
catharina non diligit filium, ergo mens non necessitetur quo ad speciem
diligit filium. ergo mens non necessitetur quo ad speciem.

Prob: aut: possum intrinsece filium catharina obsequia videlicet
exipere: ergo possum dissentire premissis conclusioni.

Respondeo etiam ad Prob: dicta conb: possum dissentire conclusioni
premissis ex persuasione assensu premissarum etiam ex persuasione assensu
premissarum ergo etiam si dissonantiam conclusionis debeo prius
retractare assensum premissarum, adeoque duo contradictoria verificarentur
quod absurdum est.

obiter obiectum conclusionis probabiliter verum probabiliter
atque mens potest dissentire obiecto tamen probabiliter ergo mens potest
dissentire conclusioni.

Respondeo aut: mens potest dissentire obiecto probabiliter si nulla sit
facta hypothesis, tunc facta hypothesis nulla ergo ante mens potest
dissentire si nulla sit facta hypothesis, sed si opposito quod assensu
premissarum procedat.

instat voluntas libera etiam assensum conclusionis etiam
concessit premissis ergo illi potest dissentire.

Respondeo aut: libera quo ad exercitum etiam: quia potest assensui
similis et libera quo ad speciem ergo aut: quia persuasione vel assensu
premissarum non potest dissentire conclusioni.

In tali nōdūm posito assensu, nōmīnata voluntate et vera quo
ad ipso argo dūm posito talis assensu, stante tali assensu

R. nōq̄ntium disparitas q̄ pot̄ dissentire p̄missib. nōmīnata
posita illarum assensu: at vera stante assensu p̄missurum o pot̄ dissentire
collisio q̄ ut diximus verificarentur duo contradictoria

In tali stante assensu p̄missurum collisio pot̄ iudicari falsa

Probat: stante assensu p̄missurum collisio pot̄ apparere talis probabiliter
atq̄i q̄ apparet probabiliter falsum pot̄ iudicari falsum ergo de.

R. dōc. mī: q̄ apparet probabiliter falsum pot̄ iudicari falsum
si nōhīl obstat. dōc. mī: aliquid obstat, nego: porro in nostra causa
aliquid obstat nēp̄ assensu simpliciter illud collisio collisio
in p̄missib. q̄e verū adducit q̄d

In tali assensu p̄missurum o obstat quomodo collisio iudicatur
falsa dūm probabiliter: ergo de.

Probat: assensu p̄missurum o obstat quomodo contradictoria
collisio iudicatur probabiliter vera: ergo

R. nōq̄ etiam disparitas q̄ assensu p̄missurum et iudicatur
quomodo iudicatur contradictoria in probabiliter veram o stante
iudicatur contradictoria q̄ iudicatur p̄missu in probabiliter veram po
iudicatur eam a absolute veram, in Etiam rationem p̄ter q̄ apparet
vera: ergo

Iudicatur i p̄missu et veram et iudicatur et rationes p̄ter quas collisio
ut falsa o ut duo contradictoria. contra vero assensu p̄missurum
et iudicatur quomodo iudicatur contradictoria collisio ut veram
cum probabilitate et iudicatur p̄missu et veram et et rationes p̄ter quas
ut vera: unde differunt de p̄missu, mēb. q̄ iudicatur p̄missu et probabilitate
falsum et mēb. q̄ iudicatur p̄missu cum probabilitate et falsum

In tali iudicatur p̄missu et iudicatur veram et iudicatur et veram
absolute: ergo similiter

R. nōq̄ etiam disparitas q̄ evidentia pot̄ ab extra del
ad extra habet evidentiam mēb. o pot̄ o iudicatur cum absolute habeatur
extra et ut veritas. contra vero probabilitate pot̄ ab authoritate
vel a quidam rationibus extrinsecis o habent tunc necessariam connectionem
cum extra.

In tali ultimo: pot̄ volūtas amari et odiffe. dōm obitum p̄ter de veris
mōdū ergo mēb. pot̄ assensu collisio: p̄ter assensu p̄missurum et
dissentire p̄ter rationem extrinsecam

R. nōq̄ etiam: dispo: et q̄ idem obitum ex p̄te possit et bonum
et sic amari a voluntate et ex p̄te malum et sic odio haberi ab
eadem voluntate que volūtas extra bonum et malum: contra vero
veritas pot̄ ab extra et falsitas et o extra iam vero idem o
pot̄ p̄ter extrinsecam p̄ter o extrinsecam

Paragraphus II

Utrum posito assensu premissarum probabilium mens necessitate
quo ad exercitium ad assensum conclusionis

R. ad hoc mens o necessitate quo ad exercitium ad assensum
conclusionis o videtur posito assensu premissarum probabilium
Prob: relatio deducta ex premissis probabilibus o evidens
sed etiam probabilis: atque mens o necessitate quo ad exercitium ad assensum
conclusionis o evidens: quia etiam necessitate ab evidentiā. Obi: ergo etc.
ma: patet quia talis relatio o potest iudicari vera nisi rationem habeat
de opposito.

Obi: ita bene requiritur relatio ex premissis probabilibus quae ex
evidentiis, ergo etiam una necessitate eandem, quo ad exercitium quae altera

R. Ad hoc autem bene requiritur ex parte utriusque quod potest et legitime
dispositio in modo et figura: ex parte conclusionis ergo: autem scilicet o relatio
ex premissis evidentiis deducta o evidens ita relatio deducta
probabilibus o probabilis.

Prob: talis relatio probabilis necessitate eandem ad assensum
ergo etc.

Prob: autem: idem relatio evidens necessitate eandem quo ad exercitium
quia mens admittit duo extrema relationis identificari cum modo etc.
in premissis, atque hoc etiam accidit in assensu premissarum probabilium
ergo etc.

R. ergo autem ad Prob: dicto ma: Edeo praefati ratio ideo quia talis
evidentiā o de ma: tam vero illa evidentiā o talis in conclusionis
deducta ex premissis probabilibus ille quidem praemissae iudicatur
vera sed cum aliqua fortitudine, adeoque o et evidens.

Prob: mens o potest assentiri premissis etiam probabilibus nisi
assentitur conclusioni ergo etc.

Prob: autem: assensu conclusionis o continetur in assensu premissarum
ergo mens o potest assentiri premissis etiam probabilibus nisi assentitur
conclusioni.

R. Ad hoc autem: assensu implicitus conclusionis continetur continetur
in premissis modo: assensu explicitus ergo: autem: assensu implicitus
conclusionis continetur in assensu premissarum quia o differt ab assensu
premissarum: ut assensu explicitus conclusionis o potest et sine
assensu premissarum sed et assensu premissarum o sufficit quia talis
assensu implicitus conclusionis differt ab assensu premissarum.

Prob: mens o potest velle. Si enim nisi velit medium ergo o potest
assentiri premissis nisi assensu conclusionis probabilis.

R. ergo etiam dispartit: ad medium sit necessarium praerequi-
situm ad finem: contrarium assensu conclusionis o praerequisitum ad assensum
premissarum.

instat. eodem modo se habet finis et necessaria in praxi sicut in premissa
in speculatione et atque qui vult finem vult necessarium medium

R: dicto modo eodem modo se habet finis et necessaria in praxi sicut
premissis evidenter in speculatione id est: sicut in premissa. probabile ergo:
itaque sicut finis et necessarius voluntas necessitat ad electionem. medium
itaque premissa clara et evidenter mentem necessitat ad assensum.
conclusionis. Ita fit in premissis probabilibus que iudicantur
vere cum aliquibus formidinis.

Obiectis et conclusionibus. Et similiter in mente ergo assensus premissarum
in probabilium o potest et sine assensu conclusionis cum sint duo corre-
lativae.

R: dicto ens: ergo assensus simpliciter in ratione. correlativae o
potest et sine assensu conclusionis cum sint duo correlativae id est: quia cor-
relativum o potest recipi sine suo relativo. assensus premissarum
necessitate simpliciter ergo etiam quia veritas assensus premissarum
potest et sine veritate assensus conclusionis sicut in illis patet per
sine contradictione. filz.

Instat in hac questione. agitur de assensu localiter sumpto cap.

R: dicto ens: de assensu localiter sumpto id est in ratione illius
id est: de ratione relativi ergo non nam assensus premissarum probabilium
o induit necessitatem assensum conclusionis.

Paragraphus III

Quomodo mens necessitatur ad assensum conclusionis
posito assensu premissarum.

R: et deo posito assensu premissarum evidenter mentem necessitat
tamen quod ad ipsam tamen quod ad executionem ad assensum conclusionis.

Patet prima pars ex probis que habet per paragraphum primo.

Prob. idem pars potest necessitate habens omnia requisita ad assensum
necessitatur quod ad executionem. atque mentem potest necessitate dicit et
posito assensu premissarum vere evidenter. habet omnia requisita ad electionem
assensum conclusionis ergo necessitat quod ad executionem.

Patet enim: cum ibi reperitur vera evidenter et apparet dista
per quod nihil requiritur ad electionem assensum.

Mens o potest necessitate ab evidenter obli ergo posito assensu premissarum
assensum evidenter mens o necessitat quod ad executionem ad assensum
conclusionis.

Prob. ens: voluntas o potest necessitate ab aliquo bono creato ergo
mens o potest necessitate ab evidenter obli

ergo etiam in disparitate. quod in bonum creatum habet ipse aliquod
male potest saltem executionem boni: at in vero evidenter nulla potest ipse.

admixtio falsitatis.

Ans: eodem modo mens determinata est essentialiter ad bonum quod habet
et appetens sicut ad verum quatenus est intelligens ergo.

R: disto ans: eodem modo se habet quod ad ipsum eodem: quod ad exercitium
ergo ans: sicut mens intra speciem actus namque amoris tendit ad bonum
ita intra speciem actus namque appetitus tendit in verum: ad mens R: verum
evidentis est posita naturalis habent omnia requisita ad agendum sed hic bonum
posita li vera.

Ans: ubi evidentia vera et ab apparente distat o e summa vera
ergo o necessitas assensum.

R: disto ans: o e summa vera, id est o e vera essentialiter et sic, sed
solum est deus et taliter verum: o e summa vera, hoc est o habet rationem veri
nulla admixtum falsitatis ergo ans: cum veritas consistit in idem: illi
ideo o e aliquid magis vel minus verum.

Ans: nisi dubium esset bonum a se et essentialiter o posset necessitatem
mentem habitum ad amorem: ergo si evidentia o sit vera, a se o posset
adferre necessitatem ad assensum.

R: non est hanc impunitatem: quod mens circa bonum sit posita
li vera quod ad exercitium. Sed o posita requisita ad illam necessi-
tatem quod mentem circa verum quod hanc est posita necessitatem.

Ans: ultimo dato assensu promissum dicitur verum et taliter
posset de veritate conclusionem vel in barbara vel in barali ergo mens o
necessitatem.

R: disto ans: quod primo ergo: o quod primo: quia mens
primario determinatur ad conclusionem quod magis naturaliter determinatur.

Parz Quarta

de
Methodo

Quaestio Unica.

Quid et Quotuplex Sit methodus

Methodus dicitur via seu ratio veritatem latentem
inventendi et inventam alijs congruo modo explicandi
hinc duplex est methodus anabaltica seu inventiva et
synthetica seu expositiva
methodus anabaltica est ea quae proposita quaestione
caussa solvitur vel si vultur ponatur hic quaestio sit in ea totus et immediatus
status
Primo querendum est quid sit vel sit in ea quid sit quaestio
itaque querendum est quid sit mens et videlicet eam ea substantiam
cogitationis participem.

Si requireretur an idea spiritus esset et videtur o
haberi inde quia intermedium est inter o et corporeum aut
constantem partibus nec proinde pendere a quoniam ut sit de ideo spiritus
corrumperetur, sed ex sua natura incorruptibilem, pro libertate ad quoniam
et aliam.

Deo et potissimum huiusmodi leges.

Prima ut status questionis clare dicitur per seipsum
ita ut ab eo quod motum est in questione huiusmodi et ratione
persistence stat progressus donec ad finem questionis perveniat
aut huiusmodi methodicae ratione via veritas invenitur congruente modo
alio expositis.

Deinde huiusmodi methodi principales leges.

Prima ut res reali ordine quoniam dicitur per seipsum
a generalioribus et simplicioribus sumendo ordinem et apponendo
partes quibus nam quoniam ad alios species descendatur.

Ida ut quilibet quod in duas species, quilibet saltem in duas partes,
quilibet difficultates in duas partes et casus distribuantur.

Plura de methodo tractantur in logica minori itaque
hec dicta de logica minore sufficiant.

ad Maiores.

Dius
Gloriam
tui

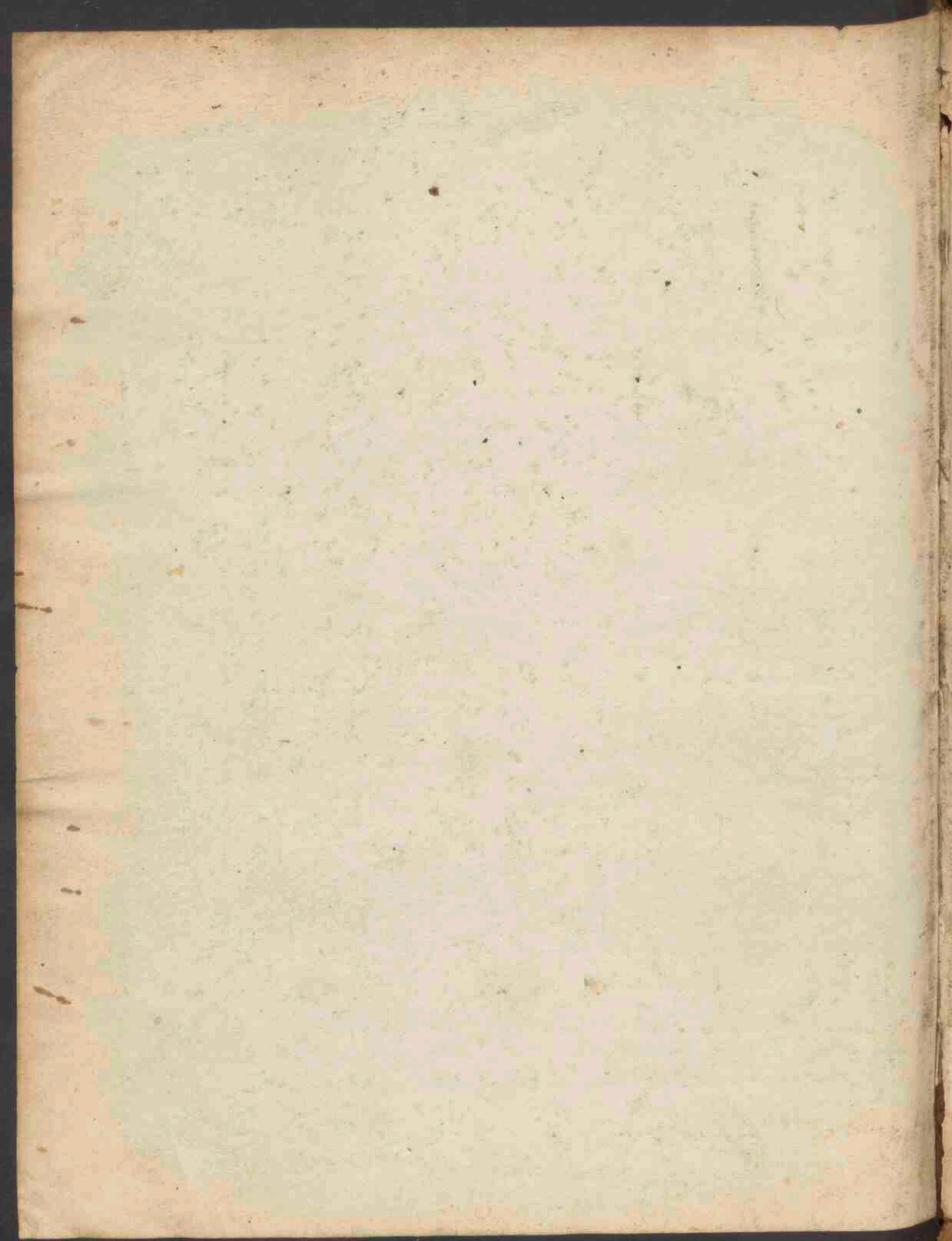
Atque debetur et Gloria.

in
secula seculorum.

Nomina contodalicum Philosophorum

1 adan	32 druën	61 lochier	92 ballen.
2 aubri	33 daterdoing	62 le boy	93 waquier
3 boeslie	34 del loss	63 lommaert	94 le maire
4 beere	35 douchie	64 martin.	95 fremant
5 bequiet	36 del noier	65 mon rombal	96 vricht
6 bonifare	37 du bie	66 meon	97 catliar
7 bereriger	38 de hoist	67 prebolt	98 vanden mortel
8 berde	39 del port	68 poston	99 giter beech
9 brüne	40 frere	69 paen	100 mercie.
10 beart	41 flamant	70 pûreux	
11 bralleur	42 youtaerq	71 pleuail.	
12 beaultour	43 go bal	72 proft	
13 brochaert	44 gothaert	73 rouyet	
14 coiron	45 gijfels	74 quierden.	
15 cadar	46 kaidde	75 roclant	
16 caubor	47 koudere	76 riedoelt	
17 caneay	48 kuestier	77 spillemarchen	
18 charbaert	49 leseroot	78 scheffers	
19 cottenoble	2. 49 telli	79 sohier	
20 de langry	50 landrier	80 suer	
21 du Bray	51 lescabier	81 fin main.	
22 de tasser	52 la febre ma	82 schiel fort	
23 del fosse	53 la febre mi	83 spelders	
24 du flien	54 larme.	84 portel bon	
25 du mon	55 le clerey	85 ter line ka.	
26 de lingne.	56 listar	86 van breda.	
27 du pre maior	57 le carlier	87 berey	
28 du pre midnor	58 languerat	88 vander yhin st	
29 de laltre	59 lottin ma	89 viarent	
30 du fie	60 lottin mi	90 verhaege	
31 delen			

III
(omnia majori tibi duco)
numen honoris
III

